

adipisci facit pfectum non aut in principio. igitur si debili oris medicina cura est inchoada. Propter primū qdē sciēdū qd sit curatio dīa innotuit p̄ori. Est. n. morbi p̄ oppositū eglatio cū dīm sit ea p̄fici sp̄ dīo. Quid autē morb⁹ qdāqz medicia dīhs oñsuz. 72. 136. t. 137. Ipsa quoqz vltra illa tacta est auriliū alteratōe seu euacuatōe morbi expulsuum. Est itaqz duplex. Una qdē alteratina q̄litate opans absqz eo qd in corporis vt sic s̄bz igrediat calesaciēdo iſrigidādo exicando t̄ huectādo: reliq̄ x̄o cūatiua modis p̄tactis. dīa. 141. Est at̄ sortis medicia duplex: et ita p̄ oppositū debil' aut i se: qd p̄ne quātitatis ens vehemēt̄ opaet̄ vt scamonea anacard⁹ seu opū: v̄l qd hūorē sortē alterat aut educit sic mltā p̄mo appens q̄rta t̄ q̄rto pri ma. Propter fm̄ sciēdū qdē q̄ erasistrates sorte egreditudinē t̄ piculosa curare icipiebat cū debili medicia seu sanguis scretina: quē ga. ipugnat. 5. de i ge. assilans eundē naute negligentia sue nauī prestāti dōec frangat t̄ deiceps dat vnicuiqz tabulā inbēs p̄ ea si p̄t euadē. qdā x̄o iceperunt a debili medicia timētes ne sorte subita occurrat p̄mutatio in nāz: quoqz defect⁹. 3. t. 4. appebit dōox. Propter ter tiū x̄o sciēdū q̄ egreditudo est duplex. Quedā nāqz e st piculosa v̄suta siue ipsi⁹ piculū mor imineat seu po stea: reliq̄ x̄o huic opposita. p̄ma qdē pfecti a p̄ci p̄to est sortis medicia curāda: nisi sortis medicia fuerit sibi dīa velut cystē acutū p̄t colice stercorose. Numidū. n. Opter p̄mit⁹ mollitiū t̄ deiceps reliqu⁹: reliq̄ x̄o debili. vñ s̄ erasistratē ga. Nō oñ nos icipi a p̄uis t̄ debilib⁹ medicis vt ex his intēdam⁹ ea q̄ il li itendū dicētes initū caratōis optere fieri a p̄uis t̄ minutis medicis qb⁹ nō p̄ualētib⁹ siant magne t̄ sortes cū id expediat i passionib⁹ securius. Sz i his ex q̄bus aſfirm⁹ morit⁹ vt si p̄fim iciderit: exordū a p̄uis medicis nō ē faciēdū: vex a sortib⁹ t̄ crebris: q̄re p̄mo q̄rta. In egreditudinib⁹ i qb⁹ ē timor t̄ nō sum⁹ se curi ex defectu v̄tūsi si qd̄ facē debem⁹ tardauerim⁹: aut aligd ex eo alleviauerim⁹ a sortis medicia p̄mo icipi debem⁹. Ille x̄o i qb⁹ nō existit tioz fz̄ or dinē ad sortiorē pcedat si ei nō sufficerit debilis q̄re alexāder resert s̄gnantia scivisse fleubothomatū mane t̄ vespa venas de sub lingua icislas: ac datū p̄tisa ne cū succo diagridiū suisse fero. Lui⁹ qdē distinctōnis p̄s p̄baſ alterutra. Nā fm̄ hipo. Ad vltimas egreditudines vltie cure ad certitudinē sūt potētes. Egreditudo x̄o vltie piculosa taliū ē supposita adbuc farma care i valde acutis si p̄cupiscit eadē die. qm̄ tardare i talib⁹ malū: aſforilmoꝝ q̄rta. Sz ead die q̄ icipit egreditudo ipsa ē in principio: t̄ farmacia dicta ē sortis medicia. Eti: vltie reploni vltia debet euacatio i tegni: t̄ filz egreditudini oī expedit vltia p̄ oppositū t̄ directa dīetas. Sz h⁹ est v̄lūtior egreditudo: igit̄ i egreditudinis exordio sortitēdū ē medicia. Sz apoplexis ē piculissima egreditudinū ac v̄sutissima. t̄ i de tertio p̄ma scribif. Sz vt icipias a debiliori v̄nctionū si p̄fert et si p̄mutate ad illud qd̄ ē sorti⁹. Dōm qd̄ i egreditudie p̄tacta icipiēdū a sorti medicia qd̄ de se fortis sit i euacuādo maxie sepando ac ēt̄ alterādo q̄lis inūctio nō est logē ēt̄ tēptative cū ingr̄: si p̄fert vt hipo. de cura pleuresis: cū calcifactorijs sc̄bo re. acu. Aut illud dicit: qd̄ oñ euacuationē p̄cedē. Demōstraſ t̄ ps altera preſate diuſiōis qd̄ cū mā est idigesta q̄fēſ ſer̄ i motanō eget sortiori alterāte seu euellēte. talis x̄o

no r̄m̄ no r̄m̄ p̄p̄t̄no
minatōis qd̄ no r̄m̄ q̄fēſ
dr̄ p̄p̄t̄no ad p̄p̄t̄no abſe
m̄d̄w

in principio ē. Malin: nā nō sustinet repētinas īmu tātōes cu oē subitū nāc̄ sit p̄latiū aſforilmoꝝ sc̄ba h̄ cū i principio egreditudis debilis itimorose medicia ſorti icipiē medicamie ſubita iſroducif imutatio. qd̄ cū ſit debilis ſub ipſa nō p̄p̄t̄ adhuc ſt̄ineſ nālita re quā oñ paulatī t̄ p̄ filia magis alterare. itaqz a debili h̄ icipiēdū medicia. Dōm. i. ſigdē p̄tē oppofiti curatōis ēt̄ oñdūt̄ exp̄iēt̄ tradite t̄ p̄ ſ̄ns ſc̄ba. qd̄ cure debenē morbo t̄ accidēti alterādo t̄ euacuādo. Rōe qdē alteratōis qm̄ febris cauſonica ſi ſue rit adeo adureſ incen ſiuā vt timeat ſaffatio cerebrū t̄ vētris t̄ denū ſpasim⁹: precipif i divisionib⁹ mor ve hementē cū frigida extingui. Ethicus ēt̄ desperatus p̄cipif moꝝ in frigidā p̄jci vt ethicaꝝ deueniat ſene ctuſis in q̄ p̄t̄ dīnt̄ v̄nere q̄g in p̄ori. io. de ige. In ſpasimo x̄o doceſ de repletiōe cū calidis ſubueniri. Quantū qdē ad euacuatōe ſt̄ educat̄ ſanguis v̄sqz ad lipothomiā i ſebrib⁹ ex eo factis t̄ v̄l̄ i alijs egreditudinib⁹ vt appoplexia ſgnantia dū cōcesserit alia. Et filz in dolorib⁹ ſortiſſimis ſebribusqz ardētſimis farmacū p̄cipif p̄ma vel ſc̄ba die dari v̄sqz ad lipothomiā t̄ pductiū. Idē autē accidens expertit vt do loz oñdūt̄ colice vehemētſimus i quo timore mortis celeri⁹ aministrat̄ narcotica v̄l̄ ſinū i ſyncopi de cā et calida. Itaqz i morbo minori p̄mo leui v̄lēdū medicia: i altero x̄o ſortiori. Sz. 5. a. de cura palyſis: Nō p̄peres i v̄suz mediciaꝝ ſortiſ ſi p̄ſona rei mo tardi v̄sqz ad q̄rtā vel ſep̄imā. Qd̄ ſi fuerit egritudo ſortis v̄sqz ad. 17. Differit iſiḡ curā cuž medicinis ſorib⁹ qm̄ morb⁹ ſuerit ſortis. Dōm l; palyſis vna ſit ſortioriter ſe alia nō tñ tota eſt ſortis. i. piculosa vt h̄ intēditur. Vel palyſis l; ſit ſortiſ rōe materie ſazete v̄ſcole idigēt̄ cū alterantib⁹ multa p̄paratōe di gestiva an̄ euacuationē ſortē nō tñ rōe acutitatis eēn tie morbi t̄ accidentiū de q̄bus magis h̄ fm̄. Propter. 4. x̄o t̄ ſi ex predictis appetat iam dōm tñ. qd̄ autē ad primā eſt v̄ſū. Ad aliud dōm qd̄ non remanet ſilis dispō i vlcere prius t̄ posterius cū p̄mo ſuerit ſaniosū ampli⁹ inſenſib⁹ minus. vñ. a. Sensus nō ſentit ipſū i primis. idiget nāqz abſtēſione cū eo qd̄ p̄t̄ hanc abſqz dolore ſufferre. Ad aliud dōm qd̄ l; t̄ materia ſit hm̄i: p̄ parū tñ ipſa obedit alterationi aut eūoni ſorii cuž ſit ad multū grossa vel v̄ſcole ſeu ſubtilis ibibita. Ratius tñ existit ſuriōſa. Nā multa fm̄ hipo. nō concupiſcunt. t̄ iō dictum eſt q̄ ſatagēs materiā educeſ idigēt̄ nil euacuās ei ſanas deſtruit p̄tes egreditudini reſiſtēt̄ ſuſt̄ ſi mollis oporteat farma care t̄ mouere nō cruda. Ad aliud qd̄ ſit dōm per id potest apparere. Ad aliud dōm qd̄ leſiuū oē a corpore depellendā conſefit̄: niſi aligd ipediat ſeu oppofita materiā ſilis ſit p̄pter quā ſortis in principio ledit vt oñſum eſt medicina. Allez etiā duoz capituſ hñſ l; ledat non tñ amputandū ſi mors ſequitur inde. Ad aliud ſilz dicendum. Ad ea ēt̄ que alteri⁹ p̄tis appauſit qd̄ dicendum vñ ad primū dōm qd̄ loquunt̄ in egreditudine impiculosa minime v̄ſuta concedente na ture ſpaciuſ egreditudinem paulatim i debilibus curare alterando ſi euacuādo. Ad aliud dicendum qd̄ egri tu dīnes ille magis erant ex materia ſanguinea. V̄l̄ qd̄ phlebothomia non eſt minor t̄ debilior medicina farmacia cum v̄l̄ euacaet tam ratione humorū omnium q̄g corporis ſtotius. Ipsa tamen minoriſ ſerat periculi farmacia cum poſſit ea melius compesci. ad

aliud qd dōm: dīa vīsum. i8. t. 165: monstrabitur.
Dīfferentia. 155.

Dōd odor curet tātū alterān dō t nō solum
alēdovī q̄ directius q̄ris an nutriat ipse. q̄ dō
sēsūt sensato odorabile nō p̄fert ad nutrīmē
tūs ad sanitatem manifestum vt. n. sapor se b̄z in nu
tritione ad nutrīdā: ita odorabile ad sanitates. Qd
dūplī h̄ p̄thagoricos pb̄t ponētes quedāz aialium
odoribus nutriti eo fortassis q̄ ip̄oꝝ ineniebant vi
cera incisione vacua vt alec: qm̄ sicut alita sūt cōposi
ta ita oꝝ. vt alimenta cū nullū simplex icorporeū nu
triat: s̄z odor ē hm̄oi cū s̄t q̄litas queda sp̄ualis ac in
tionalis vt videbit quod fulcīt q̄ aqua simplex plū
ra d̄ qua magis v̄ non nutrit cū aere p̄positoꝝ t cor
pulentior app̄eat cui presata idita est intentio. Neces
se fore fīl̄ superfluitatē ip̄si fieri iterius vt aialibus.
aut extētū v̄ plātis. Amp. quod nutrit op̄b̄z lo
co digōnis ip̄sius vt viscere. s̄z odoris sensitivū est ī
capite. Adhuc obiecta sensuꝝ lunt ip̄specta leu t ipsi
sensus cū diuidātur et oppositio. s̄z obiecta tact⁹ alit
aial t p̄stituūt vt calidū t fr̄m t c. 2. 3. de aia. nō igit
q̄z olfatus. Dīa. n. sp̄es opposita nō imut alteram
adesse topicoꝝ Boe. 4. Eti. Eadē est mā qua nutrit
t̄stutū p̄imū de gnātōe aialium fo. Dīa em̄
nutritur ex eisdem ex q̄bus fiunt. 2. de gene. t cor:
Sumos aut̄ non ex odorib⁹: vex ex humiditatib⁹ sp̄
maticis. Malin: nihil alimētāt nisi triplicē p̄i⁹ locū
p̄met digōnis: sp̄lo. 5. Odor aut̄ cū pueniat ad na
res huius nō p̄transit locū tuꝝ per nares cerebꝝ pe
tat. oꝝ ēt quod nutrit in missaz p̄isanariā t tandem ī
humore p̄ueri cū sere solus ponat nutritre. nō igitur
odor alendo curat s̄z poti⁹ alteratōe p̄sortādo. In op
positū ē ga. cū plurimis medicox. vñ aphōy. 2. que
cūqz citissima idigent adiectōe humidū sanatio ad re
sumptionē virtutis optimaz. vbi v̄o citiori p̄ odora
tionē. Eti. quod delectat t p̄plet t p̄ficit nutrit: cūtō
ni ei⁹ quod ē alimētare p̄lineat: talis v̄o est odor. vñ
epidimie. 6. Odores lenatorii. i. resoluti ī vaporosā
emanationē delectabiles replētes p̄siciētes. Malin
ij. de inge. Virtutis sub̄a p̄plef̄ per sp̄m carniformē
sb̄az t p̄ solida. Ex filib⁹. n. vnicuiqz sp̄ei v̄tē oga
rioz. Sp̄ūt qdē p̄ respirationē t trāspiratōe t sāgū
nis evaporationē gnāri solidox p̄ cibū solidum: sicut
generi carnosaz sp̄ēx p̄ nām mediā humidoꝝ t soli
dōx corporox. Prior at nutritōis modus vīsus ē sp̄āl
saltē p̄ introductionem aeris vaporī odorabilis. itaqz
odor alimētādo ēt b̄z curare: t n̄ tñ alterādo. I Pro
pter v̄o primū sciēdū q̄ odor ē nā sive forma siccī eu
chimi. i. hm̄orosi ī humido. s. abluibili t mūdabili
p̄ tale nāqz humidū natū ē abluī t mūdarī. odorabile
enī nō ē passio aeris t aq̄ inquātū ē qddā p̄spicuū il
lis cōe: s̄z magis rōe ablutois cuiusdā t mundatois
euchimi siccī. Mosce figdem antiquores cōiter dirisse
q̄ odor sit fūmalis evaporatio. Quod miraduz co q̄
adhuc id plurimi Ar. attribuūt modernox: cū tamē
idē ipugnet ingens q̄ odorare sit aialib⁹ in aq̄ vt p̄sci
bus: t ī aere vt alijs. fūmalis v̄o evaporatio ē pas
sio terre t aeris t nō aq̄. Nō igit̄ s̄m̄ hoc odorarent
aq̄ica cū hm̄oi fūmalis evaporatio nō possit ēē i ipsa
cū passio ē vapor. neqz ēt p̄ot dici q̄ sit effluxio qdā
odor: q̄r tūc nō pueniret aeris: s̄z aq̄ soli. S̄z dico q̄ si
rep̄ies qd cōe aq̄ t aeris q̄ tūc erit s̄z hāc ipugnatōem
Ar. descriptio pueniens odoris vt dicat. O dor est

vaporosa diffusio sive emanatio. Vnū. n. horz v̄f aq̄
p̄petē. reliquū v̄o aeri. L. tñ. 4. ponit t satis im
prope: q̄ eē vaporosū sit cōis passio oīuꝝ q̄tuꝝ eloꝝ
vult. n. q̄ vaporosū terre p̄p̄ puenetiā ī altera q̄lita
tū recipiat ab aq̄: t q̄ aq̄ fili d̄ cā ab aere: sicqz q̄ aeri
ab igne: t ita dissolutū ad n̄m pueniat sensuꝝ. Seq
ces aut̄. A. aliter p̄dictā ipugnat odoris descriptio
nē dicētes odorē nō ē fūmale evaporationē seu dis
fusionē vaporosā: eo q̄ odor pueniat qñqz vt ī cede
accidit grecōꝝ ad qngētas leucas: t ad mille succe
dēdo a diametro ī opposita direcie. In tñ aut̄ absur
dū ē predictā evaporationē p̄tingere. t fortassis q̄
dicet p̄ter eos q̄ odorē realiter ponit ī medio sole
q̄ hm̄oi evaporationē simplē intentionalis reddetur: vt
correcta salutē descriptio. hm̄oi tñ diffusio vaporosā
magis dicit odoris cām q̄z ip̄m. vñ. A. Fa p̄rio pluri
ma cā ī p̄pingiatē ad v̄tutē odorāti ē s̄ba subtilis
vaporosa. t h̄ qdē fīmo ergifitior ī p̄bleumatū expōe
pte. 12. O doꝝ v̄o sp̄es est dūplex. vna qdē p̄ se vt
dī odor suauis t setid⁹ sen iocūd⁹ aut horribilis sicut
q̄ florꝝ t cadaueꝝ. Del p̄ accidēt t similitudine ad sapo
res: sicut dī delectabilis aut tristabilis fīm q̄ sic aut
aliter fuerit affect⁹ alimētō. dī t dulcis amar⁹ et reli
qu⁹. Sp̄es. n. odoris prae notam⁹ cū hūc sensu ce
teris aialiū intentiē deteriorē bēam⁹: dīa. 45. No
tandū quoqz iuxta cōmen. 2. de aia. q̄ sicut color b̄z
dūplex ee. vñ ī corpe terminato seu colorato: qd̄ si
bi ē nāle t aliud ee ī medio vel diaphano qd̄ ē ei⁹ et
neū ita t odor b̄z. n. ee ī humido se p̄abili seu corpe
odorabile qd̄ ē ei⁹ et corpore t nāle. Reliquū v̄o ī
medio qd̄ ē sp̄uale ac etēneꝝ. Subdo ēt q̄ ī medio
b̄z dūplex ee quoꝝ vñ ī reale sive nāle: cū mediū
non extētēt multaz. fueritqz odorabile ī vaporosa
emanatiōe nō p̄ua seu quod ē evaporationē valde sub
tile aereū: aut sup̄ p̄unas p̄iectū si corpus ei⁹ fuerit
p̄terminatū. Cum aut̄ mediū fuerit amplissimū: aut
odorabile non tale fīm alteꝝ extremox: vt v̄sus or
ganū intentōaliter seu sp̄ualiter extat tñ vt tactū: dīa
i4. assero ēt q̄ medio quocūqz mō aut odorabili erū
te odor ad organū eius intentionali puenit solam cū
sensus fit suscep̄tū sp̄ēx sine mā. 2. de aia. vnde ro
tide de aia. A. Ventile ē recipe formā rei nūdāz ab
q̄z mā eadēqz informari. Nec tñ intentio mālis sere ac
velut corpora respectu sp̄ualitatis coloris: t marie ī
medio t soni accedēt ad nām tactus t gustus. quod
ondit eo q̄ plures t h̄cē intentiōes visibiles possit p̄
cipi ī codē fil̄ medio t aliqliter soni: non sic odorabili
les. Mosce nāqz q̄ l̄z odor intentōaliter magis orga
nū imutet ī medio: tñ pot̄ ee realiter t intentionali
fīm qdēmodica distantia vel magna. Qd̄ onditur
q̄r obiectū tact⁹ mālis vt calidū et fr̄m p̄ot̄ realit̄ ee
ī medio obiectū imitās et intentōaliter vt sp̄es cali
di et frigidī dīa. 167. qd̄ aut̄ sit nutritio oīsum. dīa
50. Nutrire quoqz ēt dūplī. vne qdē p̄prie vt ali
mentū sui operans mā vel metaphorice seu agēs sui
q̄litate alterando et cōsortando ad quod nutritio tan
dem segtū vera. Id aut̄ nutritōe indiget qd̄ resolvi
tur et dep̄dit. H̄mōt aut̄ luba triplex nīa existit sp̄
s̄ba carniformis et solida sp̄matica: vt dīm̄ anteā. qd̄
āt sit curare ac alterare suis inotuit q̄fitis. H̄dō/
pter fīm v̄o sciēdū q̄ ī isto q̄sito extat diversitas vt
appuit ex argutis. qdā ēt dixerūt p̄actū soluz hūo
rem nutritre. S̄z quid de his tertio apparebit prop̄

sitox et q̄to apli⁹. Prop̄ aut̄ tertium sciendū q̄
 odor nutrit nutritō ē vera sp̄s. s. et p̄pē aiales p̄ut
 est i mediu^m fact⁹. p̄mo p̄ vapoſā emanationē demū
 q̄ trāiens p̄ tracheā artariā i pulmonē et cor: deinū
 q̄ artarias iuueniles i rete mirabile vbi digerit nō
 paꝝ et vltro i cerebꝝ p̄tihgēs et digestioſ faci⁹ sp̄s nu
 trit et repat dissolutoſ. nō aut̄ vere nutrit q̄ occur
 rit oſat⁹ organo cū ſit tūc aliaſ qdā ſimpler; et adhuc
 intentionis leſe magis, hūs at i medio corporeitate
 p̄cipiat. Hor igit̄ duploſ ut et calor cōi accipi; p̄ cor
 pore vñ odorabili et q̄litate odorisera. p̄tes at grossio
 res ut carniſormes et ſolidas magis q̄ certe nutrit q̄
 litate eadē pſortado. vñ de utilitate pulvū dcm̄ ē in
 ſimone de bitu fm̄ bip. opinionē q̄ ipſi⁹ ē duplex uti
 litas. q̄ꝝ vna et p̄cipuaē caloris pſuatio inati. Alte
 ra Ḷo ē mulcebris nutritio sp̄s aialis. 7. de iuna
 mētiſ: Utilitas abelitus ſcda ē cibare sp̄m aiale, et.
 9. de ige. Sp̄s irrigat et nutrit p̄ iſpirationē et exhibi
 tionē q̄ ex retiformi ē replicatio. Adhuc. 5. ii. In plu
 rimo qd̄ accidit ex ſyncopi oꝝ ut icipiaſ et laboreſ cū
 eo q̄ nutrit sp̄m ex odoribꝝ bonis niſi i ſyncopi pſoca
 tione m̄tis ſacta. vñ de medicis cordis: Quaꝝ me
 dicinaz eq̄liū i virtute dulcior qdē et aromaticā effica
 toris ē iuuamēti. et ppteræ virtus mēbroꝝ attractia
 ipſa recipit ſorū et sp̄s ide celeri⁹ nutrit ſi potētiaz
 habuerit nutritiēdi et ab ea celeri⁹ patit iq̄ſtū ē medici
 na. Eti: Joānes alexādrin⁹ ſup illud odores levato
 rii. qdā reſerūt mirabile de democrito. qñ. n. voluit
 deceſe vitam hāc deridēs festiuitas debebat celebra
 ri ſolēniſ i aldiris ciuitate i q̄ erat. et aldiſ rogaſ
 ipſu n̄ deceſe ne ciuitas i festiuitate epularet. r̄nditqz
 illis democrit⁹ vſqz ad quod dies vultis q̄ expecte:
 q̄ dixerit vſqz ad tres vel q̄tuor q̄ ſit festiuitatis et p̄ce
 pit ſibi tāc vas mellis afferri et i ipo pm̄alit illic q̄tuor
 odorādo diebꝝ. Alij Ḷo dixerit q̄ p̄cepit furnū apiri
 et eo panes decoq: et ita ex odore panis pm̄afit. Et
 h̄ fortassis ē qd̄ recitat oribasius i aphorismis. H̄b̄s
 reſerūt qdā q̄ ad odorē mellis. 40. dies virit. ſz puto
 l̄az corrupta p̄ additionē cifre figure q̄tuor denotatiſ
 Et d̄t ut p̄cedūt auctoritates b̄ i nutritiōe et certa
 sp̄s nutriaſ p̄fat⁹ fulciſ rōe: qm̄ oē mītū nutrit: ſim
 pler at mīme ita q̄ et venena p̄nicioſa ſerpētis et na
 pelli dñia. 142. niſi illud mītū fuerit v enenū putrefa
 ciēs et corrodēs ut calx: es uſlū attramētalia: arſeni
 cū: argenteū viuū ſublimatū: et vlr b̄ i mineralia adu
 ſhione ppata. vñ farmacoz. 5. In medicis q̄ iterſiūt
 p̄ id qd̄ faciūt accidē de corroſione et putrefactōe non
 ē poſſibile ut nutrit penit⁹: et ſi q̄titas eaq̄ ſi pua in
 termio prauitatis. Sūt eni in gne ſuo h̄rie nāe hois
 ſz odor pat et refolut⁹ in medio a corde odo:abili pe
 netrās ut tactū p̄ ptes i trinsec⁹ ē qd̄ mītū. Malin:
 Matrio ē affilatio ei⁹ qd̄ nutrit i ppria q̄titatē ac
 et ſbz illi⁹ qd̄ nutrit dñia. 50. ſz odor p̄figural⁹ et sp̄s
 valde pueniūt. vterqz. n. corp⁹ exiſit ſbtile aereū de
 facili alterabile resoluble mobile calidū et ſiccū: p̄t
 qz vñ alteri p̄dicto aduēire mō cū agētia et patientia
 egeāt tactu. Kursus ſigdē min⁹ inēt et qd̄ apli⁹ ierit
 ſed aer minus vñ nutritre: nutritqz tñ. vñ de iuuamē
 tis. 7. Aer attract⁹ p̄ ptes cāne pulmonis ab extreſe
 co i carne alterat pulmonis: ſcđo i venis pulsatilibꝝ
 et p̄cipue i his q̄ ſit i rete p̄tecto ſb cerebro et alterat
 alteratōe p̄fecta i cerebro et ſit illic sp̄s. aialis leuis
 purus. 5. vero theorieſ Lotioni necessari⁹ ſuit aer.

aer etenī exterior sp̄m nutrit vitalē et augmētāt et q̄
 vitalis ē aialis mā: et hūc nutrit et cōit. vñ alexāder i
 pbleu. p̄ inspirationē ſubingrediēs aer i corde ſbili
 atus et ascēdēs p̄ artarias ad cerebꝝ cib⁹ eihēt et aia
 lis sp̄s pſtituit q̄ ſi corp⁹ exiſtat p̄figuraf corpori: ſi ve
 ro ſbtilis ſum⁹ puriſſim⁹ et ſplēdiſſim⁹ aia digerit rō
 nali. Mlico. Ḷo pipathetic⁹ i ſi ſi pbl. Scire oꝝ cōſ
 uationē caloris fieri p̄ aerē nō vt qdā putat ad ſuſ re
 frigerationē imo ad nutrimentū. in pnis. n. aialib⁹ p̄
 uis ē calor: iōqz p̄ corporis poros ſufficiēs aer igredi
 p̄t ad ei⁹ nutrimentū. Itaqz odor no ſolū curat alte
 rādo v̄x et nutritio et marie ſpm nutritioe Ḷo p̄ch
 gnatū. odor et put q̄litate ſert intentionē iporat im
 proprie tñ et mediate nō ſolū sp̄s v̄x ceteras cū aia
 nutrit et pſortat p̄tes. quo ſacto demū nutrunt vere
 velut aie accidētia gaudiū et delectationē afferentia.
 odor quoqz ſuanissim⁹ aie ē cib⁹. ar. de ſecretis et da
 mascen⁹ i aphorismis: Oſat⁹ et marie ſi ſaliat ſum⁹
 i capite celeri⁹ q̄z qd̄ bibit cerebꝝ inuat. Sz circa p̄
 dicta dubitat cū ſolū ſit aerē nutritre cui⁹ oppoſitū
 ſcribit de ſenu et ſenato ita: Neqz aq̄ vult ipſa ſola
 nutritre i cōmixta exīs. Et multo qdē min⁹ rōnabile
 de aere. Eti. nullū ſimpler nutrit cū tale oporteat re
 ſtaurari q̄le qd̄ depditū vñ elox. i. q̄ ex plib⁹ pſonū
 tur oio ex talib⁹ q̄lia ſūt cōponētia cuſtodiunt. qd̄ at
 depdif ē cōpoſitū mixtū. et iō tertio. io. Mō ē vi aer
 ſolus ſicut estimat qdā p̄nertat et ſiat sp̄s: ſicut nō
 ſola aq̄ nutrit v̄x vñqzqz coꝝ aut ē p̄ ſuſ ſuſ
 vel ē faciēs penetrare lubicitate. Sz aq̄ est ad nutrī
 tū corporis et aer ad nutrimentū ſp̄s. et vñqzqz duo
 rū. 1. nutrit mēti corporis et ſp̄s ē corp⁹ cōpoſitū n̄ ſim
 pler. Et iō col. 2. Imposſibile p̄poſitū nutritri et ſim
 pliſ tūc. n. aial eē ſimpler ex uno ſolo elo ſbipo.
 de humana nā. nō igit aer qc̄qz nutrit. Ddm q̄ aer
 et v̄l elementū oē p̄t duplicit accipi: Aut put ē ſim
 pler pux oio et ſingulare et ita ut argutuſ ſufficiēt
 nō nutrit v̄l. put alijs ēt in ſpera exīs ſua pm̄ſceſ vi
 conqz ſicut marie accidit h̄ dicio p̄tinens: vria. 13.
 Ea. n. ſumittere ac vapores cōmīſcenſ ascendētēs
 defluxuſqz ignis p̄ radieſ ſolares lati deorsū: ac exre
 fractione ipſoꝝ ad terrā et aquā puenientiū eūqz ide
 ſuſcitātiū. vñ elox. i. Non oꝝ i aialib⁹ corporibus terrā
 q̄rere ſyncerā et nō mītā: qm̄ neqz in mūdo talē de
 moſtrare potes. Eteni q̄tuncūqz ipſius accipias p̄
 tē mor hec et calore aliquo et humiditate ac aere p̄li
 cipat ſba. et filr in alijs. Quare farmacoz. i. nullū q̄
 tuor elox ſenatoꝝ ē pure: cui nō aliud ſit pm̄tū ab
 eo apud ſenatuſ et vſum. aq̄ vero ab h̄ longinq̄ est pu
 ra et mūda. q̄ aut̄ ita mītū p̄t nutritre ēt vere ma
 xieqz qd̄ ſua nutritōe indiget ut ſp̄s et p̄prie aialis
 ondīſ: qm̄ in aq̄ ſubtiliſſima et clarissima oſiū ſuſ
 et nutrit ſtinue auget et floreſcit odoře et non amit
 tens: et i ea filr aq̄ ſontali ſubtili preclara ſpicio pi
 ſces ſingulariſ ſapidib⁹ ipreſſos et p̄cipue trutas cū
 cralia et h̄mōi viuere et nutritre diuifilime: vermeſt
 in puteis limpide aq̄ ac preclare filr. et lacertulū dñi
 ſalamādra. Et ex h̄ qdem dñm appet preinductis cū
 dicit elo cōcludā ſit p̄lici puro. Propter. 4. Ḷo
 ad primū qdē dñm apparuit cum odořem ar. accipi
 at pro q̄litate odořina ſimpliſ: et non p̄ vaporosa
 diuifionē. O ſtensum eſt. n. q̄ elementum p̄t nutrit
 re ipurū neqzodor ſic nutritens h̄ ſuperfluitatē ſenſi
 bilē ut locū exquirat ſeptiuū. transpirat. n. abſqz

sensu. Ad aliud dōm q̄ illic sunt loca digōnis et tria puto pulmo: rete serinuz: et cerebri suba: aut pulmo cor et artarie. Ad aliud dōm q̄ odor hmōi vere nutrit̄ ē corpus sensibile quoddā vaporosuz diffusum q̄litatibus tactis affectū primis et secūdis nō aut tertīis. iūc. n. simplicē q̄litatē odoratiuā importat. Ad aliud dōm q̄ sumus ex odoribus: principia. n. gnātōnis n̄e sicut mā aquosa et aerea plus vaporosa emanativa de re. sa. appens initio. Ad aliud qd iā dōm op partuit. Ad aliud dōm q̄ illud audiendū ē de nutritiōne plurimū ḡtingente ac ea que ptiū grossiorz: spūs aut̄ subtilis ptiib⁹. q̄ āt, pprius nutrit⁹ ei⁹ est. inat⁹ cōplantatus in principiis nostre ñstrūctōis. q. n. fluēs vel currēs gnātus quotidie ab alimētis p̄ motū cor-dis et artariorz digerit subtilia et puerit in spm āndī ctū simpliciū. 5. Hic āt currēs spūs adeo nō nutrit⁹ x̄e: cū fere fm vñāquāqz receptōem minor et ap̄lior fiat. h̄. de inge. Qd aut̄ verius nutrit⁹ oꝝ manere: ad ea ēt q̄ alterius ptiis qd dōm appuit. Pcludit. n. odo-re nutrit̄e put̄ ē corpus ab odorabili dissolnti et ite-rīus assumptum non aut̄ certe fm q̄ qualitas extat simplex intentionalis aliqua.

Differentia.156.

Mod̄ precantatio in cura nō cōserat ostendi-tur: qm̄ ouidi⁹ de amoris medela. Nulla res siatis deponet pectore curas. Ba. 6. simili-cū singulariū deridet medicos icantātes quodā et piurātes herbas. Ampli⁹ piermenias. i. Propri no-strū affirmare vel negare nō erit orō fm̄ vel falsa. In-cātatio x̄o ē orō quedā affirmativa vel negativa. si-cut. n. res sebz ad vex et falsum sic ad opari. 2. meta-ph̄. ppter ergo affirmatōem vel negatōem nil ager in nrām. Eti. Ilabil agit v̄lra suā spēm. Sz icantatō cū sit orō qdā in genere q̄litatis in pdicamētis. sanita-to āt i genere q̄litatis vel fortassis ad aligd q̄ nō so-lū spē vex ēt gnē différunt. Est ēt icātatio qd tanq̄ i-tentionalē mouēs: sanitas aut̄ aligd reale. Adhuc p̄ mo q̄rtia. Res medicatōis reb⁹ pficit trib⁹: puta nu-trientibus potōe seu medicina: et in manu ali opatōne. vñ Ba. p̄niano. Toli⁹ corporis medicina i hec tria re-digit: medicamētū serrū et ignē. Sz icantatio nulla est istoz: vt mōstra ex p̄secutōe iploz. Rursus qd sa-nat bz alterare cū sanitas reducat eo. Sz icantatio non alterat q̄ q̄ hmōi in mā cōicare oꝝ qd nō icantationi adest et sanitati vt p̄tactū. nō igit sanitati p̄cātatio cō-sert. In oppositū qm̄ homēr̄ in p̄ria rasodia reci-tat q̄lt herifio sacerdos ppter Briseidā filiā suā ra-ptā p̄ Agamēnonē rediēs sec⁹ littus maris sobilitis ea qdē nō obētra rogauit icantatōe solū dicēdo q̄liē sacrificauit sibi et sacrificabit si de grecis saceret vltio-nē ita vt sol p̄citatus imittens arcu sagittas eius seu radios causauit pestē i mulos primit⁹ et canes albos et demū in hoies vt cogereſ Agamēnō Briseidā red-dere sacerdoti Lalcade figdem restoride pestis hui⁹ cām assignāte. Eti. tertio p̄ria de amore. Verba in hmōi p̄serūt capitulo. Adhuc d̄ cā motus aialū quo dāmō spēs itellecti calidi aut̄ fridi: delectabilis aut̄ tristabilis talis existit q̄lis rex vñāqqz ppter qd tremūt et timēt intelligētes solū eis ēt nō exūtibus Sz ima-ginatio tm̄: d̄ria. 155. Mōi x̄o vt appēbit ē incan-tatio. amp. illud qd p̄sidentiā salutis aggnāt i egro-to iuuat in cura d̄ria p̄tacta. talis aut̄ est incantatio vt ei⁹ indicabū rō. Lōsferit igitur in cura. Propri

primū qdē sciendū q̄ scribis Socratē d̄risse incātati-ones fore v̄ba aias decipiētia hūanas. vt aut̄ in pre-iscēti sit log mā: precātatio ē orō admirāda affectōe i subsidiū icātati precipue p̄sidēti explicata. d̄t̄ āt orō ad discretionē terminoz nō significatiuoz q̄ cū fuerit d̄ mir s et occultis. ap̄li⁹ cā reputās icātatus eidē cōseret magis: et iō q̄z tū possibile occultatōe vienduz. deitatē. n. minuit q̄ secreta mystica vulgat. ars noto-ria p̄cātans ēt cū grādiori diligētia d̄z ipsaz p̄mer vt rā ab ipo q̄ ab icātato dignissima reputata possit am-plius cōserre. cū. n. fuerit de ipsa amplius cōfidens vt ita cūdem iuuabit marie: iuxta illud d̄rie. 155. Ille plures sanat egritudines de quo plures cōfidūt. Ei⁹ quoqz cōserre p̄baſ explicatōe cū orō triplex cōfistat Hoe. piermenias. i. Una qdē in mēte iphi⁹ format⁹ erñs p̄ceptus: alia in p̄nūciatōe iuxta illud p̄dicatiōz. Dico āt orōnē voce pioratā reliq̄ x̄o in scripto vt qd̄ l̄ris ac characterib⁹ ēt p̄mis et collo tādē vel ali-bi alligat̄. Ampli⁹ precātato: d̄z tē astut⁹ credul⁹ af-fectuosus aie fortis ip̄essine: icātādus x̄o auid⁹ spe-rās q̄z marie ac disposit⁹ oīmode vt actio concidat in māz p̄paturā d̄ria. 155. Et merito q̄ cū icātatio fit qd̄ tāq̄ itentōale nō agit efficacit̄ nisi iterueniat pre-dicta cū actus agentū sit i passū et suscepitiū predis-positū: et iō p̄transmutat et alterat qd̄ ē marie p̄muta-bile: cū virtutē aialē et marie somniis cū mot⁹ relig-tū cessent corporei. Es. n. p̄cipuos in opposita va-let: deinde vitale ac demū nālē tāq̄ māliorē reliq̄s: cū estimatio imutat hoiem magis bruto. afficit. n. ap̄li⁹ ossitāte reliquo ossitatore. at mingētē magis oē illo p̄p eā plurimā hois ad alia sensibilitē mēoria sa-cta mor i actū p̄currat alteri⁹: q̄re visus subiugalibus nō sufficit imo altero egent vt olſatu. In iphis. n. bñ mobilis h̄ extat sensus et iō ex v̄rinatōe vicissūt et po-stea oſfaciūt. Adouēt. n. cū passione hmōi q̄cūqz sūt leuiter mobilia cū sumosim qd̄ ossitatione aut alicē p̄pellit deiceps x̄o v̄rina deide semē: vltioqz ster-cora. p̄b. appens. 7. qd̄ āt sit cura: qd̄qz conserētia suis notatū d̄rijs. Propri fm̄ qdēm sciendū q̄ aliḡ d̄ixerūt precātatoem nō p̄scrre aut q̄ grossi i cre-duli non putat̄ aliq̄s actiones puenire nisi māli et grossiori quodā p̄tactū mediātib⁹ q̄litatib⁹ primis se-sibillib⁹ valde lz̄ ois actio ide tādē apud aris. p̄sur-git d̄ria. 60. qd̄ accidit p̄p̄imērōne plurimā ip̄ orū māe corporali. vñ nec p̄ntia v̄tcūqz denudata futura eqz min⁹ concipe p̄nt q̄re. A. metaph. 9. q̄ nos i hoc no-stro seculo et corpe diuersi sum⁹ in multa turpia non sentim⁹ delectationē aie rōalis cū aligd apud nos su-erit de cāis ei⁹. Ideqz haly sup centiloqo: aliḡ vero icātationē negarunt sicut Ouidi⁹ vt hoies ab amo-re ardētiorē detrahēt̄ sicut erat eius itētio i illo ope-iducēs p̄ticularia plura qđ̄ suriosus non potest mor-amore remoueri. Aliī āt rationabiliſ eas sp̄nūt eo q̄ in eoz non cadebat arte sensibilē et entē et aptā i qua-actus p̄siderātur manifestiores q̄litates p̄z excedētes p̄marias cū ga. in. 6. p̄allegato detestās Lhani achiz̄ et Bamachiū cūctis Diascoridē preferens co-q̄ scrip̄tissent sup v̄tiosa verba: et fabulas q̄s narra-re p̄sueverūt mulierculē ac vetule ad modū stultorū egyptiorū fascinationes dicētiū. Coniurauerūt enīz medicinas asp̄serunt et suffumigārūt diuinit⁹ cū eas euellerēt de terra vt. s. collo vel alibi iumēti cā i mo-dū suspenderūt filiateriaz: quod oē falsum ē ac stul-

tū et medicie artis detestatinū. hi. n. inherētes hīmōi
q̄ artis deligrūt. p̄p̄a. Alij Xo ex hāc intentionē positi
timētesq; p̄dicē incātationes v̄trasq; p̄cessere p̄fataſ

P̄opt. 3. qdē sciēdū p̄mitus q̄ nō p̄fert precan/
ratio i cura incātū ipsa sed v̄emū incātū talis p̄ut v̄
ſ. recipit a p̄ferēte vel ſiurāte aut ab iſtituente ſeu
cānte. P̄opter hīmōi primū ſciendū q̄ ſi p̄cāta
no p̄fert incātū hīmōi t̄ ōo ſimpler tūc t̄ ois cui ſal
ſitas ē p̄mp̄ta. Eti: Talis incātū i qdā explicatōne
p̄ſtat ſonora. qdā āt tale cū p̄le nō alteret corp̄ ad ſa
nitatē cū ea iducaſ alteratōe nō p̄mutat. vñ. 2. t. 3.
de aia: Manifestū eſt q̄ neq; lumē ex tenebra neq; ſa
nus neq; odor nullū facit i corpora effectū v̄z niſi h̄z ac
cidēs putati ſi ſil ſono dcpulſo ſiat ictus vt i tonitruo
lēcindēt lignū. Et a viſis filr t̄ odoratis ſit mot̄ cor
rūpentib̄ accidētaliſ tactū vel meatū. Ex p̄mis. n.
q̄litatibus p̄ſtamus nō āt ex tertījs. itaq; incātatio n̄
p̄ſcīt curationē vt ea. P̄opt̄ fm̄ hīmōi ſciendū q̄
expīetia p̄ot̄ demōſtrari. t̄ demū rōe p̄ſuaderi p̄cāta
tionē p̄ſerre. de h. n. i fili t̄ p̄poſito emperie ſunt q̄
multe vt apie illud ſumū ſacrum cū alijs multis ōndit
eucharistiſ. Moia ēt id p̄ſirmāt divina notorie artis
t̄ encūtice: magicis ēt Xbis platis i auriculā thauri
cū incātator pſternerit i mortē in p̄ſtia filuestri. hūc
t̄ reuiuſcere denuo effecit. h̄ ēt p̄ſirmāt mor̄ panis
ad ſartū iueniendū aut pſalterij vel cribri. Xba ēt q̄
dā i aurē cuiuscūq; hois plata ſatagit cū tibi q̄cunq;
petieris elargiri. incātatione filr plata v̄el ſcripta ne
vñq; pādāt q̄ crucianē ea ēt ſup gladiū ambulāt acu
tissimū t̄ prunas vivaces digitoxq; vno applicātes
alterutruq; hoiez aut pond̄ ſbleviāt i altū ḡuifimū
ſerpentiēq; ſtupeſaciūt vt nō ledat: equos ſuribūdos
carmie getāt eos q̄ caſtrāt cū alijs imobiles eadē red
diti. hoc ēt mō trūcidati euadunt p̄iculuz. P̄ria filr
astro noie orōne placāt t̄ in ſubſidiū ſcitane n̄m: vt
orōnū epilogus iſinuat planetaz. Dñ ſalbūmasar in
ſadan: Reges grecoꝝ cū volebāt obſecrare deuꝝ p̄
pter aliqd̄ negociū ponebāt caput draconis i medio
celi cū iove aut aspectū ab eo ſigura amicabili t̄ lunā
cōiuncīa ioui aut recedētē ab ipſo t̄ p̄iunctionē a dño
ascendētis petentē. adhuc āt t̄ cum caput amicabili
figura tūc qz dicebāt ipſoꝝ petitionē exaudiri. vñ al
māſor in apborismis: Si qz poſtulauerit aliqd̄ a deo
capite exīte i medio celi t̄ reliq: nō p̄teribit qn̄ breui
ter adipiſcal̄ queſitū t̄ eo qdē i huiꝝ orbis qn̄q; cōſi
guratione ſcīaz petēt a p̄mo viſus ſum amplius i illa
pſicē: incātatione quoq; qz dormire nō valet repū
tationē p̄tinue incātantis imaginās. ipſa ēt pollutio
nē iducit i ſomnis qd̄ erū ſutuꝝ talis ap̄it de aliquo ſa
gitta ēt oſſi adeo iſira vt alio negt i genio dīgitis late
raliter duobus facile ac ſine dolore dulci applicatis
foras educiſ cācerq; mortificat: lūbrici occidunt. ſā
guis ea t̄ caractere vñcūq; fluēſ ſiſtīt. Marorism⁹
epilepsie getāt noibus magoꝝ i aure platis aut por
tatio ſup ſe ceſſare cogit. ois epilepticus ſonat t̄ luna
ticus p̄ſtātūs cū alijs. cū p̄ aut mi in q̄tuor tēpoꝝ
feria q̄rta eā ad ecclesiā deducat: t̄ feria ſexta t̄ de
inde ſabbato ſup ip̄m cātēt t̄ ſuſpendat illud dñicū enā
geliū h̄ genus demonioꝝ nō eiſcif niſi ōrōnib; t̄ ic
i unij. caractere filr t̄ carmīc paſſio curaſ renalis ſu
turū p̄noſcitur t̄ qd̄ abeft vt edocet geomātia taliaq;
malta. id āt vñcūq; rōe p̄ſuadetur t̄ ſſectus i ſoas
reducunt p̄cepti cāſ, ſed nāq; evenit aut ſi cā i medi

ate interiori ſeu iſeriori vel exteriori. S̄gdē p̄muꝝ id
duplicit̄ p̄tingit: aut ex pte incātantiſ affectuofi cum
eius fuerit aia int̄m elata vt māe poſſit huic dñiari mū
dane ipſāq; vigore iſtelligēt ſuſcepto admittūt tranſ
mutare. Vel ex ergo incātati q̄plurimū pſi vi ex
vigore ſi q̄ ſiuuaſ estimationis ſi parū. Et hunc qdē
modū p̄ipatheticus cōcedit: dñia. 135. quoꝝ v̄trunq;
ſufficiēt dñia q̄ hīmōi. hec. n. ſuſciſ matie illa. Give
ro a cā exteriori dupl̄: aut ea ſba ē p̄lioꝝ vel p̄ticula
rioꝝ. Uniuerſalior qdē ceu cāꝝ p̄ma. cui ſdē v̄tute
ōo ſeu p̄cātatio ſuſcipit effectū cū ipa quodāmō n̄m
ſolicitudinē hēat vt oñſu dñia. 101. p̄ot nāq; p̄muſ ſua
mera benignitate cū ſit agē ſuſpnāle p̄ voluntatē abſ
q; motu t̄ traſmutatōe i h̄ iſera op̄ari q̄cqd̄ dicat p̄i
patetic⁹ dñia ſb̄ mīſla cū ip̄ ſit ſumū bonū de cui ſrōe
ſit fore ſuſ diſſuſiu ſuſ ſiſcātū. alit. n. bonuꝝ mime
ſoſet ſumē neq; pp̄ h̄ cū ſit qd̄ diuinifimū t̄ honora
tissimū metha. 12. h̄ traſmuraſ i indigni ſuſtelligendo
eēntiā cū is n̄ itelligat actualiſ ex ſz̄ ſuſtelligē ſeipſu i
telligit cū ea reluccat i ipo vt i cā. nō. n. p̄teplāt ipſa
put ſuſ mālia t̄ vilia v̄x mō nobiliori t̄ altiori quo
itelligit ſe talia cāz exiſtē. Quo qdē mō ſcia ēt vilifiſ
moꝝ aialiū t̄ abominatoꝝ apud ſenſu nobilis reddit
t̄ decora. vñ de p̄tib̄ p̄mo: In nō grōſis ad ſenſum
fm̄ theorīcā filr. nā admirabiles delectatōes exhibz
potētib̄ cāſ cognoscere. t̄ iō Adesue: Sanat ſolus
lāguores deuſ. Si Xo ēt p̄ticularioꝝ ſba vel ē abſo
luta aut mobili ſiñcta. q̄ ſi ſmuſ aut ē benigna ceu
angelus q̄ n̄ ponit administrator a diuinis t̄ nunci
orōnes deſerēt an ſmuſ ſicut ēt ſenſit ar. io. eius me
thaph. de quo ſunt non paꝝ teſta replete. ſi vero de
prauata ita demō vel ſpūs cui ſuſtētia p̄maria cum
nō ſit i terra ptā ſi ſibi valeat cōpari. h̄ qdē multuz
incātationib̄ t̄ ſacrificiis obedit vt decipiat p̄citat⁹
venter: aut appearat multa pſicēs t̄ p̄cipue muliercu
lis obediē ſimpliciorib̄. eas. n. celerius ſapiē ſal
lere valet q̄re bas video votū t̄ effectu ſonat ex ea
ruz incātatione ſeu cōiuratione q̄plurie qd̄ ſapiētio
ri nō accidit q̄tuncūq; illis op̄et p̄ſecti⁹. Eſt āt vt ex
ptus vigoris aut prioris t̄ familiaritatē i locis in q̄
bus cultus celebraſ diuin⁹. Que qdē l̄ ſuſtētia
non exp̄mat phia non. n. ſuit eius vt q̄ platonis cum
ex ſenſibilibus ac mobilib̄ pueniat i motores appa
rēs. 12. metha. ſpm tñ aſſerit ptolemeus q̄driptili q̄
to ingens: Si nāq; luna ſuerit dñia magiſteri exñs i
ſagittario vel pſicibus p̄ mortuos dñabit t̄ malignos
ſpūs ēt de loco ad locuꝝ coget moueri. vñ cōmen
tor ibidē: Adouebit ſpūs q̄ dicti ſunt diaboli vel ali
es ſpiritus pp̄ qd̄ diuinabit. Si Xo applicat h̄ ſba
mobili aut i cōruptibili ceu iſtelligētia t̄ aia celivel al
tera tñ ſpūd alexandruꝝ t̄ themistiuꝝ. t̄ h̄ duplicit̄.
Aut. n. p̄fert incātatione alterutra moſa cuꝝ ordinēt
ad noſtrā ſolicitudinē mō vt tactū quodā: ſitq; intel
ligens ita vt eius orbe ac aſtra conſerat aut officiat
fm̄ q̄ diuerſimode ſuerit incātata qd̄ obſeruant ma
goꝝ non pauci iñu ocaſes Iouem ſaturnū vel alium
noie intelligentie ducentis eundē dñia. 9. cum felici
ter ſuerint vel aliter diſpoſiti. qd̄ equidē Eresis ſa
cerdos ſenſit t̄ vt exptus ſom ipſos in amorez pp̄rie
ac odium non leues continuato aduocant carmīc v̄l
iuvare v̄r incantatio conſerēt ſed vel q̄ directio na
tūritatis ſignato ſiſ ſalicuſ ad talement p̄tingit noſtrū
vt h̄ amoꝝ talis debeat adipiſci vel quid conſimile:

ita ut incantatio vel id quod sit nibil conferat nisi casu. Juxta illud posteriorum. i. Te ambulante corruscavit et illa humidi oes cassant taliter pcamatoes et que taliu. qd uo e. l. n. qd dicunt possit interuenire: quoniam non tni sp vel ad multum cum directio significatoris ad locum rarius pertingat humidi catus: dria tactu. 64. cum videam quod multoties ex icatatore vel alio agentes affectu adipisci intentu: si at sba mobili adhuc corruptibili seu intelligentia dc agens ab. A. qd de hoc in se ac in pposito sentiendum dria expositum. ioi. t. 155. aut est quod in ipm motus icat expulsiu nam velut evenit cum nobis quod paupcula docuerit vetulam. precatare dicendo duo et tria platuunt quoniam et tria silt et duo. dum aut h spina piscis gutturi ei insira cruciat et eaqz tades vocata puenies ad eum dixit se aliaz nescire medelaqz nisi ea quam ab eo vidicerat. is aut in vehemtiori risum excitatus spinam cum sanguine foras maddavit. Propter qrtu gdem ad primu qd ddm appuit. talia namqz ouidius habuit ut tactu negare cum h eius exten tensione ibide. multa et fm puerbiu in cura audiuntur poete: metaphi. phe. Silt et Ba. medicoz pspicu ut tactum non habuit arti cōmiserere h sue. Ad aliud qd ddm visum cum dc sit incantationem fm se no conferre in cura: s inquantu humidi et a tali explicata taliqz. Ad alia que sequuntur qd ddm: dria visum. 155 aliqd. n. inquantu humidi non pot ultra suu agere spes in virtute tamne neqz alterius ut caliditas ignis ei vi gore ex aqua ignem gnat. Non in eo quod caliditas cum accidet exterritqz oē agens pstantius paciente. 3. dacia. ut omniu quod per se no alterat vel transmutat in catatio et iō non sanat cum solu metis idicet conceptu Ad ea silt que pti eduerse qd ddm appuit: pcedunt enim via sua cum per se agat incantatio in aliquā cām s qd agunt deducta qua possit eoz saluari cōserentia Hba. n. Amorem rōnabilibus conferunt maxie eoz enim excitant rōes ut amplius conceptio amore discedat tanqz turpi aliquo. si itaqz de hoc tm topice dc quefuit.

Differentia. 157.

Vobis somniū non conferat in cura monstratur. Qm quod ē in drnter se hūs non confert ad curā cum curatio determine scia medicie saltē sicut plurime aliaz virtutem ut multum continente. humidi vo ē somniū. vñ. 3. de somno et vigilia de divinitate que in somniis sit: et dī accidere a somniis ne quod premnere idoneū neqz suadet adhuc quod dicitur non competit in curatore cum ipsa psciatur certificante. tale gdem errat somniū iusta illud ethici. Sōnia ne cures na fallit sōnia plures. Rursus si plerū ad curā id est per modū motus cuiusdā cum curare sit quoddā agere quod no pscitur oē. sed in somnio no interuenit motus cu sit quedā ppcetas et passio somniis aut completur gete cum motus ab aiali pcedat. Vnde: somnisqz sit qes virtutum aialium cu in tensione nālium et vinculum ac imobilitas pmi sensiti vī dria. iōs. Eti. Res medicationis tribus pscit rebus: dieta potionē ac manali actōe: qrtu pto. quo rō nullus ē somniū. non. n. sub dieta contineat cu illa sit sex rex no nālium conveniēs administratio quaz ipm nulla extat p singulas trāseundo. qd at non sit pto vel chirurgia evidēs extat: cu religs ergo ptractis dria. 155. somniū in salutē no cōfert. In oppositū qm de somno et vigilia. 3. dicunt medicoz ḡosissimi;

os valde intendere somniis. hoc at non ē nisi quod in curatione tandem ut appetit conferat ea. ha pmo. Qui dā spleneticus somniavit quod ei precipiebat in somno: ut vīna suā biberet oī die ter et sanaret q erpīe illud iuenit mirabile: qrtu ē tertia. Alij obediēdo sonio vel vīscī curati sunt a lepra. vñ. 14. terapē. quod somnio determinati Ba. pscit laudavit. Itidē: illud cōfert in cura qd pcedit ab ea q cūctos sanat lāguores. tale vo est somniū: qre re. a. primo. Sōnia sicut a deo bñdicto et blimi ac soli sanat lāgores deinde. Adhuc illud qd sigt sup humorē dñantē corpori et euonem futurā curationi admīnūlātū cū oīs significatione in ipsaz ordinet. humidi qdē ē somniū: nāvnuqz humorū somniū cāt illis oīdens dñnum ita ut medico eius idicetur eductio. vnde qrtu ha. Multoties videt isirinus de genere illi quo sit crīsis eius sic vider hitur crīsiz p ludorē qd igredit balneū sibi qz ppsaf. itaqz somniū pscit in cura. Propri primū gdem sciendū quod somniū ē fantasma scīm a motu filacroz domīctis ī eo qd dormit. 2. de som. d quo fū A. in de humidi tractatu loqtur aris. Nam tres humidi existent apprehensiones: puta somnia quod dicunt ab angelis et divinationes et demonibus: ac pphbie quod a deo cu meo et sine meo. Dividit at multipli somnium: qm aliud ē vēx aliud falsuz. adhuc quoddā sit supra repetitionē: aliud supra inanitōem: nōnullū vero ī disponde media. Itidē. qdā ē nāle aliud aiale: nōnūqz vo celeste seu divinū. Voco at illud nāle quod ex dñio complonis contingit et humorū. vñ Ar. 4. de anima Mālia somnia sunt que veniunt ex ipsantia virtutū humorū cu spū gerente virtutem formalē et imaginatiā cu. n. in aliquo nā sanguis dnatur ut ad multū videbit in somnio res ruberas delectabiles seqz ī sanguine natare cōnivis et filia: cuqz colere res igneas citri as volatus rixas furores et qd humidi. si at pblatis nā somniabit aqz niues frigora stupores et que taliz ē. qd simile res magnas pterētes ploratus casus loca mortuoz et qd taliu: qd sigdem pmanet diutius aut labūtū fm qd corporis nā ptcipat siccitate aut hūditate. Somniū vo aiale: dico quod cātūr et multa solicitudine sime circa quoddā ī vigilia. cu. n. somno maior motū ut qd exterior getetur ppter spūum actionem percipitur minor qd interior. Maior. n. motus minorē fm aris. p̄turbat et depellit. et humidi quidem somniū me ultra duos annos quā multipli fatigauit ex imp̄ssione cātū vehementer itineris ad studium Parisiense. Divinū vo somniū seu celeste audio illud quod a diuinis sine celoz cātūr animabus que motores et dicuntur orbium qui fm. A. aliquando operantur formam ī imaginatione fm compationem eoz et compationez aiarnū ipsoz fm sp̄itudinem: qm anime nostrae hūt maiorem compationem cum sibi separatis qd cu corporibus sensibilibus. Juxta quod verificatur foras fī illud Ba. Somnia imititia deo benedicto et sublimi. Propter fm vero sciendum quod aliqui negaverunt somniū non solum ī conferentia cure vero et simpliciter oīa que ordinis et nature. vnde nālium primo. Quidā expresse nullā enunciauerunt anime iē se virtutem qd cogitamus cōtēnes somnia diuinationes et consiliarios astrologiaqz omnē: dria ēt. 155. Quoz gdem errori consultur ibidem. Alij vero directius negarunt somnia. qre. A. Quidam hominū negant somnia et dicunt ea casu accidere quod

fortassis dico euenit q̄ plurimi viderūt falsari nesci entes iter ipsa distinguere. Aut forte cuncta imedia te in cāz reducēies p̄orē: dñia. ioi. quoꝝ qđe defectus appuit ibidē. de qbus quoqz s̄bdit p̄nter: sed negare somnia ē negare sensitiva t̄ marie vera diffiniti somnia. nullus. n. bō est q̄ nō viderit somniū qđ nō enū ciatuit ci aliquid futuꝝ. vñ. a. Nullus hoiuz ē q̄ nō ha beat portionē in somnijs t̄ in apphēsionibꝫ q̄ siunt in vigilatibus qđ appetit q̄ ū bō exprimētauerit multo tiēs viderit q̄ bō accidit cān sed essentia t̄ alie comprehendēiones puta visiones t̄ ppbie l̄z nō fint vise: sūt tñ valde famose. q̄ autē hmōi apud oēs aut sunt necessaria fm̄ totū aut fm̄ p̄tē. Impossibile. n. vt famosum sit falsū fm̄ totū cū bō ēt hoꝝ defectus tertio appetit dōoꝝ. Propriū tertiu Noisciendū p̄us q̄ somnum p̄fert i cura: t̄ deinceps qđ hmōi t̄ tādē huius est somniās t̄ vere t̄ q̄s mīme. Propriū primū hmōi sciendū q̄ somniū coadiuat ad curationē: tū per viā cāe q̄fi immediate curās: tū p̄ modū signi. Primū qđē oñdit: qm̄ illud qđ docet eligē qđ morbo ſrīat curat eundē cū curatio pficiat ſrīo. Tale No est somnium vt p̄tactū ex argutis. vñ qdā socioꝝ verens pficari vidit i somnio q̄ precipiebat ſibi horride assumere q̄ grece lac iportat t̄ ſaluaret a pfici. quātū aut i ea p̄ſerat dñia oñder. i94. Eti: qđ aiam excitat ſup morbuꝝ cū calore nāe ac in bonā ſpē ſalutis p̄ſimat coadiuat nō paꝝ i curatōe. i34. appens t̄ p̄ou. Eōfert igit rōne cāe. Adhuc ex pte qđē signi q̄ illud qđ ſignificat ducit in cām morbi atqz in ipsū p̄fert. tale No ē somniū vt tetigit p̄poſitox fm̄ū: itaqz ſomniū iuuamen tū vt ſignū p̄ſtat cure. Propriū fm̄ hmōi ſciēdū q̄ ſomniū verius est celeſte ſeu diuinū t̄ marie cum aia fuerit libera ſupioribꝫ ſbijs applicata eoꝝ repūtationes ſuſcipiēs. Aliale No nullius aut q̄pauce veritatis exiſtit. ē. n. magis illuſio eoꝝ qdā circa q̄ aia ſuit ſollicita t̄ occupata i vigilia ceu ſamēſcēti repūtan̄ cibi: appetētiqz mingē coada t̄ ſtrepitus agonizant. ſomniū No nāle t̄ ſi verificeſ ad multum nullā iñ grandēbō est imediatābō ſignificationē cū ex pte poſfit ēt rex nō nāliū p̄mutari. ſomnia ēt post repletōne ſunt pauca. vñ pbl.30. In his q̄ ſunt poſt p̄emiſionē cibox mīme ſit ſomnia videre. tūc. n. marie ac cedit moueri p̄p introductū cibū. Minorat ēt ſomnum post vehementē labore t̄ ſpirituū diſſolutionēz. aia. n. tunc recōdita gescit totaliē. qđ ſi accidat t̄ marie ſrī repletionē p̄prieqz vaporabiliū vētoſox verifiſat q̄z mīme: cū aia turbata neqzat q̄ celeſtiū iprefſionēs aiaꝝ ſuſcipe. poſt at digōnē ſuſcientē t̄ icorpaſionē cū aia gescat magis p̄ oppoſitū ſomniū ſiſicat marie: tūc. n. ea pōt p̄dictis aialibꝫ coaptari. vñ. a. Mlerunqz nō ſūt No ſomnia niſi q̄ vidēt i mane oēs n. cogitatōe a hac hora gescūt t̄ moꝝ humorū ſūt finiti. i media No diſpōe mediocris ſtingit. ſomniqz marie ſit eius. qđ cognitū t̄ quo q̄ ſiſat in vigilia vt ſue patrie ac gētis ſuoxqz actuū vñ pbl.30. Marie vñdem⁹ que op̄an̄t aut ſperam⁹ vel volūm⁹: d̄ his enī marie plures cogitatōes t̄ fantafie ſupſunt. ſunt t̄ qdā apprehēſiones vehementer vel amibus obiecte q̄ niſi grādioris difficultate t̄ aia elatiōi nequeūt expli cari. alie No apte vt ſe q̄ ſiguratōe ſigurat euēnicentes vt Tullius de quodā enarrat ſomnio: i ſecundo de eoꝝ nā ſic multotiē ſomniaui q̄ porrigereſ mihi p̄cunia p̄ talē vel hmōi qđ die accidit; relique vero

medie. q̄s siqdem apprehensiones alig in. i. extende
runt modos. Contingit et q̄nq̄ boiem somniare id
q̄z obliuioni tradere post qd cōdormiens denuo aīa
sollicitat somniat qd antea: ceu fīm ar. t. a. contingit
herculi. Propter tertium hīmōi sciendum q̄ licet
aīaliū somnient plurima vt canis equus bos ovis t
capra: hō pre alijs somniat marie: historiarū. 4. non
mor tñ vex post q̄tuor annos aut gnqz. qdā et nūq̄
somniū viderunt. Soniū et accidit amplius cū appre-
hensionib⁹ t regione hora t vlt vita tempatis ad ca-
liditatē t siccitate q̄z in oppositis t iō viri repiuntur
illic t tunc pphetici q̄dripartiti scđo q̄re in anglia t
Scotia repletus humidis t cervisia sere per annū sece-
dens vacauit a somnio. ille quoqz verior⁹ est somnio
rū fīm. a. q̄ pplexionis fuerit temptationis. q. n. sicce
q̄gnis bene retineat non tñ bñ suscipit. Qui No bus-
mide q̄z q̄z suscipiat cito: celerit tñ amittit neq̄ som-
niij recordat ad multū. q̄ si calide fuerit cōplexionis
erit agilis i eoꝝ motibus instabilis somnia habēs p̄
mutata: qui autem frigide tardus est piger t obliuio-
sus. Est etiam verior qui consuevit dicere veruz. vñ
pblema. 30. Adeliores meliora somnia vident quia
vigilates de melioribus intelligunt. nā v̄sus pravaꝝ
cogitationum imaginationem cāt malorum motuum
inobedientium virtutis rationali: ppter quod somnia
versificatis mendacis malicioſi ebrij infirmi iristiſ i
quo mala preualet cōplexio aut sollicitudo vt ad mul-
tum falsantur. Contra p̄determinata videtur aui-
re inquiens aliquos fore verioruz somnioꝝ ppter
diversitatem virtutis imaginatiue ceu habentes cō-
plexiones melancolicas frigidas t siccas. Humidi-
tas. n. cooperit virtutes t opilat vias spirituum faci-
ens somnum simile morti: ita vt dormiens sere ima-
ginetur nibil. Sed humor melācolicus puenit som-
nio t actioni istius virtutis: quia enī iste humor est
multivaporis ascēdit ad caput t facit somniuz t ideo
conuenit somnia huic qz virtuti t actioni complectio
frigida t siccata. Frigiditas enī acit tarditatem mot⁹
t siccitas p̄fimationem forme. Et iō ista virtus ha-
bet magnū dominium in multis ita q̄ in vigilia com-
prehēdunt quod alii in somno. sed forte plurima ho-
rum veritatem nō cōtinent cum melācolicus humor
natura nō conueniat somno in tegni. neq̄ in evapo-
ratione consistat sed magis accidentalis. Est etiā oīs
operatio pfectior in corpe temperato. Frigiditas siccata
t siccitas vt inductū motum tollit t ipressioni resistit
t ideo magis. a. sentio. Neq̄ melācolicus nisi per
accidēs verior est somnioꝝ tempato puta ppter at-
tentione t sollicitudinē maiore. vñ Ar. Quidā ex ta-
tici seu v̄sanī p̄vident qm̄ p̄pri motus nō infestant
sed longe p̄jciunt. exneos ergo marie sentitint po-
tissime No seminator ē melācolicus adustus ppter
sollicitudinē t motū ipsius crebz. vñ Ar. Quorum
cunqz. n. loquax nā est t melācolica multas visiōes
vident: fīm. n. plura t multisaria mouent. Homies
enī. s. melācolicos fantasmatā mouent maxime d̄
memoria t reminiscētia. Accedēteqz filiū ceteros aī
cellunt doctrina t artificio: pbl. 30. Nosce siqdem
aliquos adeo aīas elates h̄re intelligētis affines vt
cium app̄hensionum quātūcūqz etiā occultarum va-
leat sollicitudinū tegmēta detegē i aptumqz adducere
Inū illud ar. Artificiosissimus est iuder somnioꝝ g-
pōt sollicitudines inspicere q̄lis videat ea que Iosephi

somniū pharaonis ac danielis q̄ in nabuchodonosor et h̄mōi qdē mod̄ extat p̄bie nō pue. Aliq̄ vero aias sic h̄ntifimas et sensibiliq; imeras ut nihil valcent p̄ ap̄phēsiōes allegorizare qdā vero i medio h̄ox sūt lato. Sūt et qdā somnia laudabilia i ḡbusdā et p̄spa in alijs vero vitupanda et auersa et iō i posibile aut difficile sit nā quā cognitōem de somnijs suscipere v̄lē, ppter eoz eās fere ideterminatas. Deme. tñ ipso aliquā notitiā cōez ex somnijs p̄phēdi. P̄op̄t 4. No ad primū dōm q̄ illud dcm̄ ē disputādo et ingrēdo nō āt cōterminando: aut idicauit h̄mōi iudicij difficultatē. Ad aliud dōm q̄ sermo cathonis audiēdus ē vt appuit ste somnijs aialibus nō āt celestibus aut nālib. Ad aliud dōm q̄ in somno motus est nō raro. I. n. Vtutes sensitue et motiue gescāt extriseus iterius tñ motus sit grādis plerūq; q̄ motu sp̄lebas maiorī f̄m Aris. et trinseco itav̄ modica mota in somno v̄tēsitas ūideat tonitruū cāre: et humidus submerzionē: siccūq; p̄cipitatōem. Verificat. n. vt ad multū q̄ Vtutes gescāt ēt in somno motiue cū vi deam̄ aliquos de lectio surgere seqz armā: is qnīq; p̄cedē aut h̄mōi pagere et maxie quoq; cerebz ē calidū et siccū sumositatū vaporosaz receptiuū: qd̄ aut i somnio itercidat eiō mōstrauit descriptio. Ad reliquū ex dria appz. 135. et priori. P̄ot. n. reduci ad accidētia aie vt p̄fidētia et v̄lr ad oia tria medicina instra: p̄ut idicatōem a supiori didicit salutis. quātū ēt q̄ alteriō quincāt adducta mōstratū appz. Sz circa illud dubitate p̄tingit qz somnia vident nō ēt a deo benedicto sublimi cū aris. dicat ipsa nō imitti a deo tūc. n. fieret de die tñ. nō iessent ēt bruntis neq; stolidis: Sz sapientib; solū et prudentibus cū hi sibi sint amplius tanq; mā disposita eiō nati actōem suscipe. Illi āt somniāt nō minus et recie dōm sitq; deō ordinat̄ q̄z marie doctribusne affinior. Dōm ga. locutuz fuissc f̄m op̄i. stoicoz et epicureoz ponētiū somnia nō nisi a deo immitti. qd̄ appz cū illic dō auspicio loq; et aurispitō aut fortassis. Vtificat Ba. de p̄phētia q̄ ponit a deo imēdiatis a hierarcis imitti dō qua vt dcm̄ Ar. f̄monē nō p̄didit

Differentia. 158.

Hoc calor digerat inālis oñdit. Dm̄ pb. p̄ ma ignis p̄cipitur in q̄rtanis augmētari febribus. tale No preceptū nō v̄r nisi ad materiei digōem sc̄m. quecūq; n. in febris exhibent mālibus et p̄prie medicinalia sūt ad h̄uc sinē vt mā digeratur et nature reddatur obediēt sed ignis seu igneus calor ē inālis. Amplius quod p̄t maiō poterit et quod minō: sed calor ēt inālis p̄t plus qm̄ ex p̄trefactōe aial. p̄ducē. vñ. 4. methau. Aialia sunt in his q̄ putrescunt. Hoc āt maiō ē māz simplē disponer nāe cū aiām suscitēt de potentia māc. Eti: illō quod terminare facit egritudinē ad salutē digōem cāt qm̄ digō nō ēt aliud plus q̄z vt dñet nr nā: et humorē vincent p̄auū ḡtūq; sit. haly. Sz calor inālis egritudines terminat. vñ aphōx. 4. A spasmō et tetano hito febris supueniēt solvit egritudinē. Curat et febris epilepsia et p̄prie lōga marie q̄rtana tertio p̄ria. et Ade. in practica. Sz febris ē calor inālis. Rursus qn̄ alijs effectus a duabus p̄ducit cāis v̄tāq; ad illū op̄ati dicere v̄x erisit. Sz sanies circa quā attendit digō et calore sit nālē et accidentalē vt apparebit: dria p̄nti. Palin. Volētes māz digerere calida et in corpus iducim̄ eēnea qm̄ digō p̄ficiit maxie p̄ calidum vt ele-

ctuaria syrups et talia. Itaq; calor inālis digōes agit

In oppositū qz digō ē cōpletio app̄uo et nālis calor re methau. 4. Sz calor inālis nō ē naturalis neq; p̄p us Sz eēne. Indē febriū fo. Calor nālis apt̄nat̄ ē coqre: eēne. No corrūpe et putrefacē: fo quoq; re. ac. Digō ē filis decoctōi. inuit ergo bip. p̄ illud qd̄ sit a calitate h̄uida nō siccā tenebrosa ut caliditas febris: Sz caliditas h̄uida vaporosa sicut calitas nālis q̄ ēt aialius corpib; talis āt nō ē inaturalis vt h̄ exp̄ mis valde. Eti. Qd̄ putrefacit mortificat et corrūpit nō digerit vivificat et p̄struit. h̄ āt calor op̄at natural illa No inaturalis vt testāt ceteri. adhuc h̄rioꝝ h̄rie sūt rōes Sz calor naturali: h̄z digerē ergo inaturalis oppositū op̄abif ceu putrefacē. Palin: medicoꝝ exi mihi quos nō ēt sufficiētēs ponēt id mime l̄cripsere calor igis mime digerit inaturalis. P̄op̄t f̄mū qdē sciēdū q̄ qd̄ sit calor et naturalis: quot ēt dicat mōis: dria onisuz ē. 59. t. 3. p̄ cuiō oppositū calor erit not̄ i naturalis. nā q̄ bñ diffinit h̄ria signat topi. 6. Erit igitur calor inaturalis morbi istiz quo corrūpit natura: q̄ qdē aut ēt inaturalis oio vt q̄ marcoris vel f̄m qd̄ puta mediō iter naturalē et inālē oisariā ceu q̄ sanie. mixt̄. n. ēt h̄ calor ex naturali et putrescibilivicēte de mū naturali. Esse āt digōnis dria m̄tauit. 50. t. 62.

P̄op̄t Sz qdē sciēdū q̄ aliḡ direrūt calore nō digerere inaturalē qz cū digō sit op̄. Vtūtis vt dicūt naturalis digestive sicut ipsa ēt naturalis ita oz ipsiō istiz naturale fore vt sit p̄portio agētis p̄ncipalis ad istale et h̄ariū. Dicūt ēt q̄ si calor inaturalis aliquā curet vt tactū egritudinē p̄ accēta fore neq; h̄ facē p̄ viā digestionis sed porius ratione consumptionis siue resolutionis vel expirationis. quod quidem falsum apparet ex dcis eo q̄ digestio nō ēt aliud q̄z vt natura dñe et vicat h̄uore p̄auū q̄tōcūq; mō vt a calore inaturali ēt. qd̄ āt h̄ p̄ veritatis cū p̄phiō motu cōticeat qd̄q; falsitatis dōbx̄ oñdet tertiu. Fuerūt et aliḡ rudiō horū oppositū simplē p̄mētes p̄ta q̄ calor inaturalis digerit nō solū i nocitino v̄x et i iuuatiō moti egde qz illō qd̄ p̄pat Vtūti nutritiō ac expulsiō digerit. In iuuatiō. n. virtuti p̄portōa nutritōis alimētū. In nocitio āt ap̄ia ad expulsiō digestōe materie. Hec āt facit calor inaturalis. p̄pat. n. nutritiō p̄mātādo alimētū et alterādo: et expulsiō metā icinerādo et subtiliādo vapores et sumos expelleō. pp qd̄ p̄cludūt calorē inaturalē op̄ digōis p̄fīcē. q̄ āt p̄dā positio sit absurdior p̄ori oñdet qdē tertiu: minor et rōis absurda. Si. n. calor naturalis digeret tūc et fesbricitates sanis digererēt meliō qd̄ ēt p̄ter alia p̄ Ba. et aphōx. 2. Neq; ēt icineratū ēt digestū cū sit expulsiō et victorie nature iobediētēs redditū et iō materia rū icineratax videmus egritudines p̄telari. Neq; ēt qd̄ subtile sumosum nature obedit v̄squequaq; et p̄prie cū fuerit plurima et grossa mā: aut calorē forfasse innālem audiūt a reb; nō naturalib; et maxime aere suscepūt cū morbos abbreviet. P̄opter tertiu aut sciēdū q̄ calor inaturalis siue sit oio p̄ter natūram siue non sed mixtus quodāmodo calorē naturali nullo modo vt sic Sz digerere iuuatiū: eo q̄ quālis finis talia oportet esse que ante finem illi ordina ta cum finis necessitatē ipsum precedent a. If iuis autem digōnis in iuuatiū a est oisaria naturalis et si aliq; iuenit calore acqsite a motu q̄ a cibis seu medicis nihilominō h̄ois ad naturalē ordinat̄. apliō cō virtū

¶ forma est nālīx: et media qbus opaſ nā: eū effectus
cauſe fit pportionalis. s̄ virtus et forma digestiōis ē
nālis oīo vt indicat effectus. Hidē: nibil agit vltra
suā spēs. Lū igit̄ calor nālis et innālis fit spēs alia: et
actio erit alia. et iō si nālis digerit et pſicit innālis pu-
trefacit et deſtruit. Si at digestio extiterit in nocitivo
dōm q̄ in ipſo calor innālis. i.e. oīusq̄ preter naturā
nō digerit aliquo mō ſ̄ putrefacit p̄tinue accorūpit
cū calorē pimat nālem eius et putrefaciendo māz. ta-
lis aut̄ est calor marcorē fīue virus aut putrefactionē
pducens calore nature penit⁹ tandem ſupato et ab ip-
ſius eq̄ilitate oīo egresso vt i ulceribus appet pernici-
oſis et in corporib⁹ mortificatoꝝ. ſic nāq̄ calor nālis
cū ſortis ē pōt natura ip̄o mediāte i humorib⁹ miſtra-
re ſm modū maturādi et digerendi et custodire ipſos
ac phibere moveri ſm modū miſtrationis calorū ex-
nei vt nō putrefac̄t. ſicq̄ calor exneus cū inenit hu-
nō gubernatos admiftratione caloris nālis cōprehē-
dit ipſos et reddit ſibi obedientes et illos motu mouet
exneo. vñ putrefactio ptingit pmo ſc̄da. Qd̄ oīidit:
qr qd̄ ē ſimplr pter nāz nūq̄ opus inducet nāle cum
oīo fit ſue factū iproportionatū cauſe. ſ̄ calor h̄ pter
nāz oīfariā est talis. Neq̄. n-p ſe h̄ digerē vt q nā-
lis neq̄ p accidēs: pta virtute calidi nāli cū fit corr-
ptus vt q ifra bunc i malicia. ſic declarabif latius p/
pter qd̄ digestionis ope priuaſ oīo. Si aut̄ calor h̄ in
nālis nō fuerit oīo ſ̄ cōmītus magis ex calore nāli
et accidentalī vt febrilis. et ppr̄ie cū nondūz venit ad
pimendū ad digestionē facit vtcūq̄. vñ. 3. coll. Ap-
paret q̄ calor febrilis et calor ſaniei fit exne⁹ qr̄ ledit
actiones mēbroꝝ et paſſioneſ: et appet ex pte q̄ mani-
festaſ ipſa opatione caloris intrīſece digerēdo humo-
res et recipit ſanationē. et nō eſt ſic calor exne⁹ q̄ inue-
nit in corporib⁹ mortuoꝝ. et ex h̄ appet q̄ et eſt nālis. et
eſt virtus qr̄ ē calor nālis cōmīt⁹ cū aliq̄ q̄litate calo-
ris putrelcibilis. Et calorē et ſaniei cōmītū teſtaſ ga.
pnoſticoꝝ primo ita: Si fuerit virtus caloris nālis
ad huc remanens accidit dispō ſanguini cōposita ex
dispōe ex nām et dispōne nāli: quare pſ ipſius ppter
dispōne putrefit inaturalē q̄cunq̄ iſloꝝ vicerit calo-
rū tūc ipſius appebunt ſignificatioes vincētes magis
in ſba odore et calore ſaniei. vñ afforismoꝝ. ij. diſtin-
guit triplex ſanguis trāſmittatio. Una qdē ē ſimplr
benignū cui⁹ puerſio i pticulas ſit aialis. Alia in pra-
uum absolute vt illa q̄ putredo pſicit purulenta. Et
et tertia haꝝ i medio vt q̄ puris opatiua q̄ neq̄ a ſolo
inato ſic prima pſicit: neq̄ ab eo q̄ pter nām oīquaq̄
veꝝ ab eo q̄ mixt⁹ ē cū quodāmō vt flōis trāſmitta-
tio et cōſcribenda appebit dria ac qd̄ d̄ia tactū. 87.
Quod et rōe monſtrat et padigmate qm̄ qd̄ per acci-
dens aliquē itroducit effectuꝝ: illud mō quodā opaſ
eundē. ſ̄ calor p̄dici⁹ innālis p accidēs ſacit ad di-
gestionē inq̄tu caleſacit māz et diſſoluit poros ape-
rit. Sufcipt̄ et eius actio a calore nāli hunc regulā-
te cū ſupponat ipo ſortiore eritkere: pp qd̄ calor inā-
lis aliquo pſert ad digestionē mō vt appet in curatio-
ne ſpasmi thetanī: et aliaꝝ egritudinū frigidaxꝝ per ſe
brē iducta. et h̄ eſt videre egritudines celerti⁹ termiari
et in bonū cū c̄lor exacuit accidentalis crifiuꝝ tertio
Hic. n. exagitat māz poros apiens et calore excitat i
natū. Ampli⁹ id oīidit frigiditas faciens ad digōnē
dria. 62. magis calido nāe auersa q̄z a calor exneus
qd̄ i actib⁹ padigmitat hūanis nāe opibus ſilatis. si

cut nāqz captores faciūt ciuitatū supatos exponētes
qñ suos vt reliqz surripiāt ciuitates quēadmodū di-
cūt Attilā picardensez i italoꝝ expugnatōe obfusas,
sc. bi. n. subiugati q an bello suis retropositis expo-
nē nō nisi coacti bellāt timore posterioꝝ ifurgentū i
iplos. Qd appet: qz suspēdere cogētes a rebellibꝝ
expugnādis deteriꝝ h̄re ipsi eosdē iuaderēt acerrie:
ita t̄ calor nālis agit cū innāli, nā regulato t̄ cobibi
to calore innāli t̄ velut iinstro facto innāli facit ad di-
gestionē materie q̄ tñ de se machinaē maleficū t̄ de-
structionē ad modū p̄uatōis p̄tinue. p accidens tñ q
ea pfectiꝝ opaꝝ p̄exīti cū spēs nō posset i p̄ori p̄fari
p̄iculari dato t̄ iō iter p̄ncipia cās rex triū t̄ p̄ ac-
cidēs cōputat pbi. i. Qd oñdīs qz mor si calor debili-
tareſ nālis opus putrefactōis iduceret t̄ corruptio-
nis innālis tāqz simplex factꝝ t̄ impmirtꝝ. Propri
qrtū qdē ad p̄mū dōm q̄ ar. p ignē nō audiuit calorē
inaturalē s̄ magis mediū plus tñ calorē attinēs nāli
qd̄ appet: qz addidit p̄ cibos. Mō. n. oꝝ i fe. mālibꝝ
frigidis q̄lcs s̄t flegmatice t̄ marie q̄rtane cibos s̄b
tiliare s̄ potius igrossare t̄ abūdātius exhibet vt eiꝝ
calore augmētato paucus destruet febrilis. multus
nāqz calor modicū ad se trahit t̄ maior flāma minorē
extinguit. Ad aliud dōm q̄ nō est calor i nālis q̄ aia
lia ex putrefactione gnāt s̄ celestis magis: d̄ria. 48.
t. ioi. Sed id qdē valere nime diceſ qz filr̄ dicetur
calorē innālē digerē calidi x̄tute celestis. Proppter
qd̄ dōm: q̄ calor p̄ducēs aialia nō est innaturalis oio
s̄ i iplo adhuc remanet qdā nālis p̄tio caloris. vñ
4. methau. Aialia s̄unt i his q̄ putrefiunt: ppter
q̄ segregata caliditas naturalis exīs facit i gregata
In putrefactibꝝ nāqz aliq̄ p̄portio gnālis saltē
calidi ad humidū remanet p̄ quā p̄t̄ fieri generatio
impletorꝝ l̄ spiritualis fit corrupta inexistens antea
Mō. n. ad gnātionē iperfectoꝝ tanta requirif̄ p̄por-
tio vt ad eā q̄ completoꝝ d̄ria. 35. Mōi aut̄ calidi-
tas naturalis nō seruat in calorē simplicit̄ innaturali
vel si seruat t̄ faciat ad digestione nocitivi p̄ accidēs
oñsuꝝ est b̄ x̄tingē. Aut fortassis i p̄ductione aialis
plus vis p̄stellatioꝝ opaꝝ qz in digōne: ppter qd̄
nō maius sed minus est p̄ducere aial qz digerere cū
ex alijs x̄tingat cās: d̄ria. ioi. p̄tractans. Ad aliud
dōm q̄ calor innaturalis distinctꝝ digerit materiā: t̄
exalari ipsā facit p̄ accidens inquātum est iinst̄m ca-
loris nālis. Ad aliud filr̄ dōm. sanies. n. lic̄ initiali
ter fiat a calorē innāli p̄ficiſ tñ naturalis obrinēte ca-
lido t̄ marie digesta landata: t̄ multo amplius febris
putride seu alicuiꝝ alterius egritudis materialis qd̄
saniei extat nle. Ad aliud dicendū q̄ calor ex cibis t̄
medicis acq̄fitus magis ē naturalis qz innālis cum
ad ipsū ordinet̄ vt iinst̄m digestuum. Ad ea x̄o q̄ al-
terius ptis filr̄ appet qm̄ tm̄ ar. t̄ ga. loquunt̄ de di-
gestione in simpl̄ iunatiō q̄ calorē dicta est persici
naturali absolute. Ad aliud dicendum q̄ hoc est ve-
rum de calorē innaturali oio: non aut̄ de alio. Ad ali-
ud dicendū id intelligēdū esse in ſ̄ris per ſe t̄ essen-
tialiter: non aut̄ in his q̄ p̄ accidēs q̄lis ē digestio ca-
lidi naturalis t̄ exīci. M̄ibil. n. p̄hibet qd̄ per acci-
dēs aliqd̄ opari: qd̄ aliud p̄ ſe facit ſuo mō. ſ̄ rigus.
n. t̄ calor inf̄rigidat t̄ caleſacit differēte vt vnu p̄ ſe
alteꝝ x̄o accidēte vt tactum ſepe. Ad aliud dicēdū
q̄ auctores magis enumerauerunt causas effētiales
digestioneꝝ complētantes cū ſint accidētaliꝝ efficacio

res. Aut & eas iterum terigerunt sicut dcm est. et a
spasmo et tetano habito se. superueniens soluit egritu
dinem.

Differentia.159.

Dod digestio non debeat cæ coniuncte s; an
cedenti ostendit: q; si digestio debere cause
coniuncte tñc putredine digesta febris cessa
ret: qd non sit. nā cessante putredine adhuc ei⁹ pma
net sba. Est. n. digestio alteratio facies cessare putre
dinē manete sba in tegni. Itidē sumus putridus nō
idiget digōne cū per seipm enaporet et dissoluat non
enī qlitates h; iobedientes ad expulsionem: s; ipse ut
oñdetur cæ est coniuncta. repletio aut et putredo est cæ
sns. Adhuc preuisio cōpetit cæ tm anti. hoc. n. ipsi
us denotat nomē anteuisio: s; per digōnem habeat q
dā pñisio. Reducit. n. ad benignuz cæ sns. aut pñat
ad expulsionē ne ledarvterius. Itidē in febre putri
da cū sit egritudo: siēs gddam ē scm: gddam xo su
turū fieri. Ei aut quod scm est debeat sola curatio et
prietas: hoc aut vñ factū per cām piunctā. fututū au
te fieri. ppter antecedente q ponit subiucts. Eti. di
cūt oportere primit⁹ mām digerere deinde ipsaz euā
re. vñ Mde. in antidotario ait Bal. testari potentiaz
syrupi acetosi fore ad oēs mās cōdem: bria. 170. s; cā
sns ē mā: non ac coniuncta cū sit efficiēs: iuxta illud
in tegni. Undāquāqz cāz efficientiū abscindere pñ:
deinde sic venire ad eā que scā est ab illa egritudinē.
Efficiens aut et mā non coincidit. 2. phi. cū vnū ha
beat vicē actus reliquā poætie. Digō igit̄ competit
cæ antecedenti et nō piuncte. In oppositum qm
putredo cōiter ponit cæ febris coniuncta: s; ei debeat
digō cum sit alteratio ut dcm exñs facies cessare pu
tredinē manete sba quā a qbusdaz cāis contingit fa
cere. Rursus ars et medicus imitanū nāz: sed nā cāz
digerit coniuncta cū ei dñct et vincat. Unde Maly.
Digō non ē aliquid plus qz ut dñctur nā: et vincat hu
more maluz quicūqz sit. Amplius digō est cæ quedā
curativa in tegni. hoc xo cæ debeat coniuncte. Ante
cedenti. n. magis debeat preservatio. 2. d. inge. Ma
lin: vbi cōpetit euō et digō qz ipsa videtur ad euonez
ordinari iuxta illud Hip. Digesta medicari. S; pu
tredini que ponit cæ coniuncta competit euō: sed illō
tegni. Euacuatio ē totaz ex corpe educēs sba. Eti.
digō est preparatio sbe māe ut ad expulsionem ordi
nē facilem s; putredo resistit expulsioni. ppter indi
gones: qz grossa vel subtilis vel aliter disposita. di
gestio itaqz cāc debeat coniuncte. Popter pñuz
qdem sciendū qz cā in cōi est ad cuius eē sequit aliud
fīm nām: vel dispō per quā h; cē causatum seu qz p
mū aut principiū rei hñtis eē per alid. Apud xo me
dicū cā ē id quod primo ē: et ex quo puenit inventio
alciuus d. spōnis in corpe humano: aut ei⁹ fixionis:
pñmo fa. Lārūz aut quedā sunt sane: alie qdem egre
nōnullē xo neutre in tegni. Que duplices extant.
aut a gnātōe tales et ita quedā sunt sane et egre aut
neutre: ceu et corpus triplex cui reserūtur ibidē. alie
xo post gnātōem seu a tpe. Et ppter oēs cæ sūt
sane ut dicat in tegni cū dī. Ad manifestos egros sa
lubres cārum. deinceps pcuram⁹. nam ois cā vel e
sanitatis conseruatiua. vel sanitatis effectiua q poste
rior natura et tpe prior. Lānāqz corpori egro appli
cata ppter dī sana cum in sanitatem tanqz in fine; or
dinetur. Ad omisoz sumit nomen et spēm a termio ad
quē: phi. 5. Et iustum ē vnūquodqz notari a fine. 2.

de aīa. Improprie xo potest dici cā egra rōne subie
cti cui applicatur egrōti aut eius administrationis ut
appebit praece. Sunt et cārum quedam necessarie q
bus corpus nost̄ imposibile sit non subiacere: sicut
aer motus et qes somnus et vigilia: cibus et potū iani
tio et repletio et accidentia aīe. Quedam xo necessa
rie his opposite: s; potius casuales seu fortuite. gladi
is. n. et bestijs vti nō necessariuz. et ideo circa eas nō
consistit ars circa cor:pus humanuz. i. ars medicine.
Ars tñ alia ut astrologia pōt circa hec existere. cum
enī non existent ista casualia verū necessaria magis.
Et h; qdem ser oēs cause sunt sanitatis et egritudinis
tanqz māe s; in formas plurimunt cū corpori applicant
debitis aut oppositis quātitate qlitate tpe mō vlus
et ordine de re. sa. primō. Aut et ope. Joānitus: q
rū principaliores qdem sunt quātiras et qualitas. qd
xo digō: dīa onīsum. 50. S; cæ pñculares puta sa
nitatis et egritudinis sunt tres. pñmitive seu manifeste
antecedentes et coniuncte dispōne pñlonali compōna
li et cōi. Sunt aut cæ pñmitive res non corpales. i.
non de sba corporis exñtes: s; quedam ipsaz in se sint
corpa: ut cibus et potus: ex qbus accidit egritudines
mediate vel immediate. Interdum. n. caliditas solis
immediate febrem iducit effimerā: qñqz xo mediante
ebulitione quā in humoribus inducit febrem cāt pu
tridam. Lāc aut antecedentes sunt cæ corpales pu
ta humores aut complonales vel cōpositionales ex
qbus accidit egritudo nō immediate: vex alia mediā
te cā. s. coniuncta: puta repletione et inanitōe. Con
iuncte quoqz sunt cæ corpales ex qbus cōsurgit egr
itudo immediate. pñmo fa. c. i. de cāis. vnde his exñtis
bus adeat ifirmitas et ipfis abeūlib⁹ cessat eadē. Ipse
tñ ledit opationē alio. s. morbo mediate. 6. theorice

S; contra in tegni dī qz cā coniuncta principalē
ledat opatio quod vñ eē immediate. Ad quod dōm p
seriei expōem hmōi que ē. If cā vero egritudo tc. q
ipsa ē duplex. vna qdem simplici et vna: seu ethica et es
thrica in qua nulla subest causa eā faciēs: abscessit. n.
ois. nihil. n. est in corpe quod cā gnēt de distpectia
seqli. Est et alia fīm qz lata seu cuz cā coniuncta sola
facit morbū nō suscipiēs qd deinceps ab antecedēti q
in vno porisimo terminat qñqz: qrtō pria: ut in vltio
porisimo appz magis interpolare et in continua circa sta
tum nō minus. Et talis egritudo ē illa que curat dis
pone soluta. i. cā coniuncta et nō pria cū ipa careat. a
qua. s. cā coniuncta principalē. i. per se et immediate ledi
tur opatio per respectū ad cāz antecedētē q ledit fa
rio et mediate valde. Quā et ipsaz puta cām piunctā
dicim⁹ eē egritudinis cām. Ipsa. n. principalis ē illi
us cā cū ea puerat cū illa vel in qua. s. egritudine pñ
cipialē. i. simplici immediate et nō per relationem ad cām
antecedētē solū ut pñs ledit et reliq; sicut anteā. sub
tiliter tñ pñsiderāti sciendū qz cāe quedā sūt antecedē
tes tm: ut humoralis repletio ante qz ad minerā per
veniat putredinis. Quedā coniuncte solū ut putrida
fuligo seu sum⁹ hmōi qz ex minera resultās putredis
i ventriculos puenit cordis pñno lebriū. vñ qrtō pri
ma. Humor recipiens putredinē ē colera talis mōi
ut ab ea vapor egreditat qz subtilis sumosus valde.
Aut languis ut illud qd evaporat sit vapor subtilis
Aut flā tale ut ide spissus evaporet vapor: vel mīia
hmōi ut ab ipsa vapor colurgat sumosus spissus pul
verulentus. Qd autē h; sumus horribilis seu fuligo

ut dī dī fīnes pñrida qz mā. pñ
rēs sūt tāgīnes pñrēs aridēs ad ista existē
nt mīura abīr rīmūt fīny or tāgīnes et p
fīnī causētis pñt pñrēdīa. mīy bīzī nota
qz māz et cōfūtaz. Aut dīpīt bīzī quātūz ad for
mā. bīzī quātūz ad sītū quātūz ad formā tā
mō. vñtāt fīlōs. Lubayor sītū mā pñs
pñt māt sīt quātūz ad sīt pñt dīpīt tā
mō. pñt fīlōs pñt dīpīt tā tātāt

fringit. si contraria sunt qui ipsi fringit et non
cooperantur quia ut fuligo pulmona et mucus
gas et res humores pulmones hinc dicitur digestio
mucos pulmones a bronchis exire mucus. deinde aero
alitus et quasi nubes mucus aero sunt.

Differentia

.159.

putrida sit causa diuincta convertibilis cum febre. non autem putredo mirabilis cum aliquo sit iuuenire putredinem in apertibus aut in venis: non aut febre. eo quod fuligo putrida cor non duos copet. Neque est putredo grossior in ipsum sic posset redere. aut si pueraret deteriora iduceret et mortis finis homata. quod si quis instans dicat cetero ponit putredinem causam sole febris coniunctam. Eadem quod haec putredine primus audiuit sumum putredum quod vere diuincta est causa. et prius ipsa ad causam reducunt antecedentes. vni. 2. de igitur obstructio finis homata factum est transpirationis detentio in quod rursus putredo humorum causa antecedens febre. Hic autem puerer diligentem doctrinam opus fuit gaudium. et a. expone nre quod merito potest fieri. nam puerer factio quod est corruptio quodam in vino quoque humidum puerie et fumum nam caliditas ab aliena caliditate. methau. 4. vnicumque consurgat sive transmutatione totius sibi corporis putrefientis icorruptionis ab exteriori calore. ii. de igitur. Una februm quanto Putrefactio est corruptio humidis et liquidis corporibus enieries propter ebullitionem et turbationem caloris exanevit. Sed id quod dicitur: aut quod mouetur et fluit contrarium ipsi est quod scribi. pbl. 22. putrescut quodam motu oia. Dicendum quod duplex est motus. Localis vero et a seipso sere: ac alterat ab altero impressus. Motus secundus permissus cum eveniens et superflua expellat perseverant a putrefactione: ut aialia et aer et aqua. que autem mouent secundum seu corpora dicta in acre gescere putrescut. Calidum. n. Diuinitatis exanevitur singulare ipso corruptum calorem: quando ebullitiones et alterationem in humidis ipsis. et ideo unum accedit in vase cum non fuerit plenum: et puerie quod non educit quod de ipso. mouet. n. aer et alterat semiplenum amplius pleno. Unus quodam cetero methauro. 4. et col. 3. duplex causa existit. Una quodam per se puta calor exanevus quod calorem exalare cogit natus et marie cum velhementi fuerit coincidens qualitate altera per accidens ut frigiditas. Unus. n. causa dicitur extirpato extinguit ipsum: et tunc ei mala calor aliis genitum exanevus. Est autem quadruplicem causa: propter quam aliquis religis putrescut amplius aut minus. Aut quod sit in ambieta calidiori. vnius habet minus quodam putrescit quam in aere et aqua modicum est calidum. et sicut in aialibus corporibus: et ideo tunc minus egrotat. quod tamen si egrotare contigerit magis depeunt. pbl. i. Vel quod sit coagulatum et marie frumento seu metallum vel adeps. Aut quod seruens per ignis et spissas. Vel quod mouetur et fluit: ut aqua et spuma. sive sanguis articularis. Aut quod mollis sit aplior. In enim calor puerius est imensis: et ideo aqua divisa celerius putrescit. coniuncta vero mire. ut apparet dicitur est peruenit. Et februm primo est triplex sed magis aut minus vel mediocriter calido partipiat exanevo. Prima quodam causa. aut quod virtus digestiva est debilis oio: ut in nullum possit benignum transmutari quod putrescit superfluitatis. Exante est ideo comensurato praeceps. vel virtute non exante penitus ibecilli: humido putresibili maiori ente ultime. Et talis quodam putredo neque calor neque odor est aliquem hunc determinatur: sed fumus sibaz eius spissus quod putrescit alteratur et varia partitum putrido colore partipiat albo et scure: mire lenis exans et equaliter per ostia nostricorum. i. Quae quodam fiducia ad modum sanie putredis denotat digestio: ut in febribus appet materialibus. que autem in medio existit mediocriter indicando. Propter fumum autem sciendum quod quodam dixerunt digestionem copere causam coniunctam et antecedentem. quod demum sibi aduersantes pueri ut ea cause solum antecedentem. quos puto suis monibz intellectum intellecti sanum breve cum causa antecedente velint aliquam dupli

ce facere sicut et coniunctam. In hunc tamen quod ut sitire. sumum putredum copente non recipere digestione forsitan ut apparebit non continet virtutem. Quid autem de hoc tertio videbitur dico. Propter tertium vero scientiam quod digestio principaliter copet causam medie inter vere coniunctam et antecedentem ut minere putredis virtus vero causa antecedentis pronotare est prius. Et demum mire valde coniuncte causae dicte puerie. quod ostendit: quod illi puerie copet digestio cuius spissus copet et per se. talis autem est putredo. facit. n. digestio cessare ipsa manente siba. Non autem hunc causa est antecedens. Neque. n. sanguini peccati quantitate solum puerie debetur digestio ut sentiunt. a. et ga. morbi euacuantes usque ad ai sectionem. Neque est materie furiose debet digestio: nisi fortassis dicat quod ipsa non debere digeri per accidens eo quod natura type ipsius non tolerat effrenitatem sine piculo grandiori. ut ga. in pluribus notat locis. Ut dicitur potius quod hoc mire proportionatur digestio. quod ex ipsius appetitu agitabili et surioso. Quare crisi. i. In materia sua quodam solum sureribus rationabiliter quodam secundum principia virtutis farmacia: coagulatione huius ad attractionis facilitatem superabundantium humidorum motus. Sicut mire medicamentis exanimis multitudines in ventre aut capite potest sine digestione euacuari et puerie cum natum extinerit. quod tamen plurimum causae antecedentis est viscosum aut grossum vel subtile seu alter inobedientia expulsionis effectum. Ideo sibi sequenter debet digestio. Quod de causis preferentiis appetit tegni. Perparatur vero causa certe copet coniuncte cum non habeat pretactas sibas euacuationi inobedientes quod tamen est calidior vel siccior. aut mordacior: vel acutior: sive venenosior quod expediat eget digestionem: et ideo vehe mittere status incendio facta syrapi et alia frigiditatis administratio multe partes consortates dissolutas: corque puerie. Repellunt et ab ipso per ipsius epithemata conscientia super illud posita. Et per istam intentionem in superbibus effimeris potum frumentum et medicinas administrantur frigidas. Amplius. ii. de igitur. ut sapientia. ingens. qui in viuente corpore sit putredo quod alterare potest et digere et ac reducere ad benignum quecumque putrefactorum sunt mire putrida et semimala. Ut igitur egerit in sanationem. Et temptationibus sanare febre: necessarium est cessare sacerdotem putredinem ut due quodam siant intentiones. Una quodam a febre. altera quodam a putredine: ut quod ipsius est putredinis factus est curet quodque aperiunt spissit. et quod sit prohibere ne spissit humor obstructivus inhibitionem: quoque duo unum respicit putredinem causam. s. intermedias secundum autem antecedentes. Et demum subdit fumum putredinem humor et excretio et refrigeratio: et lemputredorum est digestio. Adhuc quod plus habet de inobedientia in euacuationem. et maiorem virtutem ad naturam divitiusque per manentem principaliter eget digestionem quod talia cogat cessare. Hec autem est putredo cum ois indigestiis mittere partem magis repat in ipso quod in causa antem et uero coniuncta: Itaque digestio principaliter copet minere putredis sequenter causae antem et demum coniuncte putra fuligine et putrido sumo. Propter. 4. vero ad primam dicendum cum expone pueris qualiter digestio sine alteratio putredinem faciat cessare manente siba. Quod dicitur: ut detur interpretatio: vnde quidam secundum translationem arabicam hanc esse necesse est ut facias alteratorem. s. gesce pueridem et siba quod sit antem putredinem sit manens in corpore talis quoque siba sit humor vnius secundum expone manente siba vnius humor cum non aplius causa antecedens praesit coniuncta

sicut alia ut sonare translatio de quibus extat humor cuius dicitur. Si erit, n. si ita contingat in hunc proutescientibus accendi febre. Uliter vero dulcior ut alteratio faciat putredinem cessare non quidem sicut formam suaz oio: quod tunc in statu iam non cessat febris cum eis a putredine et remaneat per nam ex his est. Sed quod remoneat subas et qualitates ac tuales errantes in ipsa prohibentes ea expelli remanente ipsum suba interius adhuc ieiunata que per eumone eductum demum ut mor subdit: evacuatio est tota ex corpore subam educes. Velut digo, proprie competit in disponibili sube, prohibiti eius eductorem. Et per hoc quod dominum appetit: quod huius sit digesta manet tunc suba humoris aut putredinis cum ipsa plus eumone tollatur. Quidam vero dicunt subam putredinis que est mala manere: non aut que forma cuius sit iam digone sublata. Quod virtutem non continet usquequaque cum ea non pauca horribilitas adhuc et oppositio repatriatur ad vulturam: ita ut non solum mala inde mostretur sed et forma. Ad aliud dominum quod sumus putridus huius non idigat digone, propter subas egredi tunc propter qualitates primas et has: ut omnium ex eius. Neque est oio sic resolutus cum pietes innenerit de seos resistentes. Et iuste ut dicitur omnium est expedire frumentos et iunctores corporis adducere. Ad aliud dominum et ceterum esse prius. Illi est precisione non simplex est huius compositione ex causa custodienda et curativa, a phorum fa. et iij. de ige. Ad aliud dominum quod huius causa vere coincidit et competit curatio provenit et ut omnium est aliquo modo digestio: Ad aliud dominum quod causa antecedens et media ut putredis huius ratione mala: quibus propriis debetur digestio. Si umor aut putridus est causa efficiens: et aliud a predictis diversus. Sicut spissus qui sit ab humoribus subtilitate: aliud est ab ipsis ita ut sumus putridus a minera putredinis: et multo amplius a causa precedente. Aut abscondere causam effici entem. i. facientes ad eum causam: et sic est materia: et velut ois causa potest duci efficiens cum producat causum. Quod est quidam intelligere nequeunt: multotiens expositione intellectus sanos pertinent maiorum. Que alterius prius etiam apparent arguta.

Senioris huius ingeritionis causa hesitatio in humoro sit causa febris efficiens vel mala. Videat namque efficiens in huius illud. Unde coe huius perceptum: efficientem in quaque huius causa absconditum est et. Ser moque existit in curatore sinoche. et sulci in tactus. Si namque huius cum eo quod est causa efficiens febris: est est materia; sic materia coincideret cum agente in unum quod negatur est phis. 2. Tunc namque potentie et actus dñe valde opposite. Commentator permissio de aia starent una Tres namque causa multotiens in unum veniunt numero ut forma et finis. vel spiritus seu agens cum predictis huius. non. huius genit. Adhuc de sensu et sensato. nec sanitatem neque infirmitatem possibile fieri carentibus vita: sed humor caret ea cum ipsa sit persistencia et alimentum. Tale vero non aliter sed aliter propter quod humor non erit mala febris: sed agens: et quod amplius sanitatis et egritudinis tunc ierunt mero: huius cum ipsum maxime iuvat. et firmat quod primo prima. ipsi ponit sanitatis et egritudinis subiectum proprium. Eni agens est unum principium primutatis primi. finis autem gestis. Tali est humor propter prauas dispenses illi coninditas. mala et iaz est ex quo sit aliquod cuius insit. phys. 2. et 5. meba. Sed huius non est humor ad febrem cum ea sit accensus et ipsum non habet mala ex qua sed in quod. Humor itaque non est febris materia. In oppositum: primo. n. prima. Cae enim materiales posse in quibus sanitatis et egritudinis me-

surantur subiectum quidem remotus humores quos quidem in causis ibidem non exprimit effectus. Et eodem haec antecedentes sunt causa corporales. s. humorales aut propriales vel propriales. Scribit et februm et quod per mis: quod tria sunt februm genitum tripliciter distincta subiectum. Nam ephemera fundatur in spiritibus. humoralis in humoris seu putrida magis: et ethica in membris. rursum mala est ex quo et. sed taliter humor se habet ad febrem. Est namque quidem excessus ex calidis et huius. pbl. i. Ex autem causa mala importat: igitur humor est causa materialis febris et non efficiens. Propter primum quidem scientiam dum quod sit humor: dicitur omnium. 29. Propter secundum vero scientiam quod alii direxerunt quod humor erat duplex: unus quidem quod est per membrum. Est namque ibitus et convulsatus cum eo: et talis est mala sanitatis et egritudinis. Alioquin etiam in partibus et causis extat sanitatis et egritudinis effectus. Sed id non valeat: quod primo humor non remaneat sed transfiuit in membrum. Neque huius ut ponitur est causa efficiens. Vix mala magis ut videbitur patitur. Et iuste quidam exposuerunt humores. i. permata eo quod spiritibus et membris secundum. Nonnulli moti propter producta simpliciter inducuntur humoris fore causam efficiemt: et non mala. Quidam vero malam exponentes efficiemt. i. facientem quod causa materialis est et faciens cum sit una quatuor causas huius illud quod subditum est. manifestus vero quod facientium causam causam et. quod est appetitus et dicendum. Propter tertium vero scienduz ut persuaserunt non prava arguta quod humor se habet ad febrem seu egritudinem in ratione causa materialis et efficiens ut collitur tertio. Occiones egritudinum malorum sunt: quoniam humores quatuor egritudinibus ab eis sponte in quantitate aut qualitate: et hoc accidit aut a parte mala: aut a parte efficiens. Subdit est quod humor ex natura ex duabus priibus: a parte mali et efficiens. Quod firmatur: quod sicut se habet humor bonus ad sanitatem: sicut et praus ad egritudinem. Huius enim contrarij sunt effectus et causa sicut et praus. sed humor permanens sub deco re natuca causa sanitatis extat mala. Ex ipso enim surgit peritum sponte. vñ pbi. 7. Sanitas est comensuratio quidem calidorum et frigidorum autem eis que sunt infra id est humores et quibus corporis corpus ut exponuntur: aut ad partem. Sicut humor sui sponte natura perservat aut efficit sanitatem. Ita est in egritudine contingit quod humor poterit habere ratione causam mali et efficiens. Amplius oportet quod sit ex aliquo sit vel in aliquo ex agente. Eius genitio seu factio quilibet procedat ex potentia in actu. 9. metaphys. Sed febris sit efficiens. n. et aliquo. indictum aut ex aliquo et in aliquo quod substantia prius genitatur ex aliquo et in aliquo: quod subiectum prius genitatur ex aliquo: puta ex materia vere. Accidens autem prius sit in quod: seu subiectum. Et firmatur: quod in humor reperiuntur duo materiae sive subiectum ipsum et qualitas. Itaque humor potest habere cause materialis et efficiens ratione ad febrem. Similiterque in alijs materialibus morbis. Potest autem et quis apparenter dicere quod humor sit causa materialis febris et non efficiens: quod illud non causat febrem humor: ale vel putridam est sumus seu fuligo putrida vel tactus. Dic autem non est humor seu spissus non est sanguis: immo essentia littere differens penes medicos ab eo sed constitutus ex ipso. differentias. 48. et. 59. Neque est profecte humor ut ipse febre perficit ut materia: cum operante tandem partem fuligine cor petere. Propter quartum quidem ad primum dicendum. Autem quod idem

non est cā materialis et efficiens: cū humor ut visum
essentialiter dīrat a fuligine putrida: et a minera pu-
tredis sīlīr. Vel dōm q: in gnātione et siliatōe erit ut
ques̄be. Id verificāt maxime: cū agentia et patiētia
in ea p̄prie oporeat distincta s̄biecto et loco. In
gnātione ḥo fīm qd ut accidētis q̄lis ē sanitas et egri-
tudo: nō sic necesse: ut ostendit materia vaporis: cui ca-
lidū actiuū indīrū adest: et forma occulta suscitata in
tyriaca q̄ venenū depellit dīra. i-8. Subiecta nāqz
simpliciū sunt materia: ex ḥo q̄litates efficiēs: vñ
et i tegni. Sex non nālia ponunt materie: quedā san-
itas et egritudinis. Sed p̄t fuerint competenti v̄su
corpi administrate sūt p̄sernātes et salutē p̄estātes.
Ita et peccātes incōtempantia egritudinis sunt cāe.
Sufficit igit̄ in bīmōi distinctio rōnis realis cā idem
p̄titatis subiecti. aut l̄z materia et agēs nō coincidant
in vñū nūero vel specie: cōcurrere tñ p̄nt in id qd est
idez subiecto. Qd denotat materia eodē et vera cum
mixto. In q̄ls̄be elementoz sunt materia: et q̄litates il-
loz agens. sīlīr et in p̄posito. P̄t et q̄s exponeit ro-
ductū efficientē. i. facientē. Q̄is enī cā aliquid facit
mō aliquo: sup qd inḡt exēne haly. id p̄prie non esse
nisi in egritudinibus q̄ sunt p̄mitine tm̄. Ad aliud
dōm q̄ Ar. sanitatem et egritudinē toto retruit ut aia-
li in cōi: et non p̄tibus q̄buscunqz. Qd appet: q̄ de
mū subdit. Necessariū ē aiali fīm qd aial vñūquodqz
sensum hīre: et tñ fīm plures ip̄ius p̄tes nō est sensus.
Velut enī oīdef q̄ naturalis h̄z determinare de p̄n-
cipijs sanitatis et egritudis: q̄ passiones sunt vite cū
de vita habeat negociari. Vel dōm q̄ spiritus et hu-
mōlbus em̄ et spiritib⁹ laudabilib⁹ temperata causat
totius p̄plexio. deinde compositio et natura cōis. Et
istis āt sanitas in pte: ita et egritudo ex his corruptis
inducta tñ infit mēbro. Qd monstrat q̄ in cōe ipsius
leſio īcidit p̄tis. Fulcimento ḥo dōm q̄ subiectum
dīr dupliciter. Aut p̄prios ut in quo fundat dispoſi-
tio. et ita humor subiectū putride: spūs effimere: mem-
brūqz ethice. Vel illud in quo manifestant̄ opatōes
psici seu corūpi. Et memb̄z qdem nosce fore marie
subiectū sanitatis et egritudis. Hmōi em̄ dispositio-
nes p̄mū idest imediate sunt in mēbro: p̄sequēti au-
tem in spiritibus et humoribus. Sed p̄mū. i. anteqz
nihil plurime hūoribus et spiritibus. Ad aliud iaz
scōm eius ambas p̄tes qd dōm apparuit: qm̄ hūor
cōcedit habere rōnē cāe efficientis imediate sicut etiā
cause materialis: cū effectus sp̄ cāe sue p̄portionē
imediate ceu febris fuligini purulēte que ip̄is extat
p̄iuncta p̄prie p̄uerisua: ab ipsa nāqz p̄gredit̄ absqz
medio: sed materialis ut repletio cā extat imediatā:
Differentia. i6o.

Qd materia digesta n̄ possit febris seu mor-
bus causari ostendit: q̄ digestio alteratio est
faciens cessare putredinē manente suba dīra
priori. hec autem alteratio est digestio. Adaterie nā
qz debetur alteratio sicut disciasie sanatio. Amplius
sublata cā tollitur effectus cum fulciatur illa. Sed
putredo cōiter febris ponitur cā coniuncta cōverti-
biliter ipsam concomitans: qua ente morbus existit
Recedenteqz iuxta Joannitium p̄uenit sanitas: vñ

baly. Qñ phibebimus putrefactionē non generabi-
tur ab ipsa febris. Hanc aut̄ remonet digerentia: vt
cibus potus exercitia et medicina. Adhuc cuz cessat
ebulitio in putredine cessat febris: cum sumus putri-
dus cor non petat. Sed materia digesta cessat ebuli-
tio aliquo non esset digesta. Eti illud quod est motū
a natura equatum et euacuationi preparatū non cau-
sat febrē: cum ex victoria et ineqlitate quā obtinet su-
pra nām causef: hoc āt est qd digestum extat. Kur-
sus digestio est cōplexio a p̄prio et nāli calore ex con-
traiacētibus passwīs. dīra. 50. Quod āt tale cum fit
diātum nā febrēz non cāt oīo. P̄alin deſtructo sub-
iecto et accidens p̄mī cū ip̄ius fit esse ab illo. Sed
materia digesta tollitur subiectū eius puta humor: in
quo fundabat: vñ dīra priori. Arabice. Alterationē
qdem ut facias ita getare putredinē et subaz que sunt
ante putrefactionē sit remanēs in corpore ppter qd
baly. vna intentionū curationis est mutatio humo-
ris donec quiescat putrefactio. Itaqz mā digesta fe-
bris gnāt nequaqz. Opposituz arguunt qdā bīmōi
ex febrīum primo. Adanente vtute adhuc digestina
valoz qui putrescit interius humor in talē alteratio-
nem deuenit. Ex crīsum ēt libro cōsimilē afferūt se-
riem. P̄alin q̄rto prima. Et an sedimē laudabile ē
aligd: nisi humor faciens egritudinē qui iā digestus
est. Ex his qdem seriebus et alijs nō multū ad id cō-
cītātibus: volunt digestionē ēt hñte mā fieri febrēz.
Itidem cum ad cāe remotionē effectus non p̄ma-
neat: et si per digestionē cessaret putredo febrē indu-
cens ipsa gesceret: cum mā foret digesta. Sed in sta-
tuīea est plene digesta: prio de crīsi. cessabit igitur fe-
bris. Cuius ūrīum experimur: cum tunc ipsa eiusqz
accidentia intendantur marie. Circa enī statū p̄nun-
ciatiū est ab Hippo intensiora sint homata existere.
Amplius mā que digesta supponit est putredo: hu-
mīlmodi āt est ppter nām sibi inobediens et incorrupti-
bilis plene. Que ḥo talis febrē valet p̄tinuare. Ita
qz mā digesta febris potest cāre. P̄opter p̄mūz
quidem sciendum: q̄ mā febris putride de qua prin-
cipalius sermo est triplex. Una siquidē remota: ut
humor seu repletio. Reliqua p̄pior ut putredinis
minera. Tertia vero cā vere p̄iuncta rōnē hñs effi-
cientis: ut fuligo aut sumus putridus cor petens im-
mediate. dīra p̄cedenti. Quid āt fit digestia dīra.
monstravit. 50. Quid āt febris. 87. P̄opter h̄z
vero sciendū: q̄ alīqz dubitarunt ad vtrāqz p̄tem in
hoc queſitio. Iplumqz ip̄tractatū cū sponſione gran-
di relinquentes. Aut q̄ eius videbat expositio diffici-
lis vel plura. Vident tñ bi aliqui innuere: q̄ materia
digesta p̄fecte nō cāet febrē. Eo q̄ expulsio cōiungat-
tur imediate fere. Qd tunc per accidēs ut appa-
rebit exit solum. Quidā ḥo aperti p̄tulerunt moti
eo: q̄ digestio faciat cessare putredinē febris cātiuaz
imediate materia digestā febrē non inducere p̄ecte.
Qualitatē tñ awnt quandā in mēbris impressam: ex
inde febrē facere. Qd non valet fortasse: neqz quan-
tum ad p̄mūz: cū eoꝝ motiū ut monstrabit subse-
quenter. Meqz quo ad fīm: q̄ sic iam in oī foret pu-
trida cū ethica: cum sc̄. putredinis subiectū hēat hu-
morē. Ethica ḥo mēbrū. Adhuc brevis quedā pa-
sio nullā impressionē facit in pte: cui post abscessum
ipsius opusfit procuratione superesse. tertio tertia.
P̄opter tertiu ḥo sciendū: q̄ materia digestavt

putredo cui qdē dc̄m p̄ prius rōem digōnis anterius copere febrē pōt adhuc souere. qd̄ indicat. q̄to fa ita vt talis nō sit febris sublimatio cū appitōe digōis sicut nō sit cū digōe apatis dolor vehemens: qd̄ mirat q̄ quoqz itētōes curative nō sit adplete febrē remouētes p̄ māebit t ipsa cū aliter cessa: e nō possit s̄ mā digesta itētōes curationis cūcte non sūt complete. Sūt. n. ires. ii. de ige. 4. 2. 7. c. putridox bu mox excretio refrigeratio: t semiputridox digō. vñ 3. practice dicim⁹ oportere in medela febriū ex putredine trib⁹ nēpe vti. Primum ē caloris febris extictio ac eius aduersatio: t in humoris patridi euō: tertium ḥo ciboz regimē ac potius electio: qd̄ cibis t potib⁹ digestivis t medicinis p̄ficiſ vi p̄fit exponit. Due ḥo tm̄ tangū in tegni: alteratio: vñ t euō. vñ haly. tertia qdem tacer Ba. que ē se. curatio cū fribz t bu. ppter manifestōem eius. t qm̄ ipsius ē fimo i seruacione sanitatis Bertoldus ḥo aleman⁹ Haly sti mul⁹ ifestus igt. ego dico q̄ nō tacuit s̄ i sine capiū li. p̄segtur vbi dicit deide sic venire ad ea: q̄ scā ē ab illa egritudinē: quē qdē gratis i q̄z multis p̄satū ipugnat q̄uis is dispaerit in nōnullis. nō. n. sc̄m ē ab egritudie pleriqz post absensiōne febris ē aut egritudo ea: cū illa iā cessanterit p̄ ei⁹ cāe cessatiōem cū dpe deret ab ea v̄ez alia q̄da discrasia i mēbris relictā: nō dū tñ ad multū ipressa vt hitualis fit iserta velut cum ad separationē ignis imēsi t diutini caliditas i pietib⁹ eo amoto remanet aliquādī. id āt p̄fecte habet per hoc q̄ d̄f q̄cūqz ḥo q̄si ad ea q̄ adhuc sit: i ipso entez Et p̄ illō tandem manifestū ḥo q̄ ipsaz discrasiaz alteratio sanatio ē. Eti. aphōz. 4. Appz in egritudis mālis sanatōe tria oportere concidē: puta digōnem seg vero discretionē. i. divisionē t deiceps euōnē s̄ in digōe vñū tm̄ occurrit. nō. n. in ipsa ē euō neqz di scritio q̄ ad euōnē ordinat ē tm̄ discretio quedā que ē humoris a p̄tib⁹ q̄bus adhrebant lepatio. duplex ita qz ē circa mām educēda discretio aut fortassis triplex si viscosoz icisio dicat discrecio. principale nanqz dgōnis ē māz vñiformē ponere cū ei⁹ diuisiōe vt nullū aptis meatib⁹ patiat in expulsione obſtaculū. vñ p̄ digōem⁹ expulsione p̄seg finalē. digō igis sola non sufficit: q̄re p̄nōsticoz. 2. Multoties egriudo iāz ē digesta t nō ē p̄cessio sputi fm̄ q̄ ož: qd̄ vñutis p̄tin git ibecillitate pectus mouētis. vñ interioz. 4. c. 3. fm̄ bip. Quidā papligioz digesta expuētes parū vi rerūt. qd̄ si dicat accidentaliter his p̄tingē non valet. Nā si mā fuerit digōnis oēm benignitatē fornita virutē ē debili ente in nullū machinare versutū. Iti dē. si cā sanie mā ē digesta: appens. p̄nōsticoz p̄mo. nā sanies sit calore vincēte tādē nālī: d̄ris p̄oribus ita vt iā sit digesta calore in ea obtinēte nāli. s̄ ita di spōfita se. inde l̄ minor educit. vñ aphōz fa. Circa gnādēm saniei tc. amp. firmat q̄: febrium p̄rio. c. 5 Putredo hūoz que ē in vasis: filis ē ei que fm̄ flōnes apata t alias pustulas. Sed in apatib⁹ p̄ sanie digōem scā febris adhuc p̄manet: imo in q̄busdā in tendis eruptio: p̄nōsticoz fo. Rursus i quo nō modica p̄s continet p̄ter nām pōt inceptā alete febrem t p̄prie cū mēbra sit iam disposita recipe. hmōi vero ē sanies quātūcūqz a nā victa: nā t in ipsa res adhuc p̄ter nām p̄lat nō pua. p̄no. appens febrium p̄mis et pharmacoz. 5. Adhuc id in quo remanet ad nāz ini micūta: horribilitas; inflammatio; t serofitas pōt febris

habilitatē pducere: h̄āt diligēter aduertenti ī sanie seu mā quātūcūqz digesta sunt repta. nā p̄ alteratōes nō tollit a mā magis nisi ad expulsioz t obedientia cū hmōi digō nō sit aliud. ex q̄bus Quincif putredine nō solū sientē: vex ēt a digōe factā vi in dissolntō ne appebit argutoz febrē alere potentē. Sz circa p̄dicta dubitat q̄ ex his salte habet q̄ mā digesta febris t accidētia debeant mitigari cum v̄tcūqz fuerit a nā dn̄ata cuius egdē h̄ū expimur. D̄dm q̄ hec mitiga ribit ppter māe vi arguit digōem: qd̄ āt intendatur aut ppter corporis euēit habilitatē ac magis p̄p natūrā p̄petū ad excretionē māe. vñ de accidenti. 5. Febris causonica rigore accidente q̄ mā hmōi febris colera rubea ex̄n̄: dū fortius monēt augmētāt t magis ac cēdit t nullo mō recedit nisi coleric⁹ vomit⁹ sive egestio aut nīm⁹ p̄tigerit sudor. Eti. aphōz fa. Quibus cūqz crīsīs sit his nor difficilis portabilisqz an̄ poris mū. Lōmetator qdem: sit āt nā discernēte ab iuuatis nocitiae t ad excretōem prepante. Dialis. n. Vt⁹ fm̄ status fatigaf q̄z multū t si viralis p̄maneat fortis et nālis. Propter q̄tū ḥo d̄dm ad primū q̄ p̄digō nē non tollit oīsariā putredis eē qd̄. n. putridum extat nūqz vt ita pōt in putridū sore ac nāle s̄ digō remouet a putredine q̄litates excessivas actuali virtuti rebelles expulsive. si. n. fuerit calida iſriaſ si hūida fīccaf t eō. si āt subtilis i grossaf t ecōverso. Inciditur ēt que v̄scosa in tegni. non tm̄ pōt ab ipsa hitum repellere ēt cū actu suscep̄tino p̄cipue ad febrē dispōsitionē. Aut d̄dm q̄ putredo ē duplex. vna qdē s̄ ena: altera vero scā. ii. de ige. Alteratio figdē facit cessare putredinē sientē nō āt factā: corrigit. n. t co terminat cām aīcedētē ne ponat sub p̄nūcta: sc̄os tm̄ q̄ putredo p̄pus d̄r q̄ est i fieri t nō q̄ i sc̄ō eē: cuz ipsa fit fm̄ aris. corruptio. t Ba. Trālmutatio d̄ris p̄ori grē in fieri t nō i sc̄ō eē. p̄nūcta putredo āt scā t amplius siens vt p̄batū nota est febrē ielle cāre incep̄tā. qz p̄cipue. Ad aliud d̄dm q̄ putredis minera non ē cā febris vere p̄nūcta s̄ fuligo putrida cor petens ī mediate: vt d̄ris visum p̄cunte. vñ dicētes putredinē cām sore febriū vñtā t convētibilē duas solū ipsi us ponūt cās cū tm̄ fint tres exp̄sē: due qdem māles magis cēu priores: t vna efficiēs sicut sum⁹ putrid⁹ a putredinis minera realiter ali⁹ ex̄n̄ vt spūs a sanquine ex quo gnāf: t h̄ plutes vndiqz moderni medicoz obſessi steterūt forinterātes: idem h̄ aris. māle ponere principiū t efficiens eo q̄ in tegni putanti humore cām dici febris efficientē. qd̄ nō ē s̄ fuligo vocata ab eodē iā aliud scā vt visuz d̄ris. 8. 7. t pri⁹ quātū ēt cibi medicine t alia possint d̄ benignitate p̄festa re putredini: dudu appuit. Ad aliud d̄dm q̄ ebullitō nō cessat v̄squeqz t oppositio quātū p̄tredo ad natūrā vt tactū t marie cū sepi⁹ ac veri⁹ putredo extat ī fieri. Ad aliud qdē d̄dm per primū appuit et eadem eni p̄tendit radice. Ad aliud d̄dm q̄ seimo in radice ille de digōen sit in iuuatio. hic autē de ipsa ī nocitio ēt rō. ad aliud d̄dm: q̄ putredo pōt dupl̄ recipi t p̄ q̄litate magis ac p̄ corpē: t putredo que non est accidētia s̄ subiectū nullo agens alio subiecto. Alterius ēt p̄tis auctoritates iducte putredine p̄tendit magis sientē q̄z factā de qua nulli extat dubiū febrē cāre. q̄re ēt in statu ī putredine scā febris: t que eius ī tendantur apparuit. D̄ris. 161.

Mod in morbi principio competat evacuatō

videtur quia hypocra. Inchoatibus morbo siqd mō
uetur mouendū moue. Nū cōmētator: Melius in
p̄ncipis evacuare vt minor mā facra facili⁹ nā possit
digerē. Itidē. s. t. 15. de ige. Jubet in p̄ncipio eua/
cuādū. Adhuc p̄cipiūt sere medicoꝝ oēs in febribus
ſ anguis vſqz ad lippothomia evacuādū. iubet ēt in
apoplefia ſgnātia t talibus morbis oifaria eūare. Et t:
evacuādū illo ip̄e quo X̄tus ē fortior cū ipſa evacua/
tione perturbet ita vt maior idicatio i evacuādo ſumaf
a X̄tus: aphoril. pma. Id āt ēt a p̄ncipio cū nōduꝝ
ſuerit pugna morbi debilitata nā. Eii: q: p̄biceatur
eūatio in p̄ncipio id ex indigōne accidit māe: pp qd
hippo. p̄cepit digesta medicari t evacuari matura. ſz
qdā māe in p̄ncipio ēt ſunt digesta ſicut plures ſāguine
e in ſtomacho natantes t fortassis colerice ſoriosae
cū non hēant aligd p̄hibēs eas moueri vt i ſequen/
tibus oñdef. in p̄ncipio itaqzē evacuādū. In ſrīm
qñ hippo. p̄cipit pepana pharmacare t mouē non
cruda neqz i p̄ncipijs tc. Eii: Qui evacuat māz in
digestā t p̄cipue cū ſuerit ad apostemis collecta ni
bil evacuat de mā ſz deſtruit loca ſana egritudini refi
ſtentia re. a. aphoril. qrt. t crifiū pmo. ca. 8. Pali:
ſcđo re. a. In pleureſi q vt multi ſit ex ſanguine co/
lerico venā p̄cipit icidi cū dolor ascēderit in ſpatulas
tunc āt paſſio iam in augmēto v̄ constare. Rurius
9. de ige. Junenē certatorē febrientē ynocha putri/
da p̄cepit i octava hora tertie noctis flebothomari.
ſed febris v̄ iā p̄ncipia p̄trāfiffe cū plurimū termi/
neſ i qrt: crifiū. 3. qrt: pma. Adhuc digō humoris
habilitatio vt a nā erpellaſ de facili: ſicut oñſuz dria.
50. S-d i p̄ncipio nōdum p̄t ip̄is breuitate hmōi
habilitatio eadē. gr. n. ſiat laudabile iudiciū oꝝ digō
nē diuisionē t excretionē p̄ceſſe: aphoril. 4: Jude:
Primo qrtia enueratis plurimis morb dr: debes sci
re q dū iſte time: t egritudies t nōdu i eas ceciderit
plus ſecure ſcedis eis minutio t cū i ipſas ceciderit i
eꝝ p̄ncipijs penit⁹ flebothomia dim illaſ qz hūores
ſubtiliaſ t eos p corp ſluere ſacit t ſāguini cōmīſſet
eos ſano. t eſt ēt cū nibil ex eo qd oꝝ. Amplius ars t
medicus imitāiur nām ſz ea nō evacuat i p̄ncipio p
pter māe inelaborationē. i p̄ncipio igitur nō ē eua/
cuandū ſz fortassis i ſtatu magis cū mā fuerit digesta
Dropt̄ X̄o primū ſciendū q: qd ſit eūatio: quoſ ēt
dr n. odis: dria oñdetur. i 64. Euacuatio ſiqdē h ac/
cipitur cōiter: p oī eductione ſue ſit ſanguis abundā
tis cū alijs hu. ſeu vnuſ determinatus. Scitū eſt ēt
qd ſit t quoſ modis ſumaf p̄cipiū: dr a. 106. t. 107.
qd p̄ut eſt vnuž de morbi p̄ibus ſuſcipitur in qſito.
Dropt̄ X̄o ſcienāū coll3. 7. ſcribi q: digōe
facta cōpetit expulſio ſz cū nō appet digestio tunc di
ſcessio reputur iter medicos q: ga. t medicoꝝ ps ma
ior dicūt minime nos purgare obere mā exīte idige
ſta niſi egritudo ſuerit i vltio acutatis. Et ſubdit p̄
quedā q: n ſebrīb ſlātīcīs t mlīcīcīs rafīs in eas pur/
gar p̄cipio: t erat ipſi ſi opinio penit⁹. ga. tñ dicit ſ̄
riū manifeſte vt q: mīme debem⁹ i p̄ncipio febrīz
mlīcīcī ſurgare. t illud id idē in ep̄la ſcribit ad glau/
conē. t illud ē q: ſiniſ haꝝ egritudinū ē ſecurus nec
erpectaſ digō mala. Eſt āt ſeries ad glauconē dete/
ti mor a p̄ncipio neqz medicamen aliquod des tenere:
neqz purgationē vel detractionē v̄c̄tris aut ſangu/
nē facias niſi forte videris nimiā languis abundatiā
ſore: tūcqz de brachio ſlōma ſinistro. Euz āt videris

manifeste cāē digōniō signa: dāb purgatoriū tūc mī
cū educēs nō sel: v̄ ex quotiēs putaueris cōuenire.
Post hec qdē dieb⁹ interiectis paucis tyriacā diaci
thē accipe suadēm⁹ t alia talia. et qbus p̄batū nob̄
ē oībus: idē āt opīū arīnacū recip t. q̄ si mot a prin-
cipio rale qdē his dederis obijscit q̄z morie nā ex vna
q̄riana duas facies ac ex duabus tres aut ex leui for-
tiore t in piculū hoiez deduces faciēs vt non vinat.
Demū x̄o fīmo p̄tinuāt aueroistic⁹ s̄ p̄blatica ē ma-
le determinatōis t pp̄ h̄ necessariū existit vt ifirmus
euacuef v̄eter q̄ expectet p̄fecta digō. t ideo meeic⁹
d̄z prius incipe a libilitatiis t icisiis p̄ ebdomadaz
vnā quo pacto incipēdū farmacore. qd̄ āt de h̄ sen-
tiēdū tertio mōstrabif dōz. Prop̄i tertiu x̄o p̄
mitus veritas apiaf quesiti: t deinceps grā hui⁹ on-
do an in horis sit alijs euacuandū vel silendum oīo.
Prop̄i primū qdē hm̄di sciēdū q̄ euacuatio duplex
existit: vna qdē eradicativa t p̄fecta q̄ totaliter peci-
cans mā exrollif a corpe. Reliq̄ x̄o minorativa ipse
cia p̄ quā aligd euacuat materie vt nā potēnor iāde
reddat sup̄ residuo. vn.ii. de ige. alleliata. n. euacu-
atione q̄ dispensat corpora nā: t deponēs qd̄ aggrauat
ipsā velut onus aliquod dñabif reliquo facile: t digeret
qd̄ digeri pōt ac excernet. qd̄ ēt appet et primo q̄rio
t. i. 4. tertio. Deinceps v̄tiqz ad q̄siuz magis dōm q̄
egritudo cui de se debet euatio aut ē vt de ipsa spes
hēatur salutis: aut mīme imo signa iā mortis appa-
rent future in q̄ qdē nō oī. ii. de ige. t p̄ma t secūda
aphorismo⁹: Euacuare ac velut mediciare neqz in
p̄ncipio neqz i pte alio. nō. n. oī iuictis conari s̄ fu-
tura p̄dicere. t ita inde recedere cū i talib⁹ vanuz sit
detrahi ab idiotis p̄ ea q̄ sanāt multos auxilia. medi-
ci tñ qñqz ne defect⁹ appear i arte: aut artifice conāt
circa tales practicare vt ēt apopleticos spasmatos ex
inanitōe irrecupabilis syncopatos t ptificos p̄fectos
cū p̄dictet tñ appens d̄ ige. p̄ oē vn. Ades. de apople-
sia. Ut nō appear ex pte opantis defect⁹ conaberis
a p̄ncipio māz s̄birsbē inq̄stū possibile. si āt morbos
extat de quo p̄ pes habeat salutis aut ipsius qdem mā
colligif ad vnu locū: vel in oēs seu plures spgi⁹: cor-
poris ptes. Primiū signē dupl̄r: q̄ hm̄di mā vel ēi
fluru tota vt aggregate i locū aut iā p̄ magna coacer-
uata existit i eo pte: vt cāns apa qd̄ est egritudo siens
ptim v̄z iā facta t fm pte futurā. iż. de ige. Si āt est
in fieri p̄prieqz cū iphius mā extiterit sanguinea sue-
ritqz p̄ viā reumatīs sibi euacuatio debet ēt in prin-
cipio magis eradicativa dū x̄tus t alia ei p̄sentiat p̄
portionabilia: aphor. i. Lū. n. mā sanguis in quem
locū desfluīt vt i flōnē colligaē ea euacuata: vel oīno
getāt futurā apa sc̄u modicū p̄manebit iphius: qd̄ ēt
in mā pō: p̄tingē colerica cū p̄ hunc p̄tingat apa sie-
ri modū. Si aut̄ mā fuerit p̄ maiori in loco coacerua-
ta t egritudo fm pte facia tunc eadē minorativa d̄
beſt euacuatio solū. iż. de ige. t in legni appens. eua-
cuamus. n. totū non solū i plectonica dispōe s̄ t pro-
pter magnitudinē passionis cōfistētē ēt in toto cor-
pore humorū cōmoderatōe. dolor: enī t calor phleg-
minātis ptis cāē reumatīs hūt: si sine superfluitate
co:p̄ extiterit. hac. n. euātione nā alleliat sup̄ resi-
duo. s̄fr euāt timor rupture ante iphius maturatio-
nē. vn̄ primo q̄ta: Qui h̄z apa minuēdus est qñ t̄
met ne aperiat an q̄z mataref l̄z. n. indiguerit t n̄ sue-
rit ei multitudo. euacuatio x̄o sibi non debet eradi-

catina, vñ vt tactū re. a. q̄rto. Quicūqz slegminātis
in principio egritudinū: mot̄ conant̄ soluē fort̄i far-
macia: t̄ ceteri qdē t̄ phlegminātis nihil auferit. ne-
qz. n. remittit̄ cruda ex̄ns passio: s̄ resistētia egritu-
dini t̄ sana colloquāt̄: q̄re. A. p̄io q̄rta. Lū hūo: su-
erit i vno mēbro cōprehēsas nullo mō moueāt̄ do-
nec maturet̄ t̄ eēntiā hēat̄ ipsā. Sile. n. siet̄ ceu s̄/
qz arborē conaref̄ euellē a tra pri⁹ lateralit̄ ilepatam
necessit̄ qdē sit̄ vel frāgi ipsā aut nō euellē nisi cū grā-
di terre diruptōe t̄ ita nō sit̄ in principio eūare s̄ i sia-
tu dūmō nō eūet̄ nā. Si at̄ mā p̄ plures aut̄ oēs co-
poris exiliterit̄ p̄tes disp̄sa: tūc vel egritudinē consti-
tuīt̄ cronicā aut̄ acutā: si qdē lōgā ceu ex phlāte p̄tin-
gentē t̄ mlia aut̄ corp⁹ erit̄ repletū ianitū vel mediū
tūc nō op⁹ sit̄ eūare vt sic mō quoqz qd̄ forsan sc̄nf̄it̄
iuxta iducta Ba. ad Blauconē nisi fortassis timere-
tur apa ex casu vel p̄cussione. Si at̄ uerit̄ mediū t̄ p̄
prie i epleiū eget̄ eūone in principio minoratiua vt na-
tura cōsorit̄ sup̄ refidua tā p̄ educationem san. vt ap-
puit. II. t. 15. d̄ige. q̄z ēt̄ p̄ pharmacū sno mō. Almā
for. n. io. docet̄ minoratiue i se. fr̄is eūare i eaz̄ eror-
dio. vñ q̄rto p̄ma d̄ febre flātica. Ego non diligo ex-
pectatioem digōnis t̄ lenificatois: cū eis q̄dixim⁹ p̄
us imo ōz vt euacuef̄ aligd: t̄ erpectef̄ i reliquo v̄sqz
quo digeraf̄ q̄ t̄ medicinā d̄ turbis exhibet̄ p̄struc̄tā
ex eo zizib. t̄ zuccaro puluerizatis. In cura siqdē q̄r-
tane ibidē sp̄es qntane hñt iudicia i qb⁹ cōicant̄. oēs
enī in principio minwuntur. Subdis̄ ēt̄ post aliq: si ōz
euacuef̄ a principio d̄ hn. faciēt̄ febrē ad alleuiāduz
t̄ mūdificādū. bmoi at̄ eūo facienda ēpua t̄ cum de-
bili medicina leniter eūando: non aut̄ cum fort̄i era-
dicando vt subtile eūetur t̄ grossum remanet̄ iſixum
indigestum: ita. n. non eūetur aligd de mā s̄ potius
sana debilitantur loca egritudini resistentia: t̄ preci-
pue cū mā fuerit̄ grossa compacta. Si at̄ mā non fu-
erit̄ cronica tūc aut̄ erit̄ vebemētis acutatis q̄r furio-
se aut̄ aliter. siqdē prius vel erit̄ colerica seu sanguine-
a. De nāqz mā eviden̄ furiose qñqz reddi aut̄ rō-
ne q̄litatis vt colerics vel quātitas sicut sanguis eru-
berās ōo. Interdū ēt̄ d̄ egritudo furiosa rōe loci cū
mā qñqz fuerit̄ in loco collecta q̄ nobilis : p̄ediat̄ ac-
tus. Sic itaqz tripliciter p̄ot̄ dici egritudo furiosa p̄
prie qdē ceu colerica. Illa. n. apud Ba. ē q̄ ad mo-
dū aialium ad coitū mouet̄ surientiū repētine sui sub-
tilitate ac caliditate effrenis. Eōiter sanguis qdem
mā d̄r furiosa: i proprie ḥo t̄ similitudinarie dici p̄ot̄
rōe loci nobilis aut̄ multi sensos vbi p̄tinet̄ vt mā
cāns in cerebro spoplexi: aut̄ i gulla sgnāliā. vel i
ītestinis iliaca sen colicā dolore vebemētissimo q̄ fu-
riosa p̄prie i p̄ncipio ē eūanda iuxta hip. t̄ alios etiā
eradicative vt t̄mōz mobilitatis t̄ sur̄e ipfi⁹ ne i cor-
trās̄ atra īterima extēplo: aut̄ i aligd p̄ncipaliū colle-
cta mēbroz iducat̄ apa. tū ēt̄ q̄r subtilis mobilis. q̄
digesta existit̄ t̄ p̄eta eductōi p̄ paꝝ. n. p̄cipiat̄ dispo-
nib⁹ phibentib⁹ hūoris idigōne ipfi⁹ eductōem. vñ
crisiuz p̄rio. In his solū rōabiliter q̄s s̄ p̄ncipia vte-
tur pharmacia coopationē hñs ad attractōis facilit-
tē sup̄abūdātiū hu. motus. Et col. 7. hu. acutissimi
erit̄ subtiles q̄r ibi nō ē grossicies neqz viscositas q̄
medicine phibeat̄ opatōez laxative. s̄ cū farmaca so-
lutiva sint calida v̄i dñt t̄ sicca: q̄r talis māz icit̄
magis ad sur̄a. Dōm q̄r h̄ solūmō nocumētū induc-
q̄r suis q̄litatib⁹ primis excedūt̄: febrē icitat̄ māz ex-

gitant in fieri. sed illud potest remoueri miscendo cum eis
fria et huic siccus camones mirobolanos cinnabinos suc-
cū granatoꝝ syracosy syrasoth: et quod talium. Et obseruat at i-
scō eē nō pax: aut alleuiari eoꝝ p̄mā exhibēdo q̄z ita
tē vel cū medicis bñdictis fr̄is molibꝝ educēdo ceu
lenitius et labrificatiua nota: siqđē mā fuerit sanguis/
neas sua souēs q̄z tirare sup̄flua mor op̄ sit ipsa a prin-
cipio euare ita q̄ nō pax vñqz ad syncopi ducē ceu se-
re oēs hcedut medicoꝝ. i.e. 4. Et merito: iū q̄ in san-
guine nō expectat ut in alijs digoꝝ. vñ q̄rto pria. fle-
botomia qñ ē irentio sana nō ē in gñē illiꝝ de quo ex-
pectat digoꝝ expectatioꝝ q̄ ē in solutis et non expectat
ipsa nisi i hu. alijs iñ qm̄ timor ē ipſiꝝ ne i loca pncipia
liora d̄currat sustocatōe calorē extiguēdo pſestī innan-
tū vel erupēt vasa. aphoris. i. et i d̄bōa h̄itudie. Ista
tū nosce eūo i principio scā eradicatione nō quocūqz syn-
thematica magis q̄z vi erat nāe. filis nāqz ē cibatōi
facte i nō sua hora puta i porismis cū celus tūmēt vir-
tutis: q̄rto pria. Utrobiqz. n. sit ne x̄t succubat in
labora fatigata p̄prie futuro. Si x̄o mā nō fuerit ve-
hemētis acuitatis ut qd̄ ista p̄mā q̄rtā vel septimam
tūmēt s̄ acuta simplēt et nō furiosa gescens dāsqz nāe
spaciū ad digoꝝ et securūt q̄. x̄iꝝ vñqz adjmatur ita
tis horā p̄duret: tūc sufficētū si corp̄ nō fuerit inani-
tū i principio mioratia ut nā eronera ita iciteſ sup̄ refi-
duū et nō eradicatione cū nōdū sit digesta neqz subtilis
agitabilis aut sanguinea valde. qd̄ ex p̄mōibꝝ appz i d̄i-
ge. p̄inductis et i regni. vñ p̄rio q̄rta. In febre sangui-
nea necesse ē ut cūo fiat cū multōe nō sup̄flua i princi-
pio. i. mioratia et sup̄flua cū assuerit se maturatio q̄
multoties rēouet i horā phlomie. Si x̄o mā fuerit ta-
lis colerica simili mō ut sanguinē oꝝ euare. ut. io. Al-
mā. appz ut i tertiana et causae doceſ i principio leuiter
euare quē et haliab. comitab. q̄re. d. D̄z ut iñ p̄pes
i p̄mis et lēias lenitate qdā. Et d̄ tertiana igit noiba.
d̄olutiuis i principiis sunt ea q̄ sūt p̄pingora eq̄litati.
vñ d. Egritudines q̄ nō sūt acute. s. valde et fuerit ex-
hu. subtilibꝝ sicut ē x̄a tertians q̄ nō p̄irāsit vltra sep-
timū porismū dicit. d. q̄ expectare d̄bem̄ d̄ gōnem
eo q̄ digoꝝ ē hu. subtilis i grossatio. igit appz q̄ in p̄n-
cipio p̄petit eūo mioratia si mā nō sit acurissima: si
at fuerit tūc eradicatione. P̄op̄ter p̄m̄ h̄mōi sciē-
dū q̄ in augmēto non p̄petit eūo saltē eradicatione qz
sorte mā furiosa tā dūdū p̄niciem ūulissz. ē et tūc mā
in pte iaz iserta et x̄iꝝ ipugnata. Mioratia iñ p̄t
p̄petere et p̄prie in egritudibꝝ longis in qbꝝ qd̄z q̄si
oi tpe ptiꝝ oꝝ digerere et p̄m̄ p̄tē euare ut nā nō p̄ma
near aggravata. In statu quoqz attēdēduꝝ qm̄ si mā
fuerit digesta vincēte nā tūc nihil arte op̄andū s̄ ro-
tū nāe cōmittēdū. vñ aphoris. i. Que iudicāt et que
iudicata sūt etc. Et fa p̄cipit meliꝝ fore in statu filēti-
um h̄re i venis statu vincētis nāe cū talis sit vt mul-
tū iurta illd̄ aphoris. 2. Scim̄ q̄ egratatiū q̄ saluent
plures sūt moriētibꝝ p̄ier q̄z nisi qñ pestilentiosa fue-
rit p̄stō. Si x̄o nā fuerit ipotēs māz in statu digesta
educētūc oꝝ medicū iphiꝝ defectū supplēdo illā euā-
re. Vñ mor subdit: q̄ oꝝ agere vñdecūqz repit nā et
reliq̄ et. 4. pria. Si huor nō ē digest⁹ nō mouetas ni-
fi i principio. apd̄ statu x̄o nō mouetas aligd̄ dōec vin-
car nā et digerat: et si ipsa nō mouet mouet hora mo-
t⁹ ei⁹ et si ea mouet aut mouit tūc dimittit ipsa et ope-
rōez ei⁹. i declinatōe at simili mō qñ p̄secte succedit
ris i statu facte n̄ ē euāndū arte cū nā sufficiēt euāne

rit qđ est ḥ cōiter practicātes volētes oēs cōualeſcē
tes eūare ſpantes ide ſuſcipe āpliora ita vt t oēz ac
tū t crīfīz nāe faciāt icōplete. Veri. n. Cōualeſcētes
eūone nō egēt cū eis iſit ſan. pauc⁹ t bon⁹. Nō veri
h̄t h̄is h̄nites opposite dria. izo. Si at̄ diminute o3 q̄
deſiſ ex ipi⁹ ope pſicē. Nolce q̄ ſicut i principio tpiſ
morbi cōpetit p̄us eductio t p̄nr i ſtatu ita tpcueris
t autūni demū: vñ dem̄at q̄ purgatōis ſtudiū appē
tūt tpiſ Xnu t autūn⁹ apt⁹. Propri q̄rtuz qdē ad
p̄mū dōm eūonē mioratiā ſcessā ſore i p̄ncipio q̄ i
tellerit i initio hip. nō at̄ eradiciationam niſi mā ſuerit
ſcuſitatis molte q̄ ide rari⁹ fm hip. accidit. Ad aliō
dōm q̄ ga. audit de eūone mioratiā: t nō at̄ eradica
tiua. Ad aliad fil̄r apper qz talis mā dī fil̄r furioſa. t
ſimiliſ ad aliud noie furioſitatis extēlo. p̄nū egdē h̄i
furioſe nūc upari egritudinēs. Ad aliud dōz q̄ l̄z Xl⁹
ſit ſortis i p̄ncipio nōdū exiſtit. Ad aliud qd ſimiliſter
dōm iā viſū. alteri⁹ p̄tiſ iducta ſimiliſ ſuis p̄cedunt
vñs ad quoꝝ qdē p̄mū t fz dōm q̄ eūone pſecta euā
euāda ē mā iā digeſta t nō p̄us cū n̄ euāt nā. Ad aliud
dōm q̄ hip. p̄mo curauit pleureſim cura tēratina ma
gis q̄b Xa cūcale factoriis icipit vel q̄ egritudo ad
huc ē i p̄ncipio cū dolor ascēdit i costas t p̄prie cuꝝ
ipſa ſuerit tpiſ lōgioris curātes ide: nūc euāt in p̄n
cipio p̄ncipiāte ac an si ppendaſ meli⁹. Ad aliud dōz
q̄ ga. mor a p̄ncipio iuuenē ſlebothomass et niſi ſuiſ
ſent aliū medici quoꝝ q̄tā fieri iubebant: qdā Xo ibi
bebāt. Ad aliud ſimiliſ apper p̄ pdicta. Ad aliō qdē
dōm apper dria. 168. Aut dōm q̄. a. nō ſimpliciſ ne
gar ſlebothomādū eſſe. Sz q̄ nō eſt adeo tutū cū q̄s ce
ciderit in egritudinē ſicut p̄us. t id ſentī. 4. prima.
Lū. n. poſponiſ phlōia apud p̄ncipiū egritudiſ nō
ē ei intētio t fortasse iterſicit p̄ adueſtū d̄bilitatis X
tutis. t iō ſolut ut ſuſpedat phlōia inquātū ſit poſſi
bile. vel qz i egritudib⁹ pdictis ē ſanguis ſubtilis
pauc⁹ bonus: t hu. praui ebullientes pp̄ egritudineſ
vel crudi vchēmētiorib⁹. Crudi hu. ex̄ntes anq̄z iſi
piāt gnāre morbos caute ſunt euacuādi. Jā Xo ſe
briētes nullo mō: vñ timendū ne phlōia bonū lan.
rapiat t prauū omittat. Qui negat tūc eūonē eradi
catiā non aut̄ mioratiā. Ad aliud dōm q̄ nō cō
petit eūo eradicatiā niſi mā digeſta dūmodo furioſa
ſuerit mime. Ad aliud qdem dōm ut dria. 146. no
tatur.

Differentia. 162.

Nod euacuatio cause cōpetat p̄iuncte soluz
oñdit: qm̄ ipsa ei debet qd̄ egritudinē cāt. p
pter. n. cātinū egritudis cūo administratur: h
No cā exiat p̄iuncta. Kursas i regni: D̄ s abscinder
vnāquāqz cāp̄ efficiençū. h̄ i át cā est cōiuncta p se
nāqz egritudinē cāt. Et: Egritudo n̄ cessat: nisi cāe
ipſi⁹ abſcione imediata qlis qd̄ i p̄iuncta: qd̄ cura
eufrasis signat ex regni. Cōpetit ḡ eūo p̄iuncte tñ cāe

In oppositū vt q̄ aūti solū mōstrat: qm̄ cū cā cō-
iuncta sit i statu vli vel gorismo potior: iunc ei qde
deberef, eūo cui⁹ salitas dīis appebit dñi. **M**alin:
Eūo sit ad p̄suuationē s; talis debef eē aūti, qd̄ oñdiē
ex regni de p̄cūstodia egritudis sicde. ita eūo cāe aūti
debef t nō diuncte. **M**rop̄ter p̄mū qd̄ sciendū q
qd̄ sit eūo qd̄qz purgatio t quo dīant t qliter cōue-
nienti; dīis videbit, 164. **N**ic eūo ēt cōiter accipif p
q̄cunqz hūoris eductōe fine humoz peccatiū qlitate
vel quantitate. **M**rop̄ter fm̄ x̄o scienduz: q̄ alig
er argutis p̄moli dixerūt eūonē cōpetere soluz aūti

cāe t nō cōjuncte quoꝝ defect⁹ m̄rabilē ex dicendis.
¶ Opter tertius qdē dōm q̄ eūo p̄ncipalit̄ debet
cāe ānti: qn̄ No diuīcie siue putredis minere. t ter-
tio vere dicte piuncie vt fuligini seu fumo putrido.
qd̄ ondit: qm̄ euo copetit p̄mo t p̄ se p̄cedēti cāe n̄ p̄
missa ēt inferdū digōe mine re aūt putredis nō con-
uenit nisi post digōē cū digō eā faciat cessare: dria.
i6o. Digestaqz oporteat medicari. ea. n. reficit edu-
ctioni marie: nō āt adeo repletio. Adhuc eūo debet
p̄p̄us hu. pato corrūpi: p̄n̄ qdē corruptio: p̄mo q̄ta
S̄z cā p̄cedens ē si c̄ hūor q̄ aptus ē corrupti: p̄n̄re
scēs No vt corrupti⁹. ¶ Palin: Lāe ānti debet eūo p̄
phloia scarificationē purgatione. Putredini āt ra-
tissime p̄ h̄ debet eūo cū ab euacuādoꝝ secesserū nō
paz. nā sumat. n. nō sic replēs. Qd̄ āt ita manifessū
sit ex illo. In exercitātibus ad sūmū cū alijs multis
vñ d̄ ige. 8. Adeli⁹ euacuātes qd̄ p̄pus chachochimie
expurgandū obſtructiones ire. p̄petit igif p̄ p̄us cāe
ānti. qd̄ No demū p̄petat eductio putredi scribit i te-
gni ita: Qñ aliqñ hūiditas p̄ec nā; p̄tieſ i m̄bro cura
lio ipſecta euone quēadmodū i putredibus. in. ii. āt
de ige. Expurgare oꝝ putrefacta eoruꝝ q̄ a putredine
laborat corporꝝ t p̄ vrinā vētē sudore t vomitū di-
co ēt q̄ cāe cōiunctie certe: v̄pote fun o putrido seu
fuligini p̄petit eūo qdā sic p̄ respiratiōes fm̄ cutem:
Est nanqz talis al. q̄ i tegni t. 8. de ige. cura effimer
facta precluſione vaporis calidi. Et in patiētib⁹ se.
syncopalē hūorosā nulla melior cura est fricatōe zac-
demū iunctione. 12. de ige. Nullā alia iueni euonez
in eis n̄: si eā q̄ p̄ fricationē. q̄re monach⁹: qd̄ p̄ter
fricationē faſia ignoror. Aperiunt nāqz inde pori t
sumus h̄ transpirat corrupti⁹. Sic itaqz et his cōclu-
ditur q̄ eūo p̄tactis trib⁹ uenit cāis vex p̄ncipa-
lius ānti debet: sc̄ario minere putredis t p̄n̄ fuligi-
ni putredi seu fumo. q̄ aū: h̄ i q̄fū reliq̄: dria m̄rata
priori t p̄sequēti. h. n. illaz p̄sona. ¶ Opter. 4.
qdē sciendū q̄ ex p̄ſatis inotuit qd̄ ad viriſqz p̄tis
dōm obiecta: qm̄ p̄cedēdū q̄ cā ēt cōiecta certa suo
idiger euone mō. t in ſtatū ſilr cū nā nō p̄ſſit pſicer
volēs euacuare. Tunc nāqz p̄ceptū ē medico duce
vñcunqz ea repit marie p̄ ueniētia loca. Si āt putre-
do cā dicaſ ſimpliciſ piuncta nō min⁹ ſibi p̄petit eūo
cū pſa erpulſa ſumus cefſet putridus cor petē. Silr
cōcedēdū q̄ p̄petit eūo cāe ānti t p̄ncipali⁹ eo q̄ res-
plet. repletōi āt p̄ se debet eūo. p̄ accidēs in ſepiuſ n̄
euacuat cum diſpōnes ſint i ea phibētē eiusdē edu-
ctionē. t idcirco i geniati ſunt medici digōē p̄mit-
tere q̄z multū euoni. Lāuent tñ ne digerant in reple-
tis magis niſi eūo p̄ceſſerit quedā: timētes ne op̄i
tuis digerentib⁹ mā exāpliata op̄lationē vehemē-
tioꝝ inducat t per ſuſ ſuſtredinē t febrē vel egr⁹
ad ſuſfocationē p̄paret. vii. 8. de ige. Mericulum
est obſtructionē auſerentib⁹ nobis ante q̄z euacue-
mus obſtructiones amplius incuneari.

Differentia. 163.

Dod mouenduz in die motus egritudis oñ
ditur: qm. ii. de ige. i cura synocaz putrida/
rū p̄cipit evacuari p̄ vomitū lecessū t̄ vrinā.
he át in ḡoxismis cōstāt sp̄ cū vñus eaz sūt is a pñci/
pio vlsqz ad sinē. de ige. 9. Et tñ p̄cipit ibidē euari vñ
qz ad l̄ipotholā i cl̄s rāqz cura fñm ga.eaz cñte perse/
cta. Et fulcif: qm ipse ibi quēdaz fevientem synoca
putrida pblebo homauit in. 8. hora noctis. tertio in

stante porisimo. Erat. n. se. ex sanguine putrefacto cuius subtile suertit in colerat grossi in mias; sedis febriū et crisiū. Colera vero d' tertio mouet in tertius. Eti. Egritudo furiosa existit in pori mo et motu vehementissimo et tunc precipit mori evanescere quocunqmodo. Palau. 4. pria precipit motu fieri ante porisimū: et tunc est tunc qd' motus morbi. Rursus ibidem medicus adiutor nāc et nō ipediēs. Siz i die motus egritudis laborat virtus ut expellat qd' tristat. cu' igitur auxiliu pserē nāc iportet iuuāda erit nā medici subsidio. nō. n. ē ipsaz ut tactū ipediēs. amp. aphorē prima. Vñcūqz repetit nā ide ducē p' cōueniētia loca. et sūl'r qñcūqz. Hipp. fuerit breviloquus uno f'mone multos subaudiens ut d' ipso multoties testat ga. Itidē mā ē i motu apliū et velociū expellit qz illa que i gete. Siz i die motus egritudis h' evenit. Adhuc medicus mitat nāc pria et q'rt' aphorē. Siz nā evanet i die motus egritudis ac ē laudabiliter evanđū: igitur i die motus egritudis in h'riū: qm' ne qz phlomia aut euō ē facienda in die motus illiū: qz ē dī es regescēdi et ingredi somnū ut dies ebullitionis egritudis. Et post qdā subdit. In oibus acutis se. a sui pncipio et in die piodica cauendū ē a minutioē: prio q'rt'. Eti. q'rt' pria: nō evacues p' fluxū i die p' odi neqz phlomes. Caplo quoqz d' cura tertiane pure. D'z ut nō moueras i die porisimi aliquid nisi p' ne cessitate. Itidē: nā non ē ipediēda et p'cipue cu' opaq' recte. Siz ille q' mouet i die motus egritudis ipsam i pedit cu' distractabat operationē eiū cui i'f'litit sūl'r cu' ipsa latenter operet in sex principijs: sicut ēt artificiū et op' his q' artis excellētiora poterit medicus eius tacit' imitari. Adhuc motus artis fatigat nāc. nihil. n. aduenit cor pori quātūqz cōueniens qn nā aliquo mō pmus et ētēco cu' ipsuz h'riū primitas existat ita ut cu'z multa egressio alicui ab eq'litate acciderit et p'portionale diversificat ab ipso: prio fa. Siz motus induit in die q' reat mouet h'moi existit. Est ēt nā de se laboras post dī gōem et divisionē: q're tūc morē afflictio supadiūgit afflictio. Nō igitur mouēdū in die q' mouet egritudo.

Dropter primū qdē scieđū q' mouere ē cuare seu educere. E' uero ē multiplex d'ria. i. 6. qdā nāqz san. alia vero h'noꝝ alioꝝ. Si itēt p' vias multas. Est et quedā v'hemēs violēta: nōnulla vero obilis p'na lis. Unde ēt ibidē cūantia fore multiplicia i magis et min' diversificataqz modis exercita. Est autē dies motus egritudinū seu porisimoz vel diei idicative aut cretice. Et is duplex. vn' qdē motus que suscipit aliū de seu ab alijs superioribz: d'ria. i. 4. et alter quē sortit ex h'noꝝ natura q' c'f. Quidā. n. mouet cōtinue ali' us vero iterpolate. interpolas at tripl' aut apliū d'ria. i. 6. h' moꝝ tandem reducat in priorē. Diversificat et motus minor nō pax ex pte sit' māe s'm q' itra venas extiterit vel ex: et rōe quātitatis et q'litatis ipsius maior. n. et calidior mā celeri' mouet et fortis qz op' posita adeo q' colera iterdū mouet p' q'rtū et phla per tertiu et aliis: et m'lia p. 5. 6. 7. 9. d'ria pretacta. H'noꝝ egdē duplex ē motus: idicatu' v'z in quo m'raꝝ q' nā ē egritudinē opabif: deiceps idicatu' seu cretic' quo ipsa manifeste i egritudinē cōsurgat motu celestium cōiunctioē vel aspectu iuuata ut ipsaz expellat. est at p' diē intelligē nālē p'tinētē diē et noctē. 24. horaz spatio terminatū. Dropter s'm h'noꝝ scieđū q' qdā sa lernitanox voluerūt simpl' mouēdū fore i die motus egritudis q'busdā v'lib' fortis appētūs. cōspiciebant

enī i' bac morbos die a nā curatos quā preceptū est medicū imitari. Afficit. n. tūc calore mā vñ divisionē et expulsiōi appaſ. qd' oñdebat ex empiricis i die poris mi ex hitis sanatiibz febres qñiqz. Siz q' h' p' veritas sapiētū repugnet s'nie manifestat ex dicēdis. In errore fere p'silem et exēnū cōciderūt paulatim q' motis pes sulani p' duos dies v'l'r ante crisiū venā apietes quātitatē duar' v'ntiaz i sanguine educētes. Dicūt. n. hic nāc sup' residuo potētiorē reddi. Siz ut app'ebit h' error apt' et p' tra veteris documētū cu' tūc sit i statu vel circa q' hora p'ceptū filē. Disturbētes et motu nāc ipsaz p'turbāt: icitātēt māz i furiā māfesse. Dropter iterdū qdē scieđū p'mit' v'l'r qn' cessandū mouēt et q' motu nāc i die motus egritudis et deiceps id p'niculari' motu nāc. Dropter p'mū h'moi scieđū q' nā mouet ad crisiū plerūqz p'secte: iterdū vero diminute ceu et in alijs ei' actibz p'rigit. Sigdē p'mū ut q' sit h'atura sex p'ditōes bōe crisiū: noraras d'ria. i. 3. tūc vtiqz nō ē i die motus egritudis mouēdū. vñ v'li'. Que iudicat et q' iudicata sit p'iter et c. q're. 4. pria. Si nā mouet et mouet tūc dimittit ipsa et o'parōz ei'. If' rufra nāqz so ret medici auxiliū cu' nā sufficiēs sit p' se crisiū c'pari i mo ipsa disturbare apliū medico nō o'io metiri potēte locū euonis illiū ips' et q'zitatem cu' q'litate. Adhuc cu' nāc die motus egritudis nō oporteat p' cibū exagurare p'cepit. n. in oī morbo māli duz vñ patif subtrebi. Multo itaqz magis nō op' erit pharmaco cu' mā p'mute apliū illo. sic. n. agēs filis fact' ē amico q' multos adducet i auxiliū nō egētis emitti. si at nā mouet et diminute i crisiū ceu q' plures p'dicte bōe crisiū cōditōes p'siciat: vel o'cs aut et digniores tūc o'z medi'cū nāc iuuare ac cōpugnare mō o' i' crisiū p'siciat ipse nāqz ē adiutor nāc et mister illiū. vñ hip. Quo o'z agē vñcūqz repit nā et reliqz: puta eūdē quē ea itendit ipotes h'noꝝ cuare ac p' eadē p'cētē cu' tāta mole ac ta'li q' et si moueat idebitē necesse sit ipsa gubernare in cōueniētia: qz loca d'ducere c'z ibidē. p' p' qd'. 4. pria Si nā mouet mouet tu hora motus ei' p' quā egdez horā o'io expedit audire p'dcā: ceu p' id quod dēm ab hip. cōueniētes regiōes. Qd' qdē fulcif q' sic iterdū i die motus egritudis o'z naturā cibo p'sortare ut cu' su erit debilis critteritqz accentia ipz p'sternētia d'ria. i. 3. et i. 4. ita op' siet qñz farmaco ad iuuare q'zis labore in ipsa farmaci actōe qm' qd' educi' d' materia potētior reddit' sup' residuo. Eā i' in iuuātia finit levia nā diaforetic' tolerabilis vñat sudore p'mouētibz v'rina tuis et bis et anguinē educētibz successinis et v'niitius q' ordinē iter se et obtinet: d'ria. i. 6. Dropter s'm h'moi scieđū q' si p' diē motus egritudis i' die motus egritudis i' die porisimi tūc cōsiderandū v'z egritudo sit scua acutavel opposita. Qd' sigdē p'mū nō o'z mouere pp' materia marie i hora porisimi: neqz i die iphi' siue sit cōtinua siue interpolata: eo q' b'z i maria calida mobiliis afflictio naturā apliū stimulat cōcitat medela. si h'noꝝ fuerit cronica ex maria cruda tardi motus tūc mouēdū ē cu' levibz eductis i die porisimi nāt iphi' hora ne satigetur natura et disturbance i' e' actu. motus at bis nāt sit: vñcūqz neqz ex quocūqz h'z p' v'ntū leuiorē ac i' tūc clyster vel collyrio. vñ tertio practice de q'ritana

Die accessionis pnocef vomit⁹. hñor. n. tumultuat accessionis die caloriqz hñc liqfacit febrilis. qre de ea dē. a. Vomitus t ppe aī cibū post ē ēueniētior t ppe i die porismi aī porismū. Et almāor io. Vomitus i die accessionis dādus. In quotidiana ēt. a. post septimū ēt pnuocat vomitū post sifr porismū ceu p horā vtile sit aliq̄ pnuocatiua t abstergētia levia ad ministrare vt religa māe mote i porismo expellatur. pp qd syrupi cōpositi acetosi vt orimel cōserūt i tali bus nō pax t ditionib⁹ fibi. pportionalib⁹. neqz p bibēdus ē h̄ vomitus cū sit leuis stomachū euacuās q vi facilior reddatur post cibū fiat eo q̄ vomere sup stomachi inanitionē difficile almāoris. 4. Vomit⁹ at fortis v̄lis torū corpus euacuās t cū medicia forti die motus morbi ē vitādus cū sit ēt solutōe violētior subductia: dñia. i66. Est tñ interdū cū mā fuerit i ferta inobedies eductioni pp eius frigiditatē t grositudinē: sic ēt aliqđ digōis signuz aut diu pcesserit egritudo v̄triusqz fortis cū v̄etrīs robore vt defī māe i statu porilmi cñ caliditatis t alioz sūt accidētia int̄eriora. t isra i se. t marie q̄rtanis Emperici exhibēt medicamē effectū laudabile qñqz fñtes vt q̄ assari aut ebuli vel n. irrhe t olibani: aut hmōi. plurimi tñ fñdrñter talia exhibēt t iō ifirmos trucidāt raro. De die quoqz motus egritudis. i. i die crīsis dōm q̄ cri sis dñia. ioz. duplicit̄ accipitur: p cōmotione. s. anti cūonē vt cū accidētia int̄edun̄ cretica i quo figdem die nō ē mouendū cuz nā t marie X̄ius diuifua t ex pulsiua laboret q̄z multū ac ēt scire non pōt medicus certe vñ t quō itendit nā mouere qre nō tunc mouē dū neqz in farmaco mō quocūqz neqz ēt cibādū cum hmōi synthomata sint ex egritudis suria n̄ qd ex cōe euacuātia vel ex abstinentia intelligibilia a medico iūcta: re. a. scđo. Sumiēt̄ t crīsis pro subita alteratione quā segēt̄ enō pdictā pñis crīsim. Et in tali die motus egritudis post. s. b⁹ alterationē opus mouē nō parū vt cū accidētia fuerit mitigata nā p aliquā regionū at tentat educē: diminute tñ vt declaratū supius. Nlo sce quoqz scribi continētis. i5. Fm ga. q̄ i maiori pte in febrib⁹ minutio dñs fieri in die getis: sed i alijs morbis admodū obtalmie t apatis magis fit in tpe magnitudis doloris ac ei⁹ isultus v̄ebemētis. t h̄ ideo dico q̄ nām egritudis iduit suriose: Propri Xo. 4. ad arguta v̄triusqz ptis t si v̄tcūqz appearat dōm. Ad primū igis dōm q̄ in egritudine acuta q̄ tota est in porismo t pugna tñvua euacuādū in getiori hora t in pncipio cū accidētia non sūt adhuc itensa X̄iu rez pñternētia q̄ circa pncipia fines t reliq̄: aphorismoz scđa. vñ qñ ga. pcpit euacuādū iā egritudo mitigata cū mā fit iā plurimū digesta. Ad pñfirmationez ēt qd dōm iaz appuit ex pdicto. Vel dōm q̄ synoca ē egritudo suriosa rōe sue q̄titatis magis q̄ est ex sanguis supistlatione. Que Xo ē ex putredie ex pte q̄litatis t sifr q̄titatis. Lū at mā fuerit suriosa moroz euare. in hac. n. hora necessaria t nō electa attendit dñia evidēs: nti qd appearat qm h̄ isirmus nō potēs p suria egritudis apli⁹ pati octana noctis hora ad ga. trāsimisit. Adhuc ēt egritudo nō longe a pncipio erit stebat. sifr in egritudine sanguinea liberi⁹ ē omni hora euare cuz X̄ius apli⁹ q̄z i alijs pñcti egritudib⁹: dñia pñti 2. i98. Ad aliud dōm: q̄ egritudo suriosa pñule giata ē sup alias in euando vt in pncipio ac ēt eradicatione cuz co q̄ eius mobili se singit digōnē fore cū sit expulsioni pñia. Ad aliud qd dñs appuit. Ad alio

¶ dōm q̄ si nā fortis est non oꝝ ipsam iuuare: tum qm̄ medic⁹ nō posset motū oio ipſi⁹ metiri; tu⁹ ēt qz illa qbus ipsā iuuaret nāz ad peius icitarēt t debilitarēt Ad aliud dōm q̄ iā appuit qm̄ oꝝ nāz iuuare t qd nō Ad aliud dōm q̄ id vex⁹ t laudabile foret nisi nā me dici fatigaret vt̄s auxilio. cum. n. inciteſ a morbo si medicis itex⁹ moueref agitata p̄iugereſ afflictio afflīctio. Ad aliud ēt qd dōm appuit. Medicus. n. nāz imitaf; cū ē debilis talif vt̄ cōferat eidē qd nō h erit. Ad ea ēt fil'r q̄ alterius ptis appet qd dōm. Fmoneſ n. a. sunt iā expositi auditi ex Fmone ſtinētis nūc vltimo iducto. Ad aliud ēt appet. nā. n. nō ē iuuanda niſi p̄incipiēs motū debiliſ pcedat dum tñ medicus imagineſ vñ velit ea t qñiqz mouere dōm ēt q̄ iō dñ latēter nāz opari; qz nullus quātūcunqz p̄spicacis ſeſus pōt mor eius ppendē actū: vex t̄pis distantia vt̄ crementū oñdit planetax vñ l̄z medic⁹ nō valeat cōfēſtim actionē eius p̄cipe: paulati tñ t p̄ t̄ps ppendet Ad aliud dōm q̄ l̄z motus artis nāz fatiget f̄z tñ amplius t minus. t iō medicus d̄z elle p̄uidens vt̄ tali moueat quo magis iuuēt qz ledaf cum difficultimos rum fit reperire ſumme qd conſerēs. nil autem noſcens: de inge. ii. Differentia. i64.

Differentia. 164.

cens. de inge. ii. Dinerentia. 104.
Mod evacuādū nō sit vsq; ad lipothomiā oī
ditur ex collz. 7. ga. multū de hoc mordēte.
Ampli⁹ cui vſr resistēdū: illud medicus nō dū addū
cere h⁹i ḥo ē syncopis. vñ de ige. 12. In oī dispōne
resistēdū ē syncopi. Rursus ḥvitē p̄ ceteris oī custo
dire cū id sit vīte custodia: de inge. 9. Illud nāq; de
quo āpli⁹ solicitādū ē ḥt⁹. 4. p̄ma. Et iō idicatō ab
ipsa ūpta cūctas obtenebrat idicatiōes. 9. de ige. s̄z
ad lipothomiā p̄ ceteris dispōnibus ḥvitē p̄sternit
cū sit et⁹ cāns t̄ moīs dimidiata. Eti: precipiē vlti
tas eūones vītarī: aphoris. p̄ma. s̄z eūo v̄sq; ad syn
copis ē h⁹i nō. n. imenior ea. Qd̄ firmat: qz ibidē in
athletis nedū i alijs iubēt euitari itidē Lū medicus
neq; ḥvitē oīfariā metiri: ap̄ho. p̄ma. t̄ v̄ria p̄vīte
formidādū ne h⁹i eūone ḥt⁹ succūbat. vt neq; re
velari a cāv. t̄ iō p̄sultū ē p̄io q̄rra: meli⁹ fore isra s̄b
sistē q̄z ergsūtissime eūare. nō iḡ v̄sq; i lipothomiā
eūandū. Enī⁹ p̄riū sentīt ap̄ho. p̄ma. q̄rto re. a. t. 9.
de ige. In ep̄la tñ ad glauconē i oīoībeno tñ p̄ci
pitur phlomari: nihil lipothōie cōmemo: ās. vñ pp
multa q̄ illi⁹ puto eā cū nondū pītior cōstrurit: t̄ ma
xie qz ipsā ex alijs auctorizat cī⁹ op̄scul̄ q̄spaz. solū
n. sc̄do crisi⁹ regio itroductā quā t̄ v̄lius lipothōiā
p̄sentīt medici ceteri. Malin: Ultie repletōi vltia
debet eūo gdā ḥo sūt interdū ultie repletī: eūo q̄ v̄
q; i syncopis ē vltia. Rursus duox prauox min⁹ tā
q̄z expediēs eligēdū: topico. 3. min⁹ at̄ malū fit ad li
pothomiā dedacē a q̄ cū fuerit vt oī iducta resurgeſ
poterit q̄z quē dīmittē mortis picul̄ casuālī ūbiacē. ali
gs ḡ in lipothomiā ducēdus. Prop̄ p̄mū gdem
sciēdū q̄ eūo accipiē duplicit. vna siqdē cōit p̄ hūo/
ris eductōe cuiuscunq; vt ali⁹ siue sanguis t̄ oī mō/
sen p̄ farmaciā siue flebothomiā vt inuit̄ si ex egriſ
dine cibū accipiēs t̄c. siqt̄ qm̄ eūone idiget. Sumit̄
vero p̄pē p̄ eductōe humoris sanguis. Dīmīti alijs
hu. p̄ phlomā. Nā eūo debet humorib⁹ ūtitate
peccātibus qualis est p̄mo flebothomiā: Dīnter autē
scariſcatiū. vñ aphoris. sc̄da. Eūo qualiter oīum hu
mor⁹ que qdē certissima p̄ flebothomiā: p̄pē vero eā
que p̄ genuū scarificationē. Et quarta p̄mo. flebo/
thomiā est euacuātio vñiuersalis q̄ multitudinē eūat

tare vñqz: non at fm. Quoꝝ qdem fmo apte medi-
cis dicit alijs seriebus hm̄oi eūonē dnotūlibus. vñ
9. d̄ inge. Ausero igit̄ sanguinē ex studio vt lipotho-
mia. i. defectio spūs fieret. Quare Ilaac febrin̄. 4.
recitat q: cū sanguinei amici ispcic̄tes quēdā p gal.
in lipothomiā deduciū murmurare in eū cepū dicē-
tes. Ne heu nosꝝ carismū occidisti: q̄re ferare fer-
ratio; Si adiuuat virtus eūemus infirmū vñqz sup/
ueniat ei syncopis. M̄aliab. quoqz. Educas de san-
guinē plurimā quātitatē vt ēt defectus fiat. ac q̄rto p
ma. Et nō cesses phsotomare donec eger appropinqt̄
syncopi aut cadat in syncopi. Sic igit̄ appz ex horuꝝ
fmonib⁹ q: illō aducerbiū vñqz nō ip̄orat exclusio
nē: vex̄ iclnſionē aplius. If uerū t̄ alij diliguentes
lipothomiā repabilē vt a q̄ evadit partēs: t̄ irrepa-
bilē in q̄ eūdē piclitari ḡtingit. Volut itaqz fore vñqz
ad lipothomiā repabilē educēdū: nō at irreparablem
qđ dicūt inui eo ip̄othomia defectio cōmētaꝝ aiosita-
tis volētes nō in ipsaꝝ s̄ in ipsius appropinqt̄ionē de-
ueniēdū fore. vñ. i2. d̄ ige. Muores qñqz crudis syncop-
i iferūt s̄ vocatas ai defectōes puta cū nō obſtruūt
neqz grauāt: ex diuertitate tñ trāſſerētiū appz mani-
festo seriebus lipothomiā seu defectū aiositatis syn-
copis: t̄ hm̄oi idē ip̄ortare vt t̄ noia videātur finoia
dit̄ ēt vocatas Ba. nō at absolute defectōes erpo-
sait si. Rursus h̄ eoꝝ distinctio quā Ba. t. A. vo-
lūt in suū fulcimētū ascribē. oisariā iartificialis existit
cū hoc ēt q̄ ea discordatiū t̄ opinatiū diuersimōe nul-
latenus ciliatur. Dis etenī ſine neget eūonē lipo-
thomicā seu applaudeat eidē iulectū suū: sp ad lipo-
thomiā repabilē affert: cē medicus fit adiutor nāē n̄
piclitator illi⁹. Eti. hac distinctōe sublata nibilomis-
nus ḡtingit ſoluē qſitū cū illa ſit recta ſolo: c̄ ſi def op-
poſitū nō ḡtingit ſoluē elecoꝝ. 2. In artifcialis ē igit̄
t̄ rudiſ hm̄oi oio daurata. Prop̄ tertiu No ſciē-
dū ſumit⁹ q̄ ſt morbi ḡbus pdcā ſbeſ eūo: fo viden-
de ſt onſiōes nos i eā dirigētſ. t̄ deinceps iādē appli-
cēt ad actū. Prop̄ ſm̄ huſ ſciēdū q̄ ea princ̄
palis ſic ſperit i ſinocb̄ iſletiva t̄ ſinocb̄ ḡnr ex pu-
tredine ac in doloribus v̄bemētissimis. vñ cōmen.
aphoris. i. In maris phlōnib⁹ t̄ ardentissimis fe. t̄
dolori v̄bemētissimo. oribasius vero in cauſe p quē
ſebre audio ardētissimā in tuore medicoꝝ quē ap̄a pa-
to pleureticū aut ei⁹ appitionē p Mip. appē ſebrī
q̄rto: vel fe. ſan. ſortassis t̄ pedū dolorē: q̄lī ſpodagra
ē ardētissima. Quibus ēt pſonat q̄ bic ex quodā cō-
mētario trāſtuli greco: ita inflāmatōe imēſa p quā ſe-
bre ſanguis audio. t̄ in ap̄ate faciēdū: Prop̄ vero q̄r-
ta: ponū ſe. ſynoche apoplie ſgnātie apata magna p
nicioſa. t̄ dolores ſoites. Prop̄ ſm̄ huſ ſciē-
dū q̄ indicatōes vt onſiū in hac tertia libri pte nō raro
ſuit a tribus vñ rebus nālibus: nō nālibus t̄ ḡnām.
Nālibus qđē ceu marie a virtute ipsā. n. ſup oia oꝝ
cuſtodiſe cū ea ſtet veridica: vñ nō dignificātes hāc
nō pax d̄linguit̄: ſuꝝ illō noni d̄ inge. q̄ duo in ma-
nib⁹ quorūdā medicor̄ lipothomiā paſſi: nōdū ſuit
ad hoc reſtitut. D3. n. hec iū ſoſtior exiſtere. A. cō-
pleriōe vero: nā talis eūo ē faciēda in ḡplexione ca-
lida multi ſan. cū in ea preteſti magis occurrāt mor-
bi: virtus ēt ſit robustior. In ſria vero v̄bemēnter
t̄ cali. p̄bihetur ppter phlaticor̄ inſtriatōem t̄ cole-
ricor̄ ebullitionē. Ab etate qdem q̄ infra. i2. annos
fm. A. de phlebotomia vel quatuordecim. ii. de in-
ge. ant ſexdecim; ad glauconem pceptuz non ſolum

nō lipothomizare: vex ab eductione sanguis cessant
dū p̄ spūn̄ t hūor in b̄i etate r̄solutionē celeriter
factā cū b̄i etas calida sit t humida resolubilis faci-
le. 9. de ige. Si t i senectute ac senio cessandū eūare
ac merito: q̄ plenitudo tūc ēt cessat cū v̄tute a seru
t forma t colore sumā idicatio suo mō similis a p̄sue
tudie tāq̄ a nāli dispōne: ipsa enī qdā extat nā: dria.
98.. nā coluetos eūari cū expedit audem̄ aplī ad li-
pothomia adducē oppositio. Suscipit ēt a reb̄ non
nālib̄ quodāmō medijs iter pdca duo: puta a tpe cō-
stitutione hora regione t arte. a tpe qdē duplicit̄: aut
fīm q̄ vñ ē de q̄tuor t̄pib̄ anī: nā i tpe frigido vebe-
menti vt hyeme negat eūo: t i tpe fibi ēt opposito sic
estate: q̄rta p̄mo. Ac i autūno p̄cipue cū sit ips hūor
assimilatū corruptioni: aphoris. i. t iō b̄i eūonē ex-
pedit i uere p̄prie celebrai et ut inuit i eadē. Et sic p̄-
portionabilit̄ cōstitutio hora t regio: cū arte vt dela-
ratū sc̄pe obseruāda. vel a tpe fīm q̄ ē vñ q̄tuor t̄po-
rū morbi: t tūc talis eūatio cōpetit i p̄ncipio: nō aut
t̄pib̄: alijs: cū v̄tus sit iā fatigata. vñ aphoris. i. In
acutis egritudib̄ fīm p̄ncipis p̄festi: aut circa p̄mā
diē aut nō ex fām futuris nobis uti purgationib̄ cū
fueris. qd̄ t vñ sexto breviarij in. 3. practice. Quare
*ad hōmīa vñ p̄fīna
t̄rūnatiōnē*
Isaac febriū. 4. cuz post p̄ncipiū v̄tus subiaceat p̄-
strata morbi acutie t regione ignota medico: fortis
haſtazattēauerit conata euacuare futura. Ad has ēt
idicationes reducunt q̄tuor q̄ ex p̄metatorio suscep-
greco nos ab eūone p̄hibētes q̄ sunt sto machi faci-
lis passibilitas: formidofitas eī qd̄ euacuat. conflu-
xus hūoris ad stomachuz colericuz nimio eī tenet:
ac hūorū cruditas: q̄ si qd̄. 9. ēt tāgn̄ terapētice. vñ
ga. 4. regi. acu. Dūde vñq̄ ad lipothomia ducē: si v̄t-
us fortis laborās inuēis sanguinē hītu densus du-
rus disnaporabilis: hora anī regio eucrate fuerit. ad
q̄s qd̄ res. io. dem̄antes rectitudinē eūonis p̄mo
q̄rta: sunt adducēde ut repletio cōplexio v̄tus acci-
dēna p̄portionabilia figura etas tps aer regio p̄sue-
tudo t ars. postea intuēdū i v̄rinale: si v̄o fuerit ru-
bea grossa: onīsio v̄o sup̄a reb̄ p̄ter nāz sic appn̄it
qm̄ expedit i morbis p̄tactis: quo p̄ cā fuerit hūidus
humor t calid̄ t qñq̄ calid̄ t sicc̄ t accidētia reple-
tionis acuta q̄ ad b̄i sequunt nās: nō sint hūores m̄l-
ti id est viscosi neq̄ hypocūdria tēla inflata t exce-
dēter ignita: aut viscera flegminātia. Tales nāq̄z anī
purgationē p̄parādi iū illud yeteris: Eo: pa vñ q̄
t̄c. Prop̄ tertiu b̄i sc̄ieduz cuz hip. t ga. fore vñ
q̄z i lipothomia inclusiue nēraro: t id i syncopha inflati-
ua p̄cipue. vñ. 9. de ige. vt tactuz: aufero ei tm̄. l. san-
guinē ex studio: vt lipothomia. i. spūs defec̄to fieret
Et democrit̄ cuz euribalio ad eustachiu: fleboho-
mādus eger t eūandus. vt angustiēt. angustia. n. est
magnū admotoriū: sudores enī subsequūt t febres ex-
tinguit: qd̄ onīdī tā ex p̄te cure respiciēdo p̄rietatez
solā q̄z ex p̄te v̄tutis. Curē qd̄: qm̄ ad vltias egritu-
dies vltie curatōes optie ac vltie repletioni vltia
precipit̄ eūo i tegni. H̄iāt egritudo cui talis debeat
cura ē vltia: t eūo lipothomica sit extrema. Rōe q
dē v̄tutis cū sit fortis qd̄ h̄ evenit. Egritudo enī b̄i
vt se. sanguinea nō contigit nisi i corp̄ ca. carnosa cū
robusta v̄tute. Nō enī amat i alio hieri. 9. d̄ ige. am-
plī illa faciēda eūo p̄ quā corp̄ mor̄ refrigerat̄: vo-
mit̄ aut egestio seu sudor excernit̄. t q̄ a laborāte de-
lectabilit̄ t suavit̄ sustinet̄. Talis iūt ga. eūo est lipo-
thomica: q̄ qd̄ eūo experientia coapprobat̄: aphoris.

i. Lipothomica igīt̄ eūo in b̄i egritudine stātib̄ idicationsib̄ celebrāda. vñ primo q̄rta. Si corp̄ fuerit
sore nō cesses eūare donec cadat i syncopiz. Syncopis nāq̄z cōplexionē souē iſrigidat. At q̄ onīsionē
eūonis b̄i plurie sunt t rariſſime oēs: aut plures in
digniores sup̄ vñā rē p̄currūt: nō multū p̄cipiēduz
talē eūonē fieri. Prop̄ qd̄ moderni trepidatē sciē-
tes corpora nūc min̄ solito sore: dria. 9. Tūnētēsq̄
casu soruito homicidiū t iſignationē iſcurrāt potī
eligunt cōius iſra subsistere q̄z exq̄stissime eūare: re-
cipiētes p̄filii: p̄mi q̄rte In cāu tn̄. platu: ac col. 7.
In syncho v̄o d̄ putredie t filib̄ nō suadeo ēt fil-
cu: ga. t aui. p̄cile vt lipothomāt iſclusiue. vñ t ga.
alijs modū p̄unciādi renuit i flebohomia huī se.
q̄z prioris ingēs v̄nā igīt̄ ei p̄festīz icidētes v̄sq̄z ad
lipothomia eūauim̄ v̄bi sup̄ius direrat: vt lipotho-
mia. i. defec̄to aiositatis fieret. Demūz āt subditur
fīm synochas: q̄ i cōstrictione sorti exēte sup̄ius v̄tu-
te fine piculo ē eūo. In alijs v̄o egritudinib̄ vltie
piculosa i corruptōe hūorū. Tutī ḡ h̄ exponēdū q̄ v̄l-
q̄z teneat̄ exclusiue qd̄ inuit. a. dicēs: Donec appro-
piqt̄ syncop. vñ d̄ frenesi tertio p̄ria: D̄z vt siat eī
flebohomia cuz cautela i cognoscēdo dispōez eius i
syncopian ceciderit i ipsā an sit eī vicin̄: t retineat̄
san. cū syncopis adeſt p̄pingras: qd̄ ēt sulcī: qm̄ sic
vna rō auer. deducebat: t ga. inuit nono post eūonē
vt tactuz lipothomica i syncho putrido non sumus
secuti: qn̄ adhuc remanest modus alijs putrefactio-
nis: qd̄ latis appet. qm̄ seru: i nono de ige. recitat:
flebohomatus nō suit a febre curat̄ syncop. Et in
p̄tactis similī defec̄tis duob̄ nōdū reuelatis a syncopis.
Quidā v̄o i egritudinē p̄nenerūt longā: eo q̄
cōplexionē frigidā it̄ ac q̄siuerunt: vt t̄ tota pmāse/
rint vita neq̄entes revocare noctumētū ex imodera-
ta illa cuz eūone. Alij decolorati t mali hitus extite-
runt tpe oī. Mōnilli cōcapti hydrophi spūs difficul-
tate v̄tris t epatis ibecillitate. Alij v̄o apoplīas
palyseſ iſcurrerunt Sic igīt̄ modestī bic eūanduz q̄z
prī: timēdo ne q̄s p̄cidat i syncopiz: qd̄ te pulsus po-
terit edocere: Lū enī tremit t descedit t diversificat̄
absq̄z ordine ita vt iuenias pulsationē vñā magnā t
aliā paruam: significat p̄pingratē syncopis. Mosce
quoq̄z l̄ fīm ga. afforis. i. nō solū sit lipothomizare p̄
sanguinis eductionē vex ēt p̄ farmaciā: in ea tñ non
ita sicut in flebohomia p̄sumēduz cuz ipsa sit intēfio-
ris piculi. dria. 166. Qd̄ onīdūt auctores se aplī le-
sionibus farmaci opponētes. Itidē: alij humorū a sā-
guine īdigēt p̄paratione: ipse āt nihil aut modicuz t
v̄lis oī si possibile i syncopē evitāda pductio. vñ de-
re. sa. 4. Melius si concedat in die vñā bis sanguinē
auferre q̄z ad defec̄tionē aiositatis semel p̄ducēt̄.
Prop̄ q̄rtū v̄o ad primum qd̄ dōm apparuit. Ad
aliud dōz q̄ Ba. illic logit̄ de se. syncopali in qua
v̄tus est debilis euacuatio iō vitāda oīno. Ad aliud
dōm q̄ l̄ v̄tutē p̄sternat syncopis in p̄nti consert tñ
in futuro t neq̄z ipsa int̄m̄ deiicit̄ ēt qn̄ obseruatis cō-
ditib̄ pretactis valeat sustinere mortisq̄z piculū
evitare q̄z ad defec̄tionē aiositatis semel perducere
Ad aliud dōz q̄ vltimē vitande sunt cōcationē si pos-
sit paulatinus euacuare qd̄ nō est cū pretacte passio-
nes qbus competit euacuatio ad lipothomia mino-
ri facta icitare agitentur pamplius neq̄z iuuamenta
sequunt p̄eostēla. in attibletis antēz cum non sit an-
te egritudo paulatine seu exq̄sīte potest euacuari.

Ad aliud dōm q̄ l̄z medicus non possit Xtitē certi⁹
metiri oīsariaz; valet tñ id p̄iectura qdā artificiali p̄/
pingfima Xtitati; aphōx & crisiuz p̄imis . Ad ea ēt
q̄ alteri⁹ p̄is filr qd dōm appuit q̄ in oīmoda reple-
nione oīo si tolerat Xtus cūanduz; non. n. solus stat
sup p̄ietatē; vex ēt p̄ Xtitē magis vi sepi⁹ inductū
Ad aliud filr p̄cedendū cū ostensiones p̄suadēt mō-
strarē. Differētia. 165.

Differentia. 165.

Videtur finthomatica cōserat ostenditur: qm̄ qd̄ euā a principio morbi synthomatica edicitur: huius āt iuuat. vñ tertio. io. Diversitas seu fluxus vētris ī principio pleurēsis ē signū bonū: imo ē res iuuās. Hox firmātyo it̄ colere p̄ssi ne eruginose: ac veneni assūpti p̄cīata nā. Eti. cū in syncopi vī synthomatica cū ea sit acuta vītūtis cōcīsio: dīa priori. sed hec ibidē p̄cepit. Rursus illud quod educit māz q̄ sui quātitate sc̄n q̄litate poss̄ itēritū creare viuz p̄ferre. Id āt euone p̄t synthomatica contingere cū hui⁹ materie ēductōe alleuief vt vīsum nō pax aliquos pauplatine sanari. Adhuc medi cū dictū sepe nām imitari: supplendo ipſi⁹ defectū vt māz euāndo furiosaz indigestā ī principio. quē si pos si posset nā p̄ se euāre p̄ferret cū ergo ars iuuet t̄ nā effectui. n. p̄portionāl cā: itaqz euō iuuat ēt synthomatica. In oppositū nihil benigne adducit cui⁹ euō non regulat a nā: hīmōi ḥo est synthomatica ēductō quod t̄ nomē coīdicat. Malin: p̄vīox p̄rie sūt rōnes h̄ euō nālis t̄ synthomatica sunt p̄rie: hec aut̄ cōserat Synthomatica igitur nocebit: euō ergo non cōserat synthomatica. Propter primū ḥo sciendū q̄ qd̄ fit euāatio: dīa viūm hori. Est aut̄ synthomatica seu p̄cīsio accidens prauū stimulata quocūqz natura idūctū. Contingit aut̄ euō synthomatica rōe quātitatis humoris: aut qualitatē ut acutatis vel vtriusqz aut̄ ex regiminis malitia sine ex aliqua lune applicatione vel cōbusione vel aspectu malignoz vt saturni vel martis: t̄ vīr ab his que in aphōx pemizata. Sicut enī potior ibecillis pondere stimulat̄ graviori: an terminū id grauat̄ deponere stomachusqz grauat̄ quātitate assūpiox aut̄ q̄litate: ita t̄ natura regit: qm̄ nō valēs hūores sustinere t̄ peqz digerere vēr̄ stimulat̄ cogūt̄ hos antic horā expellere distinctā cōtricorū tertio. Est āt p̄ferre bñficiū nature aliquod prestare Propter fīm ḥo sciēdū aliquos dixisse q̄ euō synthomatica p̄t p̄ferre p̄ viāz cāe qñz: eo q̄ praua materia lesura nō pax: educia est ex corpe. Nocet autē semp p̄ viā signi denotās prauā ipsius dispōnem. Sz id stare nō p̄t. I. n. aliqd possit esse bonū aut̄ p̄uum per viā cāe t̄ signi: nō in bonū per modū cāe t̄ malūz p̄ viā signi aut̄ eō: qm̄ res sicut se h̄ ad eē sic ad intelligere t̄ significare ac eō. 2. metaphy. Unum enī ordinat h̄ ad aliud p̄ modū cāe aut̄ causati. Eum igit̄ benignū aliqd fuerit p̄ viā cāe in eēndo t̄ cāndo erit t̄ per viā signi in eo notiorādo ac ecōuerso. Rursus cā t̄ effect⁹ sunt p̄portionāles. sed cā morbus t̄ signū p̄portionātur. viri qz nanqz p̄ueniunt a cā nisi q̄ morbus cāt̄ur īmediate a cā. Signum aut̄ seu accidens morbo intercidente quem imitatur tanquam vībra corpus: dīa. 73. Et ita ipsum p̄ducitur a causa cum q̄qd est cā cāe sit t̄ cāti cā. Non igit̄ aliqd ē laudabile per viā cāe: prauūqz per modū signi vel cō. Aliqui vero rūt dicentes signum ad vītuem referendū t̄ nō ad cām vel morbum. Sz id nō yalet;

q̄m iaz non eēt signum cū nō suo reddere f̄ centialiter significato vt cāe vel morbo. Significationes. n. sp debet suis iungi significatis: aphoris. 6. Neqz. n. si gna v̄tutis q̄ratur a triplici sūpta natura: verū magis que materie. Neqz eoꝝ ēt valei primoꝝ motuā q̄m si euō d̄z ēt laudabilis carēs synthomate: nō sufficit qd̄ euāt solū attendere s̄z opus sit modū quo eduit ispicē vt ante aptatū a natura vel aliter qd̄ nō accidit i euone vt oñdef synthomati admixta. Quidā ēt dixerūt euonē synthomaticā p se nocē ppetue: p accidentes at pferre qñqz: quoꝝ egdem defect⁹ ex sequentib⁹ oñdef: cū eo ēt q. per accidens oē oꝝ in aliqd p se primū adducē. Propter tertiu qd̄ sciendū q. euō synthomaticz vt galis sp b̄z lesionē iferre: inuainētū at nūqz quod firmaſ: qm illud qd̄ occidere naturā ſa-
lit nocumētū ita sp iducit id at synthomatica cāt euō ſeu t ipm nomē idicat t natura rei cū ipsa educat ali gd ex corpe stimulata leſio v̄tute. Malin Illud synthomaticice euāt qd̄ an digōem educit aut p regiones inconueniētes. Dē at tale prauū exiſtit. Mibil. n. benigna a natura euāt niſi fuerit p̄digestū: qd̄ eē nō pōniſi i morbi p̄ncipio. vñ aphoris. 4. Scdm principium egritudinis idigōis ſūt signa mala sp erit taliū h̄uorūz euō. qd̄ evenit cū signa cretica ea q̄ digōis antecedat. Silt qd̄ p loca educit inconueniētia p̄fēcēdū: t ad ea p̄ducēdū q̄ agrua: aphoris. i. Iudē qd̄ iteritū aut lōgitudinē b̄z ibecillitatē v̄tutis aut ei⁹ vigorē iducit ſignificat egritudinis prauū. Talis vero ē euō synthomatū ca vt certificat éperia: laudabile nāqz erit materiā retinē: ipsaqz demū nālē euare. Eti. illa nō pferit euō q̄ arte p̄cipiſ cōpeliſ nāe coadiuuantia: s̄z synthomatica extat h̄mōi. vñ aphōx pria. Dz medicuz reprōi nāe attēdē. Mā a pte qd̄ ſiente ſimulatiſ t coopari. H̄ vero ſrie ſil t nocive ſiāt p̄hibē ſil trāſducē renellē: aphoris. i. itaqz euō non pferit synthomatica p ſe t di recte. Propter q̄rtū qd̄ ad pumū qd̄ ddm: d̄ris v̄ſom. i92. Mon. n. ea ē synthomaticis euō cū mā ſue rit ante p̄opofita in antea volēs ipsaqz expellē aut laudat ea p relationē ad euonē factā in pleureſ ſine epariā denotantē debilitatū crīſē. Ad p̄ſirationē vero ddm colere adeo praeve t venena non ſūt māc: mora egētes iteri⁹ vt coaptenſ pp ſrietatē quā h̄nt cuꝝ nā. Nūqz. n. poſſunt ad benignū reduci: aut ad expulſionē laudabilē adaptari cū digōne cū ſuſcipiāt calorif nālis ſpecificā: corrūpentes vt venenū formā: collz. 3. Ad aliud ddm q̄ talis syncopis ſeu synthomaticaeductio ſcā ē per artē ppter grādius piculū euitare. de qua non h̄ vt appuiſ ſmo. Nūqz. n. ſit crīſis bona p euonē vſqz ad syncopim: collz. 7. Ad aliud ddm q̄ p interpretatōem vt v̄ſum: t p̄prie mā educenda idignerit p̄patione. Retēta. n. t ſponte euata laudabilis ſoret q̄zmarie. Ad aliud ddm vt appuiſ d̄ris p allegaria qz are q̄zuis imiteſ nām in q̄zmultis: non tñ oibus cū ea poſſit aliq ſacē que non nā: vt ſextū digi tum auſerre: ac benigne in principio non raro euare. Et ēt ſui mobilitate ſubtilitate materia ſuriosa digeſta vt tactum t prius.

Differentia. 166.

Dod farmacia in pregnante sit periculosis
euacuutio phlebotomia monstraſ p Auer. 7
collz id credentem. **E**t. **I**f armacia grādis ē
timoris t piculi: phlebotomia vero mīme fo re. a.
Ad huc pharmacia bīmōi māe ē solutiwa. talis at ē de

ge. venenosis eodē fo. venenū quoq; pemptiuū t
marie cū mā fuerit obediēs de facili possibilis q̄lis ē
ēbrio. Ruris pharmaſia īducit agitationē vebem
tē i pgnāte cū opatio medicie nō fu corpi nāl: s; vio
lēta. Cōmētatorz cētiloquij: H̄i āt cotilidones ma
tricis absoluñt. vñ leḡ aborsus qd̄ flebothomia ī est
mīme. Palin: farmaca vel sūt violēta: t tūc nocum
tū cābūt p̄fatu: aut debilia t sic possibile fiet ipsa mo
vēre: nō āt evacuare prana īducēs synthomata. opos
tebit ēt de ipfis āpli⁹ sumere qd̄ t laboriosū erit nāe
vñ. pmo tertia: Si medicie nō ēent venenose n̄ pos
set ēē: qn̄ eas bibē nāe laboriosū ēt. Itaqz i pgnante
farmacia piculosior flebothomia. In oppositū qr̄ af
forisimoz qnta pcedit farmacia: t detestat flebotho
mia. Et si rīma q̄ infirma v̄tute flebothomare nul
laten⁹: purgare āt mediocriter. Itidē: flebothomia
ēnatur īmediate sanguis: q̄ nutrimentū ē pgnatis t
ēbrionis gnatis⁹ nutriti⁹ t augmētati⁹: qd̄ non
hūores agunt ali: d̄ria. 30. q̄ t farmacia educuntur.
Nō enī scim⁹ medicinā sanguis eductinā dissoluen
do: d̄ria. 194. Flebothomia igis piculosior ē farma
cia. Propri p̄imū qdē scicdū q̄ flebothōia dupli
citer nouificat. vne qdē put sb̄ organo locat̄ medicia
li. fm illud p̄oris q̄siti: Flebothomia est cūatio v̄lis
que multitudinē evacuat humoz eq̄lit abundatium.
Aliter v̄o determinat̄ put sub instrō situat̄ manuali.
vñ cōmētato: sectaz: flebothomia ē recta vene icisio
nā d̄ a flex vene t comin diminutio. Illud v̄o d̄r̄ p̄i
culosū qd̄ lesionis plurie plenū extat ceu aborsus quē
seq̄t̄ mors embryonis t mulieris interduz: t marie
cū q̄rto aut octauo fac⁹ fuerit mēse: d̄ria. 49. Est āt
evacuatio aliqd ex corpe deductio. Que p̄ter prius
dicta duplicitate existit vna nālis qdē nā sola pfecta q̄
non p̄escere oz nisi fuerit sup̄flua v̄tutē p̄sternēs:
altera v̄o artificialis q̄ adiutorio p̄fici medici nāz i
oid⁹ imutatis sere: q̄ru vnaqz adhuc diuidit̄ i v̄lez
t p̄ticularē. v̄lis āt est vel qr̄ oēs evacuat p̄portion
abilis bu. ceu fluxus q̄s sp̄otane⁹ sanguis t flebo
thomia: seu qm̄ a toto corpe sicut sp̄otaneus v̄tris
flux⁹ aut aliq̄ fortis farmacia. p̄ticularis deniqz qdā
aut ex loco educit p̄ticulari puta purgatio pectoris p̄
sputa t v̄triū cerebri p̄ colatoria nariū t palatū: vel
qr̄ mām singulare evacuat alicubi cōtentā sicut que
sp̄otematū. Ampli⁹ gbusdā eūonib⁹ totū evacuat
corp⁹ īmediati⁹ q̄les sūt sortiores vt p̄ sanguis flu
xū vel p̄ v̄entrē aut stomachū vel vrinā seu sudorez.
Alijs v̄o mediate sicut fricationē balnea t h̄i. per
ipm nāqz nō evanescit: nisi q̄ fm cutē p̄manet t nō
q̄ in p̄fundo dispersa: aphorismoz tertia: s; p̄ accidēs
enacuat abstinentia seu fames eo q̄ ipsa tollitur qd̄ re
pletionē īducit. vñ enī d̄riū priuat aliud: H̄az eva
cuationū qdā sūt p̄mutatione vt q̄ apatū: reliq̄ v̄o i
q̄ foras deductione. Sūt ēt p̄tes et gbus clā eva
cuationes sūnt occultiores sicut q̄ p̄ sudorez t magis ad
huc p̄ sēnos p̄fundos. Et reliq̄ v̄o manifestiores.
V̄r̄ qnās aut d̄r̄ in q̄ retēto semie p̄flatut̄ ēbrio. pro
p̄ter fm v̄o sciendū q̄ coll. 7. aver. nititur ofider p̄i
culosiorē fore in pgnāte farmaciā flebothomiā. q. bi
po. aduersus Recitato nāqz eo ingt: Dico q̄ flebo
thomia qñ adeſt repletio q̄ ēbrio nō indiget nō ē ma
la. Ed farmaciā non credo ad bonū finē p̄uenire i
mo ledit embrionē qr̄ in se s̄bāz h̄z venenosa. Adhuc
sortass hūores facit malos fluē ad ēbriōne vt cum le

dat. Etiā Ad dicie purgātes puocatine sūt vrine: q
Xo vrinā puocat de ḡnē mēstrua extat puocantū.
Tale āt abo:sū iducit H̄is igit̄ trib⁹ tr̄t⁹ pcedit fle
bo:homia dissic iliorē fore solutionē. S; id vt appre
bit simplr auditū stare nō pōt imo ei⁹ oppositū mag⁹
neqz ēt ipſi⁹ p̄uin: ū iducta. ficut. n. flebo:homia in
p̄gnāte repletōis tpe nō vitupanda: ita multo apli⁹
dicat de farmacia cuž ei⁹ aderit idigētia. Sunt āt far
macie qdā bñdicte venenositate carētes: de qbus p
sumit vt scribis sup p̄gnātes t pueros: ceu cassia mā
na t b⁹i. Que ēt cū nāc sufficienter sint amicabiles
bñores fluere n̄ cogūt: vt ingt ēbrionē ledētes. Tales
filtr entes: neqz vrinā puocat neqz menstrua. Est tñ
necessariū mēstrua puocare qñqz suppositoriū i col
lū matricis ponēdo paulati t multis vicib⁹ mūdisi
cādo t p̄pe cū pregnatio fuerit i m̄rice imūdiori scā
erūte tertio. 2i. bipo. quoqz supficien⁹ audi: us v̄
flebo:homia negare oisariā t farmaciā pditionalr ex
pte tñ nccitatais t tpis. vñ aphoril. 5. Adulter pre
gnās flebo:homata abortit t marie cui⁹ fet⁹ ē maior
Eorūdē Xo q̄ta p̄cipit p̄gnātes a q̄rto mēse iclusif
ue v̄sqz ad septimū purgare iclusine. Ex his igit̄ eli
cif i p̄gnāte farmacādū: nō āt flebo:homādū. Saro
nes tñ brutales cōiter i p̄gnāte flebo:homia celebrat

Proprii tertium vomitum vel sciendum quod piculosior vomitum est secessu et alijs euonib[us] ceteris parib[us]: apertos moribus notum secunda: Et secessus flebotomia: ac deinceps flebotomia i prehante farmacia. Proprii permutum h[ab]itum sciendum quod illa difficultor et piculosior est cum magis extat in inclinatione n[atur]ae: talis vox est vomitum cum stomacho sit depuratus attractioni a natura intestinis expulsione: nativus. 3. Vomitum at stomacho proficit secessus ventris pileron et intestinis stomachum est sensibilissimum via brenior: Vnde latior et proximior i deorsum quam i sursum. eti: Actus ergo uno proficit inistro laboriosius et piculosius eo qui pluribus. sed vomiti solu proficit tunica extriseca: secessus at eius duabus et intestino nativo totidem. quod secundum sanguinatur aphorismorum i medicie simpliciori primo. Adhuc vomitum deterioriora iducit accidentia secessu puta suffocatione vel rupturam vasorum i pectore vel pulmone. quod atque in piculosius. Vomitum igit[ur] difficultor et piculosior secessu: et vel i de euonibus religio quod at secessus et sicut vomitus sanguinis sit acriter flebotomia et piculosior modo strans ex febre acutorum fo: quod i flebotomia non cadit aliquod timoris i solutoe vox accedit multoties timor et propter cum non fueris cognitus naturae isti mihi. Sunt enim quod difficultime solvantur medicinis: alij vox facillime: nonnulli mediocriter per quod timendum est farmacare: et marie incognitos et inexertos. natura farmacia i debite administratis aut superfine solvunt aut mouet et non educit: tortiones prestans et angustias cum dolore quam multas. Ipsa est de se genere ponit venenoꝝ dissolutius proprie. Matuta natura namque medicinaꝝ solutiuaꝝ est pura naturae corporum soluendorum: et vel sunt pneumatices et ipsa interimentes ibidem. et principue ledunt cor et quod sunt eius: quoniam oium documentorum corpori aduenientium primus concursus est ad cor tamquam ad basin vite stomachum tamquam receptorem molestans. Adhuc de farmacijs: non tamen quod principales partes adhuc farmacie sint difficultoribus passionis. pilae enim et vngues quod sunt oium minus principales sunt magis difficulter passibiles: et ossa et quam cerebrum et cor simplicius: primo. celi et mun. Ad medicinae namque nocive sunt veluti et propriezati eius: cum sit sensus plur

hunc conclusionem minime quoniam omnia respiratione
ista est propter quae fieri debet ut probat de natura
animata primum ob obiectum quo est anima et de re
destituta ratione et voluntate qui est fieri de re
animata et de ratione et voluntate non cedat in nobis ab
quis immorietur in nosque rationes quod animam
estimatur in aliis modis respirationis

mi: ppter nervos disseminatos in eo mor⁹ exhibite
nō pot⁹ compesci tanq^z nō exīs in nostri p̄tate velut
sagitta emissā: s^z phlomia pot⁹ repēte cogi nisi sortis/
fis extiterit maiori⁹: i^gif secessus et vomit⁹ ampli⁹
acerbior et piculosior phlomia: et vomit⁹ vt p̄ba ad
huc secessu. S^z circa predicta σ ttingit dubitare. q̄to
nāq^z d^{re}. sa. Lū ibecilli σ tute nūq^z minuēdū: mo/
derate λ o purgādū. Et haly. Magis σ uenies ē et
maiorē cantelā faciēs ē eūo eq̄lis. sed hec sanguinis
ē eductio. Adhuc plura et digniora euānt p̄ phlomia
q̄z per pharmaciā: vt sanguis et spūs: piculosior i^git
et molestior phlomia pharmacia. Dōm quod phar/
macia piculosior: q^z vt factum non pot̄ta compesci
votovt phlomia. aborēt infirmi et maiorē iducit far/
macia q̄z phlomia et p̄prie vomitiva sed rōe illi⁹ q̄d
educit piculosior phlomia ē farmacia: nisi ipsa effe/
nitā sanguinē fil^r attrahat et eūer: aut si farmacia sā
guinis eductio. Aut amplius ad mentē dōm gal.
q^z sermo illius ē in plenrefi cū se. alijsq^z accūtib⁹ acu/
toribus in qbus timēdū farmacū in sui et lilitate et
motu imēhorib⁹ et iō ad phlomia declinādū magis et
si nō σ ferat solutinū adeo si caderet in p̄ma sed dire/
ctius. Ad primū qdem dōm q^z sicut nō ē phlomādū
ibecilli stanie σ tute ita neq^z purgādū farmacia dis/
soluita. pot̄ tamē aliq^z lenitiva vel lubrificativa. ma/
ior. n. videtur ē ē lstitudo in farmacia q̄z in phlomia
vnde si iuxta fiat cōpatio non minus timēdū farma/
care q̄z phlomare. Ad aliad dōm q^z haly comparat
phlomia ad ventositatē et ad cibi et potus iminuto/
nē. non aut ad pharmaciā sumptione. Ad aliud quid
dōm appuit. Propter fīm huius sciendū q^z farma/
cox quedā sortis piculosa ventositatis plurimū abū/
dantia: q̄lia sunt calidiora dissoluētia: vi sciamonea:
mezereon enforbitum et hmōi alia debilia salua sicut
cōprimentia: et adhuc magis lenitiva et lubrificativa
vt mirobolani māna tamarindi cassiasistula mucilla
go p̄sili et prūnoꝝ. vnde ho cañ. Cassiasistula soluit
fine nocturno et absq^z mordicatione adeo quod ē
 σ uenies pregnātibus et soluit eas. hyeme tū h̄tib⁹
debilis intestina et lientericis ē suspecta. Mirobola/
nos aut ponūt educere cōprimēdo. Logor. n. consi/
teri aliquā σ tutē primitus attractōis illius iexistere
sicut alias tactū cu^r videā nigros mīlam a toto edu/
cere: citrinos colerā et reliquos phlegma q̄d non fo/
ret si solum exprimeret vt coctana vel pira: sed attra/
būt antea in locū signatū: deinde finaliter iuuādo na/
turā sui pondere σ p̄ssio soluit: q̄d medicina nō ope/
tur dissolutiā tū. illa. n. magis attrahit ad vias si/
gnatas: postea λ o nā sentiēs ipsius acuitatē et hūo/
rē satagit expellere. Repitur et tertiu pharmacū tan/
q̄z horū mediū et si sit dissolutiūz vt aloes agaric⁹ et
renbarbaz q̄d aliquā h̄ p̄t̄ petere et p̄cipue p̄solatū
Deiceps quoq^z nosce q^z ipsi p̄regnatiōis i tria diu/
dis ipa: quoꝝ vnuq^z in pte nāliorū q̄ ē novē mēsiū cō/
tinet tres mēses: i alio λ o minores h̄z aut plures f^r
q^z septiō p̄trūt mēse vel. io. dīa. 49. i qb⁹ egdē mē/
fib⁹ set⁹ diuersimode disponit i matrice. Nā in p̄mis
triū gu⁹ ē et debilis modico p̄terus alimēto debiliter
q̄z quotidianib⁹ alligat⁹ velut fac⁹ nouiter p̄duct⁹.
i aliis quoq^z trib⁹ sicut q̄rto gnto et sexto: maior et for/
tior ap̄liorē expectas in alimēto sanguinē et cremētu
tūcq^z for: issime alligat⁹ matrici: cen fruct⁹ ip̄e iterme/
dio arborib⁹ vehemēti⁹ inherēt: nūc. n. būditas su

cosa que ligat⁹ mollis ē et q̄si fluida vt in principio as/
fuit neq^z et maturatōe remollita: et mot⁹ pondere ag/
granata q̄d eis accidit σ pletio. In religs quoq^z tri/
bus vltimis sorti faci⁹ et grādis: ap̄li⁹ attrahit san/
guinē plm in sui nutrimentū et augmētū: tūcq^z ipsius
icipiūt ligamia debilitari: tū ppter eius on⁹ solito gra/
ui⁹: tū ēt ppter finē nāe. Procedūt. n. debilitando
vt hora plus leui⁹ absoluatur et tanq^z maturi ad ca/
su⁹ disponūt fruct⁹ aphoris. 4. fil^r i alius enēit pt⁹
tpib⁹ inter ip̄is se q̄stratis. attendēdū ēt q^z l^r plures
cāe aborsus exēt: due tū vidēt p̄cipaliores: ubira/
ctio v^r alimēti ēbriōis: q̄d sanguis sit educto p̄phlo/
mia vel alio: ex puriore. n. nutrit pte sanguis men/
strui. aphoris. 2. 5. Reliq^z λ o ē agitatio et mot⁹ vebe/
mēs qb⁹ set⁹ dissoluūt ligamēta: vt tensiōm⁹ ostēdit.
quos sortior iducit pharmacia. His i^git breui⁹ p̄stir/
ctis dōm q^z oibus iuste vniſorūt ad iuicē p̄patas
phlomia farmacia v̄lius piculosior erat vt series ēt
sapiūt veteris. Qd mōstrat rōe: qm̄ p̄blebotomia n̄
v̄t cōnenire: nisi i primis trib⁹ mēsiūs et marie i co/
rū medio: cū tūc ēbrio paru⁹ et debilis non multū ex/
postulet nutrimentū. que si fiat pauplatim sit et p̄ inter/
nulla minorādō quātitatē et vices potius si op⁹ mul/
tiplicādo. Iflebotomia. n. taliter mēsurata non tātū
agitatōem iducit vt ide set⁹ dissoluāt ligamēta: cum
id agere sit ap̄li⁹ farmacie: neq^z ēt sanguinez sic euāt
vt setui noceat multū: cū puus et debilis mōri si con/
tent⁹ alimēto. H̄t nō cōpetit ip̄e farmacia: et p̄ve
hemēter dissolutiū: q^z bip. notior v̄t fuisse. nodū. n.
fortassis medicine familiares būdite fuerūt inueic:
nec rāto eis tūc idigebāt vt mō: cū corpa sōrē robu/
stora vt onis dīa. 9. In ho vero ip̄e vt i trib⁹ mēsi
b⁹ sequētib⁹ stat flebotomia piculosiorē sōrē farma/
cia: cū maiorato et mortificato ēbione plurimū san/
guis expertet i nutritōem et augmētū: quo subtracto
aboris accidit p̄mpte. If armaciā vero tolerat: cu^r
nō subtrahat sanguinē ipsius: alimētū λ o hūores re/
liquos nutrientes mīme. 30. dīa. Est et sic fortis ac
vehemēter victus vt et ligamia possit illesa tolerate
farmacie agitationē et motū. et p̄prie cū fuerit ex se/
cūdis medicis vt ēt tertius ipsa. i religs λ o vltimis
trib⁹ l^r farmaciā et p̄lebotomia diffīcili⁹ serat p̄le/
botomia tū farmacia graui⁹: cū ap̄liorū valde solito i
digeat i alimēto et augmento sanguie co q^z maiorat⁹
setus cōtinue. Qd et si necessitas ad farmaciā impel/
lit sit lenior q̄lis ē vt apparuit marie tertia. Quod si
hip. abhorret farmacare σ ttingit: q^z vt tactu ap̄d ip̄m
sortiora cognita crāt farmacie: q̄d innūt in aphoris
cū per medicari vel purgare σ ip̄. medicina subluti/
uā intelligat dissolutiū. Itaq^z vt ad ap̄li⁹ i pregnā/
te pharmacia cōcedēda q̄z p̄lebotomia. Et oīra pre/
dicta σ ttingit dubitare: q^z ip̄e p̄regnationis diviso in
tres p̄ies: qrt⁹ mēsiūs p̄iūgit ip̄i medio et septiō v/
lētimo: cū adhuc p̄cessa sit p̄lebotomia in suspectiūs
i primis mēs. q̄z in sis. S^z tertio. 21. Qd vt caueat
an mēse q̄rtū et post septiō et i eo q̄d ē iller illa vbi
pri⁹ alludit Ba. σ it λ o bāliabbati. In oppositū p̄/
mus practice: ac vtcūq^z non⁹ theorice igens. Sil^r p̄/
gnās aliquo ip̄e sanguinē eget minui: aut carbartico
purgari: ppter aliquā passionē nō oꝝ accelerare h̄t in
pmordijs donec sit mēsiū q̄uor p̄gnās. faciesq^z h̄
gnto vel sexto mēle et septimo. Eanebisq^z hoc idēz
octauo vel nono. In eis. n. ē setus debilis: et op⁹ est

scelus v̄o p̄cipalis fructu in ex. 13. in ista. s. p̄lebotomia
mēsis tūrūt p̄nrauntb⁹ in p̄mo n̄ p̄p̄t qua farmacia tū tūt
unūtis v̄t cū tūrūt mēsiūs sōrē i^r m̄ allijs n̄ positiq^z qd v̄t
vt fūt in farmacia cū sōrē mōri causabūt. farmacia
mēsiūs v̄t cū tūrūt mēsiūs sōrē i^r m̄ allijs n̄ positiq^z qd v̄t
vt fūt in farmacia cū sōrē mōri causabūt. farmacia

illī cibo. Aut **Xo** inanitio minuit cibū. vñ t moris se
t. Octauo quoqz t nono crevit fel⁹ t eger cibo am
pliori; i bis si euacueſ multū minuit cib⁹ set⁹; nec rea
net viuus: demūqz p̄sulens subdit. Si at necessitas
ad inanitionē his t̄pib⁹ ipulit: t timeſ de morte mu
lieris si differat: no cures ſetū fitqz tibi carior geni
tric illo. **D**om̄ sermonē fortassis haliabbatis ſatiū
vſqz nō fore. pmo enī cū mense q̄rtū cōponit cū trib⁹
p̄orib⁹ aduersat hipo. t ga. dicētib⁹: pregnātes pur
gare ſi uenit fm q̄drimēſe. **E**ni: ſeptim⁹ mense no
d⁹ cū qnto t ſexto coiungi v̄ez cū octauo vt dictuſ t
nono. nā fm ga. purgādū ſim q̄drimēſem t vſqz ad
ſepiūmēſe. l. excludēdo. **D**o appet ex illo addi
to: puta qd ē i medio cōceptionis cū certissime hēat
i matrice qd p̄cipit. Si **Xo** cōponat ſeptim⁹ cū qn
to t ſexto: tūc id nō erit i medio p̄ceptōis niſi gcome
trice valde. **I**tidē: alig nascunt i mēſe ſeptimo: ples
ēt nō cōplet nonū: ſed p̄te ipſi⁹ capiū ſolū: p̄p quod
rōabili⁹ vt ſeptimuz mense ſi tertio teþo t nō tū
ſcdō copulare: vt vulgatuſ eſt a multis. **D**o t ſcdō
vt concedē flebothomia in qnto t ſexto t ſeptimo t
negare ipsa i patris q̄uior mēſu non multuz recipio
cūz declaratio rōabilit a non dicta directe opposituſ
in flebothomia oñdat. **V**ile enī ſunt qdā in p̄ncipio
p̄gnationis vna vel duab⁹ mēſtivationib⁹ laudabili
ter mēſtruare. Et fortassis haliabbas plus ſmotū fle
bothomie formidavit qz ſanguis carentiā ab illa in
ductura. Nolce quoqz aliqui flebothomia expedire ſi
exīte plenitudinis ſignificatione puta cuſ morb⁹ ſue
rit ſeu⁹ t virtus fortis et timor apostematis: vt in p
caſſione t caſu. Interduz **Xo** t econtra: tollit enim
necessitas flebothomie abſtinētia vel mollicie vētris
pharmacia balneo exercitio t fricatione t vniue cuſ
alijs t ipregnatione t ipropofito non paꝝ: de inge.
quarto. **P**ropter q̄rtuſ **Xo** ad auer. qd dōm ap
paruit. Ad aliud et qd Ha. dōm: viſu. Ad eliud di
cendū q̄ pharmacia v̄hemēter diſſolutina e de gne
veneni: non at relique p̄dicte qbus p̄t pſi i purga
tio benigne. Vel ſi oportet ea exhibere i caſu oñſu
quo tpe cañ. Ad aliud dōm qd p̄electa pharmacia
non eſt agitatina. **D**o ſi talis adminiſtreſ: neceſſario
lit tpe quo ſorti⁹ ſetus matrici cōuincit: in q̄rto qnto
t ſexto menſibus. If fortassis et non ē medicina mul
tuſ violēta: tſi humorē extēt ſurioſi cū deſeſt agi
tabiles t, ad exitum diſpoſiti: ac ſi eēt digeſti: dria.
i62. t iō poſſunt in p̄ncipio euacuari: cū h̄ et p̄manēt
i preiudiciū grandē nature ieuacuati. Ad aliud dōm
q̄ pharmacia debilis e t ſorbi danda vt viſu: neqz
ea mouebit ieuacuās cū nullā hēat attractionē: ſed
obuiationē magis, neqz ieuacuās nocebit ſenſibili
bus cū ſit apta in cibū et ſuerti. **D**o ſi nature ē ſaſti
diosa: eligafqz abominationis minoris: aut dulci
bus vel acidis preparetur. Aut audit. A. cum quis
ea utatur qz ſepe. **D**ifferentia. i67.

Dod in acuta egritudine poſt q̄rtā diez non
fit flebothomāduſ oñditur eo q̄ medici cōit
precipiunt flebothomandū in p̄ncipio qd est
ante quartā puta fm ſc̄a tertia die: ceu ſentit Ra
fis per oē Isaac febrium qnto t haliabbas practice
teſtio. Eni: quarto prima: Lū poſt ponitur flebotho
mia apud p̄ncipiuſ egritudinis non eſt amplius ei
intēio. Et fortasse interficit p̄ aduentuſ debilitatis
v̄tutis. p̄ncipiū aut terminali h̄i egritudine añ q̄t

tā: neqz in q̄rtā v̄f euacuandū cuſ ſit i tali egritudine
q̄ ſmot⁹ nature indicatiu⁹ aut cretic⁹: dria. i64. Iti
dē ibidē: Qñ eſt poſſibile vt flebothomē vſqz tres
piodos facies: qd nō erit in q̄rtā vt appuit neqz i qn
ta cū ſit tūc materie mot⁹. In fmone at variolarū ibi
dem flebothomia caueſ poſt duos dies aut tres: t tñ
in hiſ experit flebothomia marie. Rursus aphoriz
moꝝ ha: Incipiētib⁹ morbis ſi qd v̄t mouendū mo
ue. vñ. 9. terapētice: Qui mor a principio nō euac
ant obedientes Erasistrato q̄ neqz ſpōtaneas emoro
gias unitari poterat: incidunt hmoꝝ anxiatē ſanatio
nū qm tūc neqz farmaco poſſunt euacuare cū augeat
febrē: neqz iſrigidare cū opilationē t cām putredinis
augmētēt. Malin: Lū nā ē debilitata nō ſpetit euac
uatio. id aut in h̄i paſſione euenit iā poſt q̄rtam. vñ
de inge. io. Rari⁹ eſt p̄felliū in p̄ima diez vel ſc̄a
v̄tutē ibecillē exiſtē qd p̄aua habitudine ſenſo con
tingit vel extrinſecis. Ampli⁹ iā digerere ſeq̄ſtrare t
ſe versuſ expulſionē p̄parare icepit nā cui⁹ eſt actū t
moduſ euonis medic⁹ non p̄t ſufficienter ppendē.
Lū aut ita enēnit nō opus ſit eam euacuatione irrita
re. Adhuc flebothomia debeſ cū ſanguinis eſt p̄cū
vt in ſe. ſanguinea. ſi tales plurimū terminātū i q̄r
ta crifum tertio t q̄rto fm. Mō igitur poſt q̄rtaz in
acuta flebothomandū. Mō quoqz oppoſitum ſentit
nono de ige. t primo q̄rtā. Mō democritus: Qñ ple
nitudo talis ſuerit aut egritudo appebit in qua flebo
thomia ſit neceſſaria nec naturam neqz horā expecta
bis ſed confeſſiſ flebothomia cōſolaberis. Itidē fo
re. a. Jubetur i pleureſi veña iſidi cū dolor ad ſcapu
las aſcēderit ſi id vt multū poſt q̄rtā ſit diē. vñ apha
rofimoꝝ pria: die octaua iſiſus ē cubitū anxioti. Ma
lin: Qñ ē ſanguis abūdāria t v̄na tolerās cōpetit
flebothomia. H̄ **Xo** poſt q̄tuoꝝ p̄t dies ſtingere cum
ſanguis i ſorti abūdet nā. vñ ſebris ſanguinea nō ni
fi i talib⁹ amat ſieri: dria. i64. Ampli⁹ poſt q̄rtū con
cedit farmacia q̄rto re. a. igit multo ampli⁹ flebotho
mia cuſ oñſuſ ſit. 66. diſſiciliorē ſore farmaciām flebo
thomia. If lebothomandū igitur i acuta poſt quartā.
Propter qd eſciendū qd ſit flebothomia dria indu
cta oñſuſ. t nō parū qd p̄ncipalit flebothomia debe
tur humorē peccanti quātitate: fo **Xo** q̄litate. Quid
ē ſit egritudo qdqz acuta: t quō diſtinguaſ: dria vi
ſuſ. 72. t. 133. Eſt at egritudo qdā acuta rōe māe vel
fm. q̄ quāta vt ſynocha ſeu q̄lis velut tertiana: non
nulla et p̄te loci ſeu ſgnātia: reliq̄ rōe accideſtis dolo
ris v̄z ſicut colica. In qdā nēpe oia ſtinenteſ p̄dicta:
vt i ſyrfiſ ex ſanguie cāto colerico. In eo eni peccat
ſanguis t acuitas eiusqz quantitas. Eſt t in cerebro
qd ceteris poſt cor nobilius mēbris. 7. de inge. pef
ſima et ei inſunt accidentia vt frenesia ſeu karabuſ
i. alienatio vel p̄mirrio ſenſus. Nolce quoqz q̄ſitum
magis p̄poſitum ſuiſſe de q̄rtā die qz alijs: quia am
plius in acutis conterminatur in p̄ncipio. In ea etiā
mouetur nā cum ſit vñus diernū ſindicatiuꝝ aut cre
tiorum. Propter fm vero ſciendū q̄ ga. t v̄l gre
ci liberius videntur concedē flebothomia qz arabel
Octauo nanqz de inge. concediſ flebothomia ſieri.
Plectoſiſ et non exiſtente diſpone: ſed q̄i media i
ter ipſam t innanitionem humorib⁹ ſiſtentib⁹ groſ
ſis t viſcoſis. Quare. xi. eius Optimum quideſ vt
dictum eſt venam inciderc non ſoluſ in ſynochis ſe.
ſed in alijs oib⁹ que in putredine humoruſ ſuſt

demū vel que etatis aut virtutis non prohibeāt alieni
ata. n. natura dispensās corpora: t deponēs qd aggra
vare cā velut onus qdā dñabīt facile reliquo inde ter
minatus ēt alijs cū Bal. Hipp. in lipothomiā iussit
adduci. Et eodē iō. n. qsi castigans eius fmonē ait.
Qz nō ē possibile opilationē t putredinē curare per
phlebotomiā: cū alijs e geāt aurilijs deponē oī qd sanguini
nis in cure ipse. nec cogamur interdū i spāne cibare
nā inquātū euātū corpus eget cibo. vnde iūc neces
sariū vel nutritōe febriē augmētare: aut in nutritōe
Xtutē dissolvere qre medius aliqd sanguis p̄prium
cibū aialis particulis relinquerē. In eodez tamē. ii.
q. modifīcās ait. Deponere oī qd sanguinis in cute
ipse: vt nequādō necessitas ossumat nos intēporanee
cibare. Arabes xō videnē phlebotomiā suspendere ma
gis. vnde p̄mo q̄ta. Melius est quod phlebotomie vi
ces sint multe q̄z vt ei⁹ q̄tatas sit multa. Et p̄ia q̄r
ti. Confiliū meū ē in phlebotomiā vt dimittat quātū pos
sibile. si at nō est possibile: tūc multiplicatio numeri
melior multiplicatōe quātitatis. Concedit etiā. A.
ducere ad lipothomiā cum timoratione grādiori t di
stinctione quā t Auer. refellit: dīa. 164. Quod for
tassis evenit qz l̄z ga. tradiderit can. curationis in to
to orbe terrarū: t non in itālia solū de inge. qnto. ipse
tamē directius t magis clymatib⁹ adaptant̄ ipsatis:
quales grecorū sunt regiones: ex qbus vt pergamo
exitit oriūdūs: in qbus t corpora sunt fortiora ac abū
dantior sanguis cum ipse sit humor tēparior t multi
plicior. vnuquodqz. n. generatur a sibi simili t con
uenienti. A. Talibus aut indicatio maxime sumit. ar
bes xō regiones ihabitāt dispatas calidiores: qre
egritudines in eis siunt colericiores. ppter coll. 7.
Egritudines q̄ sunt in terris Hipp. Simpli acute in
nostris sunt pacute. In qbus qdem ppter dispōnes
oppositas eis que in regionibus ipsatis minus expe
titur phlebotomia. Tpata qdem ipsaz sanguinis regit
euonem. Colerica vero colere purgationē. Magis
qfdem p̄ticulariter egrediendo: deinceps dicāt no
no de ige. Acedi: vt tactum post q̄rtum phlebotomia ita
Optimū qdem vt vidisti semp nos faciētes nō oluz
sextenos vel septenos: l̄z t fm̄ eos q̄ deinceps phle
botomis. Et demū phlebotomia sit oī ipse Xitute ferente.
Rasis vero. i5. Prinensis dīt: ergo noli inspicere i
diebus: l̄z minutiōe fac̄sqz ad icessum. vnde sexto
breuiarij. Non oī vt consideres in numero diez: qz
q̄n virtus est remanēs sit contentus phlebotomare i sexto
t septimo: imo in religis diebus: qre primo quartū.
Cum in febribus oī te phlebotomare nō attendas quod
qdam dicūt. s. quod nō est bonum vt post q̄rtum diē
phlebotomia fiat: q̄n bonum ē vt fiat et post. 40. dies.
Et hoc fm̄ s̄niām ga. l̄z premittere vt ante quartum
t p̄pare postea digerendo sit melius: cū certe fuerint
significatōes: qre col. 7. Tp̄a faciendi phlebotomiā seq̄
virtutis fortitudinē qz ipsa plus fm̄ plurimā ē in p̄n
cipijs egritudinē: ppter hoc ordinauerūt qdam fieri
phlebotomia in principijs eaz. Et multi egrorū siunt qui
phlebotomia patiūtūr v̄sqz ad septimā diez. Et ad remo
vendū illoz op̄i dicit Ba. q̄ debilitatez virtutis aut
fortitudinē nō n̄ seguit numerus diez. Qui at dicūt
nō p̄ q̄rtos phlebotomādū iaz tacti sunt in cōi vñ qn
to practice de frenesi. Utaris phlebotomo p̄io aut
fo t tertio die si virtus sufficiens ē. q̄ta vero die nil
altingas hōz. l̄z qd de his mox appebit. Hipp.

tertiū aut̄ primitus videātur indicationes oīdentes
euonē sanguinis ante q̄rtam vel ē post. Et deinceps
applicentur ad actū. Hipp. p̄imū h̄ sciendū q̄ i
dicatōes tales t dīnēfītās situs māe tacte sunt: dīa
164. t. 152. Propter fm̄ hm̄l sc̄iēdūz q̄ si oīs oī
fītōes testēt̄ phlebotomiā: aut̄ plures digniores t
virt⁹ t dispō eaz cū eaz opib⁹ p̄cipialib⁹ cū hoc et
vrina grossa spissa in tubeū tendēs: nō at̄ adſit nau
sea neqz vētris indigō: aut̄ ei⁹ debilitas vel ſupfluī
tas ſenſibilitatis colereqz luſceptio: ſint etiā vīcūqz
fortis cū adiacētib⁹ t ſibi defūtētib⁹ p̄cipialis nō
dū adſit mā ita digeſta q̄z nā expellat abſqz aruis ſuſ
fragio. ſit t replēs venas aut̄ putrefactā cū aliq̄lī ſangu
nis bitudine. Termīneſ ēt egritudo v̄lta ſeptimam
tūc l̄z ſit meli⁹ phlebotomare aī quartā cū virtus ſit
fortis: qm̄ rari⁹ ē in p̄ia diez vel fa virtutē ibecillez
ſore: niſi laborat̄is p̄ua bitudine aut̄ ſenectute cōtin
gat. Mōt ēt ſi aliq̄ ſuerit omiſſa ēt v̄lta q̄rtū fieri diē
aut̄ gentū aut̄ deiceps: puta nauſea vel discordia igno
rantis t ſimilib⁹. Qd fm̄dēs ga. ſentīt cū ei⁹ coplī
cib⁹ iducti. Si vero discordauerit oīs intētōes aut̄
plures: t marie p̄cipializ̄es vi virt⁹ ſit debilis cc.
ſit t vrina p̄dictē oppofita: adſitqz nauſea p̄cipialis
cū hōz admīſtrantib⁹ infirma ſēdat ſpōte in diſgōem
mā. ſit t ipsi v̄tcūqz a ſanguine alia ſuctiōqz et̄ v̄la.
Huspedēda ē phlebotomia nō ſolū poſt q̄rtū imo ēt
nō paꝝ ante ipſū. Qd fortassis voluit. A. cum dīt
Lōſiliū meū in phlebotomia ēt dimittat quātū pos
ſibile ē. Si at̄ oīfītōes ſcīte cū alijs p̄n̄ additī ſe
diō ſe habuerit nō nō phlebotomādū oīfariā ſicut p̄
mo. neqz deſtendūz penit⁹ velut ho ſi medicorū ſe
hīdū ita q̄ phlebotomādū erit lateralē circa q̄rtū
Er hī ſiḡt breui⁹ eo q̄ alibi ſūt in ūpli⁹ h̄ ordinata po
terit ſolēniſ mēs artiſcialiter i bis ſub ūrietatib⁹ ve
ritatē ſiecturari. Propter q̄rtū aut̄ ad p̄imū dōz
q̄ iō p̄cipiſ phlebotomia i morbi p̄ncipio: qm̄ lauda
bili⁹ exiſtit dūmō nihil ſuerit ipeditiui p̄tactū: nihil
mīn⁹ iñ ſi ſuerit omiſſa p̄t ſit poſt q̄rtū vi declaratū
fieri. Ad aliud dōm q̄. A. loquit̄ ſoi magis fmonez
nō at̄ p̄ticulari: cū ſanguine expetit eūo p̄prie. Appa
ruit ēt mod⁹ arabū t grecorū i phlebotomādo diuer
ſas. Ad aliud dōm q̄ in fe. tertiana dñia ſolēna ſolēna: t ci
to crīſim ſit habitura: vel ei non debeat̄ phlebotomia.
aut̄ ſi debet id in p̄mis erit diebus. Ad aliud dōz
q̄ ſecus ē in variolaz t morbillorum
māz oī ſe exteriōe ſupſiciē ſeſtē manifeſte ſi landa
bilis dōz eē terminatio phlebotomia vero poſt duos
aut̄ tres dies ipſaz diuertit in ūrā ſtabens ad intus.
nō ſic vero contingit alijs ſanguis egritudinib⁹ cū
nō h̄ terminēt mō. Ad aliud dōm q̄ Hipp. imitat̄ ut
appuit q̄ melius in principio eūando. artū nibilom
nus nō negat q̄n poſt quartam poſiſ phlebotomari.
Et ſimiliter dōm Ba. Ad aliud dōm non ſp̄ natu
ra ē poſt quartū p̄ſtrata. q̄ ſi eē ſuſpedēda vi dictū
phlebotomia cū p̄cipialis iclimatio ſumā ſit ab ea. ad
aliud dōm q̄ ut cōcessim q̄n motus nāe iam ex ſe ap
paret ad crīſi nō est phlebotomādū cum ſit medici
energia ſormari nāe. neqz ēt poſſit oīfariā in etiſ ū
tile ipſius actū. attentat nāqz fortassis p̄ vnam viam
t aliter q̄z tu volēs ipſius imitator fieri. ad aliud di
cendum q̄ l̄z h̄y noche plurimū terminētur in quarto
alie iñ ſunt egritudines cum ſanguis abundat̄ a que

¶ Ultra quartū et septimū indicāt cū phloia expostulet: ppter delictū alioꝝ ēt hūoꝝ entiū i venis. Ad eoꝝ ḥo alteriꝝ pris p̄mū dōm: q̄ ga. t. a. **Democriti** loquuntur i egritudibꝝ i qbꝝ purꝝ peccat sanguis: t̄ X̄tus ē sortis cū h̄ sit i nono. vbi ait d̄ cura synochaz: ac filtr a. pmo d̄ phloia q̄ i sanguis ordinat eūonē. Ad aliud dōm q̄ fortassis phloiaz tardavit a principio hip. q̄ cōsidebat se posse cura tētatiā sanar: vt p̄ ea q̄ ap plicabat calcifactoria varia vel offisiones: tūc ēt plures aderat phloie. Ad aliud dōm q̄ pleurefis anxiōis n̄ fuit simplicr acuta l; phloia sit h̄ i: s; v̄lis tropica: cū i. 34. fuerit teriata diē. h̄ at fimo d̄ simplicit acuta. Aliud qd̄ seqꝝ cedat itellectū sane. Ad aliud dōm q̄ n̄ cedat farmacia: t̄ negat phloia post q̄. tū magis: co q̄ sit fortior enī ipsa phloia: s; q̄ post ipm pl̄ ḥrigit repire mā; idigētē eductōe p̄ farmaciā q̄ phloiaz cū sanguinē pl̄m i egritudibꝝ oporteat p̄ the sauro recōdē t̄ custodiī. ip̄e ēt suertif i colerā t̄ me lācolia qāo at sit tīor: t̄ i farmacia: t̄ flebotomia t̄ qlīer nō: dīa vīsū. i66. **Dīa.** i68.

Dod in pria q̄dralunatōis āpli⁹ q̄z in relig
p̄petat ph̄loia oñidē. sūt. n. q̄tuor he ceu i pal
v̄lia āni eoꝝ p̄portionate naturis. albūas ar q̄ta i tro
ductōe: qm̄ p̄mo q̄ta vt ver ponit ca. t hu. Vnalis
ſantilis ſāgui p̄portōata fa ca. t sic. eſtitua iuuēlis
colere attributa. ēria ſra t ſicca autūnalis ſenilis me
lācolie addita. 4. No ſra t hu. hyēalis ſeio p̄portio
nata: t ph̄lati attributa. In illa i gr̄a i q̄ ſāguis t
nā ſibi p̄pata dñiaſ expedit flebothōia. Hcc at vi oñ
ſū pria. āpli⁹ cū Xti⁹ ſpū ſeu calor: t hūores augēt
debet ph̄loia: cū ipa hūoꝝ multitudinē euet: ſz i pria
eueit q̄dra: cū hūores ſpūq; augmētēt: t itēdāt: t p
p̄n̄s Xti⁹: ipa enī ſoritadinē ſeq̄ calidi inati: eiufq;̄
multitudinē. p̄mo ſc̄da. Eti: flebothōia debet pctō
q̄titatio: farmacia q̄lificatio: dñia. io 4. ſz t hu. t ea.
qd̄ q̄rio associaſ: i p̄ia abūdat q̄dra: in fa No t alijs
ca. t ſic. ſrm t ſiccū: ac hu. t fri. qbus attribuiſ q̄li
tas magis: cui qdē d̄beſ farmacia. expetitur. n. hūo
rib⁹: q̄litare deliquētib⁹. itidē. cētilogo hūiditates
corpoꝝ i p̄ma q̄dra accedūt: in fa recedūt. t fm hāc
p̄portionē erit i dnab⁹ alijs q̄dris: qz i tertia adueniēt
t i q̄ta ſecedēt. Lū at accedūt debetur minutio: rūc
n. coangētūr: cū No recedūt oppofituz. itaq; flebo/
thōia in p̄ma cōpetit q̄dra: nō at i alijs ita. In op
positū qz i pria q̄dra: hu. nōdū ſunt augmētati: neq;
ebulient p̄mo q̄ta: cū mēfis initiū rūc. n. flebothōia
nō cōpetit neq; vētosatio. nō ḡ ph̄landū: qd̄ in fa n
cōneiat oñidē: qz vt tactuz p̄portionat colere pp q̄z
nō q̄riſ flebothōia Xim pp ſāguinē. Malin: timetur
ne hu. ebulientes agitati ph̄loia ad putrefactionē mo
ueātūr. precipiē. n. tpe mor⁹ egritudis ab euone de
ſiſtē: vt poſſibile. Kursus: In ea iterdū oppofitōis
aspect⁹ q̄ pſecte iudicat iimicitie latitudis ſaltez i eo
at p̄cipit astrolog⁹ ab euone geſcē: t nā motione: cū
nāc ſerietatē hēat. Mō i gr̄a phlegmādū i q̄dra fa. In
H̄iū qm̄ Xitus rūc ē ſortis: perutq; hūores extiora:
No p̄petit ph̄loia. Adhuc i ea iteruēit trin⁹ aspect⁹
tē at maxic cōneit cuz is ſit amicitie pſecte: fitq; luie
iā abundās. valde cōgruit itaq; ph̄loia. qd̄ No i ter
tia q̄dra cōpetat p̄cipue ad alexādruz ſecreta edocēt
ar: Itidē: balybamec in de electionibus cuz ſit flebo/
thōia oꝝ vt ſi: luna in defectione lūo. hāt in tertia
eueit q̄dra magis. Eti. In hūiditates accedūt ſūt

et adhuc humores acuti: et virtus sortis quod phlegare per
piut tunc itaqz cūanduz. **D**9 quoqz opposituz scribit
halyabergel: volēs phlegmā fieri in pmo medio mē-
sis. **M**alin: Quia fīm qd in ea interdī oppositionis
aspect⁹ phlegmā, phibitius⁹. apli⁹ qn̄ hūores petunt in
teriora se minorates: tūc phlegmā n̄ ē loc⁹: sed i decre
mēto lūe: nō itaqz erpedit, q: at i qrtā cōgratvī ma-
gis: qz cū hūidates abūdāt et diffundūt ppetit phleg-
mia: sed h̄ ē lūis defectōe vt appet i aere: tūc enī ele-
uan⁹ vapores plurimi: et siūt apli⁹ pluuse. **R**ursus
medic⁹ imitat nāz: ea vero euāt in qrtā qdra et i sine
mēsis. vñ scđo posterior: s̄ iniēte mēse magis fluit
Milas: qz vernior ē finis mēsis: pp id qd lūta desci-
rit: qd aplius nono explicat hystoriaꝝ ita mulierum
motus mēstruosuz vñ sit circa deficiētes lunas. vñ d
ige. qrtio: **M**ēstrua fīm nāz desieētib⁹ siunt mēfib⁹
magis. In qrtā igī lunatōis pte phlegmāduz. h̄iūz
at sapiūt ceteri. eti: phlegma tc abundāt cui n̄ debet
eūo: s̄ purgatio vere. Adhuc aspect⁹ iternēit qrtan⁹
q h̄ietatis saltē ē medie: petit et luna sola res radios
non igī euānduz i ipa. **D**ropē p̄mū vero sciēduz q
qdra lunationis a mēse denotat lunari. Est at mēsis
multipler: vt oīluz. io4. dria. S̄ h̄ audif mēsis con-
iunctionis cōstruct⁹ et mēse pegrinatiōis lune totius
sui orbis: qd. 27. dieꝝ spacio: et sere octo p̄ficiſ horis:
ac ex duob⁹ diebus: et q̄tuor insup horis quoꝝ nume-
rus i. 29. dies cōsurgit eūz dimidio. Luna enī a sole
recedēs suo celeriori motu: ipz nō reuinēit i loco ubi
pus copulata: s̄ sere p̄ signū aīcessit: et ipse cui dñs
luna ipe duoz dieꝝ et q̄tuor horaz eidē itex applica-
tur. **E**z igī h̄ mēsis i q̄tuor dividatur p̄tes: cīusqz
dē p̄surgēt: et q̄tuor qdra: quax vnaqqz leptē cōtine-
bit dies: ac insup nouē horas i qbus lune variaſ lu-
mē diversimode. in fine nāqz p̄me q̄dre semiplēa effi-
cit seu diacorona. In terio vero scđo plena oīo siue
biderē. In fine vero tertie reddit itex semiplena. in
qrtē vero ultio soli p̄buris p̄iuncta lūie carēs et vigo-
re. Recipit et alias p̄ticulariores figuratōes cretico-
rū tertio: et de spa mota mesahalach. **P**ot̄ et dici q̄-
dra lunatōis fīm q̄ luna mouet ductu p̄mī mobilisi
oi die nāli ab orīete i mediū celī: et inde in occidēs: et
demū in tre mediū: ac i orīes tāde: iuxta illud cētilos
qui: hūidates i p̄ma qrtā accidūt tc. Est et attēde
dū q̄ in phlegmā et vniuersalit i oi edactōe duplex ē ho-
ra: electa qdē q̄ horaz ē aptior: i q̄ oēs p̄ditiones aut
plures seu digniores: q̄ in ipa expeciēt meliori obler-
uātur mō: vi in lūie diei clariori supfluitatib⁹ euātis
digōne p̄fecta: et b̄ i expetitis. Et necessaria vt cum
ea oīo fierio iā ita vt nulla sere res ea interueniat phib-
itius q̄ rari⁹ accidit: ceu i apoplexia sanguinea et sg-
nātia priori. qrtā p̄mo. Licer enī hip. p̄cipit in acu-
ris morib⁹ eadē die medicari: Dies siqdē latitudinem
h̄ magnā ita vt orbis et planete possit alī figurari ac
aliter: pp qd non ē diuersitas int̄ medicos et astrolo-
gos: s̄ potius intelligēti p̄cordia summa. quesitū quo
qz h̄: eti vtrāqz horā cōtinet in electa tñ verificat am-
plius. Quid autē sit fleborhomia dria inotuit. 164.

Propter h̄m at sciendū quosdā medicos dirissē
magis fleboit homādū i p̄ma q̄dra fore: qm̄ vt tactū i
argutis, p̄portionat sāgui calida ex̄ns t humida. hoc
autē p̄mo non valer cū in secunda quadra ante oppo-
sitio nē: t in tertia post. i.5. precipiatur ab astrologis
phlebotomari plurimum. S̄imiliter in ip̄sa humo-

res nōdum sunt plene amotis exteriora petētes. neq; iductiuū sufficiēs ē eoz qm̄ l3 luna s̄m q̄dras p̄ diuersas variet̄ nās relatōe sc̄ā ad luis suscep̄toem; ita vi mō dicat ca. t̄ hu. nūc āt ca. t̄ sic. t̄ h̄mōi. s̄f acta t̄n̄ sp̄atōe ut ad Iouē q̄ nāe p̄portionaf humane to tū lne sic variatū s̄m eriat t̄ hu. phlegmaticū itavt calidū t̄ siccū ipsius p̄portionef āpli⁹ sanguini q̄z calidū t̄ hu. cū magis accedat ad calidū t̄ hu. nāe hūane. s̄f uerūt t̄ ali⁹ q̄ in oppositōe phlare p̄ceperūt: eo q̄ ventose in principio mēsis nō apponāt vt gdā reulerūt: qz hūores nōdū atthori fuerunt: neq; ebullientū: neq; i sine mēsis: qm̄ tūc sunt iminuti: l3 i medio mēsis cū hūores sint ebullientes: t̄ in suo sc̄q̄tut angmēto lune luis i remētū: p̄mo q̄rta. Tūc. n. hūditates augmētātur marie cū luna p̄cipue fiat: vt ali⁹ sol minor d̄ ge. q̄rto. In medio x̄o mēsis luna p̄phe i p̄ventōe q̄sistit dū sup̄ diamētrū ex opposito x̄tātur recte. Adhuc tūc ē humiditatū augmētū cāe t̄ flatus Hoc ēt vt declarat if stare nō pot cū aspectū illa oppositōis sit hora: nāe aduersus oib⁹ phibit⁹ astrologis. Nec ipsoz iductiuū acceptandū: qz vel id. A. nō er p̄prīa dicit scia: s̄z alioz: aut qm̄ mediū latitudinis grad⁹ t̄ nō arithmeticū p̄uctale itēdit itavt mēsis mediū dicat cū aspectus separat⁹ oppositōis: q̄ spa- ciū vt oñdef. 24. est graduū: qz ēt tūc humores mo- ven̄ seruore quodā nimio suuitates nō mouendum.

¶ opter tertiu gdē sciēdū p̄mir⁹ q̄ lunatōis qua
dra p̄petit phlomia; t deiceps in q̄ scarificatio ac san
guisngatio. ¶ opter pmū b̄mōi sciēdū q̄ luna p̄t
dupl̄r p̄siderari put s̄z q̄dras imutatōes suscipit: aut
rōe receptōis luis vel fir⁹ iphi⁹: sigdē i mū attendet
Xius corporis regitiua s̄m hūor augmētu; t mot⁹ ip
sox diversifīceſ. nā cū sit a p̄iūctōe ad oppositiones
fortificat⁹ ipsa. hūores. n. t sp̄us icremētu assumūt t
mot⁹ ad eū tendit ipsox. Ab oppositōe Xo ad p̄iūctōem
evenit eōrio. Et iō itroducit Alber. fr̄io. qui
affirmant in mēsis p̄ncipio erūt ipsox corpora ad repel-
lēdas iſirmitates fortiora. In fine Xo mēsis sit eō.
qd̄ mot⁹ affirmat etretic⁹ cū sit expulsio quedā d̄icti
orib⁹ ad eū: quē motū h̄z luna d̄ p̄iūctōe ad opposi-
tōem t cgritudo id nō min⁹ ianitōis: cū humiditatē
egeat augmēto: t virtus vigore. Ab oppositōe at i
p̄iūctōe p̄tigit opposite vtriqz. Dico itaqz phlāndū
ēē magis i fa q̄dra: t tib⁹ oppositōis aspect⁹ exclusis
p̄nter in tertia: min⁹ Xo in p̄ma: m̄me quoqz i q̄ria
qd̄ ex antemissis ēt oñdit: qr̄ qñcūqz X̄i⁹ ē fortis cū
ab ipsa p̄ncipaliter sumat eūonis idicatio: t humoꝝ
augmētu. hūorib⁹ nāqz abūdātib⁹ dcm nō pax pblo
mia deberi: ac mot⁹ ipsox petit extinseca. Sequunt
enī motū phlomie: ertat phlāndū. Idāt p̄tingit i fa
mēsis p̄ncipaliter q̄dra. Virt⁹. n. iūc ē fortis p̄ luis
lune receptionē ampliore: ex q̄ ēt augmetat⁹ hūores:
t q̄ forin' e. s petūt: p̄p caliditatē mouētē de cētro ad
circāferētiā: luna. n. cū luic magnificaſ caliditatis ef-
ficit ip̄ressiones. vñ q̄rto de ptibus. Noctes pleniliu
ni sunt calidiores p̄p lumē lune: qd̄ in fa t maxime
furta sine accidit q̄dra. Deinde Xo in tertia: t si hu-
sint adhuc satis in augmēto: t virtus fortis t p̄pe in
eius p̄ncipio: ipsi tñ iteriora ergrūt magis: pl⁹ tñ cō
cedēda ēphlomia q̄z i p̄ia. vñ balybamec. Post p̄
ventionē minutio q̄z initio luis magis laudat̄: als tñ
rep̄f aerea. s. signa meliora sūt p̄pūētōez. Minutō
enī initio qd̄ mēsis magis laudat̄ p̄atione vñ finit̄

mēsis. In hīma vero neq; virtū adhuc fortis hūores
adacti & p̄cipue i eiū p̄ncipio lī moī ipsoꝝ i cipiāt tē
dere i extiora. In q̄rra quoq; nullū rep̄it istoꝝ: t̄ ma
xiūne v̄lra iphiū mediū. Sic igit̄ ph̄loia p̄petit marie
i fa q̄dra: deinde i tertia: minū in p̄ria: mīme vero i q̄r
ta. Nō s̄cē quoq; q̄dras diff̄erent hīm q̄ s̄nt an oppoꝝ
vel postea. nā minū cōpetit an: vt i eoꝝ p̄ncipio q̄ in
fīne gradib⁹ oppōnōis seclusis: p⁹ vero ipsaꝝ eō. ma
gis. n. p̄uenit in ipsaꝝ p̄ncipijs q̄ in fine. Si vero
cōsiderat̄ luna et pte sui sit id i ripl̄ p̄t ad p̄nū p̄lin
gere: vel rōe fine dom⁹ aut cōiunctōis cōplexionis
et cū religs planetar̄: vel ēt siellis st̄is. aut ex pte as
pect⁹. Sigdē p̄imū dicūt al. rologi i ph̄loia fore p̄ci
pue obſuādo signa aerea & ignea: t̄ mobilia fili⁹. Si i
xī vero cōia magis sp̄nēda. S̄z aerea nō oia eligēda
qm̄ gemini: t̄ si dīmōi s̄i. pp̄ duo iñ i ipsis nō cōcedit
ph̄loia: vñū gdē p̄ticulare q̄ signifīcat sup manus
magñas i ḡb⁹ pl̄. lovia fit p̄cipue. Dicūt. n. q̄ ph̄le
boiomia nō cōpetit i b̄. ac b̄is luna ente i gemis: si
neq; scarificatio ea tenēte canc̄p i spatulis. in his. n.
pubus he cōcidūt vi sepe: he i cētilogo. Tangē mē
bx̄ ferro: luna x̄nte in signo illi⁹ membra horribile.
Aries nāq; signifīcat sup caput: thaur⁹ sup collum:
geminis sup hūores: t̄ manū magnas: cancer sup sp̄a
tulas: leo sup cor & stomachū: t̄ q̄ inde. virgo sup vē
trē & affinia: libra sup vētris iſeriora: vi circa pecti
nē: scorpio pudēda vēficā & anū: t̄ q̄ inde si sint sec⁹
coras: capricorni⁹ sup genua. sed aquarius possidet
crura vñq; ad iſeriora. pisces vero dñotāt sup pedes
Et id cē signifīcatōe cēntiali: qm̄ accēntali p̄t cōrigē
vt pisces noīēt super caput: t̄ aries sup collū: cū q̄
orū ūterit p̄scib⁹ ascēdētib⁹ aut alit dñitcr. Que si
gdē donatio nō p̄scit p̄fectius nisi ex nativitatē certa
notitia. Estq; op̄ recte iudica: c̄ volentē vñrāq; des
notationē attēdere. Alter⁹ vero ē vñiuersale: qm̄ ge
mini signū ē cōiūm: ipsa vero luna tenēte dicūt non
fore ph̄lāndū signāt. n. minutorē pl̄ vñā p̄cussiōe p
cuiē: vel necessitatē minutoꝝ s alteri⁹ t̄pē iſeripto
modico. Sūt āt signa fixa vitāda cū volum⁹ vt h̄ p̄
mutare: sic q̄r eligēda cū fixa re. qdem tñ approbant
scorpionē. Sūt quoq; mobilia aries cācer libra & ca
pricorn⁹: fixa thaur⁹ leo & aqrins: cēta vero cōia. Eli
gēdū ē āt marie vt luna sit in ariete vel libra: veneri
aut ioui vel abob⁹ ap̄pli. ūs. Id. n. cē bonū denotat
ph̄lāto. Quātū quoq; ad domū fit luna i decima fa
& tertia: q̄ dom⁹ est sui gaudi⁹ septia vel q̄nta: nō āt i
ascēdēte cū lune ūterit caliditate sui ac siccitate: neq;
i q̄rra q̄ dom⁹ ē. n. souē. aut i sexta c̄ iſerimitatis: ne
q; i octaua q̄ mortis: vel nona q̄r sui opposita gaudio
neq;. iż. q̄ inimicop̄ tristitie & carceris: t̄ ois p̄ui: aut
cū dñis hax̄ domox̄ ēi dñis ascēdētis in his locis: s̄z
i. io. magis. Si vero fo lune obſuet cōiunctio cōiū
git h̄ veneri vel ioui: seu vtrisq; nō āt soli coniuncta
nisi fuerit vñitio cui⁹ termin⁹ ē iſra. iż. minuta i ante
vel post. Iſe onūt. n. oēs planetas in vñitione soli in
bmōi vigorati: h̄ tñ q̄r breue ac tāq; pūctales actib⁹
nō multū cōgruit medicie. Aut sub ei⁹ gdē radijs p
iſ. vel. iż. grad⁹ fit an vel post: aut i cōiūctōe. Saf.
& p̄pē cū ea fuerit luie dimittavel mercurij. De mar
te tñ q̄r mediciā inā denotat curativā: t̄ marie mālem:
discordāt sere astrologi. Inq; nāq; halybamec fore
ph̄lāndū cū luna fuerit i signo masculino marti cōiū
cte: nec timeat illū nisi sit ascēdēs in latitudine: & in

sue angis circulo: fitaz dñs vōm⁹ lūe illū laudabili a
spiciēs aspectu. vñ aliūd s p̄dicta i ductus mars ē i-
fortunata in oī ope: in his q̄ p̄tinēt ad sanguinē ven-
rū apitionē t minutionē sanguis p̄ vētosas: aut i me-
dicādis egrotis. plures tñ martis p̄iūcōz ac ēt aspe-
ctus detestant ip̄-us p̄anos. vñ halyhabē ragel nō
ē bona miūrū luna ētē ad martē. Et iōānes h̄spa-
lēfis: Nō sit luna marti cōiūcta. significat. n. p̄9 mi-
nutionē colere motū sic applicatio ad saturnū n̄lie.
Quib⁹ magis assētio timēs martis X̄utias. In for-
tune nāqz aware sūt t isideles. cū. n. qd p̄stauerit bo-
ni penitētes conāt illō auferre: fortune X̄o ēt alimā-
tor i aphorismis. Tertio quoqz rōe aspect⁹: qm̄ cuz
qd̄uplex fit vi sextilis q̄rtus trin⁹ t opposit⁹ facien-
da ē gdē minutio cū luna fuerit i aspectu magis trino-
tū vel vēneris: sūr qñ i sextili. aspect⁹ āt q̄rt⁹ i sto-
rū n̄ nocet neqz oppōnis ēt lz nō cōserat: lz vitādus
ē aspect⁹ compōnis p̄he: ac demā q̄rt⁹ ad saturnū t
Mercuriū marie: deiceps ad martē. trin⁹ āt aspect⁹
t fitr sartus martis fortasse innuat eo q̄ h̄ martis ē ar-
tificiū qd̄ n̄ saturni i est t merc. Est āt aspectus sexti-
lis cōtinēs sextā p̄tē celi: puta duo signa q̄ t i dno se-
parat: cēu alii p̄ter oppositiz. Respicit enī planētā i
figno tertio etnē ante ip̄m t post sic q̄ exit i p̄ncipio
arietis illū q̄ fuerit i exordio gemi: ac aq̄ri: q̄ medie
aspectus dī amicitie. Quartus X̄o est q̄rtaz cōtinēs
celi p̄tē vi tria signa: q̄ dñplex ē vi p̄ce cēu cū ante se
cōspic: q̄ ē i cācro: t post eu q̄ i capricornio dīct⁹ ini-
micitie dimidie. Trinus X̄o aspect⁹ ē cōtinēs tertia
p̄tē celi vi q̄tuor signa sic cū ex ariete videat ille q̄ in
leone t sagittario, t h̄ p̄fecte dī dilectionis. Aspectus
quoqz oppositōis ē si m̄pler vi de aliquo signo data
quocuqz in septimū p̄fecte p̄rietatis erit ac inimicitie
Et qd̄ dem̄ de exūta planete i arietē t alijs: ita p̄ simi-
lē distatiā fit i signoz religs p̄durat quoqz h̄ i latuz
vifio p̄ q̄zitatē luis ipsius: sicut i cēfis q̄. i2. ē ḡduu⁹
anceditqz post i ea. vñ cuz aspectus oppositus: ac ēt
q̄rtus sūt prauisuspēpēda ph̄loia p̄. i2. p̄dictos gra-
dus ante ac retro. Et q̄ trin⁹ t sextilis sūt laudabili-
les: i his ph̄landū vifionib⁹: p̄dicta ḡduu⁹ q̄zitatē ob-
seruata. vñ cuz i aspectu trino p̄mo luna fit duas p̄tes
trin⁹ luis iā adepta: fitqz beniuolus distās sufficiēt a
q̄rto: in nullo magis isto ph̄landū sūr āt aspectu tri-
no: sedo cū luna recesserit ab oppositōe sufficiēt lumē
h̄nis primū tñ aspectū magis laudo cū luie maiorādo
p̄cedat ex āt minorādo. aspectus X̄o sertus q̄z q̄z fit
mediocris beniuolus q̄ tñ luna p̄ay obtinet luis nō
ap̄ciandū n̄isi modicū: sōtior tñ pus ho vt de trin⁹.
Quarta sigdē vifio detestat: ē. n. p̄rietatis mediocris
q̄ tñ luna plus i ea recipit luis q̄z i sextilis aspectus
securi⁹ concedit ph̄loia q̄z p̄mo. Vifio X̄o oppo-
sitoris q̄: p̄rietatis itegre vitādus oīo. cogit enī sua ma-
licia ph̄lanē errare. Aut ph̄landū vel fuiētes pecca-
re: ac icōuenient administrata soriseca: pp qd̄ ante ip-
fius terminū. i2. vñ ḡduu⁹ i antea p̄ncipaliē intēden-
dū p̄. i2. q̄ sūr postea. Si āt dicat in p̄dicta q̄ n̄ non
ēnat i vifione sexta vel trina: X̄m ē fortisicar: t māz
pparat. Sz i lecto vt die septima: t. 22. t in opposito
vt. i4. ita vi medicus cōsecutor nāe cui⁹ oppositū fir-
matū. Dōm solutio h̄: i⁹ nota ex pluribus dñis ma-
rieqz. i55. Óñsum. n. ē qñ t quo medicus imitatur
nāz: ac h̄ oppoſite. Propter fm̄ huius scienduz
q̄ eodē tpe: i mō euandus sanguis p̄ vētosas: ac ēt

sanguisugas sicut p̄ ph̄loia p̄dicta declaratōes p̄nti
milit coaptari: neqz distat nisi fm̄ magis t min⁹. sā-
guis. n. subtilior ē q̄ trahit p̄ vētosas eo q̄ p̄ ph̄loia⁹
qd̄ sufficiēt idicabit. i95. Haly tñ heben ragel dñis
notat in ph̄loia t vētosationē: qr qñ voluerit sangu-
nē p̄ vētosas extrahere: bonū ē q̄ sit post oppositōes
in vltio medio mēfis. Et si extrareris de vena: meli-
us ē q̄ sit i p̄mo meio: alijs p̄notatis p̄stellatiōib⁹ in
spiciēdis. Hic āt vir fortassis mouet: qr alit p̄ ph̄loia
euāt: t alit p̄ vētosā. nā ph̄lomo expellēdo: sycia X̄o
attrahēdo. t qr hūores aī oppositū sē ebuliētes au-
gmētati postea. i2. ita timēdū ne vētosa nimia fiat ad
p̄tē attractōe humox deductio t p̄ vñsa p̄a: hūorūqz
fluxus. nō āt post oppositū: cū qescē t minorari hūo-
res iā ceprnit. Sz id nō euēit i ph̄loia: si debite fiat quo
cūqz tpe: cū i ipsa fiat expulsio: non āt attractio. Est
āt attēdendū q̄ melius tpe ph̄landi ē a mane vñqz ad
horā tertie. p̄peqz cū p̄p sanguinē ph̄lomef augmē-
tatu vi tradit̄ medicox q̄ astrologizātes. Dies nāqz
dividunt nāles in. 24. horas egnociales: gbus in q̄
tuor p̄tes segregatis: cax vnicuiqz sex contingūt ho-
re ita vt a tribus notis horis instatibus vñsqz ad tres
diei dñetur sanguis: post X̄o vñsqz ad nouē diei horas
dñatur colera: inde X̄o ser horis noctis ph̄la. Et qr
vnuslgz hūomox meli⁹ euāt cū est i motu: t evē-
tationē suscipit: sanguisqz i predictis euētēt horis t ma-
rie in trib⁹ diei. Sūr. n. in ip̄sis magis p̄p̄gata elec-
tioni horae ph̄lie necessariā: digestioqz celebrata: t su-
perflua expulsa: tūc qd̄ vi ph̄loia t vētosatio similiē
faciēda: sic vomitus i meridiē celebrādus. vñ q̄rtaz p̄
mo: Hora vomēdi melior est i estate ac meridiē: tūc
nāqz colera sursuz q̄ vomitu educit: sol. n. eleuatus
sursuz leuitat ipsaz sicut nocte media ph̄la expeditius
educere. P̄ op̄i qd̄ hōz opposita: ponit ēt astro-
logi dominū ascendentis i medio celi: t lunā sibi ali
qualis copulari cū vomitū irritare: cū X̄o secessū i ter-
re angulo: lunāqz illi aliquid cōiunctionis aut aspect⁹
iungūt mō i cētilogo appens. P̄ op̄i q̄rtū X̄o:
ad p̄mū iā qd̄ vñm appuit qm̄ calidū t humidū q̄rte
primo rotū est frigidū t hūidū respectu tpamēti: cui
calidū t siccuz appropinqt magis. Ad fm̄ dōm q̄z
suo mō cōpetat ph̄loia in q̄dra p̄ma n̄ tñ sic vi in scđa
vel tertia: qm̄ qd̄ fit nondū ē saltē in p̄manentib⁹ vt.
cūqz q̄lia sunt ista. i successivis X̄o secus existit cum
enī motus fit ē aut tēp⁹: factus āt cessat. vñ lz X̄tus
fortisicet: aut bu. augmētenē t moeantē: non tñ bec-
p̄fecte sūt adepti in p̄ma q̄dra. Ad aliud eodē modo
sere dōm vt ad p̄mū: qr magis peccat̄ bu. q̄to in q̄-
dras cōpātē ad nāz humanā: vel ad si-
dus ipatū aliqd facta. Ad aliud dōm q̄ p̄ q̄dras in ḡ-
bus humiditates mouent̄: nō itelligo q̄dras in ḡbus
long p̄trāhit suū orbē eccentricū: lz cōmentator haly
fortassis p̄uerse ita exponat: verū quadras diei nālis
audio: quarū vna est ab origonte ad mediū celi vt p̄tē
tactum. Cum igif luna transuerit ab origonte ad ce-
li mediū humiditates accedunt corpoz augmentan-
tur in maris accessu oceanī maxime. a medio X̄o ce-
li cum itez in occasū tendit minorāt̄ interior apētē
tes ipsoz occulta: t ita fit in tertia vt in prima: in
q̄rtā vero sicut in scđa. Ad quā sigdem humiditatuz
augmentationē virtus consortat adeo visere oēs ni-
si vi aut egritudine moriantur fortassis semissima vel
luna interdum domum. i2. obtinente: in casu lune

a medio celi vel terre. In religis autem duabus quodam fortificat. q. vitales. Multotiens. n. contingit q. qd
ut mori cum luna moueat a medio terre ad helisperiu[m]
aut a medio celi ad occidens: et tunc deinceps ad eis vi
gorat: ut ab iperitis spes reputetur salutis. cum vero de
mū luna rapit a medio celi in occidens: aut ab angulo
terre in oriente: mors aduenit festine: quod est noscitur id
ote ripas marie maris habitates oceanii: i. quo ma
nifestior est flurus. videtes. n. q. sicut in extremo deve
nire. p. nūciāt moriturū cum maris aderit recessus. qd et
manifesti⁹ p. cipi i. his quorū illegituerit luna: sicut usq[ue] signatissime i. Azonis Adarchiōis & stēsis obitu ita
ut p. duos ita se h[ab]ens dies astates mirarē magne: pp
qd cum p. tendat cōmē. p. qrtā ecētri lune qdā seu mē
sia illi⁹ bñ vñ bñ: nō at celi s[ecundu]m motū diurnū revolu
ti obiectio nō p. cedat i. ducta. Ad aliud dōm sic ad p
mū suo mō. Ad aliud dōm q. nō tāta iteruenit agita
tio: vt ad p. uires factōem moueat h[ab]ida: et p. p[ro]p[ri]e q. op
ponis visio vt oīsu[rum] d[icitu]r evitari: ac ei⁹ p. p[ro]g[ress]us: c. i tri
no aspectu phloia fieri. Ad aliud p[ro]p[ri]etate in tertia qdā: nō at oīsu[rum]
ceu i. fa. Ei at q. Ar. aut Halybamec. scribit dōm il
lius suis op[er]is. seu fortasse p[ro]p[ri]e opinionē voluerit phlo
mia fieri: q. hu. nō sic ebiliūt vt in fa timēs illoꝝ in
flurū. Vel imaginās in tertia qdā sanguinē lauda
bilē iā i. cipe iteriora petē aquosiorē at adhuc possidē
extrema. In fa vero fortassis euēt sec⁹: q. tñ vius
est fortior in accessu aū pleniloniū qdā i recessu: et h[ab]u
res magis petētes educi qdā s[ecundu]m ē plurimis aliorū
p[ro]p[ri]li tertie. Ad aliud qd dōm viu. Ad aliud dōm
q. nō sūt sic aucti et dispositi phlomariceu i. fa: s[ecundu]m qdā
or relatōe alioꝝ. Ad aliud dōm i. qdā. petat iteriora
sunt qdā i. dīminutōe id ē respectu fe[ma] qdā nō at alioꝝ
ad aliud dōm q. humiditates moueri: hoc p[ot]est dupl[ic]e
itelligi euēt: aut vigore lune vel ei⁹ ipotētia p[ro]p[ri]o
qdē q. cū sa[nt]a h[ab]et sup[er] humida i. mouendo viuēt: qdā
suerit vigorosa vt luie plēa: tūc vtiq[ue] poterit eas aug
metatas mouēt: et disp[er]gere hinc inde ceu cū dur exer
citus poterit sit in ordinādo: et cohibēdo ei⁹ subditos
suo motu: s[ecundu]m qdā cum luna sub radiis icipit ee: q. luie
p[ro]p[ri]a. n. inde h[ab]et sole: vt certa celoꝝ corpora
Exsurgat et ei⁹ humidū nāle solis calore et fuscitate.
Quare adeo ibecillata h[ab]uidates regē nō p[ot]est: imo
spōte discurrūt p[er] loca i. qdā erat sita. H[ab]it[us] itaq[ue] mō
cum luna hu. motu regat ordinato illis dīnando cū iā i
oia fortis reddit expedit phlomia. Secundo vo cū non
suerit ibecillis reddita. Ad aliud p[er] hoc qd dōm app[ro]p[ri]et
q. mor⁹ mēstruox factiu⁹ in fine mēsis lunaris: non
sit vigore nāe: s[ecundu]m qdā ipotēs reddita corpe iffrate
et h[ab]uidatib⁹ aliquātis a. h[ab]it[us] itaq[ue] redditis labūt spōte
Quare cū id nō sicut nā erit fortis: aut p[ro]p[ri]e intēdēt:
medic⁹ nō h[ab]et eā imitari: vel si eā imitetur i. sanguis hui⁹
p[ro]vocatōe: nō tā i. educē iphi⁹ p[er] alias semitas. Aden
struū et nō solū desluit i. fine mēsis: s[ecundu]m et in eius me
dio nō dīteri⁹ vt qdā inuic⁹ d[icitu]r gnātōe. Q[ui]n. n. lūa mu
taſ apte in ei⁹ luie: i. aialib⁹ cōfūt h[ab]ida imutat⁹. S[ecundu]m
circa p[er]dīa p[ro]digit dubitare: vtꝝ flur⁹ mēstruox sit in
nālis i. fine mēsis cū dcm sit sexto d[icitu]r accītōe oēz fluxum
san. s[ecundu]m inālē: p[er] illū qdā mēstruox. Dōm q. flur⁹
in fine mēsis hmōi nō ē innālis: rōe illū sanguis qdā ex
pellit sup[er]lui⁹: veꝝ ex p[ro]p[ri]e minoris vigoris nāe: tunc
qdā i. plenilunio p[ot]est inālis vt cūq[ue] dici. De nālitateve
ro flur⁹ sanguis: et innālitate: dria. oīsum. is 7.

Differentia. 169.

Dōd ptisana ordeacea febri nō cōserat ondi
tur q. hmōi cōserētia: vel erit ex p[ro]p[ri]e agentis
et patientis: aut talis febris. Non qdā p[ro]mo
q[ua]gentia et patiētia d[icitu]r in mā cōicare: si vnu d[icitu]r ip[er]
mere in reliquū: ipm alterādo: et ad se deducendo.
Ptisana vo cu[rum] sit s[ecundu]m: et se. accītōs. Est nāq[ue] prava
complexio calida et sic. nō coincidunt in mā. Necq[ue] s[ecundu]m
q. cu[rum] febres sint tres: vt ephimera: putrida: et ethica
Ephimera qdē nō p[er]fert: qdā in spū ipse nāq[ue] cu[rum] cor
de calidiorē ē oī re corporis: primo p[ro]p[ri]o. Supaccēsis q
dē inflāmatio efficit: neq[ue] ethica: vt ipsius caliditas
fit imēsior caliditate tertiane: neq[ue] ē putride vt ter
tiane: qdā colera ipfi⁹ mā ceteris corporis calidio: d[icitu]r
stibantia ieqli. Sanguis vo mā synochi calidior post
colera. Ptisana āt his et sup[er]inflāmati reddunt
calidores ad tertium vel magis qrtū sup[er]ueniētes gra
dus. Ptisana āt fritas et h[ab]uiditas circa principiū se
cūdi gradus locant: qdā āt tale nō p[ro]ueni ad oppositū
gradualitatis eq[ui]lib[ri]s: vt docet in tegni. Nā sicut vlti
me repletōi vltia debet eūo: ita et oīmode alteratōi
corporis et oppositū alteratio oīmoda. neq[ue] febres qdā
ma est fria cū eā potius ifrigidādo augmētaret. et ful
cif qdā frīm et hu. p[ro]hibet digōem nisi in matris cole
tricis. haly. Eti. Ptisana ē cib⁹ sup[er] oē d[icitu]r grano ciba
riū. p[ro]mo re. a. Et vo dabitur aut rōne se. aut vlti
lis: nō p[ro]p[ri]us qdā morbus vt morbus ni p[ro]sumptōis for
tassis nō expedit cibū. si. de inge. neq[ue] viutis cū ipa
pluries sit fortis cibū nō expetēs. Et p[ro]firat qdā ci
bus ē inīnic⁹ virtuti expte: et amicus morbi: appēs
prima qdā. Rursus ordeū ē frīm et siccū ventosu[rum] vt
tradūt. vñ s[ecundu]m can. O[ste]is aq[ue] ordeū ē inflatiua. h[ab]oꝝ aut
tale febris nō consert cū ei affinitet: virtutēq[ue] di
strahat: et vasoꝝ p[ro]tentia. Malin: si consert se. oī
bus administrare i[n]drīt[ur]: et tpe oī: s[ecundu]m valde per
acutis p[ro]hibet: dria. is 33. Mororismis ac flātib⁹ sc. p
ceptū. n. silentiū tūc a[re]teri. Itidē: qdā viscōsū febri
bus nō consert mālibus p[ro]p[ri]e eū opilandū idicat se.
h[ab]it[us] ē ptisana. vnde Hipp. Quippe qdā viscōla itaq[ue] fe
bris non consert. In cōpositu[rum] medicoꝝ ē ce
tus: et phōx oīs. Sup. n. oē d[icitu]r grano cibariū in acu
tis passionibus excellētissimum habetur. Adhuc qdā
h[ab]it[us] bonitatis: utilitatis sanis exhibens ac egris
febrib⁹ cōsert: talis vero apud veterē et alimētōe p[ro]
mo ē ptisana. Iubat itaq[ue] in febrib⁹ ptisana. Id[em]
pter primū qdē sciēdū qdā ptisana ē cib⁹ medicinalis seu
medicina cibalis ex ordeo et aq[ue] p[ro]structa. ad p[er]fectōe
decocta. nā ei⁹ et precipue qdē colata pl[er]ingredī i
opus medicinoꝝ qdā cibox: coll[er] gnto. s[ecundu]m. n. cōiter ex
aq[ue] et ordeo i. aliq[ue] addat amigdalini lac in nō colata.
zuccarūq[ue] demū fili in colato acetum admiscet: et
semē papaveris albi: pp aplius refrigerare calidio
res nas: aut somnū fortassis iducere. Quarto vo p[er]
ma s[ecundu]m ga. p[ro]p[ri]et in ipseꝝ v[er]tutis pipis et multoties
radix seniculi apii. Que aut colata maiori eget cocti
one qdā seculēta. Ipla nāq[ue] construit multipl[er] ex p[ro]
ordei. nā lepe p[er] ipfi⁹ farinā diligēter p[re]parāt et aquā
Ordeacea vero ex ordō multis mōis cōponit. quo
rō p[er]mū Almā. primo. Q[ui]n cocci terētes ipsā crudam
in mortario nō dissoluūt coq[ue]tes illā supra ignē et i
ponētes amidū: vt vīdeat p[er] decoctōe sufficiēt su
cosa ee qdē ē inflatiūma et idigestibilissima nō pa
nū. Adhuc veteri⁹ qdā mititur in ipseꝝ: ita cōstructa

vīnū dulce: aut p̄pata aq: postea terat i mortario: t
māib⁹ p̄friceſ p̄ pānū lineū a puz. Finil āt tritionis
b⁹ sit donec cortex abiſciaſ. Eū eni hordeū pistaf nō
abiſciſ tūca ſbitilis circūiacēſ ſpi: t iō phueſtaſ t re-
rif i mortario: deide ſufficiēſ decoq̄t. El raf gdē iter
dū ordeū p̄us i aq: deide aſſaf: t ide facta farina cuſ
zuccaro cōſificif: qđ gdē nō paꝝ valet i refrigeratiōe
vētris: t epatis accūtis ſim iſaac exiinctōne. Colata
quoqz iuxta ptiū, pportōz eā igrediētū ordinat mo-
dis. gnto. n. theorice cōſificit ita: accipiaſ hordeū no-
tū albū ſpissū teneꝝ plenū qđ dū coḡt int̄uſcet t ifla-
tur. iflaſ plurimū: et corieſ diligēt: t terat moderate
ð quo ſumaf vna mēſura: t pōatur i vas ſtatutū
vel lebetē: ſup quē ſondaſ aq. iſ. mēſure: coq̄turqz
igne r̄pato donec due remaneāt mēſure. ð aq ſolum
audio: i c⁹ decoctōe ſiat diligēſ cōmotio t p̄cūſſio cū
coleari magno donec pſecu⁹ miſceaſ t coletur. f3
quoqz iſaac p̄ſrigaſ hordeū: vt cordeſ auſſeri poſſit
t mēſura ſumaf hordei vna: t. io. aq v3. dein colet: t
potui deſ: q̄ gdē ad ſāitatis valet cuſtodiā: t corporis
hūectatōz. Quarto quoqz pria: qđ dī aq hordei me-
lior ē vt ſumaf aq ſacraiaſi. 20. t o: dei ſacraiaſi vnu:
t ē circa. 37. 3. t iā ſi reductōe redacta, p̄pē ad qntā
ſi ſumatur ð ea rubeū ſbitile c⁹ nutrimētū min⁹ exiat
t hūectatio maior. Quinto ſigdē collz. aq ordei talit
d5 ſieri: hordei grana iſudāt i aq itegra ſi contuſa: t i
vna pte hordei dñt p̄oi. 20. p̄tes aq: t dimittat i ea q̄
tuor horis: t poſtea i ipa coq̄ntur quoſqz tubedine
adipiscātut. q. vini. prio v̄o alimētoꝝ ideteriati⁹ bil
cōſtruit modis. ptifana hūectat qñ vt oꝝ fuerit p̄pa-
ta h̄ eſt qñ ad plurimū ebulierit ſim decoctionē: dein
p⁹ h̄ p ſuanē ignē vſqz ad multū ſucco facto. miſceſ
āt ei ſim qđ illō r̄p̄ ſacetū qñ bulierit pſecit. Eui cuſ
elira ſuerit diligēt inijcē oꝝ ſales ſbitiles nō multū aň
eſū. Cōſtructionis āt q a. ſanior ē forte ceteris mod⁹
conſtruitur t ex ordeo pot⁹ ſanich dict⁹ arabice: gre-
ce alſita: ſz latine poleta. Qui almāſoris nono ſit cuſ
ordeū fractū i aq ipm coopiēt bulit donec aq iſpif-
ſetut: dein coletur t bibat: vel curiosius ſit ex ordeo
maturitatī vicino: qđ ſupra ignē i vase leui torrefiat
dein cōſriceſ aſpiori p̄ſricatōe: vt cortex abiſciaſ: t
niqz grossius frāgatur ſiſ far: quo poſtea vtūtūr co-
quēdo: aut i aq pp ſiti iſuſ ſibēdo. Et nosce q̄ circa
ptifane p̄pationē: t marie colate duplē pifiſſel peccat
tū: qz cōit eā p̄ſtruūt ex auena q̄ alimētoꝝ pmo cib⁹ ē
ſbiugaliū: t nō ho u3 niſi fortassis tpe ſamis vebem-
tis p̄cipās calitati ſufficiēt p̄ſlī ſyſei. ſiligini. Que
ēt auena ſiue deuſer ponif cala i prio t ſicca fo. Se-
xto v̄o ſimpliciū: Dīt⁹ auene ē diſſoluēſ ſiſ eius ſa-
por māiſefla. nā in ipſo ē acuīē paucū oꝝ oſiditut ex
eo qđ curat aſpata q̄ incipiūt idurari. qđ āt tale ſebrī ſi-
cogravit niſi fortassis c⁹ māc frīde. tū qz iſ ſa q̄z mīme
decoquunt: ita vt retineat ſaporē aq: ſiſ t cōit peccat
circa illā vbiqz ſiſ q̄ ordei: q̄re cū ſehriētes ei⁹ dele-
ctētut pp ſrigiditatē pot⁹: multū bibētes prauā inde
diſpōeſ ſtōi ac grunt t viſceꝝ. vñ debilitātūt t diſco-
loſorātut valde. ſuffocatutqz aſpata iſterioꝝ hītēs. Oi
deū quoqz coiter ſim ponitur t ſiccuž in primo gdu.
Prio v̄o alimētoꝝ: ordeū nullaten⁹ calescit cor-
pus ſim nullū p̄pationis modū. humectat āt t desic-
cat diuerſimode prepatū. nā farina qđē ordeacea ex
torefacto ordeo facta v̄i evidēt ericcons. Pdiftana
v̄o humectat qñ vt oꝝ ſuerit vt dī ſim prepatā. Qnaſ

v̄ iarta ga. q̄ ordēn̄ min⁹ sit elevatū i q̄litatib⁹ passi
vis q̄ actiuis e⁹ qdē p̄riū gnto appet theor. cū fr̄m
ponat i p̄mo ḡduū: t siccū i fo. Quid at sit se. dria vi
sus. 87. Sed circa h̄dicta tripl̄ dubitare cōtingit.
P̄duo qdē qr̄ cōcessū i prisana qñqz acetū adiungi. e⁹
opposiū v̄ sentiri qr̄to p̄ma: cū illic de quo min⁹ v̄
phibeatur firups acetosus aq̄ ordei fil̄ aggregari:
corumpit. n. ipsā plurimuz. Dōm q̄ ga. t ysaac qñ
tubēt interdū apponi aetū in aq̄ ordei: illud eē i mo
dica q̄titate. Et forassis talis audiendū tertiu f̄ ma
h̄ns incipe ip̄m nutritre nutrimentū: ita vt contē
tus orimelie. dein posl hec die vno aut duob⁹ p̄muta
ipsū ad aquā ordei subtilē cū oximelle. P̄ermisceſ ēt
prisane acetuz in decoctione q̄zuis iuxta finē. Secus
at extat in si rupo acetosū. Prohibet Xo. a. copulā
aq̄ ordei t firupi aceti: ne operationes p̄fundātur vna
qr̄ firups acetosus dividit t seq̄llat p̄parare super
fluitates ad excreationē. Ordei Xo aq̄ abluit qd̄ in
cisuž: t abstergit deducēs illas p̄ sudore t vrine p̄
uocationē: t iō isert. Et tu p̄fir post dues horas da
ordei aquā subtilē. Scđo heſitāt qr̄ ysaac t haliabbas
p̄cipiūt ordeū cōteri post diligentē ēt excoriationē.
Quib⁹ auer. aduersaſ ēt ingēs: q̄ frāgunt vel terit
ordēn̄ p̄us peccāt: qr̄ nō ē ab eo p̄uata iflatio nisi p̄p
infusionē sed grana n̄ irribūt aquā. nec recipiunt infu
sionē nisi p̄p Xivitē attractuā q̄ i granie ē: sed hec ip
fis nō incit: n̄iſi cū fuerit igeſra. Dōndūt grana qñ
icila vel cōſtracta ſeminātur. Nō. n. naſcūt p̄uata X
tute attractua qd̄ eqdē cū laude apliori zoar i Theſ
fir cōfirmat: a quo id habuisse q̄ fuit ſup̄muſi ſcia me
dicie a ga. vſqz ad tpanfa: qd̄ puto hec t talia de ip
ſo pſerre vt ſbſtraret. qui. cuius extitit emulus non
p̄nus. Dōm q̄ auer. f̄mo ſufficiēt ē app̄obādus p̄
cipue in prisana colata: t potiſſime qñ damns ipsam
gra medicie aplius q̄z cibi. Plus. n. tūc h̄z ablution
nis abſterſiue minusqz v̄ētoſiatis. Illi at q̄rūt eam
nutrire: aut delectabiliorē trituratōe ordei p̄ſtruere.
Tertio ēt fil̄ dubitāt: q̄ positiū ē ordeū ſrm t ſiccū.
vñ habēgnedſi: ordei p̄ma Xvus ifridās ē t defiſcāt
in p̄mo ḡdu. q̄re amāſoris. 3. Bnāt ſanguinē vicinū
colore nigre. pble. Xo p̄mo v̄ id humidū ſētiri cuž
elicif nō ſolū ordeū ſritate h̄uidins: ſz t ſridius. Ifru
mentū Xo calidū ē i p̄mo: tpatū i h̄uiditate t ſiccita
tē ſpud ga. cū alijs. qd̄ at tpatō h̄uidius h̄uidū ē: or
deū iḡ humidū. Dōm q̄ ordeū nālit ſiccū eſt qd̄ oñ
dit ip̄lius p̄uū nutrimentū. h̄uiditate Xo qdā etēne
idigesta ventosa q̄ decoctōe tollit ſufficiēti humiduz
ēt v̄ētoſu: p̄p qd̄ debilē ipſi⁹ digōeſ a calido ſtingē
tē abbreviato. a ſabis at v̄ētoſitas remoueri n̄ pōt cū
eis q̄ſi ſubſiſt fit iſerta: adeo q̄ ſi coc̄ diuitiū decoqnt
eas trib⁹ dieb⁹ t noctib⁹ ſup tabulas p̄terētes ipſiſ
non valēt excludere acutox regimis: t alimētox p̄
mis. Propri ſm qdē dōm q̄ alig dīrerunt aligb⁹
prisana febribus oio nō pſerre eo q̄ digōnē i ḡbusdā
ip̄ediat eoꝝ ſni ſritate. Accēntia t qdā inducit ſrida.
Sed qd̄ de h̄: tertio t qr̄to app̄ebit dōtox. Propri
pter teriiū vero ſciēdum q̄ prisana ſimpl̄ conſerti ſe
bribus vt declaratur re. a. primo. t v̄l̄ ſcutis: t p̄
cipue colata. qd̄ monſtratur: qr̄ in exhibitione ipſiſ ſumitur
indicatio: ceu in alijs a rebus contra nāz nō
naturalib⁹. A primis quidem triplex cum tripliſ
citer exiſt ceuſa morbus t accidens. Ex parte qui
dem morbi puta febris; ſemper enim expeditur ipſa

rēne alterationis quā iducit t̄ p̄priū subtilior collata
 Qd̄ firmat qm̄ curatio oīs p̄ficitur h̄io. ptisana h̄o
 h̄is febri cū cā predicent friam t̄ humidā in h̄ncipio
 gradus leb̄i. qd̄ appet diligēter p̄siderato nō ordei t̄
 qd̄ cū earūdem artificio. Diversi sicut iñ eī cōplo b̄z
 oppositionē quorūdam in ipsa. Febris āt extat mala
 h̄plerio t̄ ca. t̄ sic. Eti. fri. t̄ hn. appetū febri calide
 t̄ sicce. est. n. d̄ nā ignis: vt distpatū reducas ad ipsa
 mēm̄ dispato. Sz̄ ordeū eliratū ē fr̄m cibariū: alimē
 tox̄ primo. Id āt est ptisana vt ex eī p̄structione ap̄
 paruit ppter qd̄ febri p̄serit ea. Admīculaf̄ ēt eisdez
 rōe accidentiū: qd̄. n. sit̄ mitigat aspītate oris t̄ v̄l̄
 spūaliū tollit: anhelitū facilitat: vapores dolores co
 pitis cātios deorsuz reph̄mit: ad v̄rinas t̄ sudores d
 duces t̄ que talii opans: accidentib̄ febriū p̄serit. cū
 talib̄ aut̄ ptisana describunt p̄prietatib̄ existere his
 itaqz p̄serit. Et pte qd̄em cāe: qm̄ aut̄ ē calida p̄ eēn
 tiā: vt colera t̄ san. t̄ tūc māiseftā ē ipsaz p̄ferre alte
 ratōe illis iterueniētē h̄ia. dīnīna est materiūz t̄
 ablutōe absterfina: vel calida p̄ accūs puta p̄ntrela
 ctōe: t̄ sic l̄z simplex nō p̄serat notabiliter forū alte
 ratione cāe aācedētē: nōdū p̄tredie icaleſcēti. Pro
 ficit t̄ rōe h̄rietatis cāe p̄iūcte: cū caliditatem fuerit
 adepta: t̄ qz eadē ablūis t̄ abstergis quēadmōz for
 tassis t̄ aācedētē. Ex pte qd̄em nāliū: vt ip̄s regionis
 t̄ talii dōz eā vt ita p̄serit i calis nō sic āt i fr̄is: cū ip̄s
 sp̄ alterationē idicet distpatū p̄ h̄ia. Rōe qd̄em reis
 nāliū vt h̄utis: t̄ aliaz sibi āneraz vt oīsū dīis
 nō paucis dōm ptisana: t̄ maxie seculentā sp̄ p̄ferre
 p̄pe qz qn̄ debilis fuerit. cū. n. fortis extiterit nullū
 expetit alimētū eo qz cū suo iuvamēto nōcumentū ad
 ducit nām a morboz regimē diuertēdo. Et ideo in
 statib̄ t̄ poris mis p̄cipit acutiorib̄ subtrahi: t̄ qz vt
 tactū b̄z p̄tē i māz p̄uertit morbi si talis affuerit ap̄bō
 rum appens p̄ria. Sic itaqz oīsum fit q̄liter febrib̄
 admīculaf̄ ptisana. P̄opter q̄rtuz h̄o ad h̄mōz
 dōm qz ptisana cōfert febrib̄ rōe febris: t̄ qz ptisana
 cū eis p̄uenit in mā saltē iñ q̄. D̄ia. n. gnābilis t̄ co
 rupiabilis q̄cūqz fint ea in mā p̄ueniūt ad m̄ n̄ cōi: i
 mo qd̄ē ēt celestia corpuz. vnā oīum ponētes māz
 p̄ idram forma. neqz ptisana put eī suba. p̄prie agit:
 sz̄ ppter q̄litates in ipsa entes accidētia exūtes vt se.
 Consert ēt ip̄sa rōe q̄l tatis se. qm̄ l̄z se. sit calidior t̄
 ficioz. p̄t t̄ ip̄sa multa quātitate ac ita seipī adm̄
 nistrari: vt gradualitati paulati opponat seoris. qd̄
 enī in p̄mo ē gradu multū vt multoties tactū ad fm̄
 plab̄it: p̄rio fa. If̄ rōra ēt vt p̄ractū p̄nt ptisane i
 mergi. Alia ēt adslunt fr̄ia qbus cū ea medicarur t̄ fe
 bris. neqz oīfariā cib̄ expetit exhibitiōem p̄ h̄ia: sed
 p̄ simile magis. Ad reliquū āt b̄ arguitōis qd̄ dōm
 appuit qz in cā fr̄ia mō quocūqz rōne nō p̄uenit alte
 rationis. Ad aliud dōm qz non expetit febri ex pte qz
 cibus: sz̄ magis in eo qz medicinē cū obtinet alteran
 tis. Silt p̄cessuz qz cū h̄utis ē fortis: nō op̄ illā exhibe
 re rōne alitōis p̄prie. neqz n̄ si pax noceat qn̄ ip
 saz vbi op̄suerit aduertē oīo: maī ip̄sius p̄siderādo
 inuasmētū lesione. difficillioz. n. iuenire aliquō auxi
 liū qd̄ nihil nocēs p̄fit multū. ii. d̄ ige. ad aliud dōm
 qz sufficitas remonet ab ordeo p̄ aque multe d̄mixtio
 nē t̄ v̄tēfitas p̄ sufficiētē vt oīsū decoctionē. Et si
 qd̄ ordei sit oīs inflatiua id ē: aut qz nō sufficiētē cog
 tur vel qn̄ corpori p̄disposito nō occurrit ceu v̄tre nō ē
 exhibēda ante fuccore. a. h̄mo. Ad aliud dōm qz aq̄

ordei quantū ērōe se. in alterādo: sp̄ vt oīsū p̄petit
 h̄z ex pte aliquo z̄ accidētū nō administratur: si cū v̄l̄o
 qn̄ h̄utē distractabit ab eī actu circa regimē morbi;
 aut aliqd̄ eī exhibet loco subtili. Ad aliud dōz qz vi
 scōfitas ē dupler. D̄ia qd̄ē adhērēs op̄latia qlis n̄
 qz ptisane cū sufficiētē fuerit p̄structa t̄ seculēta. Re
 liq̄ est priū cōtinuitss adimicē quo iūdicat v̄tēfitas i
 existere: p̄si mīme qz pres distātes t̄ icōtinue reddāt
 abinuicē t̄ talis ē qz ptisane v̄scōfitas. D̄ia. 170.

Vod syrups acetosus aut qd̄ hmōi vt ori
 mel non conserat in oī mā v̄r: qm̄ aut̄ cōfert
 rōe qlitatis vel s̄be: puta ic̄ sionis vel pene
 trationis. non qd̄em qlitatis qz nocet colere fccita
 te ppter acetū ph̄lai: t̄ ml̄ie v̄traqz neqz ic̄isionis cū
 mā ic̄isua fit calida t̄ sicca māz exagitet. t̄ aplī con
 citet iūscādo re. a. appens tertio t̄ p̄prius cum sue
 rit acidior: neqz ēt sanguis cū ip̄hius non expectetur
 digō. Eti. si conseret primo fa. vel qz qlitas opans
 h̄z non ita: cū aliqz mās p̄ter alias iſrigidet iſpissēt
 t̄ igroſiſet sui qlitatis fr̄ia vel mā: neqz taliter: cū dic sit
 cibus: neqz ēt tertio p̄prietatis v̄z rōe: cuz ea magis
 a natura consurgat d̄ia. 129. Rulsus nō cōfert cole
 re: qz subtilis idiget vt digerat igroſiſatē. v̄n̄ phar
 macoz p̄rio. Qd̄ est subtile v̄l̄ie subtilitatis euadit
 ab aceto: t̄ non valet coartare ip̄m neqz reſrenare il
 lud: qlis humoz colera. Sirt̄pus āt his subtilitatz
 h̄z p̄fstrate neqz ph̄lari aut ml̄ie qz eas icidens subti
 litaz: t̄ agitātropilationis erit aplīo: cā: quod aut̄ ta
 le leſiuū oīquaqz. Amplius h̄tioz h̄. ie sūt curatōes
 cū medicine sint iāte fieri per h̄ia: h̄z māe p̄tacie
 sūt h̄rie qd̄ qlitates oīdūt t̄ s̄be cū ip̄saz s̄tibus. Ita
 qz sirups acetosus nō oī vex nulli p̄petet materie.

In oppositū mesue nāqz de cōpositis magnificata
 ētētē verificatorē virt̄ sirupi acetosi i excellētis eī
 s. i cōitāte possē ip̄si i mās v̄z calidas et fr̄ias subtilis
 grossas et v̄scōfosas sine adhērētis v̄n̄ ga. potētia eī
 cōis ē ad oēs mās. Et col. 7. Squigilluz t̄ aq̄ ordei
 landata sūt in curis febriū. qd̄ appet q̄rto p̄ria. i qno
 sere in oī sebre p̄ciētētē sirups admīstrari acetosus.
 Malin. Id qd̄ sit̄ qn̄ sedat; incidit t̄ solvit sp̄ati mi
 nime nocēs conserat in oī mā. is. āt hmōi ibidē. itidē
 qd̄ v̄ias t̄ meatus op̄it faciēs in expulsiōne materie
 t̄ u educēs ēt medicinas alias ad ipsas cōuēt eisdem
 talis vero sirups ē acetosus ui ic̄isione t̄ peneurati
 one subtili. vniuersa. n. mā aliquo idiget box. Con
 fert itaqz sirups acetosus materie oī. P̄opter
 primū qd̄ē sciēdū qz sirup̄ deriuatus ē a rob quod ē
 succus iſpissat̄. vnde q̄nto p̄ria. D̄ia ē iter sirups
 t̄ robub. qz robub sūt luci conspiſſati p̄ seipos: t̄ si
 rupi sūt decoctōes t̄ succi iſpissat̄ cū dulcedine. nāz
 aliquō sūt cū melle: plurimū uero cū zuccharo Rob āt
 cōiter sumif p̄ musto v̄uaz dulciū paruaz qd̄ decocti
 one iſpissat̄. t̄ ideo decoctū d̄m triplacatū. qz coctio
 ne minūtū tērētū carenū dulce t̄ sapā saramphena sy
 reon fm gal. Est aut̄ sirups acetosus dupler: puta
 simplex qaudif cū sirups absolute p̄nunciat̄: acetos
 us t̄ cōpositus. Primus qd̄ē cōstituit̄ ex aceto aq̄
 et zuccharo ad sp̄issitudinē decoctione p̄ductis q̄rto p̄
 ma. Ba. vero ad menteū construit̄ ip̄m ex aceti albi
 mellis despumati et rob ana. io. libr̄. Est et acetosus
 cōpositus cū medicinis calidis qn̄ et iterdū frigi
 dis v̄l̄it v̄get necessitas. Similiter orimel sen seca
 nabin duplex: simplex et compositus. Acetū āt eius

natura frigida ē in pmo & siccis in tio: est blasis ipsi⁹ ceu caro tyri i tyriaca: & aloes i iera pigra: & hellebo rus i ieris magnis vel collogntida ad modū quo pui cula p̄similis ē basis & vigo: tot⁹ p̄positi orgāi dria i43. hic āt acetū p̄pe. P̄dū āt nā ipi⁹ ipsi zuccaro re cēiori & albiori p̄strui: & ad finē ḡdū puenire i frigiditatem: p̄sideratis cōponētiū naturis: variat in fz q̄ pl⁹ aut min⁹ fuerit acetosus. cū eni acrēdinis fuerit vēbe mēris acetū perparū a caliditate recedit. Ad aterie āt q̄te sunt simplices note: s̄aguis: phla colera: & multa. Dz āt multis aut pauc⁹ exhiberi fm multitudinē & paucitatē cāe discrasie & egritudis seu accidētis. Nosce quoqz ex farmacoꝝ pmo q̄ circa cōplexionez acetū diversificati sūt medici. Quidā eni posuerūt ip sū calidū eo q̄ exacuit mordicat & corrodit: exaspat & rariscat p̄ oppositū frigiditatis. Alij xo frigidū p̄ mūcianerūt liqfacē nāz: resoluereqz glutiositatē san guini accidētē: eo q̄ frigiditate aggregat & exprimitur oīsariā seu digitis cōprimitur gddā. Qui sigdē excels erunt vtriaqz: vt oñdit ipsius cōplexio p̄dic̄a. Sz dnuo dubitāt vt si ponitor acetū fridū nā: quō sensus tūc p̄cipit caliditatis debilis ide. Rñdet gdē ga. id fore aut q̄ fortassis sit cōpositū ex v̄tutib⁹ Sz ijs ceu lac: vel forte q̄ obſider caliditatē aggregat illā & vigorat vt sua penetratōe acuitate & mordicatōe dolor cāet: quo mā calida trahit ad locū febr̄. ēt fo. Dico q̄ acetū iuuatū ei⁹ subtilitate s̄be calidū relicum s̄pitiū ex putrefactōe i ipso cōmītū corporis hūidis de ducit i actu⁹ quēdā caliditatis velut declaratū i calce: d̄ia. i40. Eui⁹ sigdē signū q̄ fmit⁹ fm ga. infri dat: p⁹ horas xo calescit quo & fermētat terrā mō cū eo qd̄ subin̄ rās aerē coq̄r erire cum plura corpora eundē neq̄eant locuz h̄re. Eui⁹ gdē cāe se faref ibidē ga. ignar⁹. P̄rop̄ fm xo sciēdū q̄ aliq̄ direx runt firupū acetosū nō oī māe cōferre: q̄ acetū nocet mīcīs: cōfert colericis. vñ tertio reg. acu. Acredo aceti eos iuuat q̄ colerā h̄nt amarā: nō āt q̄ nigrā. colera. n. euaneſcēdo i nāz phlatis trāducit cuz agitat ab aceto. Sz nigre colere buliūt & crescēdo multipli cāt: q̄ ipsa colerā nigrā adiuuat p̄creari. & iō nocet ap̄li⁹ seis q̄ marib⁹ p̄g matricē mēbꝝ entē mli cuz nāe aceti affinē. Adhuc q̄ videbat aliquos firupos fore magis appropriatos & accōmodos matricuz firuglis vt orimel simpler vel cōpositū materies rū fridis. Dōm q̄ firup⁹ acetosus cōuenit vt oñde ī anteā oī māe. neqz valet qd̄ iducit cū acetū n̄ sim pler admistref Sz cōfractū i vñā v̄tcūqz reductum ex trib⁹ nāz: supante tñacetīptāte ipm ēt lz nocet rōe q̄litatis mīcī cōfert sigdē s̄be subtilitate. Neqz ēt di cēdū q̄ n̄ cōferat i oī mā l̄y aliq̄ iuēiat firupi māe de termiate p̄apli⁹ apprōpati: i ipso eteni maior inenīt cōitas sup oēm māz q̄ i reliq̄s alioꝝ. Quidā xo di rerūt q̄ firup⁹ acetosus cōfert i oī mā rōe aceti: n̄ āt rōe adiunctox eidē. Sz id ēt n̄ cū acetū sit oñsū mīcīs nocē. Adhuc n̄ op̄at rōe aceti solū Sz q̄litatis cūfida ex p̄ponētib⁹ vt mīratū acq̄site. P̄rop̄ ter tivz xo sciēdū q̄ firupus acetosus iuuat oēz mām si cut & pri⁹ iductū: qm̄ id qd̄ alterat māz icidit s̄būliat duci⁹ ēt & meat⁹ q̄b⁹ ipsa p̄oi ex deduci ap̄it: medi cinasqz alias facies ad candē puenire oī p̄fert māe. talis ēt firupus acetosus cū māz calidā aut putrefientē digerat sui frigiditate & hūiditate alterādo digō n. non solū respicit s̄bam vex & q̄litatē: appens i tegni. Brossā xo māz & viscōsā subtiliat & icidit. vñ

Ab. approbās q̄ p̄ferat mīcī ingt firupū acetosū sa cere penetrare medicias i p̄tes i q̄s forte n̄ penetra ret: & facit eas acgrēte diuissuas secuturas duri diffi cilis. Et iō meat⁹ h̄z ēt exopilare ac ap̄ire. S̄guini nāqz p̄fert ed q̄ iphi⁹ caliditatē remittit. d̄uidit ēt & subtiliat si grossus fuerit aut viscosus. colerā iuuat: q̄ cā alterat & p̄tib⁹ separat. Brossiorē ēt dimidit. phlatis p̄fert & mīcī icidēdo & subtiliādo: ex quo maius acgrēt iuuamētu q̄z nocumētu alterationis rōe: Universaliqz ceteris firupis aplius oib⁹ p̄fert ma terieb⁹. Nec āt pp acetuz op̄af precipue. vñ prima tr̄tio. acetū ē oib⁹ materis cōe ipsi⁹ eni i frigidatio possibile ē vt leui cā frāgat. Amplius remāct p̄fun datio p̄si⁹ cū medicis & ei⁹ icisio & h̄i materiis agit administratū fridis. i maturatione xo calidaz nō eli ga sup ipluz. Iuuat itaqz firup⁹ acetosus māz oēz. P̄rop̄ q̄rtū xo ad primū dōm q̄ iā vīsu⁹ quō cō ferat rōe q̄litatis: ac ēt rōe icisionis. neqz acetū icisi um ē tm̄ rōe q̄litatis: imo ēt l̄be n̄ p̄z op̄af ad illū. aut lz icisiū vt sic extet calidū: fridū n̄ poterit esse altera d̄cā ceu op̄iū cū ei⁹ frigiditate extat amar⁹. Silr dōm q̄ lz sanguis n̄ expectet lātaꝝ digestionē vt cete ri hūoꝝ aliq̄ n̄ adhibita p̄fert n̄ modicū: & p̄pe cum nālis n̄ fuerit v̄sqz. vñ q̄rto p̄ma. flebotomia qn̄ est intētio s̄aguis n̄ est de gnē ei⁹ i quo expectat digestio supple talis q̄lis q̄ est i solutivis. Ad aliud dōm q̄ firupus acetosus p̄t agere a mā vi uileb & mellicatū & q̄litate: ceu oīsum magis. Ad aliud gd̄ dōm iam apparuit fm̄ ēt ga. est in aceto & nec in firupo. Ad aliud dōm q̄ illud verificatur in ſ̄ris essentiali ter q̄ p̄ se non āt in oppositis. i58. Alter. n. firupus acetosus cōfert colere & sanguini: alter vero mate rierum alijs.

Voda q̄ frigida nō p̄petat i sebris & i acu tis marie mīratur: qm̄ oportet eius eē i cor pore sebriētis aliquā actionē aliter eni nō cō peteret lz nullā oñdīt in corpe postle h̄re. Qm̄ fm̄ iſa aci elemētis & cibis vñiuerſalib⁹: simplex nō agit i cōpositū ceu p̄positū i p̄positū. aq̄ āt simplex ē corp⁹ corpus āt p̄positū. vñ hebēguesen: simplex n̄ efficit i p̄positū op̄ationē cōpositi: Mibit. n. agit nisi i id qd̄ ē sibi simile i potētia & agētia īde & patientia cōicare dñt in n. a. aq̄ xo & corpora n̄ coicidūt in vñā māz sed d̄i vt tāqz simplex & pmittū. Kursus curatio p̄f. cī ſ̄rio app̄oriatō i eodē gradu v̄tēcē oppōsito in tē gni. Sz sebris ē i gradu cū sit egr̄tudo lz qdā sciolis ſ̄riūz palogizati dixerit eo q̄ se. reg. acu. primo p̄nūciatur de ignis fore ſba i gradu vt cetera elemētōū mīne positi cū eoz simplex sit nā & i sumo. Sz aq̄ n̄ est i gradu cū frigiditate p̄ticipet extreme: d̄ia. i5. grā dus. n. respectū & p̄partēz iportat. i59. Est: qd̄ nocet sanis nocet egr̄s: ſcdō reg. acu. Sz aq̄ nocet sanis vt frigidō salitē. Addit. n. frigiditas frigiditatē: nocet & calidis p̄ eius cītā penetrationem cum eoz pori fint apti. Tpatis āt q̄ egent regūtē p̄ filiis: q̄le non est: aut aq̄ cū frigida sit i sumo & hūida. que āt talis nō p̄petit. Malin: singularit nulli v̄t aq̄ sebri cōfer re. nō. n. ep̄būmēre cū ei⁹ ſubiectbz sit ſpūs qui frido nocet marie: d̄ia. i96. Est. n. igneitas subtilis & re oī resolubilior de distēperātia ineqli. Et firmatur q̄ caliditas ep̄būmēre ſere mulrebus est & suavis q̄lia qdēbalneati. q̄ xo talis non adeo ſorti eget vt que aque i frigidatione. Neqz competit ethice cum ea corp⁹ frigidum reddatur & exangue. Depaupat. n.

ipso & calore. Hunc at non pax nocet aq de inge. 9. & fulcif q: ethicās post cibos iſlāmāt quātūcūqz debiliores: qd euēit pp hūidū lūp iſlāmata mēbra disperſū ceu cū aq effūdīf sup calcē qcgd satagat cris collis qrtū ipingere. ga. Multo igif magis pp aq ḥtinget expulſionē aſſumptie p pr̄ s cū intenſior ſtrōx ſtrūget pugna d̄ris. i. 40. Meqz ēt uenit putride: qz opilationē iduicit ſui fritate: trāſire nāqz moraf re. a. 5. aq ſigdē cātur phibita trāſpiratio indeqz putredo & febris augēt. Prohibetqz itex mā digōem: ſrm̄. n. & hu. qle quod ipſius marie phibz digōem. Ma. y. cū digō perſiciſ cēntiſiſ alido & hūido. 62. coaugz fili accentia vt iſlāmationē vel eſtuatōc̄ & ſiri: qm aq in colericis gbus colera dñiſ sub diaphrāgmate in nāqz colere transducit re. a. 3. vñ toridem p̄ac. si ſlo macho dñiantē ḥtingit eē colerā corrūpif aq & in colerā uertif. Iraqz aqua fria in febrib⁹ nō ḥpetit vniuersaliter aut p̄ticulariter. In oppofitū qrtō re. a. 2. mētator. Nullus mortu⁹ ē cui aquā dedi ſria ſpe ueniēti niſi picuſole & iſanabiliter ſe habuerit. Ipſe nāqz cū ceteris aquā exhibet vt videbit frigidam. Malin. Iſaac illius tertio: aq nullū opus iueni niſi qz in acutis bibiſ morbis. Febr̄es at plures ſunt acutae: Eſt n. morboꝝ moleſtior: octauo appēs de ige. Morsus ois ſanatio p ſtrūm: ſz aq ſtrāf ſebri oisariā cū ſri. fit & hu. illa Vo ca. & ſic. Itidē ſebr̄is accidētia vt ſitis eſtuatio dolor capitiſ ex ſumis in ipm dlatiſ calidiſ & anguſtia q ſere ſebr̄es iſepabiliter cōſe. au tur ſedātūr & tollūf ſride poti. Aq igif ſria ḥpetit in febrib⁹. Propter ſmū gdcm ſciendū q: qd fit aq & q̄liter diſtinguaſ in cōi onſum d̄ria. i. 3. Dicaf tñ b̄ p ter ea q̄ p̄io ſimpliciū & aliis cōparibus ſunt determi nata q̄ nūc aq q̄rif potabilis rāqz dulcis imagiata ve pluialis: fontalis: ſluuialis vel putea: q̄ nāqz q̄litatiſ teſbz c̄neas admirtas & ſapores aut nō certe ſri. & hu. ceu potabilis miſme q̄ nō q̄ta ſitis & delatiōis ali mēti veꝝ magis erpetitur medicine. Propri ſm qdē ſciendū aliquos abhorruisse pp iduicta ſria ſebr̄e aquā in ſe. aut qz artiſcialiſ qnqz admiſtrata ca ſus ſinifte ū ſecut⁹ nono d̄ige. Attendēs ēt Auer. collis. 7. aquā b̄ nō p̄ferentē dicētēqz ſibi viſeri q: aq angurie lōge melior criftit q̄ ſebr̄e in nūe iſtrata i b̄ ca ſu ut in cauſone: eo q: b̄ q̄uis fit in ultima fritate ve lociter tñ recipit caliditatē adhuc magis qm aq cum ſit ſimpler vir reſtaurat & nō p̄ſtat corpi niſi ſolū ſridā q̄litatē. ſz aqna angurie reſtaurat & addit i ſanguine ſaciēdo ſecūdā q̄litatē. Quid at d̄b̄ tertio appēbit p missorꝝ. Propter tertiu qdē ſciēdū cum ſebr̄is tri plex exiſtar gen⁹ cui aq cōpat p̄mit⁹ cōſiderētūr onſiones moſtrātes ipsa eribēdā oio aut negāduꝝ vel medie. Deicepsqz onſendū vbi dare oporteat & qn ac eius oppofitū. Propter hu⁹ primū qdē ſciendū q: idicationū aliqz ſp cōcedat ſrm̄ vi que ſumitur a dispōe vel ſe. cū. n. fit pua cōplexio calida & ſic. & p pria hu⁹ fit ſtrōo ut ſic iſtratio humectatio d̄ria ſu bſcripta. Scmp igitur ſe. aqua competit ſi ia. Sūt aut̄ quedā idicationuz oisariā phibentes ſicut ſumpte a xtute & vt multū a ſpū qūo xtutis vigoratio cibis pſicitur immediatus & vino p̄cipue d̄ria. 70. & 2. nti. Aquā Vo directe xtute nō ſirmat: imo potius p ſe llā debilitat & pſternit: p accn̄s tñ coadiuuat. aliquā eni corrigit p̄plexionē q ſulcif vi⁹ velut organo ita ēt ſpm̄ virtutis latore p ſe magis debilitat cū ci⁹ cali

ditatē trātām obtūdat. Et nāqz vapor sanguis tpa
tus de iuuamē. sexto et ei⁹ ſba ī grossis tenebroſis ac
imobilē reddat; accīte tñ pōt pferre vt tacitū d̄ vtu
te. Si quoqz ad pplexionē referatur febriētis sciēdū
q̄ ant ē calida vel fria: siqdē calida grā curationis ei
fride debet potus. Si x̄o fria econuerlo: rōne tñ cō
ſervatōis calide debetur calidus: fride quoqz fridus
h̄ tamē magis oppositionē expetif in q̄ ſuſtit curatio. q̄
ſimilitudo in q̄ cōfuit o ſudatnr. Si at q̄ ſuſtit ad
humorē itueatnr: tūc gdē ſi hūor fuerit calid⁹ ſanguine⁹
aut coleric⁹ potu indiget fride mā et ente indige
ſta et pprae colericus. vñ q̄rto pria. Hūoris colerici
digō ē vt conuersus a ſua ſubtilitate ſiaſ ſpiffus. Aq̄
vero fria facit illud. Si at hūor fuerit frigidus crud⁹
ſibi et post digōem non competit fride potus. p.c. 3.
Quātū quoqz ad mēbx confidrādū qm̄ ſuſtit deſ
bile opilatū aut apatum fria nō competit illi et preciſ
pue cū epar et venter cū ſuis pthib⁹. 7. appēs
v̄ige. In oppofita vero ſecus eſt diſpone. Quo aut
ad anexa vt etatē dōm q̄ etas vt ſic calida ſit iuuēt⁹
concedit. Frixa x̄o vt ſenect⁹ phib⁹. Similitē ē i ſeru
colorē et forma q̄ ſcaliditatē oſtēdūt ipſaz q̄rūt: que
x̄o fritatē ſpnūt. Et in habitu carnoſo et colorē viuē
do. O 3 ēt conſuetudinē nō paꝝ obſuare vt apho. et
re.a. ſcōis appet. Et nāqz nā quedā ſa. Si x̄o reſ
attendantur non nāles in cōi dōm q̄ put ad caliditatē
declināt trātā tamē concedūt friam: fm x̄o q̄ ad fri
giditatē vetāt. Leduntur. n. ab aq̄ de regione entes
calidiori pp cibū e⁹ penetrare in poros ipſoꝝ aptos
caliditatē. Si at reſ itueatur preter nām vi cā febris
tūc p̄im concedūt ſicut cū mā ſuerit calida fm p̄e
phibēt ceu cū fria indigeta. Similiter et accſiria iſlā
mationis eſtuationis et fitis expetūt. Alia vero dene
gāt velut rigoreſ: ructus acidi nauſea pedū ſritis et
hmoi. Ad vñ ſi quoqz hec potū ph. bēt fride virtus
tis debilitas; ac caliditatē inate pancitas ſanguineus
hūor frigidus crudus: hūoris indigō imbecillitas p
tis vt eoꝝ que vētris iſtentinoꝝ cum viſceribus p̄is
phragmate ac vesica extenuatio iſuetus potus illi⁹:
opilatio viſcerꝝ iſtentinoꝝ dolor et apa et regio calida'oi
no et frida cū ſpe. 9. ac. 10. de inge. et quarto prima:
Propriet fm huīus ſciendū ſigillatū q̄ in febri
bus ephimeris potus precipit fride et maxime i bis q̄
inflammationis intensioris virtute ſtāte cū alijs adieſ
ctis et pp: ie in p̄ncipijs. vñ q̄rto pria. O 3 vt aq̄ fria
non phibeat in p̄ncipio rei: qm̄ virt⁹ ē fortis v̄ que
nō timetur. q̄rē non timetur debilitas ei⁹: et ē melis
or iſtratio: qđ octavo notū de inge. vbi ſeōre ephim
era et pprae ex ira eſtnatōne ac cauitate caniculari
et p̄cipue cū timet casus in ethicam iubetur fria potu
ri. et merito: tūc. n. inflammatio tanta vt et ſpiritus
cū alijs toleret frigidam et casus timoris remoue
tur in ethicam: ita q̄ quantuꝝ eſt ratione febris ephim
era non debetur aqua valde ſed ratione ſyntomis
tum aut timore casus in alias fe. In ethyca vero cū
ipſius fit intensior caliditatē tertiane fm. A. exhibe
da e frigida febris gratia. vnde de ingenio. 10. O 3
q̄cūtissime et per pilane ſucum et per ſorbitones
que per condrum cibare et panis quid ſuperaddere
deinde curare potu aque frigide laborantem. Eſt in
guitur enim conſetti et quiſcet finaliter febris qn̄ de
mū vt dc̄m neqz pblegmō quis ei ſuſcet ſc̄it neqz

putredo humorū. nā potus aq̄ frigide vtilissimus se. colliquatiū: ḥijssimus ḥo phlōni:re. a. q̄rto. ali/ qn̄ ēt erūte phlōne aquā eligēdū ē dare. vñ lbdit. io. p̄tacto. Ego dedi multis taliū meli⁹ eē c̄rimās i eo q̄ mor tpe augē phlōnes q̄ sustinē hoīez i ethicā se. icidere: imo i aquā p̄cipit frigidā p̄jici vt i ethicā cō uertaf senectutis magis eligēs q̄ marasmati celeri⁹ moriāt illi⁹ tñ nono. His q̄ puū hñt sanguinē hñt t̄ puas carnes: pot⁹ frida fallaz. cito. n: ad solidas aia lis pticulas p̄trāfir: t nulli adueniēs a quo si āgatur Propterea ethice se. neq; syncera aq̄ similiter neq; multū idigēt frida subtilib⁹ t̄ pui san. fridis cox cor porib⁹. quare q̄rto p̄ma: Ifrigida aq̄ q̄ n̄ ē vebemētis frigoris n̄ ē malū si detur ethicio i potu si i suerit debilis: aut aliqd̄ phibēs vt apā sb hypocundrijs: vel chīmi putrefacti aut crudi i toto corp̄c indigesti. L3. n. ista phibeat si tñ timeſ malitia caliditatis t̄ fitis t̄ estimas q̄ puenitur p̄ eā ad ariditatē n̄ phibēas aquā frigidā. Nā additio ap̄atis t̄ cruditatis ei⁹ melior ē q̄z erēuatio. timēdū tñ ē i spate pulmōis t̄ diaphrag matis pp̄ spasmū t̄ suffocatōe; celeriorē. Sic igr̄ ap̄ pet q̄ in se. ethicis t̄ si multa sint phibēta considerato tñ iuuamēto maiori nocumēto opo: iēt eis frida exhibētate t̄ cū cautela. Si at̄ q̄litū reseratur ad se. humorales: dōm q̄ aliqn̄ cōpetit fridū potus: inīdū ve ro n̄ fm̄ oñfiones cōcedētes vel phibentes. In bac. n. pprie sūt obſuāde. Que ḥo cōcedūt ē hñor cōle ricus ac sāguis: et̄ sanitas t̄ robur mēbroz t̄ spūs in nat⁹ cū calore potēti p̄ncipaliū: carnositas: etas calida: coluetudo regio ipate frida: puatio ap̄atis in vi scrib⁹ nisi fuerit berispila pura. vñ nono d̄ige. De berispila certissima neq; curat̄ alit q̄z cuz frida q̄rc de marasmo: Si berispilosa lucrit dispō abstinere oꝝ ab aliqn̄ oꝝ. aq̄ ḥo frida fm̄ statutū qdē morbi vīēdum agonistice. ita nāq; noīare p̄suei qn̄ repētinā t̄ frigi dissimādo. In p̄ncipio ḥo n̄ v̄tendu; nisi cogātur a laborāte t̄ p̄suetudie sibi facto ente potu t̄ fui n̄ ferē te. q̄rto at̄ p̄ma: In februb⁹ ap̄atu; n̄ cōcedit ut̄ aq̄ frida neq; ītroit⁹ balnei. Vultq; i spate berispila to frida exteri⁹ appōi vt lactucā: t̄ portulacā. t̄ spui uā: n̄ tñ aquā exhibēt̄ iteri⁹. vñ de tabe. Infridātia ex trinsec⁹ supponē oꝝ exp̄mēs q̄ pdicta. q̄ si nibil cōſe rūt itra corp⁹ cogē assumē. Opposita ḥo his phibētia ipsā lūt q̄pluria. If ebriū. n. humoraliū qdā ē cuz spate: de qua iā cōmode dādū appuit: alia ḥo fine. nōnulla ē synocho dicta ex sola sāguinis inflāmatōe. alia si gdē cū putredine i qb⁹ suo ip̄e erpetif frigida: nocumēto t̄ iuuamēto pp̄oderato ide surgēre: nono de ige. nisi phibēs fori⁹ occurrat. Et fortasse in potu sūif dōec tremē faciat t̄ faciet. forte nāq; sanat̄ i de. q̄re ad glauconē: Fontane aq̄ i synocho eligēda q̄ leuior t̄ i die cretico exhibēda. Si at̄ se. fuerit ex cōlera siue ex tertiana īterpolata seu p̄tinua seu causon cū pctm̄ sit rōe discrasie matie pot⁹ p̄p̄ debet frida. vñ ad glauconē: causon certissime erti guitur si aquā biberint multā t̄ nimis frigidā. halyab. ḥo: Febris p̄sistēntia tenēte p̄iodicā patiēti aquā pp̄inari oꝝ frigidā accessiōis ei⁹ tpe medio. Sz in principio nullo mō aqua frida suscipi p̄mittēda. De causone quoq; t̄ tertiana cōtinua in diuisiōib⁹ ita: Mō auscultes ne qz attēdas id qd̄ dī a stultis medicis q̄ multitudo extinctōis tardat crisi⁹. Ego. n. exp̄i⁹ sū ambas vias t̄ iucni hāc incoluīorē t̄ saniorē t̄ minoris timorū. Et

q̄ mortui sūt ex hñtib⁹ hanc se. cū b̄ regimine multo pauciores sunt eis q̄ mortui sūt cū regimine primo; qm̄ dimittere extinctionē t̄ subtiliationē regimis vt appropinquat crisiō ē dimittē eḡ ad mortē. pculdū bio n̄i sp̄etetur supfluitas hūditatis in corpe toto: aut iobediat medico: t̄ bibat aquā frīdā plurimā vel cibū comedat quē d̄siderat plurimū. Qd̄ si n̄ cerebꝝ assatur t̄ eoz stomach⁹ ita vt sp̄asmet, q̄re dissoluūt oculi t̄ mādibule: t̄ accidit eis tortura ab assatōe st̄oi t̄ cerebri: t̄ sp̄asmāt nervis. t̄ n̄ phibetur i hac febre qn̄ suum̄ eger aquā frīdā cū vult: t̄ qd̄ appetit de cibis frigidis t̄ hūdis. vñ q̄rto. re. a. Potio aq̄ frigi de qua nos sepe curauim⁹ causones nullo moriēte cui dedi aquā frīdā vt pretactū. Si x̄o se. minime fuerit acuta t̄ hūor fuerit crudns phibēdus ē aq̄ frīgide potus halyab. ga. x̄o. ii. curatiue putridax̄ se. curationē p̄tractās in cōi ait: Qd̄ iſſat magnitudose bris ſicut i synochis neq; vino vtendū: neq; balneo neq; v̄nctionib⁹ rarefactiuis ſ̄ frīdā in his bibita vt anteā dēm̄ aptissima: niſi dictoz̄ h̄us ibibeat. ſ̄ ebris. n. ſp̄ ē ſanatio frīda potatio. Siſt cū viderimus cognitōe; eoz q̄ digerūtūr hūoz iūc marie audem⁹ aquā frīdā dare. Mi ḡ ſimones ſūt in frīdīe potu ſuccicte collecti in ſ̄ quos p̄mptior q̄ ga. i ei⁹ exhibi- tione. De quo ēt auer. p̄missus ē ſmo: Dico qūoq; q̄ bis naturis locis t̄ ipib⁹ ſicut i balnei appebituſu ne q̄ ſit p̄ſupiuſus in frīde pot⁹ exhibitōe cū pluria corporoz̄ nūc b̄ ſint frīdā ſlim ētis ſuppeditata: c̄tu- diſ bu. plena. t̄ iō ipillata delitijs t̄ otijs ūdita qb⁹ aq̄ ūpetit mime. Et p̄pea euitāda niſi oñſiōeſ ſuerit exhibitōis illi⁹ cuiđētissime. aliq. n. et ipſi⁹ mihi ex- hibitōe a quodā temerario acciderūt ſynthōata cū b̄ q̄ ſere piculū mortis evaſi adhuc p̄manētia. Dico p̄ter q̄rtū x̄o dōm ad p̄mū q̄ aq̄ in corp⁹ agit ſebuen- tis cū actio pſiciaſ q̄litate: ſitq; in aq̄ velut alijs ele- mētis in ſūmo. Neq; isaac int̄edit dicē q̄ ſimpler nō agit i ſpoſitū v̄llo mō: ſ̄ q̄ n̄ adeo ſortiſ ſimpler ope- tur in ſpoſitū vt ſpoſitū i ſpoſitū: aut ſimpler i ſim- pler: qm̄ potiſſima opaſoia idest ſueniētia cū ſrietate aliq. agētia eni dñi ſuenire i gnē: oppōni x̄o i ſpē- dria. i6. Et l; ſimpler n̄ ſic agat i ſpoſitū vt ſpoſitū multiplicabif̄ deniq; q̄titas ſimplicis. Sic. n. ope- biſ ſorti⁹. nā q̄titate aucta t̄ q̄litas itendetur. Dōm ēt q̄ coicant aq̄ t̄ le. i ma. Ipsa. n. dōm prima v̄z c̄t um gnābiliū t̄ corruptibiliū hyle dicta. In tali nāq; coicat cūcta nalia: l; cōmētatoz̄ ide ſōtrahat celū; n̄ raro ipm̄ corp⁹ ſimpler dōo. Et ſc̄dā poſt iſſā nō p- priemā dī ſ̄ cōpoſitū magis in q̄n̄o z̄ conuenire agen- tia t̄ patiētia: imo magis diſferre vt vis ſrietatis re- periat i ipis actōis cā. Ad aliud dōm q̄ curatio bñ p- ſiciſ ſrietio i eodē ḡdu ſaltē vigore q̄r l; aq̄ n̄ ſit in ḡdu veſ i vltio hūditatis t̄ frīditatis: ipsa tñ vt appuic q̄ ſimpler p̄ ita opeaſ in ſpoſitū vt cōpoſitū in cōpoſi- tū. pōt ēt ſemi de aq̄ in qua q̄titate t̄ frīditate ſpa- ta taliter vt ad ſe. remittat gradualitatē. Et ēt que- dat aqua nō ſimpler elemētū veſ compositū qd̄ ma- gis: dria. i2. Ad aliud dōm in p̄ſentī: qd̄ nocei ſa- nis nocet egris rōe conſuetudinis maxime: d̄ ea nā q̄ ſermo ibidē Hippo: aut virtutis ratione. Eſteni hec oratio indefinita non egiollens vniuersali oino vel permutationis mor nālitatis. Concedendū etiā q̄ ſrigida aqua nocet frigidis t̄ tēperatis quandoq; non autem calidis: neq; penetrat in ipſos in altera

te enz calore sicut iſlāmati v̄hemēti aquaz alteranti
v̄sus caliditatē latus ipsa ē transitū ipedit sui frigi-
ditate. Trāſire nāqz morat̄ re. a. tertio. Ad alid dōz
q̄ ea debet in modica quantitate q̄ ēt non sit frigatis
multe. Vel l̄ sp̄s sit subtilis igneus resolubilis re-
spectu h̄oꝝ: is t̄ cū fuerit iſlāmatōis imēse: marie
q̄ totū ide cū caleſcit ad corpus poterit potū frigi
de tolerare. Ad ɔſfirmationē dōz q̄ caliditas effime-
re mulcebris ēt suauis respectu caliditatē alioꝝ fe-
brīū vt ethice t̄ putride. Et t̄n̄ tanta t̄ p̄cipue cum ē
ex ira t̄ forti ebullitōe vt frige possit potū fere ne b̄ ēt
in effimeris sic potus frige vt in alijs expeditur. Ad
aliā huius dōm q̄ hec rōcinatio ſcritat vt queraſ an-
ſit maius iuuamētū q̄ nocumētū in exhibitiōe frige
vel eꝝ. Lū. n. apper caliditatē augmētari int̄m vt ta-
bē ḡ ſiccurat oꝝ illā dare. Adagis. n. eligendū vt in
ethicā ſiccurrit ſenectutis vt vite aliqd adiſciat ipis
q̄ despate mori. vñ de ige. io. Adelius ē cū ſpe beni-
gna efficiētes qd t̄ p̄clitari q̄ ſine ſpe perire certiſſi-
me. Ad alterā huius p̄tē dōm q̄ per multotis exhi-
bitōem factā frige phibebit iſlāmatio t̄ ignitio. Si
cut ēt cū calr diu iſfundit q̄ ab ipsa caliditas remoue-
tur. Ad alia p̄tem dōm q̄ cū eſt opilatio nō ē exhibe-
da frige: q̄re iubetur magis dare mā iā digesta niſi fe-
bris fuerit colerica iſcenſua. Ad reliquaz iſtius p̄tis
dōm dupl̄r. aut q̄. Hal. ſupplet q̄. fri. t̄ hu. phibz di-
ſocem niſi mā ſuerit colerica. Vel qm̄ qm̄ aqua datur
tā vt plurimū mā ē digesta. Ad ultimā huius partis
dōm q̄ frige vt appuit ſedat accidentia que ſunt calo-
ris: neq̄ ſuertis in colerā: niſi quado fuerit modice
quātitatiꝝ. vt q̄ non vīncat ſe. ſeruore. Obtegit. n.
iūc febrile calidū ſicut q̄ modica ſupignē in fornace
piecta vt agūt vigorātes ignē fabri. Cum aut ſuerit
multe quātitatio ſup eſpla febrile calidū extinguit et
ignē ſimiliter. Et iō p̄cipiūt in multa quātitate dādū
donec ſatief t̄ cōtremiſcat iſriat̄. Non ē aut audi-
endū formaliter aquā in colerā ſuerti cū ſit ſimpler
absq̄z religoſ ſz effectiue: eo q̄ caliduz obtegens ipsa
fortificat adeo q̄ māz iſlāmat vt ſuertatur in colerā
Ex ea. n. velut t̄ colera elcuantur tūc ſumi.

Differentia. i72.

Quod vinū nō ſpetat in febribus t̄ vlt̄ i acu-
tis vī ex quarto de re. fa. t̄. 8. de inge. voce
Hippocratica. Rursus ſi vinuz cōpetit ſe.
aut erit rōe rei p̄ter nām: aut cāe vel morbi ſicut ſe.
ſeu accidentiū: aut nālis ceu x̄tutis. Nō gdē p̄muꝝ
cū quedā ſe. ſint ſacte cām nō h̄ntes ſicut ethice ac ef-
ſumeraz plurime: neq̄z ēt in h̄ntibus. ſ. cās putapu-
tridis cū vinū ipsaz exagit malignūqz cōmīſcēs be-
nigno in vñu faciēs p̄currere. Sunt ēt quedā cāx cali-
de qbus vinū erit ſimilitudine nocēs. Efficiēt enim ſi
cut ignis i igne vt māe colerice ſanguineac aduſſe:
t̄ vñuerſaliter q̄ ſe. mālis cā exiſtit putredo calidi-
tate ac ſiccitate ſiecta ſupfluis. Neq̄z ēt rōe ſe. cum
ſit mala ſplexio ca. t̄ ſic. vinūqz ſimiliter ca. t̄ ſic. in
dietis p̄ticularibus. Aut ſaltē nocet q̄ calidū t̄ ſi hu-
midū extat: d̄ria. 70. Nā ois ſe. inquātū talis iſrida-
tio p̄prie cū humectatōe ſanatio. 9. de ige. vñ. ii. ſe.
S̄p eſt ſanatio ſria potatio. Similiter neq̄z rōne acci-
dentiū p̄fert: qm̄ accidētia ſe. iſepabilitia q̄ ſp accidūt
naq̄z ab eis ſeparant ſunt dolor capuis: ſinō t̄ ſp̄s an-
gofia ac ſe. 2. H̄ec oia vini caliditate itendūt vñ/
ctuosa t̄ ſubtilitate vaporosa. Neq̄z x̄tutis ēt ex p̄/

te q̄ ſphorū ſp̄ia. Inſirmis virtus nō ē augēda ſed
vt inueniēt̄ custodiēda: neq̄z ēt corpus p̄ apliū nu-
trimenti. nō pura. n. cor:pa quātūcūqz nutris: magis
ledis: ſm ventrē. Eius x̄o arqz cor:pis vinū p̄ cete-
ris ē augmentatiū: ac nāe iſtō ſuta ſp̄m ſit p̄portō
nale oino: d̄ria. 70. Adhuc vñctuosuz iſlāmabilev̄t
tradūt ē tanqz oleū in lucerna effulſ. Vinū x̄o ē ta-
le qd ſondit̄ ex iſlāmatōe aq̄ dicte vite ac ex ſiala vī
no buſiēti plena: d̄ria iducta. In oppofitū. tertio eiz
re. a. Pcedit vinū ēt in acutis t̄ ga. ſimiliter i locis n̄
paucis de ige. Malin. Vinū cām ſe. eūat. vñuerſas
enī mouet excreatōes in p̄alleſato. ii. h̄uectat t̄ infri-
gidat in dietis p̄ticularibus. ſedat quoqz accidentia
vt ſiti typos a ſyncopā p̄ ceteris relevat x̄tutē cono-
borās. 12. de ige. t̄. 70. Rursus vinū ē humidū: d̄ria
70. ſz humide diete oībus febricētibus p̄ferūt ſphōꝝ
ſp̄ia. Eti. pb. prima. Multus ignis modicum ad ſe-
rapit. nam maior flāma minorē extinguit de cā lō. et
bre. vite. t̄ ideo ignis i ſole d̄ ſoluſ celeriſqz p̄ſtri-
gitur. vñū āt cum ſit calidū dandū erit vt calidatēz
adangeat inatā: qua egdem aucta calor diſſoluſ ſe-
brilis attract⁹. Vinū igif exhibēdū i ſebrīb⁹. Pro-
pter primū ſigdē ſciendū q̄ qd ſit vinū: gdqz ſe. d̄ria
inotuit. 70. t̄. 87. Propriet ſm x̄o ſciendū gal-
9. curative talem d̄ hoc orōnē p̄ſerre. vinū cognos-
cas me dantē his vñuerſis qd aquosuz viſu t̄ x̄tu-
te. Adelis. n. hoc vinū aq̄ p̄ oia digōni auxiliūs vñ-
nas t̄ ſudores p̄monēs. Adanifeſtuz x̄o ē q̄. Hippo-
nō ſolum in effimeris ſz in acutis vinū dās. Ex qb⁹
in libris q̄ de dieta ſcribit acutis. ſz ſm Bal. epidie-
ſicut Hipp. ſive Thessalus fili⁹ eius. p̄bibet vinū nō
ſolū ſi ſebrītēs q̄ calidi ſplexionib⁹: ſed ēt sanitatis
tpe. Salidā. n. nām amonet inſriare t̄ potū aq̄ t̄ qe
ſcere: niſi forte vti ſaplōri aq̄ q̄ vino ſm tales nās ve-
lut gbuſdā placet dirimus ab eo amoueri. Et q̄ vī
id difficile longūqz determinare ſubdit. Igit̄ hoc ip-
ſum ſz ſeipm queri. Fulciturqz id eo q̄ videm⁹ quos
dam ſntius vinū exhibēt̄: alios x̄o p̄hibēt̄ oio
ſicut t̄ qdā ſebrītib⁹ carnes cōcedit. alig āt penitus
denegant cen galici minus vñu concedunt italici. ſ.
Quid āt de hoc videbitur ex dicēdis. Proprietiū
x̄o ſciendū q̄ volentē vinū in ſe. diligēter admi-
nistrare oꝝ i indicatōib⁹ attēdere ſumptis ſreb⁹ nāli-
bus nō nālibus t̄ preter nām: d̄ria priori ſm q̄ ſe-
mū exhibēdū hoc erit vel negandū. Et prīmū ſom-
ptas ex p̄te vini deinceps paſſiōis cū ſuđicto. Pro-
pter primā h̄ni ſciēdū q̄ vinū ad multū admiſtratuſ
h̄ dōz eē aquosuz viſu t̄ x̄tute. vñ. 3. re. a. Eōuenien-
tius vñu h̄nti egritudinē acutā ē aquosuz: cui⁹ color
ē alb⁹ ſba ſubtilis i quo nullacmī ſilita: ūt ſu-
pticitas: pōticitas: alpitaz: dulcedo: amaritudo: aue-
vētositaz. Id. n. ſolū priuatū ē nocumēto aq̄ t̄ eo qd̄
reliq̄ ſaciūt evenire vina. Qd̄ gdē daf magis gra me-
dicine alterādo diuidēdo: t̄ expurgādo ac poti⁹ aquā
penetrare ſaciēdo. ipm. n. aquā peneſtrare ſacit phar-
ma. pmo. t̄ ſe alimēti. Eſt. n. vinū ſlimētoꝝ t̄ nō
potuū t̄m ſz quodſdā: alimētoꝝ tertio. Interdū vero
vinū expetit vēt̄ potēs ut māz alteret t̄ diuidat ſria
cruda ſicut i q̄rtana plixiori. vñ almā. io. Vinū quo
q̄ ſe t̄ pux bibat. Propriet ſz h̄ ſciendū ut uni-
versaliter primitus dicas q̄ vñum et mar me prola-
tūt absolute calidis nā uigorofis inuenib⁹ viris
carnofis t̄ extenuatis coloratis ſufficiēter conſuetis

calidis & siccis aere calido & ficeo: dicta filii: motib⁹
fortib⁹ vigilijsianitōib⁹ ira & surorib⁹ & cā egrotati
b⁹ cala cū accētib⁹ fibi & parib⁹ mīme dādu; nisi grā
dis & tute supaccidat cā: cēn lipothōia: & qb⁹ māe si
passiōis crude. oppositis vero pcedēdū liberi⁹. me
dijs quoqz mediocritē pditionādū qđ nā sufficiet de
notari rei. Ut at deinceps piculari⁹ dicat, pslēdū q̄
in plib⁹ vinū ppetit effimeras plicē ex finōe visū ga. se
bre p̄cipue declināte. vñ ga. ad glauco. Lenit febriē
tes insimileqz plectorici n̄ penit⁹ phibeāt a vino: s̄
oppositi inebriēt oio. Albū vero & tenuē n̄ dormiēti
b⁹ dādū: maritime dūmō capitis n̄ patiāt dolorē: aut
ip̄s saltū: qđ v̄l̄ obſuandū. fili ab ipsa abstineat: q̄
ira furorē solicitudie: aut nimia febriū cogitationē.
qrto & pria: Vinū plurie p̄mixtōis c̄ bonū medica
mētū se. effumē ex angustia. Lū. n. ipa sit cordis p̄pa
passio: iux̄ isaac febriū fo: Cor at & spūs vinū p̄ alijs
bz̄ cōfortare. Sili quoqz mō ac p̄simile se. cōfert ex
tristitia cogitatōe & tiore. In febrib⁹ et ex vigilia po
niū vinū ex cōserentib⁹ magis. Eleuādo cni vapores
ad caput bona digōe ide cāta somnū iducit. Cōfert si
milis se. effumē syncopali p̄pe ac ei q̄ ex sōno & gēte.
cū spūs magis icisit & augmētet hūectos ledit et se
brē hñtes ex satietate nauseatiua & opilatiōe nisi bis
declinātib⁹ fortalē. Timēdū. n. ne swo motu ac tur
batōc putridā iducat: aut inflāmationē ptiū gnēet: q̄
duo sp̄ i se. oꝝ attēdē spūuz. Fortassis in rōe subiecti
i gb⁹ h⁹ i lūdat febris cēn spūs n̄ puenit ex vino nocu
mentū: uno poti⁹ iuuamētū acgrif: nisi fuerit ex ira
vel furore ac h⁹i. spūs. n. p̄sortaf vino q̄z marie dīa
70. Quid at i se. n̄ cōpetat ethica cū eo qđ non expri
mis. io. de ige: scribis de thabe ita: Vini v̄sus iſri
gida qđē tabe vltie v̄tilis. In ea & de assationib⁹
Iugiendo. Alij tñ deteriatius pmunt dādū q̄ multis
adiectis pditionib⁹ iā ex p̄te suspiciētis puta q̄ n̄ fit
nāc calide cū religs fibi talit̄ cēpatiō: neqz febris fit
itēsa q̄z ex p̄te vini vt q̄ fit debile plurie p̄mixtū aq.
tale nāqz iſi igidat & hūectat: cū aquā citius penetrare
faciat. vñ almāſor i. io. si neqz caliditas neqz acui
tas sortis fuerit albuz & subtile qđ tm̄ fride bēat ad
mixtuz vt sapor vini abscondat: bibat. q̄re qrto pria:
Fortasse. i. qñqz oꝝ vt def ei i potu aliqd vini subtis
lis p̄mixtū cuz aq̄ multa. Si & q̄fitū ad puridas re
ferat cuz deteriatione dīm vt p̄us: q̄ n̄ calida cum
ceteris ente fibi p̄portionib⁹ vi. iuz mīme cōuenire.
In h̄is at non sic appebit phibēdū. In alijs &
mediocritē thibēdū aut phibēdū Adhuc febriū q̄
dā sunt mortisere: i qb⁹ neqz signa apparēt digonis
neqz sortes sunt & tutes q̄s ipossibile sanari. & tales
neqz sunt balneādi neqz vngendi rarificatiw̄s. neqz
vi. iū dādu; neqz aq̄ Mā terap. i. c. 9. i quo despera
bilis ē ſalus yanuz vtiqz est detrahi ab idiotis p̄ ea q̄
sanarunt multos auxilia: vi. dīm ē i aphorismis. alie
& o sunt de qb⁹ ſpes salutis hēt: quaz q̄dam sunt ex
spate in ḡbus phibēdū vinuz. Concurat enī mām
ſui caliditate ac penetratione subtili: & eā i locuz mi
nere cōducit purredis: niſi fortassis mā fuerit cruda
frida valde: & egritudo declinationē assumēs. Alie
& o sunt fine ſpate: & he aut declinat mā digesta en
te: aut non. P̄rio qđē cōcedit vinuz. ii. de ige. p̄ta
ctuz: marie q̄ cuz & tute debilis exiftat. In h̄. n. ip̄e
vinū aquosū habitū yniuersas mouet excreatōes. ſb
dif & post qđā moderata exūte febre: & & tuteb⁹ non

collis. 7. in hoc casu nibil melius repitur vino ita ut licet sit saracenis. 70. non bibetur ipsi precepto legis soe tunc bibere quemadmodum licet comedere carnes morticinas puta quod se moriuntur hanc necessitate. Sed circa hunc dubitare potest cum dicitur non sicut et. 70. dicitur per certis vini virtutem portare. Luius oppositum itio scribitur re. a. ita: dicitur iter virtutem vini et mellis utriusque dati puri non comiris est quod magna: quoniam quod biberit duplum vini puri virtutem id mellis magis et portat dum non venit non molliat. Unde quod vnu vinorum non per solum una vice aut duab portat apud portat virtutem quod tamen est soli mellis: quod plurimis aut exhibitu est mediis mellis re pectu vini plumbis portare cum sit ipsum spissus magis ista. nec eo et hunc desiccat in auctorita ut et portat: a quo si amplius hoc virtutem portat. vnu ga. cum mel non lenit nam suu pectate possibile est quod virtus eo vi moret diebus multis. Proprietas. 4. Vnde ad primum dicitur quod simile est in se. manifeste idigesta vel de vino vinoso: aut in calidis magis in frigidi et naturis in gaudio vnu oportet vitare. vnu. 5. de re. s. Tamen vero mihi absolute bipartitum dicitur: sed de vltie calida non habet dissimilitudinem. Ad alium dicitur quod iam non est quod vnu spectat rōe cāe: et quod non est filii febribus et accidit. quod autem dicitur Iacob in se. inseparabilitate adesse hanc et angustiam: si et capitulo dolorum significatur in febribus iecesis pacantis ut quod multum. Talia. n. sint homata ex vehementi caliditate sc. h. et siccitate inseparabiliter sequuntur febribus. vel dicitur quod vnu aquosum subtile datum non inducit vexum oppositum potius cum aqua facies penetrare per partes insinuat et hunc ceterum magis. Ad aliud dicitur quod virtute sortiente non oportet vnu exhibere. pp. n. Virtutis dicitur ibecillitatē. Infirmis enim non oportet virtutem augere cum fortis vnu extiterit. unde haec translatio determinatio: spectat ita: rōz quod quoniam virtute sortior est quam assūptum operari. ppam neque nutrit quod tale ad robur corporis sed tamen ad sustentationem virtutis. Ad aliud dicitur quod vnu quod administratur debile et aquosum est valde ita quod inflamatio et vntuosity sopit aut tollit oportet. Ad ea est quod pectoris alterius pectoris poterit patere quod bipartitum. cum ga. non procedit vnu simplicitate in se. et principiis acutis: sed per multas consideraciones ut bipartitum ipse pectoris. a. re. 3. quod aut illa iā ostendit. Ad aliud dicitur quod vnu pectoris operatur in se. deficiens et manifeste procedit maturata. Vnu est precepitum velut medicina cuncta infriare hunc et hunc ceterare. Ad aliud dicitur quod licet vnu cōserat rōe humiditas non in caliditate. Aut enim humiditas est vntuosity ipsilateralis; nisi vnu fuerit pectorationis rōe ipsius et suscipiens simili ter. Ad aliud quod dicitur iā appuisse: quoniam Ar. logitur in se. quanto in quod manifeste fritatem et grossitudinem: tamen est quod per accidentem maior similitudine minor exiguit. Quod est si dicatur plures predictar solutiones non fore ad pectoris directe quod sunt cum vnu albū subtile aquosum visu et virtute non sive vere vnu: sed vnu quodque simpliciter platus sit in ei potior fatus intelligendum. 3. re. a. Unde quod immo quoniam vnu in eius poteriori esse negatur est propter sere hunc non solum est vnu non me. ipsius excedendo: vnu est oportet aliud quod aliquod pectoris patet. unde ut quod reprobatione saluet complexionem est sit vnu in oī ei significato ratione prior. tertio re. a. cum regimento sanitatis et duodecimo curatiue prefacto.

Differentia. 175.

Vnde balneū non competit in febribus ostenditur Philippo. io. de inge. Adhuc balneū aut erit calidū vel simile. calidū quod non competit eo quod discrasiaz febrile adauger. Neque fumum cum

sui frictate membra percutiat et opilationem putredis causat in ductuā: et per hunc neque tepidū cum sit remolitus mediūque calidi et frigidū nām sapiens extremorū. Eti. balneū petit ppter humectare rectum ppter evaporationem seu resolutionem. Non quod ppter primū: quoniam a quo neque bibita neque extorsum accedens hunc ceterare apta nām est solidas animalia pectoribus: aphorisi. q̄rta. et re. a. 3. Neque evaporat seu re oluit: sed magis attrahens ad eū obstruit et opilat. ampl. io. d. inge. Balneū nocibilis simū his quod repletionē hunc quo ad vasa vel ad virtutem. Sed has vel alterā solū puta quo ad virtutem cōsideratur hunc cum eoz virtus sensibiliter ledas. Eti. re. a. tertio. Hunc phlegmaticus non resolvit per balneū cū sit grossus et viscous et per hunc minus. Colericus autem inflammatus amplius illo. Et bulit. n. fm. Ba. ex balneo in corpe. Talib vero non competit. Rūsus. quod humorū getos mouet et preparat pectorationi ad membrorum et debilita declinare facies: et sic apparent non competit in se frigido. tale quod cōsideratur cū balneō primo tertia. non igitur balneū competit in febribus. In oppositū cōsideratur sūt mendici pectorales in febribus acutis est balneari. unde tertio re. a. Junctū est in pectoratione quod in acutis balneū. Eū igitur cōpatur positivū derelinquit invenitū simile in se. erit acutis. Malum: quod apert pores corporis et male resistit complexione cōsideratur in febribus. hinc vero est eucrate balneū a quo. Igis balneū invenitū est in febribus.

Proprietas primū autem sciendū quod sit balneū et modi eius dicitur vnu. 12. similis quod sit se. et quod ipsius et aliqua. 87.

Propter fumum vero sciendū quod quodā medicorum hinc lippus introductus. io. d. ige. et de rabe balneū. et in ethicis phlegmatis febribus. Ad omniū fortassis hunc et aliquo modo effectu balneū idebitur administrari sibi occurrit et vel ratione cōcitatū ut quod calidū discrasiam adauget febrile. Qd vero fumum est pectoris debilitas et moriificat: vel quod balneū nehabat iante pectoris cum adesset pectoris vel apertus: vel hinc volebat balnearare ut ceteros modū hunc non obfuscas traditū. io. terapē. Que figura non valēt cū plures fumum illustres medicorum inveniuntur sit balneū cōsiderare in febribus debite administratur non pectoris. Mon. n. et una pectoralis et accidentalis et accidētali pectoris et ratione cōsideratur vnu nāfū nisi pectoratum illi cū se invenit subiecto ut apparet aphorisi. 3. et re. a. prio. Fumus. n. fallax illi empiria occurrit Philippo: eo quod misteri et alia non erat cōveniens enter disposita necessaria. r. a. 3. Adhuc balneū non solum calidū est aut simile: sed hoc medium pectoris tepidū. Quod et manifeste complexione opponit febrile: membra quod refrigera et hunc ceteras consumptionē phlegmatis radicalis hunc. Neque est fumum nocet cū calidū pcesserit ut appetit excedens. Ba. vero ad Blauco. id rūter quod si accidēt cōsideratur concedit balneū. Ille nāqz liber et si cōsideratur raro tamen inuenit scissus ibidē in alijs locis fumos ipsius allegare ut cristum solū fumum. Que in eo est determinatio tamen videt nec re aut modo ut in alijs quod ipsius ergo sit.

Propter tertium vero sciendū cum tria sint genera febribus. calidū. quod cōsideratur laudans in ephemeris: et matris in illis quod amplius a cā cōuenienter manifesta: et pectoris cū iā declinare incepint. vnu. 8. de ige. Ducere figuram ad balnea oī oīs in declinatione pectoris consumitur. qui tamen febrile ex furore tristitia vigilia et solicitude: neque balneis idigent neque fricationib multis. quod est pectoris. Eōceditur in ephemeris balneū: cum eoz pectoris consumitur ppter accidentia dī quibus est hunc ceterare et sedatio ac portum rarificationis. Et de eis est instigatio inquietus

B

dispositione: et prohibet ubi casus timeat putredis. Et non oportet ut balneum duitet nisi quod huius ephemeram ex opilato ne: ppea quod balneatio egritudinē gnāt putridā et siflē g patit ex fastidate nauseativa. vñ. 8. dīge. balneari procedet ea si certissime febricitas fuerit. Et quod est patitur ephemeram ex bubone. In his. n. timēdū est ne balneo p̄citati hūores i putredinē decidat. Signus atque non oportet eos balneari aduētē rigoris ex ipso. quod atque balneum sic appetat i ephemeris appet. rarificat. n. cutē: spūs cōpat et fortificat: reddēs ipso ad expulsionē aptos vaporis capinosi: et cū hūmāz non p̄citati hūorale cū non sit pata ut his i q̄bō cōligit putrescē. In hū. n. verēdū: neq; balnei aq; opilāf pori: s; poti⁹ apian⁹ ex opiliati. tū pp̄ calidū cōḡ apire: tū est pp̄ spm̄ q̄ itrat purificās et viā faciēs quod ex neū spūs ipellit ad eū. Et oportet bos magis oēs i aq; balnei q̄z i aere ipi⁹ imorari nisi febricitauerit ex cutis soliditate et spissitudine. His nāq; ut apian⁹ pori p̄ueit ut plōget morā i acre balnei donec sudet. Ethicā No patientes ac ethicā senectus oportet idifferēti⁹ p̄ se balneari sic sere oēs p̄ter philiippū testat. Modus atque balneatoris horum notatē suscipiet de ige. io. et de marasmo cū q̄rti pria oportet. n. eos i acē balnei modicū p̄siflē plūmis ephemerizatib⁹ comorari: plurimū No i aq; oportet hūos i calida aq; mixta demūne i frida ut pori coagulētē apri: et humidū aqueū remāeat i cis cōtētū. Expedit et intēdū i a/ quā p̄jēcē frām et marie cuī iaz tabidi facti sūt et ieu/rabiles. Sic. n. i ethicā trāducē senectutis et ipso quod de vite adicij p̄us celeri⁹ relictis morituris. balneum quoq; ethicis certe p̄ alijs appetit cū tpet eoz calidū febrile et hūectet marie p̄parās cibū ad distributōes p̄ corp⁹. Neq; timēdū ē flūr⁹ hūmāe ut in alijs ad loca et ylīr cū oīs cura p̄ficiat hūetate. Ac aq; sui oppositōe febri hūic cū religi⁹ iuuāntis p̄ferret non modicū non solū febricitatib⁹ sed oībus cōf extenuatis. 7. apparet de ige. Quare antiquo p̄pax soliciti fuerit i regimine bal. Si atque dicatur balneum hū serre: quoniam ē dīgōne euātibus resolutētib⁹ aphoris. 4. dīdū q̄ balneum m̄stiplex est p̄us distinctū. Nō. n. hū balneum euātiū resolutū q̄rit: vex magis hūectatiū et repletatiū q̄le quod aque dulcis est eucrate et mēsurate calore et frigide. Febris et tates quoq; febre putrida sigdē fuerit cū apate maiore timēdū balneari sortasse modū quocūq; balneum. n. māz excitat: et ad locū debilē apatū adducit. Quid de māz sit cā maioris febris et piculi. vñ. a. i bis se. non cocedit potū aq; frida neq; itroitus balnei. Qui si sorte cōpetat erit ex neū et p̄ accīs valde ut ad doloris mitigatōes quod tū non aggrediēdū nisi mā fuerit digesta. Itio ēt. re. a. et tūc nō hac vī itētōe cōferre cuī dolor. Ior iā sedef: circa. n. gnātōes sanie dolores et se. ampli⁹ sūt q̄z scā sanie. vñ. io. de ige. phlōnes pp̄ balneū augēt. Effūdū. n. hūores a calido tēdūn̄ vaso rū tunice: Atus ēt ipso male patit. Et ētio re. a: pōit balneum cōserrei se. adurētibus i q̄bō nō existit apā calidū neq; apā aliquā factū a colera citrina tm̄: quoniam ebullit i corpe. Si No se. putrida sicut simplex tunc aut erit i declinatōe mā iā digesta: et ita cōiter p̄cipit balneum pp̄ intētōes apīdi poroz angustiā et mām euāndā eo. totū n. corp⁹ euāt mediāte cute. Siflē humectat sui aq; et p̄ipat. In hū. n. spe ga. ii. curatiū cōce dit febricitates balneādos et rarefactiūs vī farma-cijs: vel aquā frida aut vīnū bibere cum viderimus cognitōes eoz q̄ digerunt; subdēsq; demūz: corpus

cū trāspirauerit moderate balneum non pūā opaē vīli, tates vīnū et ipso euāt lucernas et fumosas supfluitates aut mō nō fuerit qd̄ vīlēz ibecillenatuz hororē ipso i currē. tres. n. oportet i oībus se. i balneo in tētōes hūc. Undā qdē si absq; horere p̄tigat. co. n. se. gnāt et angef. Aliā si p̄iculaq; nulla ibecillis permaneat p̄ncipaliū. In eā nāq; hūores recipiunt balneos effusi. Tertiā No q̄ multitudō horum crudorum nō sit s; p̄mas venas. In totū. n. reddit eo corp⁹. Hac ēt hora. q̄rto p̄ma scribit nō ēē maluz ut admistret bal. et potū vīni sūtilis mixti et inūctio cū olcis lenisificantibus. Si atque nō ēē maluz sortasse q̄ oportet siderare balneādos cōsuetudinē et amoē ad ipz. nā balneā amātibus nō nocet si bis ēt i die p̄cepis itio re. a. Quare. a. dī cura itiane: oportet ne balnea app̄: orīmēt nō post dīgōne et apud declinatōes ē ipsū melior curatio ipsius et p̄p̄ cōsuetis. Inde phlōtice No se. cura et q̄n̄ declinatogrītudo nō ē iūc itroit⁹ bal. ante cibū malus. 7. No collz: Scias q̄ bal. i se. declinatōe collaudat: quoniam supfluitas euāt. i p̄ncipijs No mīme: q̄ rigores hūz p̄uocare: et dissoluū hūores: multiplicatōz opilationes: et supfluitates p̄ corp⁹ disp̄git oē: et nō est tūtū q̄n̄ ide p̄uocat apa i p̄ncipaliū aliquo. Quānis. n. hū. euāt caliditatē se. multiplicat et siccitatē. Si antē mā fuerit idigesta tūc aut bal. q̄rit. pp̄ humectare et euātare ac resolute. Prop̄ p̄m̄ qdē iaz appet nō debet fieri bal. Multa: n. adducit ut tactū incōmoda. vñ breuiarij. 6. caueat ne balneā an dīgōne: quoniam q̄n̄ facit id attrahim⁹ tres mājas rcs. Quia effundit mā q̄gnātū opilatio et putredo. et q̄ mā retēta et putrefacta in mēbro vīno q̄n̄ calefacit effundit et p̄m̄scetur cuī humiditate alia nō putrefacta: Dermirtio i gr̄ sit benigni cuī maligno et per vīns corruptio apīloz reditut et se. Et q̄n̄ balneo resoluit q̄ sūtile remāetōz grossuz ipillatuū. vñ prima q̄rū: Balneū facit descedere humorē indigestuz p̄ptere aq̄ effundit ad locū putredis et p̄m̄scet humorē maluz cuī p̄ntredie et resolute sūtile: et facit remanē spissuz. Et q̄ talia magis accidunt i morbi p̄ncipio: inq̄t oribasius: Nō est bonū ab initio lauari i balneis s; cuī iaz dīgōne appent signa. Si atque sit intētō balnei humectatio et calefactō quoniam moderata sic vī q̄rto prima ēt ante māe dīgōne de cura q̄rtane bal. P̄cedi. Nā de illis q̄būs sit in uāmetū ē sessio in aq; calida dulci ante cibū oī die et balneatio q̄ humectat et nō facit sudāt neq; exiccat caliditatē. S; hūic qdē vī ex. 3. p̄rac. aduersari dī cura mīle ita: Non oīo vī oī hū in se. bal. nisi cuī status eius aduenētis declinatōes cepit. Est nāq; balnei humores euātare subuiles. Dīm q̄ bal. ut dūdū apparet exiat duplex. quoddā. n. humectatinū tēpate casīfactinū et tale mā ēt indigesta appetit i q̄rtana cuī humor sit fridus siccus et nō patus ut plures balneos cōcītari et effundi. Est et balneū concitatū humorū euātiū resolutū q̄st voluit nō appetere halyabibidē. Notandū evitādūz balneū p̄cipue i se. syncopali humorosa. 12. de ige. Et p̄ijssima sūt balnea. q̄ re neq; balneare p̄gruum cuī adsit vītū debilitas balnei p̄hibitua. vnde. 3. acu. balneū neq; defectis cōvenit: Nosce quoq; balnei operationē ut vīsūz non paruz diuerſificari rōe consuetudinis ipsius et amoris ad illud. Breci. n. et arabes vīq; hodie magis videntur latinis delectari: sibiq; consuetudinem se cōsse p̄pter quod magis iuuātur inde cuī debite adue-

nerit. minus autem nocent cum inconvenienter occurserit prima est evidens certi. Est et aliud quoniam latini enim quod pri capiliter marie gule defuerunt ac luxurie ciborum delectabiles oisariam struenteribus magis ad fluxus et putrefactioem certates. Vnde namque nunc pluvalde non humana redditum est delicata. etenim antiquo certa erat gladii et castaneorum comedione: alimentoque: et Boerii secundum et cetero. supinotesci scindit: carmine illo. sed elix nimium prior etas certa fidelibus annis nec incerti predicta lumen et vir. in georgicis: coccussa famem solabere queru. Quare humores apostoli balneo certati iuxata et putrefactioes deueniunt. Et iohes non solu in febris declinatioem: sed est post eam cessatoe non parum quod nunc existit corpora balneare. Mari usque inueni sic in putridis et balneo efficiuntur certe laudabile. Proprius certus vero ad auctoritatem philippi dominum per iterceptorem. potius non accusat is quod auctorabilis ut apparet reddatur. ad aliud dominum quod non solu balneum est calidum et frumentum in medio ac temperatum. Adhuc est calidum certe ut ossum est suo tempore poros apicido et manum euando. Si militum est sua hora et dispone copetit frumentum. unde genitrix. terrena. Sicut fuerit iuneni fortis bene carnosus proprius et sic. si in piscinam natatoriam immisceris frumentum sudat et veterem gibusdum ipsis certe colerica. Et frumentum itaque in hoc scemate membra non percutit neque mortificat immo potius ipsa congregat et confortat medium est tamen sapiat exercitum nam non in eo hunc operacionem oio cum ea participet incompleta. ad alium dominum quod balneum hunc hunc et exterius et interius applicata. unde haec primo. Neque attendenda sunt habentia illa quod non hunc et exteriora cum bibitur membravel ei obviatur. Sed quod videtur appetere gal. obuiare. aphorismus. certus: et tertio re. a. ut induci. Id est ut virtus hunc scientiam quod humectatio duplex: una namque haec est alia cuius peruersio et propria forma in corpore nam: et ita proprie humectare dicuntur quod verius alimenta quod genitrix assertit. unde cum hunc hunc et tamen nutritre: quod haec simplex non taliter hunc et habet cum nullum nutritur simplicium. Est et altera hunc etatio quod est quodammodo quocunque irroratio: et ita simplex et omnis hunc hunc hunc et hunc. Sicut neque ad balnei resolutionem sequitur attractio et opilatio cum corpore fuerit iam purificata et macta digesta. Ad aliud dominum quod hunc repletionem quo ad vas non sunt balneandi; nisi perducatur ea; immo piculum iminet suffocationis: neque hunc repletionem quo ad virtutem certam: quod macte iam digesta et corpore rarificata tamen est effectus adhuc remanserit repletionis virtus. unde ipsa exente cum sua causa non est balneandum; causa vero expulsa vel in via per balneum expellendi potius alijs balneari. Ad aliud dominum quod hunc phlegmaticum aut melius non resolvitur per balneum in principiis egreditur in declinatioem cum fuerit subtiliter neque tamen colera istam magis ipsa digesta refrenatur ab ipsis acuitate mulcet et eucrata caliditate quod ac per poros inducit immenses astros. Ad aliud dominum quod balneum perducatur an macte digestum: non est post ipsa. Quare tamen phlegmatis non est nunc ut et res per nos ostendunt aduersus. Proprius tamen Hippocrates per se rebalneandum in pleurumonia et pleuresi et excretionis mitigacionis doloris causa: sciendum id non absolute facieatur ut post macte digestum eiusque deductum. unde comedere et roribus ibidem Hippocrates. igitur quod balneatio sedat dolorem et matutinum quod excreati necessitate per sputum cum manifestetur quod est ut virtus balneum post euonem corporis. Nosce quoque quod balneum vnde si an euonem administrari corporis attirabit ad loca quae sunt sub hypochondriis manus. quod si post adiuuat ad maturationem. Nam cum calidis balneis non sit securitas ad cur-

suum humorum ad pulmonem et cerebrem. Frustraveri di goem, phlegmam et opilationem augmentat. Quesita circa egreditur causis curationem. Dilia 174.

Vnde iunenis vel colericus cauonis et apertus et rectegeat infriatorem pueri aut phlegmatico mirabiliter. col. 7. ita. Ego dico quod manifeste appetit et non vix dicunt. sed quod senex et phlegmaticus tempore frigore et dieta frumenti idigetur vehementiori infriatore iuuenire et colericis his oppositiis. Quod et ratione mirabiliter quod ille qui idget infriatorem pluribus causis operatur infriare amplius alio non egere potest. sed colericus vel iuuenis causonizans est bene. Indiger. non et per reductorem complexionis naturalis vel etatis cum calida et sicca complexio egeat frumentum et hunc. ut ei tempore excessus: dilia. ii. Indigerque per discrasias febriles: senex autem vel phlegmaticus eget tempore discrasias febriles et non per seruatorem marie phlegmaticus qui sic indigeret causa et sic. Senex vero saltem ritatem non idget in per seruatione ipsius et si humiditate idigeat. Quare causonis et apertus vehementiori eget infriatorem phlegmaticum. Eti. si contigat causam seni et phlegmaticis cum sit duplex 4. re. a. domus colera vel et phlegmate salso phlegmaticus minoris flamae colericis accidet seni et phlegmatica cum eius sit proportionalior. Colericus vero quod colericis proportionaliter et iuueni aduenit illis. Unde igitur causa curativa debeat egreditur, proportionaliter opposite causam phlegmaticum minoris est flamae colericis remissori egebit et tinctio. Malum: iuueni causonizanti administratur aqua frumenti non aut seni dilia. i. Huius. non nam est pauci sanguis et caliditas inata debilis quod conditionum sunt frumentum, phlegmata. Itaque iuueni causonizanti abundantior competit infriatorem senem. In oppositum coiter sunt medici. Quod 7. tandem collit: pister et convincit ratione. Simile enim de hoc et de mala complexione humorali in carne aut nervo solutione continuitatis cum idigetur exiccatione vehementioris quam in carne cum pluvis distet a sua complexione naturali quam his malis partibus haec complexione quam caro. Sed neruus eget exiccatione maiori quam caro. Rursus per oppositus rationis per primis idgens de causis plurimis extinctio eget vehementius illa quam eius oppositum. Hic autem est phlegmaticus vel senex est per tempore. Quia per tempore naturaliter complexio confundenda que frumenti confundit et humidis. Calidiora. non calidioribus eget adiutoriis et frumenta frumentis in tegni. Indiger est per tempore discrasias febriles. Iuuenis autem solus eget per hanc non aut per tempore naturalem conseruationem: immo idget oppositis potius ut calidis et seciosis ceu ex predicto mirabiliter simone. Itidem morbus factus ex vehementiori causa vehementiori eget oblatorem. talis autem est quod accedit cum disproportione particularium. aphorismus. et per primis. Laudon quoque distinguens senem est ut notum cum horum proportionem. quod haec accedit iuueni cum ipsorum concordia. Itaque causonis senex vehementiori eget infrigidatur iuuenie. Proprius per se quod est sciendum quod quod sit colericus et phlegmaticus dilia innotuit. 2. id est senex et iuuenis. 27. quod causonis subsequenti. Propter similem proprium sciendum quod genitrix cum plurimis sentit quod senex causonis egeat apostoli infriatorem iuuenie. unde 7. dicit. Calidiori nam periculis calida egreditur puma et brevis et opere ipsi frumento: frumentum haec calefactione similiter autem humidis et seciosis. cum igitur senex phlegmaticus frumentum egreditur egreditur calida ut causione vehementiori egebit infriatorem iuuenie et colericis calidis et seciosis ac ergo tantum egreditur huius. Quod ratione ostendit. Intemperie. non unde quam complexione ad eam que frumentum nam redire nam in-

quātū i ipsā q̄ p̄ter nāz eversa erat. Lū enī senē ant phlaticus egrotat egritudie ca. multa facta est ab eo qd̄ fm nāz eversio. q̄re p̄clitari sit magis. In iuuenie vo t̄ colerico accidit ē̄: t̄ iō nō p̄clitati ita. Qui at se fatē fideliores ga. iterp̄tes pdictas i argutis ad dūt cū alijs rōes: apparēt tñ vt v̄ ap̄liq̄ q̄ vere ipsoz exponūt. auer. Vo b̄ sentit ūriū. Qd̄ ū ga. rōib̄ nō paucis molis ondē. Est nāqz vt igt sensibile argum̄tū q̄ iuuenis causonizās curari n̄ poterit nisi cū reb̄ v̄hemēt̄ fridis vt aq̄ cucueris t̄ cāphora. Si at b̄ i den̄ seni causonizāti eins extiguit̄ calor nālis t̄ morief. Eti: sit iuuenis colericus calide pplexionis i pri mo gradu t̄ supueniat ei se. trāsserēs ip̄m ad fm gra dū caloris: iste qdē nūc elōgabif s̄ p̄ha cīns cōplexio ne p̄ vñ gradū tñ. Lū reb̄ tñ i scđo ḡdu fridis curari nō poterit: qd̄ euénit pp̄ sorte p̄mutatōez quam medicina suscipiūt i co: pe iuuenis aq̄ s̄bz igneā. Si Vo seni phlatico frido i p̄mo gra. supuenerit egritu do pducēs hūc ad fm graduz iā a sua complone nāli magis q̄ iuuenis elōgabif p̄ vñ ḡdū. F̄ acta est enī ip̄fi p̄ dnos ḡdns aut plures a nāli cōplexione se mōtio. nūc at l̄ ita sit nō tñ possūt̄ frida seni per ūriū i eq̄li ḡdu oppōnis administrare: q̄r talia forēt̄ q̄si tertij gra. frida q̄ ipsoz corūpē: pp̄t eius radicaliū fritatē t̄ per ūn̄ debilitatē Tñ enī hec ip̄su a sua elōgāt̄ cōtpantia q̄ mortis aut praeve forēt̄ egritudis cā. Itidē b̄ se q̄f opposituz tenētibus q̄ medicie senis t̄ iuue nis fint i eq̄li ḡdu frigiditatis. q̄r si corp̄ calidū sap̄calebit v̄sqz ad fm gradū: t̄ fm filr v̄sqz ad fm vñ corpus non erit calidins alto. i b̄ enī stat eī̄ fm̄: q̄r l̄ senex sit frigidior iuuenie: ip̄fi tñ addit̄ in caliditate ita q̄ iuueni coeq̄f calido. Malin: sciēdū sore q̄ si iuueni medicie calide donarēt̄ ultra eius cōplexionez nāle ip̄m nō lederet imo iuuarēt̄ cū eī̄ fortis existat̄ i eaꝝ p̄mutatōe. Quare nō pueniūt ad ḡdum quo nā corrūpaf. Sz̄ cā potius ad tpamētū reducūt̄: qd̄ se ni non pp̄ ip̄fi mēbroz radicaliū fritatē: t̄ iō sufficit sibi se. calidissimā hūti medicina frigida in vo ḡdu rōibus sup̄adictis. Adhuc co:p̄ senis potētiā non bz̄ cōvertēdi medicinas ad s̄bz igneā velat iuēcīl̄ cor pus. Et̄ hec qdē iam p̄acta. Tāgit ēt̄ is medicoꝝ de cipulā igēs: Qd̄ Vo ad hūc errore medicos indurit est vna regula gnālis q̄ posuerit sine distictiōe p̄uisa in ḡdu distictoꝝ senis a suo calore nāli ad exneū: t̄ marie qñ dixerit q̄ maior ē elōgatio. Enīz impossibili le. nā tu scis q̄ calor exnēns a nāli ramificatus ē tc. q̄ dicat cū senex modicuz hēat caloris nālis pax eius intēdēt̄ exneus. Et̄ subdit: Si possibile forēt̄ vt eq̄lis cēt̄ elōgatio tūc vere necessario fm vias curatōis p̄ ūriū eēt̄ ifrigidātia senē multū fortiora q̄si ad gra. etiū. Sz̄ b̄ in iplo v̄titatē nō bz̄ vt q̄ tñ eleuef calidi ras senis exneas. Mō iḡr̄ tāta eget is vt iuuenis ifrigidatione: Nec q̄ auer. in medicoꝝ remorsu. Moꝝ tñ b̄ i plurima ipugnarēt̄ oppositi. Nā ip̄fi p̄inductoꝝ p̄mo fortassis dicef calidū iuuenis patuz eē frigiditate medicinaz extingui cū eius corpus sit rarius ab ipsa celerit̄ passiuā: t̄ p̄cipue cū dicat calida fore ad recipiendū frigiditatē faciliora q̄z frida caliditatē. Ad ali ud dōz q̄ for̄fitan ip̄fi p̄s p̄ma non ē Vo: reliq̄ vero saltē rōe dispōnis continet veritatē. Ad aliud rūdebit q̄ nō bz̄ i sene sieri oppō in ifrigidando p̄ compa tōne ad eq̄litatē institue absolute: sz̄ ad eius eq̄litatē: t̄ tunc nō crit̄ v̄triusqz ḡdus eq̄lis ifrigidatoꝝ imo

senis maior vt magis excedit. Aliud vo inductoꝝ p̄cidit nō pax cū p̄mo: t̄ iō apparēs. Ad aliud dōm q̄ l̄ medici nō exp̄mat̄ h̄ distictoꝝ causonēs in maiōtē t̄ minorē: hāc tñ s̄b intelligūt̄. Senex enī causonē incidit non pax ex ip̄portionē nālis calidi q̄ malo p̄l̄ rōmo ei accidit regie. Hic tñ fimo auer. V̄titatis me dius nos ic̄rat inestigare. Prop̄i tertii qdē sciēdū regula p̄patōis s̄btracta ex d̄ria. 27. h̄us q̄ h̄ opus ē indicationib̄ v̄ti s̄uptus a rebus nālib̄ non nālibus t̄ p̄ter nām declaratis. d̄ria. 153. ac ēt. 171. cū sequēti b̄duab̄. Deinceps quoqz cū q̄sitū sere duplex existat aña v̄idēdū an senex eḡat infridatōe imēsiori q̄z iuuenis: t̄ demū v̄tx phlaticus colerizāte. Prop̄i b̄ p̄mū sciēdū q̄ quantū ē rōe dispōnis suppose per oē consilis: eius app̄editiaz senex causonizās v̄hemētōe eḡt̄ ifrigidatione q̄z iuuenis. Quē sigdē intel lectū ga. fm̄nes ip̄orāt̄ app̄entes. Quātū Vo rōe v̄titis hāc non tolerat extinctoꝝ. Mō. n. V̄tus eins debilis t̄ nā frigida eā sufferre p̄nt̄. Et̄ ideo applicari non debet v̄hemēt̄ sra. Mō. n. q̄ idicatio a v̄tute s̄upta oēs opit̄ indicationū. qd̄ t̄ fm̄nes ifsignāt̄ sup̄ficiales aueroistici t̄ rōnes m̄rat̄. hicinde iam ta cte ita vt v̄trūqz dicē rex p̄tingit i pte. Indicatōes quoqz q̄plures sibi aduersant̄: vt ad multū tñ attēdīt̄ ad v̄tutē sicut euénit̄ i proposito negligēdo ēt̄ dis positionē inēdū. Aliqñ Vo ad dispōnem v̄titute s̄be ceu cū ip̄sa i p̄ncipio morbi toleraret euonē sed dispō non patit̄ cū eius sit cā idigeta. In p̄ncipijs. n. morboꝝ n̄i si suerit suriosat̄ est euandū qd̄ si educat̄ non eradicatione vex̄ minoratine magis qd̄ at̄ id sen serit ga. 7. appet curative sic hūte q̄cunqz calidiores nā p̄ticule bz̄ frigiditatē egrotat̄ magis he t̄ v̄sqz am plius t̄p̄s calesieri indigebunt̄: ifrigidis at̄ ē̄. Nā int̄m redire oꝝ vñāquāqz discrasiaꝝ ad eā q̄ fm nām inquātuꝝ in ea q̄ preter nām econuersa. Econtrario Vo calidiori qdē nā p̄ticule t̄ reliq̄ vt p̄scriptum. q̄re illins. 8. Si qui febriunt̄ cōis indicatio ifrigidātiū t̄ humectatiū. Sz̄ qd̄ cui etas pplexio: cōsuetudo: t̄ hora t̄ constitutio ēt̄ ifridatiū t̄ hūectatiū bz̄ in dicatōz hūc oꝝ ifridare t̄ hūectare non modice: neqz vt contigit sz̄ for̄fit̄ valde t̄ magne. Sz̄ cui aliorum oīn̄ indicatio non hūidox t̄ fridox filr febri dictatio nū ē sed ūriaz eis calidaz t̄ siccaz alteratio sit t̄ pugna indicationū adinuicē. vñ. 3. p̄ac. Oꝝ medelā bz̄ pplexionē corpori nāle sieri vt sigdē corporis frigida est nālis cōplexio etemus in febrib̄ reb̄ q̄ for̄fit̄ resfir gerat̄ eo q̄ corp̄ h̄ frigidū a cōplexione nāli plurimū elongatū sit. qd̄ si co:p̄is est cōplexio calida necesse sit hūidis t̄ refrigeratib̄ min̄ medicamib̄ v̄ti. Mō enī corp̄ a naturali plurimū elongatū est pplexionē qd̄ t̄ in oī morboꝝ euénit̄ medela q̄ ex diversitatibus male contingit pplexionis. Mōrō vero q̄rta: Si cōplexio sanativa fuerit frida t̄ egritudinalis calida t̄ iā multa eī̄ erit elongatio a pplexione: t̄ tunc multa eget ifridatōe: q̄ si ambe fuerint calide sufficiet ei parua ifrigidatio. quod autē his consonet Auer. eo p̄nt̄ ostenditur. ait enim: Si membro frigido frigi da superuenerit egritudo puta cerebro: signum est q̄ ipsa leuis: quia pauca facta est elongatio a sua cōplexione naturali. vñde medicinis curabilis calorem habentibus debilem. sed quando eadem mala pplexio si p̄ienit̄ cōlida tūc multū elongat̄ a sua cōplexio ne naturali. quare medicis multe frigiditatis debet

mederi. sed alia membra sunt infridanda et non ipsum cerebrum sed idem secundum dicunt de iuvene et senecte. Unde timor est cerebrum infriare: tu quod nataliter secundum tuum quod est principale operari facies nobiliter in hamero: et non solum timor est membra secundum infriare immo est calidum secundum predicationem infirmis. Et ideo inquit quod timor est infriare in fine epuratus quamvis sit supercales factus: et cum id sit iudicium in hunc partem et totum: timorosus erit corpus senis totum ibecille ac secundum refrigerare et proprie quod in annos processerit. Quare concludit senecte causonis naturam iuvene minori infridante iminens. Quid si quis natus haec virtutem corrumpe dicat senecte singulariter egere in exteriori extincione quod corporis ipsius est secundum secundum densitas corporis ita quod secundum non poterit in ipsum inducere lesionem secundum maiorem eum non occupatum quod senecte incurrit per debilitatem et ipsius frigiditym quod cito augeret a suo corpori: iurta illud Diocles et Ar. quod filie augmentat filie et in suritate coexistat: sitque velut ignis in igne quod sit ex alia parte in dispensatione mae preonisa: porci adhuc appetitur: et disponitur caliditatis receptioni senile corporis propter febres. Et secundum quod velut mediatores facti volentes plurima iconuementia emittare direxerunt non posse quod senecte causonis in toto tempore vobis exteriori egere infriatio quod iuvenis: sed in particularibus exhibitoribus evenit enim cum idem possit agere debile tempore longiori quod et forte breviori; et quarto pharmaco. Quid namen senecte infriare pax una cum virtute sit debilio: et nataliter secundum et sepe per causonis servitatem iuxta illud dicitur. Ex quo semel tecum conatur hic n. similitudine pax oculum intentio suare secundum praecognitionem sicut indicatio simul supra custodi a virtute ac dispone. Propter hunc secundum quod phlegmaticus causonis ceteris paribus egere colerico sonori extincione quod cum virtute non raro minori phlegmaticus densior porci. non enim ratione sed corporaliter sicut in colerico ut et ratione complexionis natalis ut habent delataatos hunc secundum oppositio sequitur proportionem quod sere contingit sicut ista ut corpus phlegmatici propotione quasi ab hinc detenta. quod vero iuvenis ab estate habet illud. Vnde reahyeme tecum. Et ideo secundum. Adulationes vobis exterioriores sunt hyeme et autuno quod est estate et vere. Corpora n. tunc sunt compacta et rasperata. Lectorius significat hunc calidum subtile resolubile porosumque aperitos ista quod per eius vobis exterioria aptitudinis ut sic ad patiendum reddit passibile vobis exterior a frigore iuxta illud colitur. Scias quod siccitas difficultior est ad huectandum quod habunditas ad desiccandum sicut frigide difficultioris sunt natae ad recipiendum calidum quod colide recipiendum frigide. quod forte invenit deinceps. et cum deinceps que quod tempore terminatibus paria quodammodo sunt et caliditatem et frigide. Vnde autem quodammodo eo quod fortassis apostoli secundum secundum in calidum quod est quod dispositum est magis calidum suscipe operari frigidum quod est. ac tuus ageretur in disposito sicut patiatur. Aut quod dicitur Secundum magis experisse habitudinem et homogeneitatem calidi aduenientis ad calidum natae persistentes primi non putandum magis. Sermo vero Alter. ut moris dissonat ab. A. prout quod est. et 3. 15. dicitur quod infrigidatibus et calefactibus est tempus unum et spacio calefaciendo secundum est sicut et frigidando calidum. Verum post predicationem subdit quo potest humores diversitas tolli. Aut. n. quod complexionem frigida calefacere quod difficile est cum iam est infusa sed maturum facile in principio. et ad ultimum calefacere secundum in principio rei est facilius quod calidum in principio infrigidare. Sed calidum infriare in fine hoc sit difficile est in facilius quod secundum in fine calefacere: quod superflua frigida est ipsa mors innati caloris aut ei propinquus. Phlegmaticis significat secundum Secundum et humidus egere: tum

propter complexionem natalem secundum per ea velut per similitudinem: tu enim propter discrasiam et proprie quod interior cum accedit particularium discordantia. Indigit igitur causonis phlegmaticus colerico apostoli infridante. Sed forte quod dicitur secundum ga. phlegmaticus per complexionem non esse frigide. et humidus. et sic. cum corporis lapsus et proprie in actionis egestate reductio in secundum et non conservatio per simile diuina. uero. filii et colerica infrigidanda erit et huectanda natalis complexio. Dicit id vero et de complexionem naturali lapsus non est de egreditudinali: cum opus sit illa seruare quod cumque existant ut visum latius quam quod de qua nunc istat secundum. Propter quod secundum ad primum quod secundum uisum. Ad aliud secundum quod humores ruginatio in senecte et iuvene secundum in colerico et phlegmatico secundum ga. secundum ruginem magis oppositum quod interius secundum dicitur eo quod corporis calidum et siccum calido eget et siccum ut in ei natalis apud Secundum. conservet complexio. Aut secundum quod non est simpliciter. erit attendendum ad casum multitudinem sed ad ipsa ratione vigoris sicut de signis pronosticis. unum. n. bonus sit pars multa mala et eorum. aphorismi. ita et in causis. namque forma attinetur et sine potioribus sunt quod que natae et agesc. Ad aliud quod secundum apparet canonem compunctionis. ad reliquum secundum quod iusta concessa est hec ratione in senecte et iuvene: aut modus datus est administrationis paulatinus secundum quod secundum. Sed quantum ad reliquam qualiter pitem dico quod sicut omnino est in phlegmatico non negabo aquam dare frigide cum caliditas sit vobis et causa ipsius et calidum accidentale natae acuat et calidum et agat in secundum calefactionem ipsum: hunc est calor et desensum vobis et in sensibilibus pororum defensionibus colerico: neque pauci sanguis est licet dicatur phlegmaticus immo forte plus principiat colerico cum phlegma sit sanguini. prius colera: sitque hic magis humidus quod calidus. Est. n. aeris filius: neque est est debilius ut dicebat quod ex senecte et marie secundus. Ad id contra vero alterius prius: et primus ad ea quod gal. et alicuius iam quod secundum apparet. ad aliud secundum complexum. propter ut in senecte et iuvene. non. n. est similitudo ut omnino omnis: quod siccum et humidum non sunt natae et virtuti propter ipsorum actualitatem molestia ut calidum et secundum per nature oppositum in loco datus eiusdem. uero. et marie secundum quod calor precat natum. ad aliud apparet et suo opposito. iam. n. scitum quod secundum complexum secundum secundum in colerico et phlegmatico: non est senecte et iuvene: quod hunc indicatio supra ex parte dispensationis et alicuius eius hoc regrat non indicatio venerabilior sumpta ex virtute id uerat. Quid si dicatur causis sensis erit phlegmaticus: iuvenis est colericus: secundum duplicitate. aut propter causas gravioris peccati in regimine senis ut sacrum: non solum phlegmaticus causon immo colericus sibi potest contingere quod accidens est deteriorum. hunc igitur sit ad phlegmaticum dispositus magis quod secundum colericus. Aut quod virtusque causone patitur phlegmaticum aut colericus ut canon compunctionis remaneat ille sus.

Ed circa id contingit dubitare: quod suppositum egreditudinem proportionalem seu dissimilat per culosiorum opposita cuius oppositum ut. Secundum enim pronosticos: Exemplum quod secundum hunc ut ponas cum infirmitatis aliquibus labore letiuni angustiam estesse calido aere et corpore colerico iuvene febre vobis exteriori colerica pulsu virtutis ostendente ibecillitate sermo meus in egreditudine uero sit proportionata in quod facies phlegmatum morte denotat velociter nisi prius ut est nutritur.

ponaturq; alius in quo nullū reperiāt narratorū ne/
q; in die pmo aut sc̄o; terno at facies aspiciat iphius
ceu hip. dixit: sitq; talis et vigilia vel fluru aut indi-
gētia min⁹ v̄ erlū estia sore. horū at prior videſ cuſ
proportionalitate p̄iculariū egrotare: alē vero ecōtra
Eni, quāto q; mōneſ a ſui nālitate pampli⁹ ſato ipi⁹
piculofior egritudo cū ea vita ſtet cū ſanitate. Sup-
ponāt at duo calidi t ſicci vel idē hora diſferētē i mā-
fione pini ḡdus p̄mia: quoꝝ p̄m⁹ patiaſ cauſon intē-
fiffimā: alē vero palyſim. Cauſon eni piculofior exi-
ſit paralyſi cū ſit in q̄to gradu a nālitate p̄tires gra-
duis t duas māfiones vniuſ ſecedens. palyſis vero
ſolū p̄ duos t manfionē vnicā apparet. 138. mediū
enī rationē indiſiſibilis obtinet: vt t appet p̄mo q̄r-
ta. attamē cauſon ſimiſis extat huic egritudo illi aut
palyſis vcl eidez diuerſo tpe diſſimilis. Amplius. 99. dīa. t. 185. Pleureſis ſimiliſi lateris t eiusdē po-
dagra peior t piculofior ea que dextri. l; pleureſis ſi-
nifre p̄ius eidez p̄portionaf cū ſiat ap̄liuſ et colera ea
vero, ppter c̄hilitatē cordis p̄tis ſinifre acutiorē cui
appropiquet colericitor reddet: podagra vero ppter
frigiditatē pedū a fonte caloris diſtantū facta inde p̄
amplius a phlāte pte ſimilab; q; magis ſinifre. am-
plius qnto pract. Spasmi et euacuatione in puerō t
circa. 7. annoꝝ coluſia forte ſanatio ſacilis t. 5. 2. in
ſantes liberant a ſpasmo ſicco velocit̄ t in eſt nō p̄/
portionalis eisdē. ſpasmus ē ſicc⁹, p̄portionat⁹ ner-
uo deterio: eo q̄ repletōis ipar eideſ. Adhuc ieiu-
nium in colerico cui p̄portionatur: exiccat enī t ſub-
tiliat piculofius extai q; in phlātico cui diſproportio-
nari v̄ apparet. 8. t. 10. de ige. Malin morbus is
minus piculofius q̄ rōnē cauſe refiſtit ſibi ſuiq; iphius
interempiuonē p̄tendēs eius oppoſito: bmoi v̄o eſt
inconſilis: reliqui v̄o vt apparet ſtius. Rurſus pi-
culofias egritudinis aut oppoſita luſcipitur a v̄i-
te ac mō curationis: ſed in p̄portionali v̄tus curans
ibecillat. ppter enī adiunctionē ſimilis cuſ ſili plurima
ſit velut ignis in igne incitati⁹ i ſuriā t pnicē. i diſ-
ſimiſi vero contingi oppoſitū: ipedicturq; ſimiliter
curationis modus, ppter oppoſitionis defectum di-
recte. Instantie ſiquidē partiales plurime poſſent ſi-
ngulā p̄ticulariaphorismi induci: breuitatis tamē
cā ac q; neq; p̄nū v̄z conſiderationis t plures ipsa-
rum tertio dicendoꝝ videbunſ taceātur i p̄nū. Op-
poſitū vero ſcribitur h̄ aphorū. 2. ita. In morbis mi-
nus piculitatur egritudates: qbuscūq; p̄pua nature eta-
tis t reliqua. Iude, pbl. p̄ma: queritur q̄re plures
moriātūr byeme v̄tute aphoris. prelati: eo q̄ i bye-
me neceſſe ſit veheſiſ ſore morbi. p̄ncipiū calido
interius v̄gorato. Qd at tale cōueniēter corruptiū
eſſe p̄tingit: estate vero ſecus. v̄n eorundē. 14. Pro-
pter qd i frigida regione t tpe cauſones maiores ſi-
unt. Rurſum mala p̄plerio diuersa ſp̄ deterins effi-
cit noſumentū q; ſiliſ t equalis l; ſit mala: p̄mo ſa.
in p̄portionali quidē ſiliſ ſeu eq̄lis. Propoſitionalis
igitur egritudo impiculofior oppoſita. Pd: opter
pmū qdē ſciendū q; qd ſit egritudo dīa v̄lū. 72. qd
aut p̄portionale ſiliſ piculofium ſeu oppoſita: tertio
apparebit ppoſitioꝝ. Propriet ſm v̄o ſciendum
aliquā dictuim eſſe morbum p̄portionale vt ad multū
min⁹ periculouſi iproportionali: nōnq; hunc illo d-
teriorē: qd ſuadēt instantie adiecte in ſtius ac alie. q;
plurime: ita t talis ſeriel hippocratice capiaſ intelle-

ctus magis qdē minus euenit h̄ eſt rarius valde p̄i
cluſture egritudates i egritudib; qbuscūq; p̄pua na-
ture t. Sed q̄ ſit. hunc v̄ aphoris. v̄lōrē reddere
ac huius instantiæ eſt repulſio apparet t ad hoieſ
dōm igif enier t ad rōnē pamplius. Propriet
tum at ſciendū ſuppoſita cōpationis regula dīa. 27
p̄ius v̄n causeſ p̄prio t iproportio in morbo. De
inde piculofitas t oppoſitum ac. 3. in qbus veriſiſ
queſitū morbis. Propriet h̄ ſtimuſ ſciendum q̄
egritudo energia. 1. operationū eſtit eentialit. t i/
pediuſ. Eſtinaq; diſpoſitio corporis p̄ter naturā actū
noſes primo. Dependentia enī quantū ad opatiōes
iportat. he at relationē ad v̄tutem. Eſt nanq; v̄tus
operationis initū: neq; opatio p̄uenit niſi a virtutē; p̄
mo prima. doctrina de virtutib; cap. i. Virtus at t
egritudo ſaltē ſubiecti ſc̄e locales exiſtunt. Id autē
q; relocat t ſeruat nos extat continens. Eſt enī fine
quo nec interimere poſſibile morbu: neq; h̄ ſe ſanita-
tē: nono: de inge. In cotinēte nāq; fit ſana t egra p
manere neceſſario. hec ēt ira nō ſolū oꝝ attendere:
ſed t que reducūt ad ipſa. Virtus nāq; retuſ cor-
pus coſtituentū p̄ncipialor exiſt: per eā nāq; ſieri t
v̄tus p̄fit. de ige. 9. dupl̄r cōperat ad que ipfi⁹ imē
diat̄ vel cuſ medio. P̄ius qdem triplici aut ſāq;
ad ſubiectū in quo ſundaſ. t id etiam triplex vel pro/
pinqiūs: ceu mēbrium t ſpūs: aut mediū ſicut h̄uor
ſeu remotus vt elementū: vel quaſi ad cām efficien-
tem per modū instrumenti. ad hanc enī cā reducūt
instrumentalis. t id dupl̄cī: aut incorporea: velut
cum coequalitate cōplexio: vel corporea vt ſpūs. bi-
enīm virutem deducent ad actum etiam conſeruāt
ac finalem ceu etiam operatio. Eſt nanq; finis virtu-
tis qua omnis in actum ordinatur ſāq; in eius do-
muſ. Si vero virtus attendatur quo ad illa que ei⁹
mediate qualia ſunt dicta quidem annera que rebus
naturalibus annecti complexione ponūtur median/
te triplicita exiſtentia. vel enim hiſ ſunt propinqiū-
ra ceu ſexuſ t etas: aut remoſiora vt conſuetudo: de
quibus etiam videtur adiunctio ſeu media ſicut for-
ma t color. Deinceps quoq; in egritudinem cuſ ſit
quid medium duarum circumſtantiarum relationē
ad id per quod recepit eſſe habebit puta cauſam: et
ad illud quoā inde conſequitur velut accidens ceu
corpus cauſe ac ſigni contentiuſ medium exiſt. Ambiens vero nos dupl̄citer conſideratur vel in or-
dinatione ſibi comparium eo intellectorum ſicut res
quinq; non naturales relique motus videlicet t qui
es: cibus t potus: inanitio t repletio: ſomnus t vi-
gilia: t anime paſſiones dicte aut in ſe ampli⁹ conſi-
deratum. quod multis accidit modis: aut enim ſc̄e
temporis: t id vel quatuor vniuerſaliū: vt veris esta-
tis autumni t byemis. Aut coſtitutionis ſicut cani-
cularis ſeu ipfi⁹ oppoſite vel bore p̄tialis vt diei: aut
ptis ceu vniuſ vigintiquatuor equinoctialiū horarū:
vel ex pte ortus t occasus ſiunctionis t ſeparatioſis
adiuicem ſiderū aut ventorum: vel diſpōe terraſ ſi
ſitu ſeu ſumofitate illorum: Hec autem oia pmis
ſ. quatuor v̄cunq; ſimpliſiſ diſponūt naturis. Si ḡ
omni concurran in adiuicem ſm calidū t ſiccum:
vel quā aliter modo cu egritudie dicent eidez p̄por-
tionalia vel comparia. Si vero oppoſite omnino op-
poſite aut ſanius ſm ampliora: quoniam oportet ac
tum ſcienti p̄portionari v̄cunq;. Et ideo ſuđatur

Quam gbuscunqz non ppris fm aliquid horum fuerit sicut cum egritudo fuerit frigida et humida et canticus q̄plorima calida et sicca egritudo impropotionalis consurget in medijs mediocriter aut fm amplius iudicandum et minus. Id aut explicari singulariter possei sed brevitate cum apertione accidente transeat. Propter huius vero fm sciendum q̄ periculositas et eius oppositum interuenient ex parte virtutis cū his que ipsius aut morbi cum suis vel cure: hec nanque morboz curatrix sine qua oculosa sunt omnia que aut erit fortis sufficienter aut omnino debilis seu medio crisi. Quia siquidem robusta dispensantur cuncta optime cū cum oisariam debilis pessime. tunc enim similis ut pproportionalis egritudo extat periculosa cū sibi similia et diversa noceant quecumqz fm primo. Non enim potest contrarietatem affectivam corpori applicatorum sufferre. Si vero media iudicandum ex semissemorbi quideam ratione similiter et id vel ppter ipsius speciem cū apoplexia et spasmodus siccus: vel more sicut propter accidentia consequentia: aut quantitate sive vehementia magnitudine scilicet et excellētia qualitatibus: cum is cū ostensum quid duorum se re obtinens sit medijs extremonum ad eadem fm antecedens et concomitans: vel posterius saltem natura in omnibus potest comparari: quod autem egritudo dinem antecedit causa extat ipsius non tantum natura vex et tempore: ut antecedens dicta et primitiva non raro. Coniuncta vero summlta sere tpe passion: non tñ adeo ut illuminatae illuminato. Quod autem cōcomitatur egritudo subiectū ipsius triplex existit puta mēbꝫ spūs et humor: quod siquidem egritudinem diuersificat et cām: cū id ledat fz q̄ aptum fuerit suscipere. Subsequens vero natura saltem quod tempore simul incipit quandoqz synthoma seu genimen existit. Quod nēpe aliquando seuissimus adeo ut non liceat regimine morbi vel cause vti. 12. d. ige. Plures autem remissius pcurauit morbi curatione. tollitur namqz illo illo tanqz vmbra corpe. ita. n. sequitur ipsuz. dria. 153. Lura quoqz diuersificatur aut rōne materiez seu auxiliowz: ut sex non naturalium rex cū medicaminibas quibuscumqz: aut ex pte modi q̄ si prius vel rōne consequentie: aut oppositi ipsoz ad subiectū in quod faciunt. nā ea in gbus viget firmius inducit nocumēuz: non sic aut illa vbi calida vbia. 61. Sist de sicco et humido quicqz referant quoquomō vel obtensiōē et remissioē actu cū calidū et siccum potentius iprimit et patitur minime frō et humido cū si fortius actiwoz et magis resistēs passiuoz ita ut hec vna non ēt ultra fm eleuant gradū quanto igitur minus simplicius humiduz de quibus differentia. 158. Modus siqdem attenditur exhibiti onis in quantitate qualitate et modo v̄sus ad Blau conē. 7. 154. que sunt regiminis forme contracte cū priores coes māc dispōnū indifferentes. Ex his igitur liquido apparuit q̄ egritudo redditur periculo sa virtutis ibecillitate dissimilis seu iproportionalis iuxta illud Lōmentatoris. Non simpliciter v̄cē est in senioribus brāchos et corizas non maturari sed cū determinatione puta valde. Senioribus. n. ppter ibecillitate virtutis omnia periculosa existunt. Eodem autem modo peripleumonia copar est senioribus: cū ex humoribus fiat frigidis: et cū ea moriūtur ampliū iunioribus quibus similitur. Vnde p̄nost. 2. Sanati

onibus que ex pipleumonicis seniores moriuntur magis: alijs vero sanationibus iuniores pereunt aplius. In v̄tute vero opposita secus accidet: cū media vero mediocriter. Si vero intucatur egritudo rōne cārūz precedentium tunc semper periculofior ea quaz cā iproportionales illi existunt opposita cū ab intensiori et plurima cā contigat. Quia. n. improprioalitas cārum non paucarum opposita egritudini hanc non potuit ne accideret compescere iudicatur q̄uerisuta. Immēsus. v. ignis ardens in aqua mixta quod legi fieri delictum narrant luciferi infinitū carentis ipelente nō aut habētis Ade. In simili vero accidit ecō verso cū plurima in eius gnatione currant vuenientia v̄tute qdē ac ēt ipsius ad eā habilitate. Si vero cū hoc intendat ad subiectum cui egritudo inseritur tūc lz p̄z non sit ea piculosa plena redditur periculis ita q̄ p̄tis empīma et h̄mōi indispositis: ut ita min⁹ extat piculose q̄ in oppositis: cū v̄tobiqz eadem permaneat cā: sed q̄ periculofior sit in prepatis id euē ppter angustiam et iboracis ibecillitatem ipotentes sanē expurgare digestam ēt qñiqz. Similiter quidez et in solutione continuitatis evenit in corpore. remolito hyderante. i. hyderum patēte hoc i hydropisiz et cācro illeptizante. piculosi. n. reddūtur rōne gbus supueniūt subiectoz et non ppter cāx affinitatem superuenientes. n. oppositis icolumiores existerēt. Eodem ēt modo egritudo consurgit periculo plens ppter morē pravū accidentiū q̄ superueniūt potissimum qz doloris nō existētis relatione alteri⁹ ad cām talis. Vnde p̄no. 3. Juniores hoīz aurī dolore cū febre acuta pereunt hebdomada vna: et adhuc celerius hoc morbo: seniores vero tardius. sic egdem pleurefis finis partis et inuenescēti deterior opposita: si autem amicitia et v̄rietates auxiliowz intueantur: tūc piculofior erit que fris curatur ea que calidis cū sint nature inimica pamphilius cū icēsiua imēla discrasia frigida quedam et humida. Quātum siqdem ad vigorēm ac tus materiez et eius oppositum periculofior egritudo que facta ex efficaciōri qualitate ut calida et sicca: cū frigida et humida v̄ria sicut repletionis spasmodus. Qui autem de inanitione hoc deterior cum eius oppositum fit icēfar puta humiditas curativū. Verū si ex tā grandi causa spasmodus hu. continget ut siccus eo foret deterior mēbꝫ mortificans oisariam. Et. Egritudo que diligentē orōne regrit auxiliowz formā cū maiorem quantitatē vel intensiōrem q̄litatem ac alia denotata dria. 154. periculofior opposita: et ppter cum indicaciones sibi occurrent ut v̄sum. 8. et 9. de inge. Circa vero predictis dubitare contingit: qm̄ oppositum aphōz verificari: vñiner saliter ita q̄ ēt in spē seu compositione. Cuius oppositum sentit Lōmentator ipsum ad crism corporis angustias. Dicendum q̄ ipse non intellerit minime verificari i specie: sed vt animam enigilaret legentis indicano egritudinem periculosa non fore solum causarum antecedentium ratione: vex eorum que morbi inseparabiliter vel separabiliter vi expositum consequuntur subiectum puta et concisionis: cum ēt compositio se quaf complexionem q̄si semp: dria. 63. Propter tertium huius sciendum q̄ verificatur quesitum in morbo cōplexionali mō quocumqz ut v̄sum cū in cōp̄cipue apparet p̄portionalitas et dissimilitudo ac vniuersaliter in q̄i morbo ut compositionali cōmuni

fient totū et cōpositio depēdet. n. plasina seu cōpositio
a cōplicatione: et demū vñitas ab eisdē cōis: dīa. 63. q̄
i apate copulat̄ oia: dīa. 95. ac i cā et accēte suo mō.
Nullā igī canon aphoristic⁹ instantiā recipit sane et
nūc expositus. Lū. bip. i co cuz ar. se ad cās translu-
lerint pcedētes: vt ide formareſ demratio. Adorb⁹
ille piculofior q̄ a v̄hemētiori cā cōsurgit cū eē totū
sortiat̄ ab ea. b⁹ i No vt declaratiū ip̄ proportionalis ex-
tar: et nō similiſ passio. Malin: morb⁹ scuior cuiſ per
cās generationis eius et oppositas nō potuit resisti
eo cui restabāt cāe. s̄ talis ē disproportionalis: nō
āt vt appuit oppositus. Iaqz morb⁹ dissimilis picu-
loſior pportionali. Hec āt possēt ſigillati deſcēden-
do p ſaplus declarari: s̄ breuitatis gra et q̄ intelligē-
tibus ſcribiſ omittat̄. D̄rop̄ q̄rtū No: ad p̄mū dōm
q̄ nō ſpaf pportionalē ad diſsimile: vt q̄s putauit:
vex ad ſimile tñ put poteſt contingere a cā interio-
ri occulta et forinſeca maniſta. ſemper nanqz vt ita
prior aplius deterrens ſcōa. Ad aliud dōm q̄ nō oia
ſunt paria vt expertiſ. a v̄hemētiori. n. ca et magiſ ac-
tua contingit hic cauſon q̄ ſpaf ſcōa cū q̄litas aplius
elevata verſus vltimū v̄hemētius opetur: dīa. 01-
ſum. 138. Si eni eq̄liter ſecederet a nālitate ambo ſe-
cūs eēt: et q̄litas morbi ſorent ſit ac tūc cū quātitā-
tibus. Eſt eni morbus bicillo deterior a lūa ſpē. vñ
Damalce. i aphorif. Adorb⁹ calidi plus frigidus mor-
bis ſunt pp velocitatē ignei motus. Ad aliud dōz
q̄ id non evenit pp pportionalitatē cā ſprecedentū
vñ poteſt accētia ſeniora vt in pleureſi ſinistra:
aut vñtricē becilliorē ſicut in podrago et leua cū mo-
tū anguſtia pluri. Ad aliud dōm q̄ ſpasmus egri-
tudo errat offiſialis: tertio ſcōa ſermo āt is vt appa-
rauit veriſical in cōplexione: non āt in cōpositione. dī
et q̄nto p̄rac. forte. Subdit ſit. a. Conſelium pp hu-
miditatū cōplexionū ſuaz et humiditatē cibi eorum.
Quis ēt expoſuit liberātur a ſpasmo iſantes velocit
q̄ ip̄m mime ſcurrunt. Ad aliud ēt apparet q̄ ſi cir-
ca humidū nāle vñrobiqz accidit conſumptio plus cō-
ſumeſ de illo qd phlatiſi q̄ ſoleri cū ſit maius mi-
nusqz pp ipſius ſectionez arescibilis non āt facienda
relatio humidū aquosi ceu phlatiſi ad humidū coleri-
ci oppoſitiū cū anteā ſuerit canon preſuppoſitus ſpa-
inus. Ad aliud dōz q̄ potius oppoſitiū concludit p-
poſitio iuſte deduciū vt appuit. E i. n. refiſten: iſ re-
tacta vñtrā phiberet egritudinē tūc conſerret. Im-
potēs āt emollita cā reliq̄ oculta v̄hemētiori iudicaf
ia ut vñ ſynd ſyndi preincipiēs vna morbo qd ip̄pro-
portionale ſp egritudinē piculofiorē reddit ſupueniens
āt ip̄ericulofiorē cū ſodinetur ad curā ceu conſimile
ſupincidēs pnicofiorē que egritudinis ſora ſue pſe
quētia coangēs in curationis pteſionē et piculū. qd
ambiēs oſlēdit magne vbi pmetatus momordit dio-
cle. Ad aliud p interempiſez magis. Iz eni ſimile
coiuſqz ſimili non tñ incitat ad furiā pp v̄hemē-
tē habilitatē ſubiecti et cārū remiſſarū qbus pōt egr-
itudo contingere. Dſponeſ. n. tale tāqz qd mēſ ra-
tū corporoz partiendū de leui et modicū vt quinta pbl.
apparet. Ad rel quā ēt huius deductionis partē vi-
ſumquid dicendum. Differentia. 175.

Dod incansione competat flebothomia mī-
tur. Lassio felici dicente: In cauſone initio
permittentibus virib⁹ egrotum in brachio
flebothoma ſi tempore iuueniſ ſucrit. Undecimo

quoqz de inge. Optimum venam incidere non ſo-
lum in ſinocbiſ ſebris ſed et in alijs que in ptre-
dine humor⁹ cum demū que etatis aut virtutis pbi-
buerint. Et oribafius: qui pntredine ſebrunt humo-
rū mor phlomādi ſi actus fuerit fortis ſed cauſon ſe-
bris eſt hmōi. Adhuc q̄rtio prima: Cura cauſonis eſt
cura tertiane. cure et cum indigent evacuatione et re-
liq ſed evacuatione debetur humoribus peccantibus
in q̄titate. 164. Huius autem eſt flebothomia. Ipa-
nāqz eſt evacuatione vniuersaliſ multitudinē educens
humorū. Rursus ars eſt nature imitatrix et ſequela
ſed natura cauſonem terminat per fluxam ſanguinis
narium vnde Hippo. quarto re. a. Si ſanguis et na-
ribus fluerit ſolviſ paſſio: et demum huic tali cauſo-
ni ni ſanguis fluerit ex naſo. Quare quarto pma
Plurimuz conſumitur vomitu aut ſolutione ventri
vel ſudore aut fluxu ſanguinis nariuz. Malin apho-
rif. pma. In fortiffimiſ ſebrum precipit flebotho-
mia. talis qdā cauſon cum ea vt dicit nomē ſi ſebris
intēfiffima: dicit enim a cauſate. in ipa. n. videt ra-
tio ſebris ſeruari q̄x marime. Eti: cū cauſon incēdiū
importer iſrigidatione indiger. Cura e. ni pſicitur cō-
trario. ea vero inducit flebothomia: terpenit. no-
no. Et ſirmatur q̄ ſola flebothomia non ſolum ſan-
guinis quantitatino debetur peccato: verum et qli-
tatiuo: q̄rta pmo flebothomia igī competit in cauſo-
ne. In oppoſitū: quoniam cōmuuiſ medici non
precipiunt cauſone flebothomari. Itidem humoribus
contrariantibus debetur purgatio et nō eva-
cuatione. huiusmoi vero ſunt colera ſalſumqz phlegma: ex
quiibus hec ponimur paſſio conſurgere. Malin: ſor-
ti morbo fortis debet ſim Ba. medicia ut directe prie-
tas occurrat. ſed flebothomia non ſorbi medicina,
dīa. 166. cum in ea penitus nihil itercidat timoris Iz
vomitus aut ſolutio. Mō igitur flebothomia ppetit
i cauſone. D̄rop̄ primqz vero ſcienduſ q̄ cauſon
ēſe. incēſua et colera vel phlegmate ſalſo cāta cni⁹
materia in venis corei ſicinis eſita. qdā ſit icēſua
vel adūrēs nomē idicavit ipi⁹. Eſt et affligēs plinue
ſine intermissione ſenſibili aliq vniuſqz tenoris vſqz
ad criſim adeo ut in ea neqz additio reperiāt neqz di-
minutio. qdā ſi almanors ſcribatur. io. Incansione vna
die validiore ſieri alioqz minis validam: dicēduſ
ipſam comprehendere ſub cauſone tertianam: etiā
continuam cuius id evenit gratia. Qd autem ex co-
lera ſiat vel phlegmate ſalſo: hipo. quarto aſſerit re-
a. cuz prime quarto cuius modus ſignatus ibidem.
Moſce quoqz ſermonem auer. diſſutum fore ſatis in
bac mā. Tertio. n. collz iquit q̄ egritudines pueni-
tes a colera eruginosa et prassina incurabiles extant
cū digestionem non ſuſcipiunt. neqz a calore pmutē-
tur naturali imo formā ſpecificam eius coruſpunt
vt venenum. Quarto vero eius pcoſ ſpecieruz cau-
ſonis eſt illa que a colera ſit zinaria vel prassina et il-
liuſ paroxiſinus longus eſt cū tñ pprie in go ipſe cau-
ſone carere paroxiſmo. Et ſubdit ppter inobedienti-
am humoris illius ad digeſtionem recipiendam. Di-
citur etiam in tertio non eſſe poſſibile ut colera fuſci-
piat aliquam digestionem quia non eſt poſſibile rei
que tranſiuit decoctionis terminum ad ipz redire: ſi
cut nō e poſſibile ut aſſum ad elixum revertat que-
niā qd coctum eſt non pōt incrudari: theorice pmo.
Et hic quidē ſermo ut apparet Malib. cum in capi-

mo sit platus humor de colera verisicatur naturali
Quarto vero collit. Non potest in corpore fieri febris de colera soli quod talis sit. In necessitate mortis est eo quod colera non est apta recipe aliquam digottenham. Et ex hoc ut quod digottenham non possit est recipe phlegmata maebutum expulsiue. In tertio vero aut tanquam Divus facit. Sunt febres quedam appropriate colere pure et alicolē non pura. Septimo quoque et colera pura raro inuenitur se. si. nosce signum quod hinc ita loquitur in distincte dictum fore dria. 30. quod pux duplex dicitur: aut quoniam nullus alterius habet propagationem: ut virum oisariam pux: vel quod modicum ut quod pte admixtum aequaliter. primo quod modo nullus sum bipartitus humor recipit est parvus: pno. 2. Nam colera cum fuerit pura significat vicioriam caliditatis vehementis: et phlegma pux frigorem. Vterque n. humor huius cum fuerit purus simplex est grossior cum phlegma frigore iugosse condensante: colera vero caliditate subtile in sumo resoluente grossiori derelicto. Et. col. 3. vult quod causam fuit ex mā non putrescibili et quod non solū in locis digestionis fuit: vex est tertie quod ab alijs satis diffusus. aut audit fortassis nescio quod sit in venis oris stomachi aut in pnb epatis phe ad sumum in membris nobiliorum vicinis cordi: quanto pericula. Adhuc circa hunc ut bipartitus et genitrix dissentire sentit. Ante. n. Hippo. Quibuscumque in causione tremores sunt alienatio soluit quem signum aphoris. non putat Ba. ipsiōsore: quod enim causa mā causonis se a venia et arteriis transmutata in nervos causon soluat: non tamen smor Hippo. dicere morbum solui supuenientem vehementiori. Solvito. n. causae superuenientem permissio non minus perniciosa cum surseretur ratio. Hippo. vero presentis ha tertio: ita Hippo. quod ius dixit accidit in s. b. e causone tremor tunc sensus permittit resoluit eam ab ipso. Ba. vero non credidit hunc aphoris. vex non est ex eis quod modum non habet. Quarto vero prima exponit cum appetit obacit et ita. Et est simile ut sit quoniam cerebri calefit valde et calefuit nervi: et est simile ut sit causon et sit permissio intentis: et resolutus ab eo per tremorem propulsione materiae ad nervos. Ex his quoque sumibet et quod genitrix ut invenit. A. poterit id agari. Nam mentis permissio potest surseret ut vult Ba. surgere et ita falsum aphoris. aut a sumis et vaporibus horum id est in cerebri delatis per motum mā superiora pertinet causa evenit cum crisi vomitu perficit aut sanguis natiū surru: si quis est potest visceri. Quid at sit phlebotomia et quod sit perit dria visum. 164. Propter. n. vero sciendum quod circa id quatuor ex sermonibus medicorum ut abrogatur relinquit. Mlures. n. sim ples principiū farmacari secessit sudore et vötia. Quod Democritus et Dibasi per phlebotomia vel oisariā tacendo. A. vero ut ea quoniam sub dubitate procedit iugens. Non phlebotomest. fortassis namque istum habet eos et fortassis inusabit eos si fuerit illic turbiditas et rubedo. i. vena grossa in suba et colof tubea vel est facies et corporis huius non col. 7. In hac febre queat est purgatio cum medicine attractia et p. in cipio et minime est sanguine si ei apparet signa. quoniam vero dixerunt quod se non potest phlebotomia per accidens non invenit ut cum mā fuerit sanguis iusta. quod quod est sanum non extat quod cum causon ut dicitur sit et mā colerica ea farmaco hinc educi non potest phlebotomia. Propter tertium vero sciendum quod regulariter et frequenter in causone quo cumque non potest phlebotomia: per accidens vero queat quoniam ut cum mā fuerit furiosa sanguini permissa. Et oio sere

oēs ipsas tacuere: quod ostenditur quod phlebotomia est eum multitudinem euans: in causone vero id non existit cum unum pueret hunc in ipso cum colera vel salsatū phlegma non at simul oēs cum ea non sit pectoria quod humoribus iesit pectoribus quoditate: vex cacho. humia quoditate cum debet farmacia cum horum phlebotomia. Et in causone operit ut in alia egreditur quod humorē peccates cum eductio cum eum et non aliū sum ga. opus sit educere. Hinc potest farmaco. colera. n. cum aut phlegma lassus habet in egreditur causa in as: non at phlebotomia quod peto adhibebet quoditate. Rursum in causone non operit quod ipsa in furia magis iesitat hinc oppositum talis quod est phlebotomia cum sanguis quod est obsecrulū colere frenum educatur. Bulicēs. n. colera et furiosa reddita in locum nobiliorum translatra vel apud aut calore est extinguit in animo cum quod maior flamma in ore. non in ipsa quoniam tamen morte sit sponte tanta perditi. Et iō quarta primi Sumo tibi ope cause ne ad una duas rex egredi pducas: ut hunc colericorum ebullitionem et si hinc crudationem. Itaque regulariter non operit in causone phlebotomia. Fortasse autem rarissimum queat ut quoniam causon cum quoniam fuerit sanguis secundum principem. quoniam. n. sanguis sum Ba. dria. 9. corruptum ei subtile pervertit in colerā grossi in melancholiā. In hinc est translatum ut circa principium cum modicum fuerit sanguis transmutatur phlebotomia potest operari: cum ipsa est et si hinc humoribꝫ obsecrat peccantibus quoditate. In causone igitur operit phlebotomia quoniam quod invenit cum fuerit. A. Idem p. 4. vero ad sumum cum hoc dicitur quod id vex aliquod supposita sanguis abundantia quod sumat: quod in predicto humoris non est hunc igitur ga. cum Dibasio itavt aliquod sanguis est peccatum: aut dicitur quod hinc audacter in plebotomado et universalis greco arabice: dria. 164. ad aliud dicitur quod cum sumum non solū per eum quoditatua immo est quoditate dria. i. 4. Ad aliud dicitur quod rari est quod causon terminetur in statu sanguinis natiū sanguis. Et iō ab. A. vltima ponit idicatio huius. Vel dicitur quod hinc natura insigne per sanguis sanguis educat natiū cum sanguis sit status huncibus colericis repletus propter delationem ipsorum ad superiora: non tamen tollitur in principio. non ga. 4. r. a. In acutis se. ad caput serit ferme sanguis. Cum igitur residens venis non effundit hunc cum adunatis vaporibus paratus reliquo dñatur. Ad aliud dicitur quod hinc se. fortissime sicut ut que de sanguine. Fortissimum. n. et si p. us dicat quoditate potest est quantitatē denotare: ut illud aphorū prime quod se. dicit magna et puerum p. p. intensa hinc dicitur remissa. Ad aliud dicitur quod phlebotomia interficit cum sanguis peccatis evanescit quoniam est colera deligit et eum est ipsi potest ut oīsum cum ei frenum educatur interficit. Ad confirmationem dicitur quod illud est ipse prie aut quod id convenit cum humoribus computretur universalis. Ad est que plus opposite appearat cum p. p. et regulatiter causone computat colagogū et phlegmagine sum quod fuerit colericus vel phlegmaticus et ne vero sanguis et in casu. Et operit. n. iterum corruptionem hinc et inflammationem. Unde Democritus et Dibasi: non solū repleti sanguis phlebotomia egreditur et gibus reumatico passiones et inflammatores quoniam in corpore absque plenitudine oriuntur ut percutiunt aut aliquo iesis extrinsecus modo vel irrilectus fuerit sanguis strictione colericus aut dolor vehementior est. Nam quoniam phlebotomia aut per sanguis multitudinem aut ei malitia aut virioz. prout quarta. Ad aliud dicitur quod possit impediri quia hinc phlebotomia non sit fortis

medicina rōe piculi emergētis i actu iphi⁹ vt farina /
cia possit apt⁹ illa compesci. ē tñ fortius ac fortioris
rōe illius qđ educitur ea: sanguinis v; qui p̄prius ē
nature ac familiaris: non autem adeo ceteri: differē
tia. 166. **Differentia. 176.**

Nod apostemati nō cōpetat repcussio m̄fāc
qđ ipm aut sit p̄ viā congestionis ex residuo
supfluī nutrimenti ptis: aut p̄ modū reumatis
quo vñ mēbroꝝ fortū expellit suā supfluitatē ad de
bilius dria. 95. S; neutri taliū cōpetit repcussio. nō
gdē p̄mo cū sit expulsio supfluī ptis illi⁹ qđ alicui ne
gt expellere nā iphi⁹: vex eā oꝝ potius p̄mitare tra
bēdo ad ex qđ apocrusticis h̄ ē repcussiūs ad ita re
pellere. Nec ho qđ illa ē mēbroꝝ expulsio p̄ncipali
um ptū: cū iteriores sint exteriorib⁹ nobiliores et p̄i
cipaliores velut superiores i policia respectu inferiorū.
Adbuc forme febrū et apatū sūt filēs: febrūz primo.
In febrīb⁹ ho nō sit repcussio s; euaportatio et ad ex
teriora deductio. Ampli⁹ qđ poros mēbri coagulat
et māz i eos implicādo et iūscādo adensat nō competit
vt apatibus talis āt est repcussiōis actus cū a frigido
pcedat et ficeo stiptico. Adalim aphor. sexta erisipillā
erisipillus factā itus cōuerti n̄ bonū: iūsipillus ho ē
bonū. qđ i quolibet apate vniuersalizat cōmētator.
Repcussiua ho erisipilā seu apā dc exteriorib⁹ ad in
teriora puerū. Rursus qđ violētāt actione nām n̄
cōpetit cū preceptū sit medicū nāz imitari. Id āt ope
tur repcussio vt ci⁹ denotat rō. Itaqz apati nō p̄pe
tit repcussio q̄ i eius administrat p̄ncipio. Cui⁹ opposi
tū sentiūt vniuersi p̄cipiētes i p̄ncipio apocrustica
simp̄lē cē apponēda. vñ. 15. dīge. Et id oiu⁹ phleg
monū qđ demū solis repcussiūs v̄tēs q̄s auxiliis h̄
p̄ncipiū non peccabit. In augmēto ho repcussiūs
admisēda sunt resolutiua et i statu abo sūt equadā et
p̄p̄e i eius p̄ncipio. In declinatione ho solū est viē
dū resolutiuis mollis catiuis. qđ pbatur qz qđ p̄phi
bet magnificationē apatis et ne iphi⁹ malicia spargat i
ptē p̄fert i curatiōe ipsius. h̄ i ho ē repcussio p̄p̄e
qđ apata sūt repcussiēda i initio. Prop̄i p̄mu⁹ ho
sciēdu⁹ q̄ qđ sit apā q̄ ipsius cāc et modus gnātionis
illius onſuz dria. 95. Est āt repcussio actus medicie
c⁹. p̄p̄ietas ē p̄pter frigiditatē suā vt frigus i mēbꝝ
faciat puenire et insipisse ea et constringāt pori eius et
frāgatur caliditas ipsius attractiua et congelef qđ ad
ipsuz currat et ipsisset id ne ad mēbꝝ currat qđ probi
beat ipsuz a receptione ipsius cen solatrū i apatibus
fa p̄imo. Ad ultimū repcussio ē māz friditatem et li
p̄icitatem i facie loci a quo secedit ipellere. - Prop̄i
fin gdē sciēdu⁹ aliquos sēfisse q̄ i apatib⁹ calidis de
bevit repcussio: non āt i frigidis imaginātibus mās
ppelli posse ac īdigere infrigidatione calidas: nō āt
fridas cū sint hebetes: quorū defectus i pre tertio ap
parebit dōꝝ perāplius. Nā apata frigida vt phlatica
ca i digēt repcussione l̄z non tāta neqz cu⁹ talibus vt
calida. 14. de inge. Precipitur. n. vndimij; apponi
spongiā nouā iſuſā aq̄ et acetō modico et medicamē
memite q̄ sunt si ligida repellētia. Et in fo ad Blatt.
Adox spongiā nouā iſuſā pusta suppones et sanabis
qđ est acetū aq̄ mixtū vel fin quosdā vinacie lauari
ra qđ mācellum noiat. Et si forti corpe vel carne
erit atqz dura cute is q̄ patiſ hec pusta aerior esse d̄z.
vñ p̄mo q̄ta: Oꝝ vt frigida stiptica constrictiva rep
cussiua frida p̄plexionis pure exstant si apata fuerit

acuta. q̄ si frida oꝝ vt alicui fint mirta i quo X̄tus exi
stat calida cū retētione sicut sgnantū et blate bisātie.
Et demū q̄to tertia: medicamenta subdūt ga. P̄o
pter tertū ho p̄mit⁹ qđā premittāt ex gbus X̄tis
venef: demūqz X̄tis venef: demūqz X̄tis subclu
dat p̄pter h̄ i p̄mu⁹ sciēdu⁹ q̄ apātū qđā sūt a cā p̄mit⁹
uariū casus et p̄cussio: alia ho ad aſcēdēte ſic repletō
ex q̄tuo: hu. cū aquositate et vētositate q̄ tādei cāz p̄
uenit: iunctā: dria. 115. Sūt ēt i p̄ncipio qñqz: iter
dū ho i alijs ipu⁹: ac qđā ipsoꝝ iſrinſeca vt ſcnēſis
pleureſis: apā epatis renū et talia: et alia extrinſeca. Eri
ſūt et alia p̄ ſe calida vt mā ſicut ſanguinea et colerica;
nōnulla per accēs tm̄: velut putrefactōe: vt phlatica
vel m̄lica. M̄aterie nāqz hoꝝ l̄z per ſe ſūt frida cū
iñ putrefiūt calescūt: et egritudies dicūtur calide: pri
mo fa: et tertio. io. qđā ho et mā iſflammatione vel pu
trefactione ſūt ca. ſicut bubonica et ſanguinea atqz co
lerica putrefactētia. Eozēt mā ē intime apta qñqz. ſūt
et qđā vulnerū fortū p̄auoz. Adbuc aliqſtant v̄lia:
ſere totū corp⁹ continētia vt variole: morbilis et alia
bohoꝝ plurificata et hydropifis: alia ptis determia
te. Quedā ēt ſūt mēbroꝝ molliū: vt cerebri alia du
rorū: vt ossiū et dētūz: nēnulla ho med. oꝝ vt q̄ mu
ſculoꝝ et taliū. Sunt qđā i locis ordiatis ad ſuſcepſio
nē materiæ p̄mēbroꝝ p̄ncipaliū: vt q̄ ſiunt i ſaucibus
ſub aſcellis et i guinib⁹. qđā ſūt cretica q̄ plurimū i p̄
dictis eveniūt locis: et i articulis nōnulla ex mā ve
nenosa: vt mōi antracū et pufuſaz: de gbus fmo in
occultis hippo. cū bis et corp⁹ aut plectoricū cacho
chimicū: vel n̄ crifit. Prop̄i h̄ fin dicoſ iraqz de
mū q̄ apāta: qđ enī plurimū evenit non paꝝ ita p̄nū
ciāt egēt repcussione. q̄ āt nō idigeant. q̄ per accēs
evenit magis. vñ p̄io q̄ta: Apātib⁹ emūctorioꝝ nō
ē applicādū aligd qđ ſuſrenet: n̄ iō q̄ hoc n̄ ſi medica
mētūz apatis eoꝝ. h̄ qz volum⁹ ploꝝ medicari apā
ta i mo ſtudiū vt angmēteinus et māz ad ipsa traham⁹
non curātē ſi ſuerit i ipſis augmētata malitia cū cu
ra ſit circa p̄ncipalia mēbroꝝ h̄ida in iſla expellētia.
Et fmo gdē ga. ptis ita opposite audiendus: pindē
quoqz ondī ſuſpoſito ſi corp⁹ ſuerit plectoricū vel
cachochimi q̄ eūo aut purgatio precedat v̄l s trede
cimo de ige. et i teg. qm̄ qđ p̄hibet apatis gnātionēz
mēbꝝ apatū cōfortat. prauā alterat p̄plexionē et cō
positionē tollit peccantē ſolutionē p̄hibet cōtinuit
tatis dilatari et dolorē mitigat: apati ſpetit et cōſert
maxie. id āt repcussiū ſuperat ſuī q̄litate et ſiba ſicut
appet volēti p̄ticularia pcurrere vex frigide mate
rie per accēs putrefactione tñ calide q̄lis eſt phlatica
et m̄lica egēt repcussione nō tāta vt p̄ ſe calide: neqz
adeo frida i mo admisēdu⁹ ei aliqd calidū vt dictuz.
Prop̄i qđ apati ſuo ſupe cōſerē ſerrat repcussio. qđ
āt ſere ſecus eveniat per accēs eſt: qz aut a cā factuz
eſt apā p̄mītiva et tūc modica aut nulla cōperit re
percussio et maxie ſi corp⁹ nō ſuerit plectoricū h̄ ſo
tius cū bis q̄flura ſaciūt: et i p̄ncipio medicanduz.
vñ. d. Que p̄p̄ cās accidēt p̄mītivas v̄bi nō ē hu
moꝝ repletio medicari dicūt i p̄ncipio rei cu⁹ eis q̄
fluxa ſaciant et reſoluant. Vel q̄ per viam congeſſi
onis ſit genitum. tūc enī non expedit repcussio ni
ſi timeatur flurus aliaꝝ materierū ad locum doloris
aut alio quodam aut ſunt intrinſeca in quibns nulla
aut pauilla repcussio competitor ſicut: i que ſunt cē
et maxime cordi vicina. vt qđ lateris apā ne ad p̄m

cipale siat repulsio? vñ. M. Prima res cure p̄ficit plures administratōe medicaminū mēbx conformantū ipsiusq; vt utē coadunātiū vt non icipiat neq; sup ipsu; vicat q; ad ipm desluit mā. Ex ḡb sc̄ā ē em plastratio ex lēib⁹ ex coricatis cū aceto aut ex sarina labaz cū aceto aut ex sanich cū aceto tc. Hęb sus pectū ē nisi cū magna cautela saerit: aut in principio pncipiāte cū nōdū mā repfit in locū qd t̄ fo v̄cunq; tāgit re. a. aut si ap̄a fuerit ex mā frīa q; p̄ accēs vi p̄t̄ractōe nō caleſcat vt sunt nodi scrophule t̄ talia. In his sigdē mollitiis egēt t̄ resolutis: nō āt ap̄ crūtis timēdo spasmū aut maniā vel cruditatē. aphoris. s. vel q; sit ex mā icuneata in pte. Tn. i3. d̄ i ge. Incuneatōe q; in phlegmināte p̄tcula tacta non adhuc possibile rep̄cussiūs v̄l̄s ad evapordū ire t̄ps ē aut q; sint fere toti: vt morbillivariole lepra t̄ hydropis. nō. n. ē loc⁹ ad quē siat ei pulsio tāte māe recepti⁹: vel cū timore i talib⁹ sit rep̄cussi⁹ p̄ pp māe multitudinē qd silr̄ est in scabie: neq; q; ossiū cu; s̄int dura irretrocessua neq; illa que mēbroz pncipaliuz expulsione eveniunt t̄ marie ad tria pretacta locoz cū a cā sūt antecedēti p̄cipue: nec ea q; sūt cretica vel ve ncnola ne op̄distrabat nāe t̄ mā mortisera i pncipio repellat vite t̄ pprie cū ad emūctoria t̄ ad articulos siat expulsio. H̄op̄ter oppositū iḡif p̄t̄ h̄or̄ rōci natio formari vt qd motū nāe ipedit rē iobedientem rep̄cussioni rep̄cutit t̄ ad locū nō recepti⁹ ipedit et reliq; non competit ap̄ati. talis qdē ē i exceptis rep̄cussio: q̄re in his nō p̄petit. Prop̄ q̄rtū qdē ad p̄ mū dōm q; vt oñsu; rep̄cussio nō p̄petit p̄ se cu; ap̄ p̄ modū p̄gestōis efficit. Cū āt sit p̄ modū reumatice qd̄ pluries p̄tingit illo p̄petit magis: nō tñ mēbra ledū pncipal a qz i vacuitatib⁹ itermediis suscipit mā t̄ maxie cū corp⁹ nō sit plectoricū aut pri⁹ eūatū, loc⁹ eni adhuc vel nūc p̄manet suscep̄tū. Aut t̄ magis expedit vt qd̄ modicū valde p̄tes fm̄ iterius patiak: qz leſio grādis i exteriorib⁹ t̄ marie i cute v̄cias sper matica ſēſus t̄ decoris redditūa. Ad aliud dōm q; ſor me febrū t̄ ap̄atū ſūt ſiles in ḡbusdā. Mā fm̄ q; febr̄ putride ſūt ex q̄tuor hūorib⁹ t̄ q; quedā ſūt ſimplices alie ḫo cōpoſiū ſta t̄ ap̄a t̄ fm̄ q; ille idigēt matura ſōe ac eductōe in cōi ſic t̄ iſta nō tñ oio i p̄iculari eo dē nō cū ap̄ata locū p̄ticularē ſtūctia poſſint rep̄cussionē recip̄e. nō āt febres cū corp⁹ oē ſtūctia ad qd̄ nō ē repulsio. Ad aliud dōm q; mā ſu; ſq; pori ſtri gāl ſm̄ iteri⁹ aut ipsa iſriata i grossif t̄ ppellef ad itra pori. n. l3 exteri⁹ angusti⁹ nō tñ iteri⁹ neq; ipillaſ cū ligda adhuc manēs occurrat ad itra t̄ p̄pe cū vacuū ponere nō p̄tingat. Ad aliud dōm q; h̄ip. logf de mā q; poſt modū expelliſ creticū. Aut rep̄cussio nō ē tan ta vt māz phibeat expelliſ: ſz potius mēbx ſortat t̄ quādā digōem ſibi p̄cstat. ad aliud dōm q; medicus d̄z nām unitari recte op̄antē: nō āt recte op̄at cū mām ap̄atis i p̄t̄ expelliſt mīſ i his q; ſūt excepra. aut l3 me dic⁹ videat p̄mū ipedire nāz ſūt tñ eā expedit t̄ vi gorat. Vtute p̄tia t̄ caloris dige. etiſ ibidē vigorata. Reſentis occaſiōe qſiti primeq; ſtētōis heſi tat an formice cura pſiciaſ p̄ne p̄cauitate du riori ſeu aliquo ſibi p̄portōnali. Et v̄r q̄ ita. Quarto nāq; tertia Ba. qdē dirit eē ſu eniēs vt ſu mat aliqd ſicut ſebula. 1. ſtūla ex extremitate penne aut alteri⁹ rei cu; exiremitas acuta quaz poſſibile ſit deglutire ſomicā tc. Eſt āt ſerjes Ba. v̄l̄ i ranſtūli

de inge. ii4. hm̄oi ſilr̄ curatur ſorti t̄ oppoſito ſala mo circula iter verruce ſacte. D̄z aut̄ cōmēſurātā ca pacitatē h̄re verruce groſſo t̄ vndiq; diligēter ipsaſ ſtringat t̄ circūnenre deinceps ad iferua conari: ve lociſſime nāq; ſic t̄ cū ipſo radice verrucā deponere. Eti. id qd̄ anſert morbi curū pſiciit: ei nāq; ppn⁹ de beſ cora. ii. de inge. talis qdēm ē hm̄oi vt p̄tacu; calamus cū mor extirpet nocentē: pſert itaq;. In oppoſitū qz cū ſormica ſit d̄ genere ap̄atis calidi dolo roſi hm̄oi actu curatiuo mā ad locū trahet pamplo alterā ſoluēs: replēſq; locū. Eſt nāq; ſormica pu ſtula vel puſtule q; egrētūtūr t̄ ſaciūt accidē ap̄a pu ſtū ſubulāt t̄ ſortasse v̄lcerāt t̄ ſoluūtūr q̄rio ſtū. Dōm breui⁹ q; in ſormice p̄def nite curatōe vi p̄ ſum nō cōpetit calamus cū ea ſit verruce ſeu magis acrocordia: ceu oñſum p̄ ga. A. r̄ndet ipm̄ videri de ceptū: aut illū q; ſub ei⁹ recolligit egnocationis ſallūcia. ſormica. n. denotat duo. Nam fm̄ Albucafim ſo verrucā ſeu acrocordinē ip̄ortat: que apud Ba liab. d̄ ſormit t̄ Diſcoridē cu; antrig ſyrmicia. iſ ſormicalis puſtula. Myrmix. n. ſormica. qua ſeo canone de vite. Lachryma eius volet ſup verrucas ſormicaleſ. quare autē ſormica binus puſtula verrucosa eo q; in ipſa morbus q; ſentiaſ q; ſormica. Sedm̄ vero. A. velui p̄tacu; nūc ſignificat puſtula purā calidam ſpiēdo p̄cabantē: ceu ſormica et ſic eiñō competitor calami curatio ſz priori. vñ quartio ſeptima. d̄ verrucis ſibi p̄ne ſueniēter ſubditur pre tacta. ad aliid qd̄ dōm̄ ex hiſ viſū grāde nāq; ſicut pre inductum ex cura p̄ne calami ſegut ſocumentum.

Differentia. 177.

Dōm in lep̄a competat eductio oñditur qm̄ in apoplexia maiori mortaliori ēt i ſgnan:ia precipiſ eductio dr̄a. i82. Ad hūlto iḡ ē magis i hac cū pl̄z q; cā patiē ſmāeati i vita. R̄tulus p̄ia aphōz q̄ta. Ad edicū imitari oñ ſām. ſed illa educit emittendo hu. corruptos inq; ſoras qd̄ puſtule oſtē dūt t̄ ſquame i cutē diſperſe. Adhuc. i4. de inge. In cancro q; ē eiñdē māe cū lepra in quo v̄hemēnū ē inſta: cū virtus v̄nita ſit vigorofor diſpla p̄ciput eductio cū ſero t̄ ep̄ib⁹. Itidē ad vltias egritudines vltime cure ad certitudinē ſūt optime: talis vero eſt eductio cū ſim ſerat nāe non paꝝ. Eſt t̄ egritudinē pessimā lepra. P̄dalin. leproſus dūtius muens p̄ curandus ē ceu alie egritudines māles nūc qd̄ corrāptū educedō ſūtq; diſcrasiatū in meli⁹ alterūdo. eductio iḡif p̄petit in lepra. In oppoſitū qm̄ eductio ē p̄tāti ex corpe deriuano: bono refēto: ita. n. Vtus agit expulſia. In lep̄a ḫo corruptū ē oē. Eſt. n. ſi cut cācer cōis toti corpi: q̄tto tertia. amp. i egritudine cui⁹ mā nō recipit diſgōem nō eſt euandū: cū mol lia oporteat ſomare t̄ mouere nō cruda: ſz talis ē le pra cū hu. i ipſa ſint oī ſariā corrupti adeo q; neq; ad benignū: neq; ſpando expulſue p̄t̄ diſgōem recip̄e nā. n. caret fulcimēto t̄ oēm motū necesse ſit artis et pprie ſortē regularē. Nō iḡif iperes educedū i lep̄.

H̄op̄ter primū qdē ſciēdū p̄mītus qd̄ ſit lepra. ſo eiñq; cā: t̄ deide mōi: t̄ tādē quo ea ſurgat. H̄op̄ter b̄ primū ſciēdū q; lepra ſeu elephātia. 8. Ibeor morbi ē corpis mēbra deſiccans t̄ ſiccitate corruſēt t̄ tanquam cancer qui in omni ſit corpoſe. In mati conero: lepra eſt paſtio naſcens de colera nigra in censa t̄ putrefactis in ſuperficie corporis appetens.

Tertia quoqz qrti: Lepra ē iſirmitas mala pueniēs ex ſpartione colere nigre i corpe toto vñ pplexio mē broz corrūpif t figura. Itaqz in ſine ipoz cōtinuas int̄m vt corrodat ea t cadat qnqz. Et ē iūc velut apo ſtema toti⁹ ex ml̄ia gnātū l̄i cutis dſedatiōe ipsā col locēt aliq. Quid at educatio ſeu cōiter cūatio apparebit. i64. q i pñti duplex et ſtit multa ſen. vhefemēs t pauca ſine debil. Propri fm huius ſciēdum q lepra aut pñgīt a gnātione t id vela parctib⁹. Et. n. morbus q i ſemie hereditat: aut qꝫceptio mēſtruis nō dū mūdificatis; aut i diſpōe ipſoz iternenit vel a tpe multipliſi enenit aut ab aere corrupto pefilētiali v̄l ab epate. Ipz eni ē cā efficiēs antigoz t pñr ſplē aut ab alijs ptibus; vel corp e toto; aut a cibis pranis t porib⁹ m̄ficio t v̄l a mala dieta. vñ pñro tertia. Experimētatores id i ali direrūt q lac cū reb⁹ acceſis edēdū nō ē neqz pifces cū lacte: qm̄ inde puenit ad egritudines pmanētes ſic lepra vel pp morā cū le proſis. Nonūt eni ipsā egritudinē ragiōſa aut pp coitū cū leproſa; vel marie illi⁹ cū q leproſus coim̄t. Propri eni caliditatē viri t optionē poroz mēbri vi rilis vapores a matrice corrupti eleuati cū celeri⁹ cor rūpunt: ita vt caudū fit a copula mēſtratis. mulier at nō ſic iſicif niſi fortasse ez crebro coitus ipſoz vſu cū matrī frida fit t ſicca dēla: mīneqz leſionis receptiva. ſemē ēt leproſi ab ea ſuceptū celeri⁹ ejcif aut icotuſu gescēs extinguit. Propri h⁹ No tertiu ſcienduz q ſerapio qnto breviarij ait leprā cāri ex cole re ſupfluſitatib⁹ nigre. Duplex. n. exift. vna qdem cōſurgēs ex colere citrine aduſtione: altera ex ea que hu. m̄lice. Octauo at theorice: ſūt qdem elephante ſpēs due: altera q fit ex colera nigra quā ſangnis diximus ee ſecef t purg. mētu q mēbroz caſu nō iducēs curaſ nōnunqz: altera No ex hu. fit nigro q ex colere gnātū: in bee aduſtione. In q mēbroz est conuictio t caſus a q q nullā cōualeſcit medela. fm Isaac No i viatico. q mor maneris lepre noib⁹ diſtiguunt ex q tuor humorib⁹ cōſurgentēs. Maria ſigde cātūr ex ſanguine cōbuſto q aloſicia ſeu vulpina dī i q cutis exco riatur vt vulpes may hora q ſilr cuti capitū talit ap pofatur paſſioni. Alia qdeſ ex pblate corrupto tyria dicta ſimilitudie illi⁹ ſpentis excoſiatōe d̄corticationi et cutis capitū attributa. nōnulla No ex colera cōbuſto dicta leonina eo q calidior t ſenior: vt leo ſacieſ terribile cāns aut q leonib⁹ accidit. reliq No ex colere nigre aduſtione: noīata elephātia: eo q ſic ele phas maculis variatus extat ita hāc patientiū cutis: aut ſicut is maior t ſortior aialinū ceteris ita t modus hic lepre q ſilr magnitudo dī cruris t modus hic lepre. a. No t Isaac expoſita dicta latini plixauerunt vniuersi. a. ſigde ponit eā fieri ex colera aduſta vt dieta leonina t alia cōbuſto ſilr hori atqz a ſanguis ſee: qru d̄teriore ponit pñmā: pñr ſcdaz t tertia. Propter qrtum hui⁹ ſcienduz q humor hic aut putreficit vel mime. Qd si primū: aut iter venas t ita qrtana contiua: vel ex tuncqz interpolata p qrtuz. Si at nō putreficit aut ſpēs expellit ad pte vñ vel ad corpus totū. Et ſigdeſ ſuſ aut pſundū mēbz retinetur; v̄l in ſupſicie ppellit. Qd si pñs: aut mā ē groſſa t iūc gnāt duriciē vel ſephilos: aut ſbtul ſ corrodēs t ita herpetē bestiomenū vel media t ſic cāctū. Si No ad ſupſicie tuz morpheā t ſerpiginē t ſcabiē. Et nanqz lepre dñia. iso. t talia iducit. Si at i totū ppellatur

ſicqz lepra ſificitur: ſerapio cū Alerādro. Propri fm No ſcienduz q auctores qñqz cōcedūt educatio ne: qñqz No mime: ſed qd de hoc tertio appebit di cendoz cū qrt. Propri tertiu pñmitus ſciendū q lepra qñqz cōpetit educatio. Interdu No mime. ac deinceps ſiderādu v̄l muliū t mor i ea debeat edu ci an paꝫ t paulatiz. Propri pñmū h⁹ ſciendum q lepra vel eſt i via vi cōſrmef aut iā iſerta cōſrmata. Qd ſi pñmū adeſt educēdū educōe multa ſeu ſoriſ ſiue ſāguis: aut qz alioz peccet humorū. vñ ſerapio Intentio icuratione lepre hu. vincēris eſt cūatio t h in principio ſuī ante qz idureſ t iduriciem tranſeat lapi deā. Qd bedit eni medicinis q eūani euſ t attrahunt: t resoluſ cuz medicis cūatiinis attractiñis. Eni qdē consonās. a. ingt. Qz vi icipiatur i cura lepre cum cūonibus t mūdificatione añqz igroſſetur egritudo t vt incipias t ſleboihomes ſleboihomia vltia: ſicut ei ſentit haliabbas cuz rasi vi tāgetur deinceps. Qd ſirmatur: qm̄ in pñcipijs nōnūqz ſanatur qrt o practi ce. Sanatio No ipſi⁹ pñcif abſcifione cāe ceu aliarū māliuſ egritudinū. hec at educōe removeſ. Educēdū igr iūc i ipſa ceu t pñuadēt parguta. Si at fm ex titerit tunc. n. ē educēdū multū t vhefemēt verū t paulatiz. Quare ſerapio: Lū igif puenit res ad grossitudinē cōplerā terricſtrez non cūatur oīo negz resoluſt. Qd fulcitur: qz q malo viuntur nutrīm̄to i farmacijs purgati exoluſ ſito pp abūdātiā māloz humoroz: ſiue nutrīm̄tū erteri⁹ audiatur malum ſcu id qd i co:pe pñinetur aphorismoz fa. bm̄i No nutrīm̄tū itrinſecuſ ō leproſoz. Amplius id q agi tat māz t ad ſoriā icitor ſaplūſ malignuſ pñſcēs cu benigno: ipſa ēt ieducēs: nō ſpetit i lepre: talis No eſt educōe ſortis: ſeu multa qñqz: cuz māz ineniat indispositā oſariā. Lorūpit ēt complexiōne magis corporis pñrētē cuz ip̄m totalit ſā ſim humida t ſpūs qz pñres ſolidiores ſi cōtagione affectuſ. Mūndare nāqz leproſu h⁹ eſt ceu qz volens pñtēm aq̄ corru pte depurare lagenā i ip̄m pñcīes aq̄ limpide. nibil eni pñrētē ſdepurat aquā adueniētē corrumpēs cu trāfitus in dñans ſiat ita t anica ſubargutū. Tali igif lepre mō bm̄i non ſpetit educōe. paucinā No t pe de tentinā ſredit i gens. a. In ſleboihomia leproſoz q cōſfirmati ſunt non oī ſi ſi occupatio neqz inſolutione v̄tris eoꝫ cum medicia ſorti qz ſupfluſates eo in eis moventur: t nō ſeparāt. imo ſi alleuiatio in declinādo materias eoꝫ ad iſtina etter uſ admini do qd carminet t ſoluuat. Lū. n. tales non poſſint curari: qd oñditur pñrie cu ipſoz ſāguine i ſacello p aquā deducto refidere videātur fruſtula carnis are nosa nigra aduſta: nō at ſubalbida. tūc qdē eis blan diendū t palliādu ſim q possibile vt tenendo eorū viſcera cu trocifcis de capparibus apta iſtina t urinales meatus pñuentibus leuioribus t humectatioribus. Malliant ēt qdā t eoꝫ ſupſicie matie faciū q pñrie cu metalloz limatura nōnulli cu ſanguine te ſtudiniſ t olciſ amigdalaz amararū. Alij cum tyria ca opiate cōmixta aliq cum vnguēto ſuſco t terbentina t ſanguine pueroz recenti. laudāt et plurimuz narcoticōn cu limatura eboris et aurī. Nonulli te ſliculoz laudant extractioneſ qd in leonina fortassis confert et non in alijs. Veritatē vero hanc rafis ita breuiter inuit. hec egritudo aut ē icipiens vel inaſit ex corpe aliquid; aut iam puenit ad vltimuz ipſius

Dubitatur egredi qd in viatico p̄cipitur in lepra d̄ sā
guine corrupto phlebotomandū fore d̄ vena media
na cū fuerit mā inter vasa. Si x̄o fuerit ex phlebo/
tomia erit cauēda cū multū noceat. Adā. n. corrupta
trabef in venas: vex tūc educēdū pharmacia. Em̄
oppositum vidēt relig sentire cum leprā ponat p̄ cor
pus oē diffusa t̄ tanq̄ crāctū v̄lem. Dōm q̄ fmo vi
atici Isaac camillo si simp̄r auditus nō ē sanus vsq̄
quaq̄. Intelligo tñ ip̄m inuere distinctōes in lep̄ b̄
q̄ fuerit ex sanguine corrupto vel humor alio. Pro
pter f̄m huius sc̄dū q̄ Rasis p̄cipit eductōem fieri
p̄uā t̄ paulatinā igens. Et i hm̄i hora. i. cū egritu
do ē icipies. oī vt cūtetur cū phl̄omia in oī mēse p̄ter
q̄ vltiatio fiat in extractōe sanguinis t̄ solutōe ven
tris i oī hebdomada cū eis q̄ educūt colerā nigrā pre
ter q̄ id fortiter fiat. vñ Almā. qnto recitat sequēdā
adoleſcētē lep̄izatē in qnqz mēsiuz t̄ paucoz dierū
spacio plusqz q̄dragesies vētrē soluisse. Id autē fieri
nō poss̄ si multū t̄ mor educere. Et firmaf q̄ ostē
sum d̄ria. i. 4. q̄ in egritudine nō v̄hemēter piculo
fa spaciū dāte incip̄lendū sit a medicaminū leviorib̄
cū nā nō sustineat repētinas alteratōnes. In oppo
tū Serap. in initio b̄ egritudis oī vt fiat eūo cuz et̄
etōe sanguis multi i principio si p̄sentiūt v̄tus t̄ etas
In q̄rto x̄o prac. Lū elephantia fuerit in principio
anteqz facies icipiat desicere t̄ deformis fieri t̄ mē
bra v̄lcerari; sanguinē minue a duab̄ organicis t̄ du
ab̄ v̄enis q̄ sūt post aurē q̄ frontis; ac nōnunqz a
mediaſtinis donec defect⁹ appearat. vñ dc̄m p. A. opor
tebit vt icipias; t̄ phlebotoma phl̄omia vltia. Id at̄
qd multū est t̄ mor educē. Et firmaf p̄ id qd dc̄m ad
vltias egritudines vltias curatōes potētes. Ac vltie
replōni vltima debet eūo; t̄ plurimis eget eductōib̄: v̄tus. n. nō patere
tur. Et iō melius ifra subsistere q̄ exigitissime eūa
re: q̄rta primo. Et ita p̄ma sūt audienda vel ex parte
māe multe replētis in maiorē mor cachochimiam se
trāsmutatis; t̄ sic intelligēda ſa. Primi igif ſuperūt
idicatōem a v̄tute: ſecūdi x̄o o multitudie cacochi
mie. Et nosce qdē lac in hac paſſione mime p̄petere
t̄ marie cuz fuerit a mā non adeo feruēti t̄ in regione
ſiori. Per accīs x̄o p̄ſert qnqz vt accidentiū gra
ceu difficultatis anhelit⁹ t̄ ei⁹ cōſtrictōis craspatois
t̄ raucedis vocis maxieqz corpe iā eūato. Et ppue
cū fuerit calidū mor emulſuz vt ouinuz ſm. A. p̄p̄e
cū ſuo exhibitū canone. Aplo at̄ cū q̄ ſuſtientis
iordinate vt̄t t̄ marie cū pauca p̄cipianerit aquosi
tate: t̄ in locis magis fris i trāſpirabilib̄: a p̄ſcibus
ſalfis marinis: carnibus antiquis m̄licioſ ſalitis: t̄ pro
prie bubalis t̄ bouis lepraz icurrit. Et iō in Sarōia
t̄ ſupra mare flādrenſe ac Larmōia multos ē repire
leproſos cēi i Alexādria ex afinoz comestōe. Pro
pter q̄rtū x̄o ſciendū t̄ ſi appearat tñ dōm ad primū qd
vſuz d̄ria. i. 85. Non. n. ſimilē cū horū māe ſint alter
Ad aliud qd dōm ſimiliter d̄ria. i. 8. t. i. 65. Ad enīz
ſupertinates ad extriseca mādenſ t̄ escaras t̄ hm̄i
cauſenſ deſedatōes nō p̄ modū eductōis māe de ite
rioribus eradicare in q̄ foras vex major exp̄ſio enēit
ipſius malitie nocēs per oē. Ad aliud dōz q̄ illa edu
ctio ſcā in cancro cū ſero t̄ epithimo q̄ fuerit confir
matus nō ē multa ſeu v̄hemēs: ſz potius pauca t̄ d̄

bilis per viaz cuiusdā p̄ſeruatōis aut poſſibile ac pal
liatōis. Moſce tñ q̄ cācer ſortasse deterioris ē curati
onis q̄ lepra: eo q̄ ei⁹ malitia i vno ē loco iſerta: lep̄
autē diffusa t̄ v̄tuſiōr ita reddita. Itidē: admīſtrate
curatōes leprā ſuſtentāt t̄ nō agit ſuper mēbra ſim
plicia: ſed in cācro nō ē ita. A. ad aliud dōm q̄ b̄ ve
rū ē ſed v̄tuſo toleraret t̄ mā expellcret corrupta ſed
oñſum ē id iſtercidere mime: imo hoc lupū ſoret ſuſci
tare ſopitū. Ad aliud ēt ſppz qd dōm: q̄ leproſus n̄
p̄ſirmatus p̄curādus ē cū eductōe ēt grandiori: cuz
nōdū p̄ſirmatus; nō āt v̄t oñſum ē poſtea. Diffat. n.
Egritudo ab alijs de corruptiōe. Que at̄ alterius p
tis inducta fil̄ patientia ſua pcedunt v. a.

Differentia. 178.

Vod tyriaca v̄enēū q̄litate t̄ nō p̄prietate
depellat oñditur t̄ ſeptio breviarij. Tinētis
tyriaca ſacere opatōes illius p̄ oplonez cōez
reſultantē ex religis ſimplicib̄ p̄ponētib̄ cā. Amp.
p̄prietas p̄ſurgit i aliquo t̄ tota ſpēs aut ſba cū ſim
plicia ſe cōmifuerūt digeſtaqz cōplerionis vigore p̄
cedentis fuerit pfecte: p̄mo pria. Sz miscibilia i tyri
aca non ſunt ſimplicia vex ex elemētis p̄poſita. nū
lū n. elemētōz ipſius p̄ le igredif p̄pōem. Adhuc ſi
reſultat in aliquod p̄prietas cū ipſa p̄ſeq̄t ſormam
ſbale: d̄ria. 7. oportet p̄ gnātōem iſroduci qd eve
nit in primā p̄cedētē reſoluēdo māz. Id at̄ nā ſit t̄
nō arte: cū ipſa ſit principiū i tr̄iſecū totū hoc in totuſ
trāſmutātis hoc at̄ extrisecū. Erpedit ēt gnātio cū ſit
nā ſubiectū in potētis: ars x̄o in actu: cū eius tñ ſit
alteratore trāſmutare: tyriaca x̄o arte cōſicēt t̄ non
nā. Kursus nihil agit v̄ltra ſuā ſpēz: hoc at̄ eēt ſi ars
tyriacādī p̄prietatē cāret: cū ea ſit nāe non aut artis
Conſegut nāqz formā vt dc̄m ſubalem. ars. n. de
bilior est q̄z nā: nec aſſeq̄t eam lic̄ ſuſtē ſubale
methauroz q̄rto. A. Malin: Si p̄prietas poſſet ar
te iſduci cū ſorma adducere quaz ſeq̄t ſubali: t̄ ita
poſſet aurū per alchimiā cōſtrui qd negat ibidez. A.
Tyriaca igif v̄enēū q̄litate t̄ nō p̄prietate repellit.

O p̄pōitū x̄o hui⁹ ſapiūt medicoz vt appēbit q̄z
plures. Adhuc Damascen⁹ in aphor. Tyriaca ma
gis neſſaria ē vt diſſoluat diſp̄gat et mūdet. hec at̄
pſiciūt ſe cōplerionē. Virtute nanqz huius p̄pōtū
magis huic ierit aliud opus: puta v̄enēa depellere
qd pſicieſ p̄prietate. Malin: qd v̄t ſi opponiſ v̄ne
nō ſagit a p̄prietate: cū actio q̄litatina ſeu cōplong
hi ſit determinata. hm̄i v̄ero ē tyriaca. V̄enēa. nā
depellit calida t̄ frigida v̄t. Itaqz tyriaca id ſagit p̄
prietate et nō nā. Propter primū qdē ſciendū
qd ſit tyriaca t̄ reliq̄ que ipſius: m̄fata d̄ria. i. 7. Eſt
autē v̄enēū ſubā v̄enēi corp̄is p̄prie corrūptina du
plex erīs. Quoddā nāqz ē humidi hois corrūptiuū
qd accidit ex ſpmatis corrūptiōe materie itērīoz. 6.
vnde haly. V̄enēum ē humiditas aquosa ſubiliq
horribilis q̄litatis. vel aialium hūidam ſubtile acu
tū humane nāe itērēptiuū p̄cipue vt qd ſerpentis
aut ſcorpionis. Aliud vero ex mineris aut vegetabi
libus cēi qd arsenici aut plūbi ſublimatoruz napelliſ
vel papaueris. Eſt t̄ qdā itērēſiēs p̄prietate ſeu ſor
ma dā ſpecifica vel ſba vt napellus potiſſime. Aut
q̄litate et ea fris: vt opiuſ et iuſgamus: vel calida vt
euforbiū et anacardus l̄ ſint frigidis ipericulosiora
Sūt et qdā totū corp̄ v̄enēatia vt ſere p̄dcā nōnol
la vero p̄tē ei⁹ magis cēi argentiū viuū cerebro p̄ eu

res introductio: lep⁹ marin⁹ pl⁹ monē ulcerādo et cārari
des vesicā. Est ār q̄litas s; quā vocamur q̄les i p̄di
camītis dupler exūs: vñā qdē simplicis eli: reliq ei⁹ qd
ab eo p̄positu. Sūt ē f̄m ga, q̄litates triplices. p̄me
vñ caliditas fr̄tas hu, et sic. sc̄de ceu duricies molli-
ties: asp̄itas: et d̄f̄itas: ḡuitas: et levitas: et q̄ h̄i di-
cie n̄ parue s̄be. et t̄tie: vt odor: sapor: et calor. Hic āt
q̄litas audit̄ s̄bā et f̄ma. Quid āt sit, p̄prietas: d̄ria
inotuit. 5i. t. 6o. Ipsiā nāqz formā iherētius sequit
shalē ita vt actus aliquā toti tribuāt s̄be. Lū enī sim-
plicia om̄ixa vigore cōplexionis p̄fectionis i q̄ cali-
dū dñat fuerit p̄fecte p̄digesta et a labe p̄rietatis et sor-
de v̄putata p̄ori forma corrupta itroduciē reliq cui v̄
tus seu v̄tutes iherēt s̄z aspectū ad orbē deteriatuz
marie occulte: ac mirāde ex potētia suscitate māe qia
excepia h̄uana q̄s ēt p̄plexio s̄bseq̄t a p̄ori ea corrupta
reliq. Et si oia simul extēt ip̄e s̄litate iñ māe forma p̄
cedit shalis: deīn p̄petates p̄sequūt: rādē quoqz sic
cōplexio. Prop̄ f̄m v̄o sciēdū q̄ alig dixit tyri-
acā. mitridatu si qd̄ h̄i: cēn p̄fectio de musco amara
seu dulcis v̄enem cōferre q̄litate tñm: nō āt p̄prietate
et arguitib̄ moti p̄dictis. Et mouēt h̄i dicētes ex
m̄scibilib̄ taliū cōfectionū s̄z debitā p̄portionē cō-
mēsuratiōis ipsoꝝ quādā resultare cōplexionē adeo
māe v̄ueniētē h̄uane: sicqz admirabilē vt spiritib̄ et
p̄ncipaliorib̄ p̄tib̄ ide vigorāt ois malicia tollatur
veneni calidi sen fri. Id īleſif ex p̄imo sc̄de ita: qñ
caliditas ētēna eglitatē deſtruē voluerit calor inatus
et terioꝝ exiſit i ſiſtētia rex ſorūſſima et v̄enena ēt ca-
lida refrenet: nec expellat: neqz ipſoꝝ corūpat ſbāz
niſi calor inatus. Ip̄e nāqz māe exiſit inſt̄z qd̄ calo-
rī adueniētis expellit nocūmū iō q̄ ſp̄m mouet ad
ip̄u expellēdū: et ei⁹ vaporē remouēdū: ac ad ip̄z re-
ſoluēdū et ip̄i⁹ māz adureēdū. qd̄ et ſridi occurrētis p̄
h̄i ſpellit nocūmū. h̄i enī p̄prietate nō b̄z ſridi-
tas. Nō enī ipugnat neqz iſrat niſi caliditatē adue-
niētē p̄ h̄ria: nō āt occurrētē ſriditatē. Id āt ſapiat ar-
oſtutia volētis oēz actōnes q̄litate p̄ſici mō quoqz
elari. Sup qd̄ adeo inixus alexāder: et vt et aiaꝝ p̄ra-
ue ſentiat h̄uana ex potētia eloꝝ cōſurgē m̄ſatū d̄ria
7i. S̄z id fortassis n̄ valet: qm̄ tūc tyriaca v̄tute āpli-
us p̄oraret lapidū p̄fectōe qd̄ euēit mime. Prop̄
tertiū qdē ſciēdū q̄ post hos iñētus ē ſamiliarior d̄di
modis cū ois ſit addē qd̄ deficit ethicoꝝ ſpm. quo
tyriaca: et q̄ h̄i v̄enētū depellat. Sitqz ſtūtū ſz cice-
ronē a q̄būſlibet recte iñētis ſecedē: ut illū eiusdē
oē bñſiciū meū extat qd̄ tyriaca et q̄ taliū n̄ ſolū opa-
tar q̄litate p̄plexionali: vex et p̄petate q̄litatē occul-
te. cū ſic. n. calida v̄enena ſpellit q̄lirare ſrida et op̄i-
um et taliaꝝ: p̄petate v̄o q̄ calida vt ſp̄tis et ſilium mō
v̄o qdā v̄iroqz vt ea q̄ cū ſritate p̄p v̄ite calidū p̄pe-
tate b̄z iſritā: cēn qd̄ ſcorpiōis v̄enētū. q̄t̄ tyriaca
et q̄ taliū p̄petate ſpellat v̄enena ſulcīt auctoribus.
vñ ſerapion. 7. Sūt qdā opationes q̄s n̄ ſacit tyri-
casus, p̄prietate. ſ. opationes q̄ ſequūt p̄mas vt ascari-
des depelliē. decio v̄o practice: tyriaca ſua p̄prietate
p̄dest reptiliū p̄cūliōib̄ t̄ n̄ ip̄i⁹ q̄litate. Quito
v̄o prima: tyriaca n̄ efficit ip̄i⁹ opationes niſi p̄prie-
tate p̄p̄petatē illī ſorme ſequētē p̄pōez simpliciū ip̄i⁹
vñ coll̄ gnt̄: nō ē remouēt iñenire, p̄prietates i me-
dicinis q̄z p̄p ſcā ſuit in ip̄e lōgo eo q̄ cōplexio ma-
gis ē in illis cōfirmata: magis tñ p̄prietas reperiſt in
cōmixtōe nāli q̄s in artificiali. et h̄i qdē p̄prietas ſo-

lā cōphēdīf erpiētia. Quare, a. de medicinis cordis
bāc p̄prietatē declarās igt: q̄ in tyriaca et mitridato
qddā ē notū velut qd̄ ex simplicib̄ ſurgit ceu dicat
tyriacā cōferre v̄enētis eo q̄ ipsa igrediūt medicie
cōferētēs ad illas. aliqd v̄o ignotū vt qd̄ ex eis ad
uenit post cōmixtōe a nā v̄ueniētē nāe h̄uane valde.
ad quā egdē ſuſcipiēdū ſplexio simplicia ſp̄auit. cu
iūs ēt principiū ab extriseco exiſtit. ignorat̄ et p̄po-
tionis medicinaz. q̄litas in ea iñuētaz vt talis iro
ducat p̄prietas ceu i reliquoꝝ ignorat̄ nāli ſp̄one
vt tertio ēt appet terapētice. Et iō dicūt ſapiētiores
precise q̄ directio ad ſp̄ōez tyriace et h̄i p̄cessit abi-
ſpiratione et p̄uidētia diuina vel arte iſpirativa cōſili.
Rō enī n̄ ptigit ad eaz ſp̄ōez. Ipsiāz nāqz cōmittio
ē ſere illa: q̄ totius in totū cr̄ns dei opus et nāe: ſp̄le
xionū primo. Et iō taliū ſmittio n̄ rōe cōphēdīf ſz
magis expimēto. tyriace ſigdē ēt taliū p̄prietas n̄ ad
uenit niſi post ip̄aꝝ v̄ehementē cōmittionē ita vt an-
tig formidarei cōmittionē ſimpliciū h̄i in medicis in
grediētū tyriacā ip̄aꝝ p̄prietates deſtrūt: ſz reuel-
tio ac diuina p̄uidētis deducit ad iſtō vt ē erpiētia p̄-
cipiaſt illas n̄ corrūpi. Et iō d̄ria. i. 6. Adē ſc̄iliū ē
vt n̄ remoneat aliqd ex tyriaca q̄ expimēto iñuātū
andromac̄ innenit: qd̄ ga. vt ſibi aſcribet ſacē ſa-
gebat. fortasse nāqz illa cōplexio cū illo pondē ſigni-
ſicat illud c̄ iñuātū iñuenit expimētū: ita vt q̄ ſi re-
mouet a ſuo pondē n̄ cōſeq̄t illā p̄prietatē. Et noſte
e. io. practice de medicaꝝ ſc̄ordis q̄ ſuamētū qd̄
er ei⁹ p̄uenit p̄prietate ſi iñuenit ſufficiēt apprehendi-
niſi i tyriaca ſermētata. c̄ qdē ſim modernos in. io.
an. p̄ficiſ ſermētatio. f̄m v̄o ga. i. 20: f̄m diuerſi-
tē regiōis i caliditate et ſritate. Apud tp aliquos mo-
dernos ſp̄af ipſius iñuamētū p̄ ſer mēſes qd̄ ga. n̄
cōſentit. Et ſi d̄cī ſit ip̄a ꝝ poſt ſer mēſes ſieri ſantē
d̄ria. 127. Sic itaqz ſentiat patiōes n̄ eē iconueniēs
q̄ et actione et paſſione ſimpliciū ſiūcīoꝝ i vñū poſt
longū ſp̄ ſc̄urgat et ſermēt p̄petas i tyriaca: et ſili-
bus: q̄ depellat v̄enosa ſp̄m et calorē ēt cōſortādo i
natū: quare iñuaf ſp̄i illū ſp̄ ſiūcīoꝝ ſacientia ſia
et calida et vicit v̄tutes eoz. et iō ſciēdū q̄ p̄prietas
p̄t accipi dupl̄r. p̄prie qdē ſz q̄ ipſia veri⁹ rep̄iſt iſte
b̄p̄dūctio a nā: ceu expositū d̄ria. 2i. aut iproprie ſz
qndā ſilitudinē: ſic ex applicatione rex igrediētū ty-
riacā ſcā p̄artē: vbi ſore ita n̄ ſuāt ad orbē aspectū n̄
ſi ſorſitā cōtinēs dicat illū aut exūtia lumīariū i locis
deteriatis tñ cū ip̄e cōueniētī vt m̄ſatū d̄ria dñti. qd̄
āt i ea et in ei⁹ cōpari cōſurget ſādē aliq̄ p̄prietas on-
dit: qm̄ ſi opatio tyriaca ſieret, ſp̄i ſimpliciū cōplexionē
ſolū et n̄ pp̄ compōez ex q̄oꝝ ſp̄ ſiūtū eleuaf ſp̄petas:
tyriaca recēs fore efficacior et utilior. f̄m. a. ſermē-
tata. Eui⁹ qdē ſiūcīoꝝ iaz appnīt cū recēs pauci extet iñ
uamētī. Adhuc ſit tyriaca depelleret v̄enena p̄ q̄lita-
tē ſolū ſeu cōplexionē: et tunc ſacēt p̄ ſritatē ita q̄
ea v̄ena n̄ corūpet calida. C̄ qdē ſiūcīoꝝ appetet. Lō
ſert. n. v̄enētis magnifice calidis et ſp̄tis et ſilium
et ſridis vt ſcorpiōis. rursus ſile vt de colore et odo-
re constructis p̄artē ēt et de tyriaca. ſz hi p̄prietates
h̄i p̄mo ſa. Colore ru. ſanguinē ad cē ſouere et flu-
xum iſuētē: et iō phibet ne res iñueat ru. ex enī⁹ na-
rib̄ deſfluſt ſan. p̄mo p̄ma. Citrin⁹ āt conſert iſte-
cīcia. vñ tertio. i. 5. d̄cī q̄ patiētēs iſerīcia iñuāt per
conſiderat onē in rebus citrinis. Illud enim mouet
nām ad expellendā mām curinam totam ad cutem;

Similiter et edocere tunc quada occulte ut matricem in citare in motu. Itaque rictus in tyriaca et similia consurget post spaciū nō pueras, pueras, qdā et altera signat arte diuina ut scorpiones: apes et qdā taliū. Scias quoqz alī qdā venenis obfisteret sui pplexione cœu corpora calida fr̄is ut castoreū albū dyana cardinū et eō. aut ppteritate sic mus napelli: vermicul⁹ gdā i ei⁹ nascēs radi ce: et ut dicitur tyriaca del cor pplexi puma hiacetus aux⁹ et diamusc⁹. Aut vias et meat⁹ conguſtando ne ipsa i cor ppterat ut i terra sigillata et qdā ipsa adiuuant ei puncta vel membro⁹ superficies viscosas et vinctuolas reddēdo venenū puerat ad cor pplexum accedē qdā buix⁹ multū: oleū: nubes: auellane: et taliū cœta opa tur. aut ipz calidū i cœtādōt moueat in quietate et veneno⁹ resolutionē: cœu oia calida et sicca subtilia aromaticā: et cor marie pplexum. nosce i sup tyriaca nō solū opari pplexionē veneno⁹ pppteratē pplexum ex simplicib⁹: vex et opatōes pplexionales qdā ipsius iunat et pfectū pppteratē. vñ d medicis cordis. Impugnās medicorū ipiti putates caliditatem tyriace et mittri dati sore itēsiorē illa qdā diatribo pplexo: et dyacimini: et iō d tyriaca et mitridato exhibeat quātitatē medij a rei: s̄ illis aur. qtuor. qdā m̄ ē salū. Nam i his qdā medicis cordis. A. dīc se iuēisse caliditatē tyriace i fine scđi grad⁹ et mitridati aliquātuluz citra. Estatio tñ p suadet qdā pplexio p fermitatōes adipiscit caliditatē venītē ab eō qdā iñ syllō nō p̄ pphēdi s̄ tñ estiatōes artificiali et ergimētali: qdā vidit imutatio grādis quaz cāt i corpib⁹ assūpta. Propri⁹ qrtū gdē ad pñmū qdā dōz appuit: qm̄ sapio actōes ponēs tyriace puecire pplexionē cōes resultatē ex simplicib⁹ qdā ei⁹ qdā nō si erēt pppteratē cu iā diri tiriaca nō facē qdā actōes sua pppteratē. Sz id iō repudians estiūtive tyriaca opari pplexum pplexionē miscibiliū aut suis opiniois qdā ppteratē et pplexionū aliq̄ pria ut visu dñia. 7i. Ad alid et qdā dōz appuit: qm̄ illis verisicat magis i pppteratē nāe accepta qdā totalit resultat p nāz absqz artis ad miculo. ea No qdā consurgit iūtū ab arte ppteratē existit ut dcm̄ ē filitudiaria nō certa qdā porē imutat ut ars consegit nāz Resultat. n. ut declaratū ē s̄ aliquē modū ex simplicib⁹ medicamib⁹ componētib⁹ tyriaca si cut No ppteratē ex simplicib⁹ elis relatione ad aliquē orbis sitū. ad alid dōm qdā ppteratē principalis et ppteratē introducat p nām initiali et pñr p̄ vigore artis sufficiā nām imitādo. Et sicut imitatione ipsa nō consegit: s̄ multū laborei ita concessū ppteratē qdā arte taliter consurgit nō certa s̄ similitudiaria magis existē. Ad alid dōz pdictis ei adiectis qdā nihil opat ultra suā spēm i No tute ppteratē alteri⁹ vigore tñ agit ut soliditas tute ignis ex aere aliquā gnāt ignē. Ad alid dōz qdā concessū ē a qbusdā alchimiā visicari: et aux⁹ et argē tū arte posse construi ponētib⁹ oia metalla i vna coi care na ppteratē neqz visi i magis differt et min⁹. et qdā sūt velut corpora qdā egra quoqz sanitas et pfectio arte acgrif ut i corpib⁹ s̄ iati. vñ Lōmē. 3. d̄ aī dīc d̄ multis artificijs qdā videt eē possibilia: s̄ lūt cāp ignorātū: No ḡs: alchimia. Qdā oñdit modus gnationis duplex aliquo⁹ per nām et arte cœu scorpiōnū et similiū. vñ. A. i. d̄ aīlibus Sz amicū habui qdā fecit scorpiones qdā alios postea gnauerunt. Et iā testificati sunt mihi duo amicōz fideles argentū arte dcocti onis secisse vex oī etamine non iñ inde lucrari apte

Differentia. 179.

Hod tyriaca diatesseron conferat morbi et nistrabidi oñditur. Scribitur nāqz qdā ferta
Dī qdā tyriaca diatesseron vehementē ē conserens morbis a cane rabido. Adhuc qdā iesi pribus in erit et totū cū totū non sit oñd qdā p̄tūm cōgeric. Lō métator ph̄y. p̄rio. Sz p̄tib⁹ bis er qdā componit dī cēdis h̄mōi medicamē iest depelle venena et morbis canū ut tradūt conserre. Rursus: qdā calorē seu sp̄m confortat v̄rinā, p̄uocat: venenū eticcat morbi conserf rabidi cani: talis No ē hec tyriaca cū ex calidis et sicca v̄rinatis et diaforeticis construāt. amp. illud qdā ē acutū ulcerativū et vir⁹ ad foras tractivū cōserf potissime ut tradūt. id āt medicamē h̄mōi exisit. ita qdā tyriaca diatesseron morbis canis conserf. In oppositū: qm̄ neqz serpicio: Rasis Malibb. A. aut Melue que s̄ vna nō ē ppteratē insufficiētes ponē iuuamētū iſlius tyriace in morbis canis rabidi scripere. Adhuc aut conserf cōplexione vel ppteratē. nō qdē complexione cū ipsa calida sit et sicca: et venenū b̄calidū extet et siccu. O il āt cura ppteratē v̄no exiccat ēt et iſlantur morbi veneno tali. Neqz ppteratē cū veri⁹ repiat in simplicib⁹. nō āt in copofitis nisi fortassis i medicis solēnib⁹ qdā tyriaca magna mitridatū et consercōes d̄ musco dñia priori. Ipsa nāqz gnātōe introducit qdā nāe et nō artis ē effeci⁹. Igītyriaca diatesseron morbi non conserf canis rabici. Propter primū qdē sciendū qdā tyriaca ē multiplicet fm̄ diversitatē componētū ut visu dñia. 127. Qui tñ illud nomē ppteratē conuenit. Tyriaca ē magna andromēci aut Ba. in quā caro igredit̄ i yli serpentis. vñ nominationē ē sortita. Que āt hāc nō suscipit metaphoris dī tyriaca ut qdā diatesseron eo qdā ad illius filitudi nē veneno⁹ depellat nocumēto. Dī āt a dia qdā dei terptat et tessera qtuor. ide diatesseron. i. de quatuor Nam ppter mel decopulationum qtuor medicis aī conserf cœu gētiana astrologia lōga m̄ yrrha et thure cu ino dosis ē avī. i. Quidā No loco myrrhe posuerūt costū amarū. Alij vero contū addiderūt. Nicol̄ quoqz reserf quosdā priorib⁹ adūasse senugrecū nigellā: zedoariā dyptamū cādredō pigamū et adhuc alibi gū mi hedē et calcātū v̄stū. Que priores cōiter grecoz et arabū rōsbilis obmisserūt dicētes ipsā passionib⁹ s̄ rigidis mirabiliter cōserfent ut v̄tēsitatē et corrisio v̄tēris et testino⁹ epatis et splēis: dolorib⁹ epatis p̄cor dīox tremori pūcturis reptiliū ut scorpionū et arane ap̄: et potib⁹ venenosis et marie fr̄is. Adorsus autē canis ē dētib⁹ ipsius ap̄phēsio qdā plexū qdā solutio idūcif continui dētior exīs. Interdū āt mīme vex ī tertiis humiditate tñ salivali. Est āt canis rabidus aīl cūctis v̄l̄ redditū infidiliū cū prius eēt familiārib⁹ domesticū et neisqz obnorū cultodie aut venerationi dediūt. Rabescitqz autē ex c̄ bis et potibus corruptis: aut cadaverib⁹ et ags putridis ita ut hūores ipsius in mīlam convertant adustaz vel ex aere. Qdā fm̄. A. et viaticum marie contingit autūno et vete. Color nāqz estatis humores adurit: frig⁹ No vehe mēs eos ad nigredinē declinare facit. Alij tñ scribūt id in dieb⁹ canicularibus marie contingere: h̄c me No qdā p̄z que satis possunt concidere: cū finis vñi⁹ ipsi⁹ alteri⁹ similetur erordio; aphōz p̄ima. Rabidi autē sūt canes non solū: s̄ et lupi vulpes: similes: mustele: et quādoqz muli. Enīus qdēm rabici signa et discretionis inesse vel opposito: auctores norant

Q̄ plurima, sile et morti. cū. n. p̄cedit ipse significatio
nes appent terribiles et mirāde ceu paucor aq̄ l̄z eam
appetiat vessemet et v̄l̄r ligda et formas ut speculare p̄
sentatiua; latrātq; interdū ut canes. mingūt et qñq; p̄
pinguedinē in q̄ res carnoe mirabiles ac si eēnt aia/
lia et q̄si catuli appent; et alia h̄i versuta p̄tigūt syn
thomata; virq; vñq; euadit q̄s cū venenū i paucorē
aq̄. Ja nāq; in corde veneni malicia ē infita; Juxta il
Iud trāssiguratois ovidij: Nec trepidatis auxiliatur
egs. Viros tñ duos recitat. a. ex hac euafisse dispōe
nō tñ a cane fuerūt morbi rabido imediate; verū per
boies ab illo morbi. Prop̄ fīm No sciēdū q̄ cōi-
ter estimai tyriacā dīatesseron morbis h̄i cōferre
q̄re ēt Nicol. in eius exp̄ssit antidotis abobus. Qd̄
fortassis enenit vel q̄r gētianā isperit his cōferre mā
gnifice; aut cōfisus fuit i additōe medicinaꝝ quā sup
illustriores p̄iicit in hāc cōfectionē. vñ qđ de hoc se-
tiendū manifest⁹ app̄ebit p̄t̄. Quidā No posuerūt
hāc cōferre morbi p̄prietate; qđ vanū est dicē. tūc.
n. in q̄libet eēt medicia p̄prietatē cōposita signare;
cui⁹ falsitas p̄ot ex dīa anteriori appere; atq; in po-
sterū ex dicēdis. Prop̄ tertīū qdem p̄mitus Vitas
spīal q̄siti; deinde h̄i gr̄a subdāf an in p̄ncipio huic
cōpeiāt solutiua; et tandem cā quorūdā accītū morbis
p̄babilit̄ his p̄tingētū assignef. Prop̄ igif h̄i p̄
mū sciēdū q̄ h̄i tyriaca dīatesserō nō cōfert morbis iu-
nāmēto de quo sit curādū et p̄p̄e q̄n fuerit a colerico
assumpta; mo fortassis nocebit in aplius cū v̄bemē
xer calida sit et sicca. Et iō sibi ut appuit illustriores
medici hāc v̄tūtē mime ipressere; veū alijs multis
medicīmōt et tyriace maiori. Si at cōfert aut pueris
teneris et pinguib⁹ calefaciēdo et exciādo v̄nenū
h̄i; et spūs confortādo vel gēttane p̄petate cū ipsa n̄
totalis in hac conūpāt medicia; neq; pdurās ē adeo
cū sit v̄bemēter calida et sicca ut ipsa maturatione et
sermētātē ceu tyriace maiori p̄prietas iſurgat dīa
premissa; vel v̄rine p̄uocatōe ac v̄l̄r sup̄fluitatū de p̄
tibus iſtrīnsecis ad extroſū eductōe. vñ et cātarides
cū v̄rine p̄uocatione et sanguis pp̄ v̄sice excoriatōz
eductōe laudātū p̄cipue. Aldagis at cōfert cū sup̄ lo-
cuꝝ c̄plaſtraꝝ adeo q̄ calida nō p̄ax extat et si ca iſla-
matia; v̄leratiua et attractiua. nā v̄leratio et attrac-
tio ad extiōra mor p̄cipiūa ut v̄tēt̄; loco applicēt
moro; et deide arnia v̄leratiua ut alleū; cepe; et syna-
pi; eruca et q̄ taliū. Quare nicol. i antidotario maiori
p̄cipit morib⁹ tyriaca Dya. ut c̄plaſtrū iponaſ. me-
dicina No pre alijs h̄ ab oibus laudata ē ea quā ga-
cōſcripsit monteo; ipsaꝝ cōpoſnit Asanius vetus q̄
oēs medicinas vitupabat p̄ eā ita ut nullus moriret
q̄ hac. 40. v̄tēt̄ diebus. Lui⁹ qđē p̄p̄o: Rec. cine-
ris cācroz flumi alium adūstii rase expoſito ex ere ru-
beo p. io. gētiane p. 5. thuris p. i. cuius doſ ē coele-
sr. i. magnum; puluerizēt sup̄ aquā et non bibatur ex-
es minus dragme tres mane fīm. a. i ieunio; et sero.
Aliq̄ No duas exhibēt dragmas; nōnulli vñā tantiū
cū paucor nondū appet aq̄. astadion at exgimētator; f̄z
agggregato; ē p̄cepit hāc medicinā p̄trui cū sol fuerit
in leone; et luna. 18. post diunctionē p̄trāfinit noctes
h̄i tñ consecutio dīerhificatur apud plurimos i nūe-
ro medicinaꝝ et pondere. Sup̄ locū at si mobat ga-
hoc emplastrū. Rec. aceti kist. i opononaci vñias
tres picis libr. i. aggregētur; et inde locus épleſtre
moris. Prop̄ fīm istius sciēdū q̄ almāſor. 7. p̄

cipit in p̄ncipio curatōis taliū ventrē cū p̄illis et me-
dicis noiariis i caplo m̄lie soluē incipe. c̄ ſriū videſ
scribi q̄rto ſexta. vel nō 05 i dieb⁹ p̄mis ut p̄pes ad
cūandū ſ; occupare i attrahendo ad extiōra. Mā cūo
qñq; adiuuat ad hoc ut venenū penetret ad p̄ſundū
p̄hibēs attractōez ad extiōra. Qd̄. n. trahit bñores
ad intiōra cū eis ēt venenū ſhit. Qui dōm q̄ in p̄nci-
pio p̄ncipiātē non dō fieri cūo fm. A. timēdo attrac-
tionē venenī ad iteriōra p̄ampli⁹. P̄ncipiū nāq;
latitudinē h̄i qdā. n. p̄ ipſi⁹ magis attinet p̄ncipio
certo; alia ſini eius; nōnulla No medio. et merito qm̄
anteq; p̄ava ſupueniāt accītia vñ p̄uuz p̄teriſt t̄p̄s.
aliquā. n. 7. dies; iterdū. 40. qñq;. 6. mēles; iterdū ſ;
alios ānnis. Et dixerūt aliq̄ ex nō ē creditū aliq̄ ſalia
post ſeptē ānos appere. a. Accepit igif almāſor p̄ p̄n-
cipio p̄tē mediā p̄ncipiū; aut qđ attinet ei⁹ extre-
mā. No p̄ p̄mā exclusit ut p̄ncipiū initias. vñ ſubdit
post attractōez ex loco. Lū igif trahit qđ tibi possibi-
le ē p̄ſt duos dies aut tres; ſūc occupare in cūando
qđ forſitan iā penetravit. Prop̄ h̄i tertīū ſciēdū
q̄ alig dixerūt morbi ſteri ab aq̄ p̄ptere; q̄r factō est
Oplo ipſi⁹ mala eglis ſp̄lonalis. q. ita ut reſugiat ſ̄
ria ex filia ſcupiscat. nā diſcrasie nāles appetūt filia;
egritudinales No ſ̄ria i ſtegni ſe. vñ q̄rto ſexta iŋt̄
Ruffus: Mō terrēt ex aq̄ et diligēt voluntarii īra; niſi
q̄ ſp̄lones ipſoꝝ iā dilererūt ſiccitatē; q̄re abhorēt
ſrīa ſplerionis et diligēt v̄ueniēs. Eſequēt No ſū
dēs cū detestat̄. a. inq̄s: Ad h̄i ſmonē nō ē declia-
tio. Declinatio nāq; ad illud qđ ſuēit ſpleroni p̄pinq̄
ē et illis ad q̄ nō currit. q. d. ſplerio eglis nō irodu-
cif ex p̄p̄quo ut hec nō raro. Aut ſ; sit aliō horꝝ p̄p̄i-
q̄tas; nō tñ iāta q̄ iducta ſit nālitas cōcupiscēdi que
ſilia. Et ſalcif; q̄r hi ſitūt v̄bemēter et appetūt aq̄nā
ſ; ea v̄ſa terreañ ūzmarie. Et; ſpeculis et v̄l̄r terſis
ſp̄es rep̄tantib⁹ eis timor icutitur. Ruffus mara-
ſmat ſplerionē p̄auā h̄i ūzcalidā ūz ſiccā; et iā ſri-
gidā appetit aq̄nā v̄bemē illi ſriaz. Rasis No me-
dic⁹ ſophista i ei⁹ p̄bl. ſentit p̄tactū euenire ſynthōa
ex ſhingreſſiōe aq̄ in poros ſtōi anguſtiores; vñ ſpūs
cātūr ſantafā idūcēs terribilē. ſ; id tūc non minus
fortassis debēt liquorib⁹ cōſurgē religs. Prop̄ qđ
dōm id magis p̄tigere et imaginatōe corrupta. fan-
tasiāt nāq; canes i ligdis et terſis ac ipſoꝝ v̄ſcera.
almāſor et baliabbas; et iō ſormidāt aq̄nam et abhor-
rēt; ſ; egeant pp̄ ſitī illa. Qd̄ ap̄tenr; q̄r noſumentū
iſitū mēbris ē p̄ncipalib⁹ et marie cēbro: theořice. s.
Spūs. n. aialis cum religs cōnversus ad nām melā ūz
cholie; de cuius rōe timor erit. vñ q̄nto de accidē-
ti. Mō est mīrū ſi trīſūcā ūz timorē mortisq; ſu pectō
nē melancolici patianf cū melancolia fundamēto do-
minetor aie ūzalib⁹. Mihil. n. videmus exrīſecus oc-
currēs tñ timorē ūz tenebras iſerre. Ma; Ruffus
iŋt̄ hanc paſſionē quādā m̄lie ſp̄ez ſore theořice. s.
hic ſiquidē ſpūs ita corruptus cogit qđ non eſtimā-
tio; et tandem ſentiri viſu aut auditu; vel ſenuſ reli-
quo. vñde coll̄ ſertio: Prop̄ egritudinē ali-
quam ſiram timorē ūz trīſūcā: vapor quis diſol-
vit cerebrum ascendens in quem forma imprimi-
tur cogitat̄; in cuius quidē ſuſtu ſpūs concitā
animalis; ita ut v̄l̄r ad virtutem perueniat̄ imago-
tivā q̄ mediante ſenſus mouetur cōmuniā hic autē
mouet particularē taliter vi ſentiat̄ extra. Prop̄
p̄lus tamē credit q̄ h̄mā ſenſuſ ab angelis v̄la-

demonibus imitatur. L. n. Visus spū fretus h⁹ corrumpio ac occurres ligdis et terris imaginē repūtūibus canis similitudinē in cui⁹ virtute agit facit videre. Et qz mīlie⁹ h⁹ paucor et hinc timoreicutur vehemēte. qre medici ligdū q̄ trepidati assumūt iubet occultari per cānelūqz fugi. Recolo nāqz cū furore quodā i cōua lescēta tñbaret mīhi ex corruptōe imaginationis ac cīdūtū vi oē visuz avia videref mei nuper defuncta. Sūl cū diu in ignē classē erectis oculis appuit sumus labniger alt⁹ q̄ p̄ motū circularē a supi⁹ incipiēt evanuit et deosū. hoc sigdē p̄portōale tāgīt methaurox. 3. cūdā v̄t antiseroni erit b̄z Alexā. accidisse d̄ biliter et nō acute vidēti: tāqz sp̄ ituēti idoluz ip̄si⁹ ex op̄pēto aīcedē. Forme Xo i piguedib⁹ in v̄nale decisi repūtātur: q̄ oīs elicīt effect⁹ fortitudie agētis et māe aptitudie qd̄ h̄ accidit cū id venenū caliduz sit et siccū vehemēter acutū sibiqz ass milatū. Dē nā qz qd̄ deducit ab aliquo ei⁹ notā obtinet a quo p̄duci tur. Mā orta p̄ncipijō p̄testāt i tegni. mā ēt i q̄ repūtāt effect⁹ c̄ subtilis hūida d̄ facili passibilis ap̄d gal. pp qd̄ effect⁹ formis v̄riqz canū p̄similat⁹ poterit in v̄nali cāri quo q̄ssato dissolutio accidit vt nihil ap̄peat residere. Id āt p̄suadet Xl⁹ semis informatua et v̄ne dispō in sīala vt denotāt granula magis supi⁹ v̄ne iferī vel in medio entis reumate p̄tes dr̄nter p̄cuti. similiter ip̄ostasis circulusqz cū alijs contentis:

Dropt̄ q̄rtū Xo ad primū dōz. A. logf b̄z alio rū opinionē Mod⁹ nā ipsi⁹ ē cū aligd nō affirmet scribē dīe sc̄t: ceu qdā ipsius indicāt: p̄ter p̄noscita Hippocratici attributa p̄noscitac. Ad alī dōz q̄ p̄i b̄tyriace dia. nā iest nisi v̄ni serev⁹ gētiane vt p̄serat moris: pp qd̄ si aliter, p̄lit nō ab alijs ipsi⁹ cōponēti b̄z: s̄z ab isto sit tm̄. cui⁹ qd̄c īā dat⁹ mod⁹. Ad aliud dōz q̄ in qb̄ ip̄la p̄st̄t auxilia in alijs sortassis mimebec ēt p̄fēctionis dēa sūt mō plurimis alioz medica minū p̄surgē. Quare nō huic multū ascribēda talia. Ad aliud qd̄ dōm appuit. Mā v̄cessū ē hui⁹ tyriacā exteri⁹ appositā mo:sis cōferre p̄cipue. Ad ea ēt que alteri⁹ p̄tis qd̄ dōm visuz; qm̄ gratiofissimū m̄dico, rū p̄siderātē nullū aut qz p̄nu iouamentū istū medi comis fore moris id exp̄licarūt mīme. Ad aliud dōm q̄ si qd̄ cōferat op̄lone et q̄l̄t m̄fatum: et nō p̄prietate cū ipsa carcat nisi ea sit q̄ gētiane mirifice i hac p̄uctū laudare.

Differentia. i: o.

Vod in scabie non cōpetat phlebotomia oñditur A. cā mīme precipiente q̄rto septis. quē nō ē iſſufficientē ponē cū ceteris p̄ticularior exire rit. Adhuc phlebotomia est eūo q̄ debet hūorib⁹ c̄q̄liter abūdantibus cū sit eūo multiitudinē hūor educes q̄rta primo. s̄z in scabie hu. nō abūdant eq̄liter: i mīo humor adūsus aut salsum phlegma magis. rur suz vñcūqz repit nā inde agē p̄ueniēta loco: aphoris. prima. cū medic⁹ sit imitator nāe: s̄z ea p̄ cutiz re p̄titur ducere q̄ vna euonū extat laudabiliter creūcon tiū vt sudor ostendit. P̄aln: qm̄ san. fuerit bon⁹ paucus et hu. multi mali phlebotomia bonū rapiet et mālū relinquer: p̄tio q̄rta. h⁹ aut euēt in scabie cū extet sp̄es lepre. Et eadē rōne qua coitus p̄hibet h̄ eo q̄ monet mām ad exteriora et excitat v̄sporē puridum colidū adueniētem ad p̄tem sup̄ficiei cutis in q̄ putre scit q̄rto. 7. ita et phlebotomia q̄r motū ē humorib⁹ cāt ex eis v̄spores elevando et sumos. Quare q̄rta p̄mo. Minutio ē turbās donec gescat et iō phleboto-

matis iter cīdū somn⁹. Itaqz i scabie nō p̄petit phlebotomia. Is oppositū breuiarij sexto. Euētus scabie sit ex sanguine grosso q̄ putrefit. Quapp sit iceptio curatōis ei⁹ cū phlebotomia. At Theodorus p̄i scian⁹: phlebotomo prius suo gemia detractōe subueniēdū ēt v̄tis purgatio req̄nter. Mūlū in lepra cōter phlebotomia p̄cipit. 17. Dēm̄ āt scabie lepre sp̄em exi stere. adhuc. ii. de ige. Optimum ē venā icidere nō solū in synochis se. s̄z in aliis oībus q̄ in hūor putredie. In his āt timor p̄t gra se. adūcite. Dōqz q̄rto p̄zia. Lōsiliū meū in phlebotomia vi dimittat q̄stuz possibile. Sz i scabie vt ad multū nō ē se. suspitois illatia piculi. expedit igif n scabie phlebotomia. Dropt̄ q̄ dē primū sciēdū q̄ scabies ē co:pis v̄lio sup̄ficaciōe d̄se datio cū pruritis p̄ctura et ulceratiōe modica. p̄pe nāqz iter passiōes anūeraf cōes: cū sere totā cor:gis sup̄ficīē t̄tēt quo a plurimis differt subcutaneis p̄sionū. ulcerat āt nō p̄sudi⁹ cū acre dīne q̄daz et p̄ctu rap̄p nitrofisiātē sen bauracitatē hūoris acq̄sita. Dr̄ āt cutis sup̄ficialis seditas: eo q̄ nō sub egrediūdīe cōter: v̄x in his q̄ d̄ decoratōe t̄ actaf. Eapp nosce q̄ scabies dupl̄ p̄t se h̄r̄vel q̄ iter dū totū cēntialiter ip̄edit actus. Et ista egritudis sapit nām cū id rō exi stat morbi. Aut nō ledit oēs op̄atōes s̄z v̄m̄ solū p̄ta eā q̄ cutis: er q̄ m̄ lefio nō p̄surgit i totū. Et sic de deoratio quātū ad corpora exiat reliquū: morbus m̄ quo ad cutiū: ce solo iparis q̄pua digitū et si actū eius nō ip̄ediat p̄tis tm̄ i q̄ ē ita vt v̄ntes illi⁹ actib⁹ ip̄ediātūr. p̄p̄tis morb⁹ ē nō digitū: s̄z p̄tis solū i q̄ cadit at rari⁹ scabies actus ip̄edit corporis v̄niuersi nō sub egreditudine v̄x sub d̄ decoratōe locat cōius. Existit āt Ica bieci ceu pluriū aliaz triplex egritudinū cā. Primiti uavelut c̄bi et pot⁹ salis aceti et amari: p̄iuatio balneationis mutatois pānoz: exercitū et fricatōis. Ante cedēs seu hu. peccātes in sanguine marie. cōūcta sic ḡbūor corrup⁹ ad cutē delat⁹. Dropt̄ qd̄ sciendū q̄ mā que i cutē p̄pellit: aut ē corrupta nālis: vel ē corrupta putrescēs. Et siqdē p̄r⁹ aut ē tumosa terrestris: fin tm̄ āpli⁹ et min⁹ grossa ex q̄ pili gnātē et vngues dia. 54. vel hūida vaporiosa qd̄ tripl̄ evēit nā aut ē subtilis et sic i v̄spores iſensibilitē foras de māda trāspiratōe noiata occulta. vñ. ph. q̄nta. Se per corp⁹ n̄m̄ p̄priū quendā tepidū v̄porē emittit et sc aerē calefaciētē p̄p̄iquū. vel grossa q̄ sub cute remanēs affecta calido corporis et exire sece. Dymonis v̄tute in pedicules p̄uerit. Aut media q̄ i udore em tñf et. si Xo exiiterit corrupta virulēta: vel ē subtilis et tūc ex ea p̄ueniūt surfures et prurit⁹ in min⁹ m̄ et magis diversificata: aut grossa et ita scabies. aut alterutra et sic alopecia ip̄eligines et sei pigies. Et nosce q̄ scabies crīsis extat iter dū q̄rādā egritudinū et p̄p̄e cronicaz. Et ē egritudo cōtagiosa. qd̄ āt sit phlebotomia dia cōsum ē. 164. cū alijs. Dropt̄ qd̄ b̄z sciendū q̄ alig obmis cerūt phlebotomā in scabie adherētes vt p̄missū ē. A. et qm̄ phlebotomia cū sit v̄lis eūo hu. debet quātūtē peccātib⁹. nō āt p̄tristātibus q̄les q̄ scabie gnātūi. Et qr̄ mā ipsius v̄f et venas cū stere: quoqz qd̄c d̄seci⁹ tertio et q̄rto p̄positoz oñdef.

Dropt̄ Xo tertii sciēdū q̄ i scabie p̄petit phlebotomia: ceu oēs exprimūt vel patūf b̄z oēs dūmō alie nō obstēt idicatōes a v̄tute et ab his q̄ eā p̄sequātur sūpte atqz ex reb⁹ nō nālib⁹ iter v̄tute itermedis et dispōcm. Qd̄ monstrat qm̄ aut matrī eius in

tra venas existit vel extra. Si qdē pīmū cuz amplius hic dñe san. expediat phlomia. Ea enī ipsius pīa cuo Qd̄ firmat: qm̄ qrto. 7. Mā ex q̄ gnātū scabies aut ē nā sanguī ea cui cōmisceſ colla q̄ foſitū ē pueris in meliam aut cōnerva ē ps eius i meliaz vel mā cui cō misceſ phla ſalsū baurachii. vñ qrto practice: scabies fit ex phlatio ſalſi cu ſanguis melacolici admixtōe Qn̄ aī san. peccat ſingl̄r: aut ēt alijs pmixtus hūoribus cōpetit phloia. 8. appens d̄ ige. Non enī ſp q̄ phlomia t si pncipaliſ pp ſanguinis multitudinē. v̄ez ēt pp malitiā eius vel vtrūqz pmo qrta. rursus prius op̄ fit vñāquāqz cāx efficientū egritudinem abſcidere i tegni tertio. talis aī san. pōt eē aſdictus t ſi mediante alio vt ea q̄ diuincta. Eſt enī iſ cā peni tuſ aſcedēs. Amplius paſſioni vñiversaliſi cura d̄ bel h̄ v̄ vñūqdz coapteſ ppotionali. Phlomia No t scabies vt iductū tales extat cōuenit itaqz i ſcabe h̄ i phloia. Si No humores ipſa cāntes nō exti terit i venis v̄ez iā ad cutiſ ppulſi fuerit qz multuz a ſanguine alieni: tūc n̄ cōpetit ex oppoſito iducti phlomia. Rursus timereſ ne mā corrupta traheret intra venas i qbus āplius putrefacta febrē poſſet cauſare Qd̄ canēdū potiſſime: cu ea fuerit egritudis indicū ſelicuſ imo potiuſ trahēda est quātū poſſible ad cutiſ: ceu i apatib̄ pceptu ē fieri creticis. Igif tūc phlo mādū t ad vñū op̄ ē ſcabic t pruritu magis farma cia q̄ ſlebothōia: cu plim hu. ex qbus cātut distātes faciſint a ſanguine: q̄lis ē illa q̄ ſanguis dī mūdifica tia eū ab iſectionib̄ ſupfluſitatū alioz mundando.

Prop̄ qrtū No ad pīmū dōm: q̄. a. nō negat ſle bothomia: imo āplius eā ſacit andiri: cu dicat: Lura ſcabei pīma t melior: t cu q̄ est ſufficiētia eſt cu ſeo qd̄ educit hūorē aduſtū acutū t ſalſum phla. Eno vero ppius debet ſanguini maxie cu dixit ſcabiē gnāti ex mā ſanguea colere vei phlati pmixta ſalſo. Ad aliud dōm ſicut app. niſ q̄ lī pncipalit expetaf ſlebothomia pp hu. eq̄lit abūdātes debet vt iductū hu. et p̄tristantib̄: dūmodo extiterit itra venas cu ſanguis abūdātia. neqz q̄i debet hūorē extat coleric aduſtū oio aut ſalſus vel ſanguini pmixtus. Ad aliud dōm q̄ ille h̄ ppocratiaſ ſmo audiēd̄ qn̄ expulſio ſit cretica velox t violēta a nā q̄lis nō ē ſcabis q̄ ſi talis fuerit vt dcm̄ eſt qñiqz a ſlebothomia ceſſadū. Qz enī pīmū totū eūare ſlebothomia cu opus exiſtat ne san. p̄ āplius corūpaſ t q̄ eo:pi deſtruat ſupſiciale. Ad ali ud dōm p̄ iterēptionē mioris aſſumpti. Nō enī i ſcabe ſp eſt bon̄ san. t paucus: alijs hu. multi extant t prau. tūc enī expeſit magiſ ſarmacia q̄ phle. Scabies et lī dicatur ſpēs lepre multū i terius diſſert ab i ſpa cōuenit tñ in ſupſicie corporis magis cu vtrāqz ſit egritudo cōtagiosa t corporis ipediat ſupſicie. Ad ali ud dōm q̄ motus t perturbatio facti p̄ ſlebothomiam non ſunt tāti vt q̄ coitu cōtingunt. Aut ſlebothomia eūator cā ſcabei ſutura. non autem coitu: verum po tūs multiplicatur, ppter ſuum putriduz a coitu di ſpermuſ der omne.

Differentia. i. 1.

No d ſolutio continuū ad interius penetrās cranei nō poſſit ſine ossis elevatione medicia ri oñditur auctoritate oīum ſcribentū t opā tūm ſere. Ba. qdem pīmū ſine ſexti terapentice. Albucafini in eius pte ſeba operationis manualis: baliabatis nono: pract. qrto quinta. Et collz. 7. hi nāqz t vt vna ſit dñe ceteri pueniant vt ossis ſiat ab

lato circuſtātis. Adhuc mōſtrat rōe p topicā: Si qd̄ minus v̄i iſſe aderit t qd̄ magis. Minus autē v̄i cum os aliaꝝ pīi a craneo ſuerit idebitate restaurationi t ligatiū: cuius fractio vſqz ad medullā penetrat q̄ oporteat restauratōe t ligationē iterare: ne ſanies medullā cum osſe conūpat. Sed hoc pp accidē ſu perueniēs d̄ gerere. Eū iſḡ in quodā alioꝝ ossiū cōtingat pretaſtū: q̄to magis i osſe capitis: cu nō poſſit ligari t restaurarī vt aliaꝝ pīi ossa: multo iſḡ ma gis. Rursus ſi fractura ſit pua capillaris dicta X̄tus pp grossiū pīi circumſtantū medicie vſqz i pſundā nō poterit puenire i tegni. t. 7. de inge. Neqz ēt mā plapsa ad iſterius ſigillata poterit per h̄ i ſcissurā p̄uam educi. Amplius ſi dicit q̄ h̄ medicatio ſolutio nis ſtinuitatis ſiat medicis vt emplo aut vnguento abſqz ossis attractione oportebit q̄ medicia hec ſaniē gnātā extrahat ab interiū ad ex: Qd̄ niſ duobus aut trib⁹ poterit evenire modis. Nam ois attractio terio nālū ſit aut X̄tute q̄litatis q̄ magnes ferrum ad ſe p̄ducit vel p̄tia eius qd̄ euāf. Nō qd̄ eſt prius eo q̄ X̄tus ſpecifica ē potētia qdā nālī ſuſtiuſionē forme in mā ſim aliquē ad orbē aſpeciū. 7i. forma āt hec ſuſtucta q̄ talis opatio p̄legit artis eiſit: t ita accūtalis. Q̄ es enī forme accūtales ſunt ac cīdētia ppter q̄ X̄tute non poterit h̄ contingere ſpecifica. Neqz a vacuo qr̄ vt actus eueniat p̄tia euātioſi oī ſe attrahēs qd̄ ſubtilius t vas cōtinēs: nō āt diſpergēs: que nō reperit i emplo aut vnguento ſorinsecus applicato. Neqz ēt pōt ſaluari h̄ i p̄ca lidū attractio: qr̄ hec eſt ipſu ad iplendū vacuum attractio primo prima. Quare nullo modoꝝ eſt h̄mōi attractio ſalnare. Iudē in ossis fractura non ſoluſ exterius: v̄ez etiā interius mala iſtroducit ſplexio: que ſanari non poterit niſ eadē remoueāt. Quare medicinā oportebit ad locū interiorē puenire. mo tus āt attractio ſedecit ab illo. P̄alin: vulnera oīa pte contusa debent ericari. 107. Ericatiuſi ūz āt ſe tenet cum frigido eo q̄ ſiccitas maior q̄ d̄ bet redi corporis frigidius q̄ ūz prima ſimo. Quod āt tale ſorā ſalnere obturabit amplius t ſaniem ipellat interius. Igitur opus ſit ūz eleuare. Huius quoqz oppofitū nondū quis ſide dignus auſto:riate cōſirmauit. Rationibus tñ t expinēto pōt nō parū cōuinci. Emperia quidē: qm̄ cu ſi cuiuſlibet ſit addere quod deficit ethicorum primo: quidam talis ope rantes hodie laudabilius t abſqz minoribus ſcifici nibus curant primis. Ratione quoqz: quoniam quod prauiora iſfirmo adducit accidentia nō d̄ admistra ri. h̄mōi eſt ossis eleuatio cranei. Segitur enī nō pa rum dolor cerebri cōis: cōtusio: ſpasmus: t mors ſu ita vt iſtātū ſapientes premiſi. Adhuc in percusſione cranei ſmitus occurrit fractura: poſtea hūorū decurſus: deinde mala ſplexio: quā quidē in oī cu ratione vt dicit primus ūz remouere. Hoc quoqz agit medicina ſuppoſita. n̄ āt ossis eleuatio: imo hec ſplexionē deteriorē amplius iſducit. Quare emplo vel vnguentis iſtendū abſqz ossis eleuatiōe. P̄o pter ſimū gd̄ ſciēdū q̄ ſolutio ſtinuitatis ſue iparil omnibus aduenit mēbris etiam ſanabilis niſi corā. Illud enī ſolutionē nō tolerat continuū. 87. Aut niſi ad iſtimā p̄tis iſtātē ſe puenierit vt ad vētriculōs cerebri vel pſunditatē epatis: aphorismox ſerta: ad banc emiū imoderatus ſanguis prosequitur exitus

Ba No ibidē. Incisionē cerebri vidi sepe sanari. Se mel. n. in Nubia ciuitate samarie quandā q̄z magne et ocaue icisum cerebry h̄cō sp̄eri et in morte evader q̄d contingit rarissime. q̄ gdē solo p̄tinuitatis fm q̄ diversis aduenit mēbris diversa ut aut̄ sortit vocabula. nā sicut cuti aduenerit dī excoratio vel scarifica-
tō. si No carni plaga sine vuln̄. Ēū at sc̄m fuerit saniosum appellat̄ vlc̄. si at̄ occurrit ossi aut cartilla-
gini et hoc fm latitudinē vocat̄ incisio. si No fm lōgū et que fuerit quātitatis dī scissura: si No magne p̄tu-
sio. Ēū at̄ aduenit lacertis fm latū dī separatio: si No i-
cor extremitate puta i corda aut nervo dī est separatio
fm longū aut vocat̄ liqfactio et dissolutio. In extre-
mitate No ipsox enemicis ut i corda vel nervo vocat̄
attritio. si quoque aduenerit artarijs aut venis ro-
cat̄ aptio et si fuerit fm latū dī incisio vel separatio. si No
fm longū scissura noiaſ. si at̄ pāniculis dī ruptura q̄
si iūcturia vocat̄ separatio et dī locatio dī tactus. 75.
Quid at̄ sit craneū et ei⁹ op̄o. 39. Deinceps quoq̄
sciēdū q̄. mōi figure solutōis p̄tinuitatis capitis cum
ei⁹ noīb⁹ et cāc sunt multiplices: qdā nāq̄ ipsi⁹ solo
ē simpler: et alia ē cōposita. Sipler quoq̄ multiplex
ē. nā quedā ē in cure tm̄: alia i craneo q̄ p̄p̄e dī fractu-
ra. illi⁹ q̄z aliq̄ puenit vslq̄ ad mediū crancū. Est nā
q̄z op̄ositū ex duab⁹ p̄tib⁹ inter se rimulas et āfractus
q̄ plures h̄ntibus q̄z et tabulas vocat̄: quoꝝ nōnulli
penetrat̄ vslq̄ ad iterius oīo. Est et alia duram et sol-
vēs m̄rem: quedā et p̄valia No ad medullā puenit
cerebri: et nōnulla ad ventres mortalis iudicata. et
ad hoc aliq̄ ē p̄tusiva ita q̄ cutia exterior non v̄r lesa
et iterius erit os fractū aut̄ ēt nō fractū: s̄z solo p̄tinui-
tatis iterius et contusio. Itē qdā ē lata q̄ os frangit i
plures p̄tes: alia in quo ossa cōfracta i iteri⁹ p̄pellūk
marufis dcā. qdā subtilis minima q̄ nō app̄z n̄ si p̄ en-
clastri aut alicui⁹ ligdi colorati app̄oez: mergif. n. i
eā et ipsa dī capillaris. Ēōtingit ēt iteri⁹ applicat̄: sicut vasa metalli-
ca q̄ for̄ ier̄ p̄tudunf: qdā in capitib⁹ molliū cuēit pu-
teroz. Diuerſificātur ēt hmōi solutiōes penes illa q̄
bus iducū. nā quedā ensis p̄fici p̄cussionē auferēte
totū os vslquequo i pāniculū penetreret: q̄ fractura dī
oralis. similis. n. ē incisioni ab oris ligno immissa. aut
ense incidit̄ r̄pior̄ p̄ ossis tm̄ absq̄ p̄ penetratōe oīo
quā dicūt̄ absolute fracturā: que at̄ lapide aut alio cō
lurgit lato dī atritio. Craneo ēt aduenit quedā p̄so-
ratio q̄ acutis p̄tiugit hu. Sit ēt quedā supi⁹ quedaz
n̄: alia retro: alia dextra: quedā sinistra: et h̄az vnaq̄
q̄z p̄t̄ penetrare et nō penetrare. Est aut̄ composita
cū fracture aut solutiōi p̄tinuitatis ap̄a carnis dep-
ditio: et vlcus associatur. Dropter fm qdē sciēdū
q̄ hmōi continui separatōes diversis medicātur mōis
fm q̄ indicatōes ab eis suscipiūk differentes oīuz in
solutioni sere modo curationis obmissio capillaris i
exēplum marie assumak sicut eā aliaz padigma indu-
cit. A. Quā qdēm solutiōem oēs hacten⁹ scribentes
curauere p̄ ossis craneis ablōnē ingeniat̄es se i istro-
rum plurim aptoz ad hoc inventiōe. quoꝝ vnum est
stricte et subtilis aciei acutissime instrūm̄: post qdā a liō
p̄cipiūt latius administrari: et ad hoc si oīz latius. Est et i
strūm̄ aliud s̄erra subtilis ingeniose facta: qua os ser-
rat̄ leviter. Aliud No qdā cerebry seu tripanū dī cui⁹
acutū subingredieſ p̄portionaſ cranei spissitudini. q̄
re p̄t̄ amplius penetret additamētū supi⁹ relictum

est rotundū ne possit ad iterius āplius puenire. Ēū
hoc quoq̄ istro p̄forat̄ os p̄forationib⁹ cerebri: po-
stea iter eas cū aliquo fit separatio acuto icidente velut
cū q̄s terebello p̄forat̄ p̄ties: hoc tñ instrūm̄ exercēt
in fortiorib⁹ et craneo solidiori. Est et aliud qdā dī lēti-
culare qm̄ ē illi ps̄ eminē extrema sicut lēs super qdā
malleolo peuti: qdā fortassis ē instrūm̄ illud ad hoc lau-
datū qdā Ba. collophysis appellās cuz. A. landsuit
et alijs. Ante tñ box administrationē si craneuz nō sue-
rit patēs p̄cipiūt incisionē crucialē sup̄ locuz p̄cedē q̄
si san. effluat locū pāno oleo ro. et vino iuslo iubēt re-
pleri donec coarceat̄ ipse. Hāc No cranei elevatio-
nē nisi ad matrē durā puenit p̄cipiūt differri dīnti⁹
dīnter tñ estate et hyeme. qm̄ in hac prius: i illa ante
posterior. vñ albucas. In dieb⁹ hyemis oīz vi stu-
deas in ablatōe ossis ante diē. i. q̄ fm oēm dispōem.
Et si ē in dieb⁹ estatis vi p̄pes remouēhos an diem
7. anq̄ corrūpaf qdā ē sub ossi et pāniculo: et hec ac-
cidētia sc̄a timorē manifeste denotātia cū coleſ ac-
cēfio: amissio itel ect⁹: abscissio vocis: syncepis fe-
acuta: egressus oculoz et eoz rubedo cū gbus i plu-
rib⁹ dispōib⁹ non sanātū patētes. T̄p̄ at̄ remotōis
ossis s̄līt̄ baliab. determinauit si hyems fuerit ope-
tebit p̄t̄ ossis ante. i. q̄. diē educē. si No estas ē an. 7.
ante q̄z predcā patiāt̄ accidētia: nā si illa patiāt̄ curaz
nisi adhibeas: tē dit̄. n. in īteritū. vñ. A. Ne pus sun-
dat ad īteriora oīz vi ex̄haſ si fuerit plaga capitis cō-
plete: que. s. p̄dcā non i geat ossis educicē. Aut inci-
dat̄ et p̄hibit̄ si nō fuerit cōpleta et non s̄iat occu-
patio in restauratōe illius: et oīz vt non tardet̄ illud i
estate vltra⁹ 7. dies in hyeme vltra⁹ io. et q̄zto fuerit
veloci⁹ tāto melius et longinus ab hoc vt accident
nocimēta magna. Si at̄ solutiō p̄tinuitatis ad durā
puenit matrē die prio aut̄ fo p̄cipiūt meditari mō
prelato. Ēōsiderātur ēt in hmōi fracturis ne p̄fora-
tio quedā quā faciūt̄ in loco s̄iat̄ quo nervo possit cō-
curre ant̄ pāniculo a cerebro exētū. Sili⁹ et subtilio-
rē p̄so: at̄ cranei p̄t̄ et locū vnde sanies liberi⁹ valeat
expurgari. vñ ga. Sc̄io nāq̄ qm̄ cuiusdā caput vidi
mus cni⁹ craneū fractū erat et os qdā ipa dicitur pas-
sum ē: tūc ipa dīmittēt̄ qdā in craneo erat incisio et eger
sanirati restitui⁹ ē. Et ad hoc innuit. Si. n. craneum
postponerem necessario pellicule que sub eo erāt p̄
t̄rescerent p̄iulq̄ os solidare: qz nisi sanē a superiori
ad inferius s. irē sp̄ descensurā incisio non foret vñ
lis ossis. Vidi in aliū hñtem sicut prior i cepite fra-
cturā tm̄ arbitratūs sui dīmittere os qdā supins erat:
et incidere ea que iuxto illud erāt vt sanies locum ha-
beret fluendi. Ēūq̄ hñossis duricē p̄siderarem et
grossicē vidi magis vtile ēē vt os quod sugis erat
abscinderetur qz vt in sanie studiū impēderetur: qm̄
timui ne cerebry moueretur timui ēt n̄ si latom̄ for-
men fieret in ossibus lateraliter existētibus ceſa hu-
lus cerebry abscinder et foras exiſtit. Si aut̄ queratur
posita ossis capitis fractura in cōi vt alii ossium mī-
me adhēreat nūquid dī permitti ceteris conglutina-
ri vt in aliis sit ossium foras educi. Ēibi quoq̄ dī hoc
satissificat. A. inquiens ligamentum super caput non
posse vt aliis ossibus administrari. p̄pter illud ergo
necesse os ē sublevare et fracturā cui est quantitas do-
nec egrediatur virus sicut ē necessarium. ossa ēt ca-
tis ab aliis diversificantur ossibus. Ēū n. frangunt̄
non restaurat natura super ea orosbot̄ id est porum

forte sarcyon dñe sic ipsu adducit et nasci facit sup alia ossa: imo re debilē. qd ēt appuit i argutis ex sermone ga. Id at qd mouet eos ad ossis icthioez aut pforatio ne et ipsi eleuatorē sanie affuit expurgatio: ne illius retentōe q sūt cēbri corrūpāt. vñ. 7. collz. Si fractura sit i osse cranei vt penetrat vsq ad tclā tūc necesse ēt circa scissurā os remoueat ut mūdificari possit a sanie tela ne ipsā corrūpat et si ita n̄ si ēt sanari nō possz: s̄ i h̄ n̄ loco n̄ iuenit q h̄ sacē sciat. Propter tertium at sciēdū q; op̄ sit modū aliū empicū dōgmatizōre pdicto aduersū curā pdcāz solutionū sine ossis eleuatorē visū sanare. et h̄ qdē pficiat cū appositorē solū emploz aut vnguētoz absq; ossis eleuatorē oīo, obfusadū tñ ne i canf applicēt i qb̄ sua valde p̄fata iā appēt accūtia ut stolidi et methoici opank b̄i medicamib̄ viētes nullā idicationē nisi a morbo et adhuc prae sumētes, neq; et applicēt locis i qb̄ pp̄ cotusionē cranei hūores cōcurrentū ad itra super mīez durā: aut qn̄ fractura n̄ penetrat et cursus fact̄ ē pdict̄: qd̄ ex accūtib̄ pōt timorosis notatis pp̄pedi p̄mit̄ iḡr̄ his cōditionatis mod̄ hic ēpic̄ recite et curatōis duplex ex̄s. Quidā. n. san. cessate phla modoz quocūq; post. 2: diē aut̄ tertiam vel qrtā: ēpl̄m ponūt hmōi. Vinū. n. suscipiūt doricū siue maluafinuz et stuppas i illud ifundat̄: deide expm̄t: et demū pulueres plātaginis et filiginis hnt nō vchemēt̄ et itoz p̄mit̄ qdē plātagis puluerē sup stuppe pululū sp̄gētes imittūt i maiori q̄tūtate: deide filigis i minori ad dunt: et qdā fīm aliquā pte mīgraz fabaz grana tosta p̄rita mō pdicto: et sup h̄ pului lū itidē multaq; ifusa reliq i predictū vñuz et expsa sup apponut diligēt̄ et dimittunt p. 3. dies aut. 4. et marie i hyeme: demū ut ampli māz trahāt magis i q̄ foras vñūt̄ sermēti emplo. ipsi. n. est mās ex p̄fundō corpis eueller̄: deiceps aliquo cōsolidāt cōiori. Hūc at vidi moduz vtilē et expt̄ qn̄q; n̄ tñ alijs mēbroz a capite applicēt̄. sic eni vidi idiotas alibi applicantes apata n̄ paruz i pte attrahē. Est at ali⁹ modus artificialior et vtilior et cōior iā fact̄ saracenis ut post sanguis emorologia tale desup applicat̄ vnguētū. Qd: Recipe gūmi elemi vñcias. 3. rasine purissime vñcias. 4. cere vñcias. 6. oleiro. vñcias. 3. semis: armoniac vñcias 2. terbētie vñcias. 3. dragmas. 5. fiat vnguētū. Alio huic satis affine: Suscipe gūmi elemi vñcias. 3. oponacis vñcias. 2. bdellij vñciā lemis: rasine pinivn ciā. i. ce quantū sufficit: fiat vnguētū. Qd et rōe non minus oñdit̄ s̄fir: qm̄ aphoris. 7. Nāe sorti nihil pōt repugnare i expellendis: lz mā sit grossa et vie stricte. Videm̄ eni cuz nā mā apatis aligb̄ expellit locis et ossa trāfit. vñ. a. i4. tertio: Plā expellit p̄ns qd̄ est in pectoro ad cōcauū: et hec penetratio nō ē mirabilis et penetratione puris i ossib̄ pectoris: lz nā sortis ē hic. Et noſce qz non d̄ medicamē applicari cuz p̄na ut oñsum ē mortis appent accūtia s̄ modo spei sa lotis: sortificabis et ipsa p̄ medicamē adhibitū. Eti: qd̄ mala z nō p̄mittit sigi cōplexionē aut sientē ipedit et humorē delapsuz ad interi⁹ sup durā matrē ante q̄s sanietur educit vel saniantis dolorē mitigat: aerē ipedit ne suo itroitu cerebz alteret: ptes circūstātes ossis elargat et porifiscat. oz tanq; laudabilissimū admistrare i cranei fractura et capillari. Sed h̄i reptum et endictuz agere vnguētū et ab idiotis. Qd s̄l̄ cer- tiorat̄ non paꝝ cōsideratis diligēter q̄ ipm̄ igredim̄

t eoꝝ p̄portione et marie gūmi elemi qd̄ attractiū sufficient exsistit doloris mitigatiū male cōplexionis pp̄ familiaritatē ipsi⁹ ad corp⁹ n̄fīm correctiū: q̄ rasa de surzolo a gbusdā vocat̄ alterat malā cōplexionē et trahit et mūdificat. Lera vñ mortiōne p̄stat et predi cta p̄firmat. armoniacū q̄ tē cū terbētina i his fīm tñ plus et min⁹ cōuenit cū pdictis. Et qz armoniacum min⁹ ē familiare. calidi⁹. n. ē magis attractiū: ideo minus de ipso i pfectōez p̄ficiſ. O leū qdē ro. predi cta cōmiserat: et sua ipata cōmēsurat qlitate flpticita te qdā ēt ptes cōsō: tādo lesas ita ut ex his cōsurgat qd̄ eglē vñosū oī lesuo ūriū. q̄ at possit antedictam māz extrahē ad ex̄ oñditur p̄ hali. Nobis qdē p̄p̄at ut ponam⁹ medicas s̄b vñblico et attrahit hūores ex corpe et ut retineat̄ medicia i manu et attrahat hu. et ut ponatur s̄b pede et attrahat ex capite. multo iḡr̄ emp̄l̄m̄ relatū vel vnguētū poterit cū ei sit via per risulas meli⁹ attrahē. Itidē qd̄ pravā itēdit comple xionē alteratōe s̄bita et t̄tinui solutōe. his eni de cau sis dolor p̄surgit et accūtia plurima sepe iducit dete rior ut cerebri ei⁹ eleuatorē ad eā q̄ foras egressionē febrē spasmū syncopi: et m̄ritē nō paz: et h̄i non d̄ eligi supra illud qd̄ id n̄ opaf. hoc at cāt cranei eleva tio sic idē testātur. Est nāq; craneū cerebri clpe⁹ et de fensiū. S̄l̄ sexto de ige. colosifos qd̄ apud eum et alios ē inſtrūm̄ laudatū valde: lz cerebro sit min⁹ mo leſnum alijs: non est tñ libex a suspitione cū alteri cra neum capit̄ ab eo moueat̄ quo tpe caput necesse est fore getuz. Itaq; laudabilior ē medicatio emp̄lis aut vnguētis facta q̄s ossis eleuatione iducta: Sz q̄ in isto curationis modo n̄ conueniant oēs est qz medi camē ignorat̄ aut qm̄ verecūdāt a p̄sueta secerē volētes eā confluare illesaz et elatā. Vana glia eni q̄ circa hereses ē scabie oī difficile qdē sanabile nālū p̄ mo: vel qz timēt hūc nouū sibi modū et insuetū imita ri. ut. n. ait ga. medici cōiter vtebāt̄ post ossis ele uationē cranei medicia doloris capit̄s mitigatiua. Quidā tñ medic⁹ senior i civitate n̄ra solitus est facēt̄ sup pelliculas nāq; q̄ sūt s̄b craneo q̄s denudabat ab osse mox ponebat vnguētū qd̄ vñ effisios. et sup vnguētū ponebat mel et acetū mīrtū. Is qdē i bac medicia studiosus erat nec ēt ipsa ab vllō rome fieri vidi nec i audaciā habui ut eā sacerē. De hoc tñ si vis testis ero ante deū: qm̄ p̄les ab eo cuz hac medicia curati sunt i Asia q̄s ab illis q̄ medicinā doloris mitiga tū iponebāt. quare volaz ipsaz p̄bare cū i asia ero. qz t̄si rome nū sum eā postdosui eo q̄ secur⁹ sum chirurgicos romanos. vñ. a. tertio prima recitans hos duos medicatōis modos fracture cranei ait: Propter man⁹ posteroz p̄cūt̄ maior: icolumitas q̄s p̄ manus prioz: et n̄ ēt hoc mix cū cōplexio fit ossis et pāniculi bz ga. sicca. Sic iḡr̄ appet q̄ ga. dubitavit de vñtē me dicam̄ ne regione vñtus frustaref. sic et nūc p̄les hi dubitāt̄ sorte ne ita laudabilis appearat effect⁹ ut in ptibus arabicis vbi h̄ modus medēdi originē p̄tra rit. qd̄ nō oꝝ cū expiētia ei⁹ in his sit vñscata regioni b̄ et foris in regionibus t̄patis laudabilior est ipsi⁹ effectus q̄s in frigidis summe ppter vñnum licet mi nus nocet ppter aliud. Ducatur ergo hic modus medicationis deinceps securius in vñsum. Propter quartum vero ad auctoritatem scribentiu⁹ iam appa ruit quid dicendū. Ad aliud dicendū q̄ medicamen appositum non permittit mām effusam saniari. ante

enī educit illā. Aut si sanari icipiat nō reddit sic prava neqz tanto morat tpe vt q̄ sūt cerebri ledar. In argumēto āt supponebaſ saniē iā eē ledētē. Ad alid di cendū q̄ imo X̄tus poterit penetrare: tū X̄tute nāe invata medicamie. Nā. n. tpe egritudis ad se trahit medicinā sic cibos tpe sanitatis septio breniarij. tuz q̄ c̄ vnguētū sui qdā mulcebri t subtili hūditate p̄tes ossit iſpirat: t agit circūstātes. tū q̄ ſba medicie i ſumū ſoluta ſubtile poterit p ſcillurā arctiſſimā penetrare. Nōt ēt mā p ſcillurā ēt capillarē educit. Si enī ab extreſecis ad iteri⁹ penetravit vt et itrauit ita t retro poterit educit: pp nām expellētē t medicamē ſubtiliās t attrahēt. Si āt nō itrauit ſic tū ſcillura eo medicief mō. Si X̄o non adest t itrauit mā iteri⁹ ag gregata: qd cognoscit et ei⁹ ſignis iūc oꝝ vt dīm ē oſ ſis elevationē pcurare vt edocuerūt p̄ores. ad alind dōm q̄ attractio euēit a X̄tute, p̄ha celido coadiuva ta medicinis mēſurato. Si dicat q̄ X̄i⁹ ſpecifica nō iuenit in artificialib⁹: dōz vt. i78. dīa. Ad alid dōz q̄ nā ſagar primit⁹ ſbas ad ſe t ſumū attrabit medici ne: q̄ male refiſt⁹ apoplexionis: deide ipsas māz diſſolue te t agitāte nā expellit exnētū p̄tētū ad ex medicamie appoſito exteri⁹ attrahēt: t̄ ta remotōe cāe male cōplexionis remouet̄ ipſa. Ad vltimū: vex eē q̄ vul nera oꝝ defiſcare cū volum⁹ conſolidare. p̄b āt me dicomē nō cōſolidare itēdim⁹: ſz poti⁹ apire et mām ſaniantā expurgare. Lū āt expurgatō p̄pleta fuerit tūc ad curationē cū ſicce ſtpticātib⁹ pcedit maxime cū p̄ſolidatio dicit p̄tū d ſtatiū adinaicē copulatōeſ qd calidi pſcif ſpanis t ſiccioribus magis. Ei quis idiota medicamis delator ſcā māe ſubſidētis mūdiſ catōe nesciēs medicamētū mutare: ſz putas pdcō cō ſolidare deriſus eſt prius. Similiter errauit q̄ oem egritudinē volebat h curare: cū tū ſit capitō ſpprius Audio iñ id ab expiis eti ſi ſi in vulnerib⁹ caſſalib⁹ ſaniēqz ex pectorē eūare. Eauēdū tū qñ t gbus ap ponat t quo mediāte freno iſteneat: ne maiore q̄ expediāt aciētē inducat

Differentia.182.

Nōt i apoplexia nihil ifra. 71. horas ſit opā dō mīaf p̄ gentiū practice id testātē. Adhuc in egritudine mortali nō oꝝ opari. ſz ſolum p̄ noſtificatōe vti. vñ aphorif. p̄: ms. Quibus ſtatib⁹ moſ ſegut p̄cognoscitua pte artis ſola utimur p̄ dicentes qd ſutuꝝ vt i cantine eoꝝ q̄ p̄tingūt ſcim⁹. Eti. fa eorūdem. Nō oꝝ in viciſ ſonari. xi. quoqz d̄ ige. In quo deſpabilis ē ſalut̄ vanū ē detrahi ab idioſis ea q̄ ſanauerūt multos auxilia. ſz apoplexia et p̄cipue maiorē ē mortalit. Juxta illud veteris hyppo craties. Soluē apoplexiā forte ē i poſſibile. amp. i tri ſi nihil ē agēdū; aphorif. pria. ſz nōnulla apoplexia ē in crisi vñ tertio pria. Lū apopleticus ſebritat ſac moram in re illius donec diſcoſiaſ. Fortassis. n. ē crisia: ſi qz mora vñqz ad. 72. horas ſato nāqz tpe ſe pulitā p̄cipiūt diſterri. Rursus re. a. t aphorif. 4. t p̄ uno crifiū. Quicqz phlegminātia in principio egritudinū mor conant ſoluere pharmacia phlegmi nātis nil auſert: q̄r non remittitnr cruda t x̄is paſſio ſz reſiſtētia egritudini t ſana colliquat. h̄mōi vero ē apoplexia cum ei⁹ mā ſit qñqz ſpans t incuneata plu rite. Et fulcitur q̄ tertio prima. Scias q̄ ſpa t paſſis conſtringūt meatus cerebri. q̄r nō ſūt medicine ſociētēs eūonē eūantes ex mā ipsas faciente proprie. Malin in ſtatu Hippocrates p̄cipiāt gescē: ſz apo

pleria ceu t alia egritudinū pacula morois eſt in fla tu aphorif. pria. Eti. Adedicuſ e patut cū dieta pori one vel cyrugia. Ifra. n. ſoſ tria iſtra gbus ipſe facit neceſſaria nāe occurrē: nō gdē dieta cū ſim veterem ad vltimas egritudines vltime cuſre. i. diete: qd eſt mil dare ſint ad certitudinē optie. h̄mōi āt eſt apoplexia neqz porōe: qm̄ aut alteratius digeſtua: t bac nō q̄ calida t ſicca liquās t diſſeluēs adanget mām t iſu neat. vñ. 8. terapē. Adelius eūantes qd prius cecho chimie ad expurgationē poſtea ire. neqz eūatua: qm̄ digeſta medicari t mouer̄ nō cruda q̄l̄ ſi nō eſt apo plexie mā: aut manuali egaſe q̄ ea preſuponit or ganā premissa. Igit in apoplexia nihil añ. 72. horas ceu tres dies agēdū vt aliqz aci⁹ p̄p̄petit nāe. Lui⁹ oppofitū Adelius ſapit, in practi. a. Rursus aphorif. q̄rta. Adedicari in valde acutis ſi expedit, eadē die cū tardare ſit prauū in talib⁹. Id āt expedit paſſili⁹ in apoplexio. Eſi. n. pacuta valde ac replonalis. adhuc cū medic⁹ ſit diligēs miſter t ſdiutor nāe dīa prima. In marie nāqz p̄iculosis caſib⁹ eā b̄ ampli⁹ gubernare. Taliū X̄o ē qui apoplexie cū in ea regiūa mor auſteratur viſ ois ipſi⁹. Itaqz ifra. 72. horas p̄fēſtū opandū. Propter primū gdē ſciendū antea quid apoplexia: deinceps quoſ eius cāe t modi: t tertio q̄ liter ſuēiat t dīat cū paſſionib⁹ gbusdā. Propter h̄b⁹ primū ſciēdū q̄ apoplexia ē mollitia totius corporis cū ablatōe regiūe X̄tū ſecondū de accūti. vñ aphorif. Eſt iſenſibilitas repētina t toti⁹ corporis imobilitas. At Cassios ſelir: paſſio vca ē hec ab eo q̄ mori ſero ictu corporis t ſie cōcidat patiētis. vñ Theodor⁹ p̄ſcian⁹. Appellati ſunt apopletici eo q̄ velut ictu quodā penitātūt re pentino. Tertio quoqz p̄ia. Eſt ocioſitas mēbroꝝ a ſenu t motu pp opilone p̄tingē ſe in vētriculis cerebri: t i meatib⁹ ſpū ſenſibilis t moriſi: et ipſa gdē ē accidēs ſicut epileptia pp pia vñ motū ſpasmātē in ea. Eſi. n. aciō leſa. ē ſigdē paſſio acuta cū ſpasmus ſcā ſz egritudiſ ſunt ledit p̄tū ſigu rā t ſeptaculū ipſi⁹ et opilar. Propter h̄b⁹ ſciēdū q̄ apoplexia cāt iterdū a cā exteriori vt ab aere ſuſſimo ſicut in iter qñ ſe agentib⁹ hora marimi gelu d morbo ſappens p̄rio p̄ſtrigat et co rectat hūdū qd iterius et ſpū ſi in ples neqzant p̄trāſire: aut ex peſſione vel caſu ſenu t motū p̄ſeſtū ſuītātē vel ex ebrietate. vñ aphorif. gnta. Si ſebriatus aliqz repēt ſine voce ſu erit paſmo in ſto moris ſi nō ſebrius accepit aut ad ho rā veniē ſim quā ſrapule ſoluūt locū ſuerit. Aut pp coagulationē ſactā i laqo vel digitox cōpreſſione. Nōt iñ qz tam vēhemētē ſub mēto lateralē p̄ſtrin gere artaria venas inveniles ei neruos vt ide deci dat i apoplexiā vñ tertio pria. Lū opilātūt artaric et vene ex replonis vēhemētia exide accidit qd euenit qñ p̄ſtrigūt due vene apopletice ex caſu ſelus et mo r̄. cū. n. ſile accidit ille et cā primaria effiſ illi actioni qd ſimile. Aut a cā iteriori: et ea pblā marie p̄t ſanguis: mime X̄o huox ali⁹ quā gdē opant ſus multū die opilādo: et h̄b̄ gdē aut ē ſpans q̄ apoplexiā pni ci ſa iducit: ſine ſi calida vel ſria vel n̄ ſpans plurimū euētēs q̄ vel ſit i cēbro ipſo aut i meatib⁹ ſpū ſi cēbro accūtis ex huore mor ad vētres cēbri effuso ſanguineo aut phlegmatico ſuabūdātē vel in meatib⁹ ſpū ſi cēbro ad cerebꝝ cū artarie opilāt et vene et repletione vēhemēt. Quare ſpiritū non habent tranſitum ve lut ille cui dictum venas conſtrigi apopleticas.